Vak 88

15

Ser. Apollinaris

Vak 88
15

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

JANUARIJ

maand van het godd. KIND JESUS.

BIBL. CONV.
O. F. M.
WIJCHENS

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

JANUARIJ.

Voor al de geloovigen, die, op *welken tijd zij verkiezen*, de oefening eener *Novene* ter eere van het H. Hart van Jesus verrigten:

300 dagen aflaat, elken dag der Novene.

Volle aflaat, op gewone voorwaarden, dat is: biechten, communiceren, enz. binnen de acht dagen na de Novene. (Raccolta p. 146. Pius VII. 13 Jan. 1818.

Imprimatur.

Maastricht, 17 September 1887.

F. X. RUTTEN.
Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 Januarij.

Besnijdenis O. H. J. C. waarbij met den zoeten Naam *Jesus*, de Naam van *Jesus' Hart* begint. *H. Odilo*, Abt (1049), *patroon* der zielen in 't vagevuur; hij eerde vooral Jesus' *menschwording*, en werkte met liefde voor de rust der geloovige zielen, wier *Gedachtenisfeest* hij begon (thans algemeen op 2 November).

Beschouw Jesus' vreugde bij het ontvangen van den zoeten Naam *Jesus: (God-Zaligmaker)*, en zie, wat Hij Hem gekost heeft. *Opdraagt* aan Jesus' Hart voor het gansche jaar.

„Een der soldaten opende de Zijde (van Jesus) met een lans en terstond kwam er bloed en water uit. En hij, die het gezien heeft, heeft getuigenis gegeven, en zijn getuigenis is waar."

H. Jo. 19, 34, 35.

EEN ZALIG JAAR.

Hoe zalig wenscht ge aan al uw vrinden
Het Nieuwe jaar!
Hoe zalig wenscht ge u zelf' te vinden
Het gansche jaar!
Welaan dan! wilt gij zonder falen,
In lust zoowel als smart,
Dien hooggehangen lauwer halen?
Min Jesus' Hart.
Er is geen andre weg gegeven
Naar 't eenig eeuwig zalig leven.

2 Januarij.

H. Fulgentius, Bis. van Ruspa, kerkl. (533). Hij leerde reeds o. a. aangaande Jesus' *Zijdewond:* De H. Kerk, Jesus' Bruid, is uit Christus genomen, even als voorheen, in de voorafbeelding Eva uit Adams *zijde* genomen werd." (Ep. 3.)

Beschouw Jesus' Hart als *de Bron der H. Sacramenten* en van al de gunsten en genaden, die gij noodig hebt. *Leerzaamheid*, zij uwe eerste deugd, als gij hooger in de liefde wilt opklimmen.

„Zalig hij, die gerust heeft op de borst des Zaligmakers! Daar heeft hij de levende wateren van het Evangelie geput aan de Bron zelve van Jesus' Hart." (R. Brev. feest van H. Joannes.)

ONZE LEERAAR.

„De tijd vliegt snel,
Gebruik hem wel,—
Leert Jesus' Hart —
In vreugde of smart."

Want tel eens: hoeveel jammerjaren
Zijn als een storm daarheen gevaren?
En wat nog blijft op 't wereldmeer?
Wat *Jesus* wil; geen uurtje meer.
Doch wat er blijve, 't Hart des Heeren
Zal u den weg naar 't *eeuwge* leeren.

3 Januarij.

H. Genoveva, Mgd. (512) won het Hart Gods door hare reinheid van harte, en genas vele zieken door het H. teeken des *kruises*. Zij is de *patrones* van Parijs, tegen koorts en voor den regen, een voorbeeld van ootmoed en geduld bij al hetgeen de Heer overzendt.

Beschouw Jesus' Hart als *den Boom des levens,* in wiens lommer gij veilig kunt rusten, en waaruit de verfrischende Bron vloeit, die u ten leven heiligt, voedt en versterkt.

„Uit dit open Hart vloeit de ware Bron, die springt en vloeit tot het eeuwig leven." *H. Cyprianus.*

EENE VRAAG.

Wat, meent ge, zal dit jaar u geven? —
Gij weet het niet?
Ik wèl: een stapje in 't spanlang leven,
Dat als een droom vervliet;
Een droom vol zorgen, droom vol kommer,
Tenzij gij rust in 't heilig lommer,
Dat immer u verfrissching biedt,
En zegen op uw doornen giet.
Hij, en ook Hij alleen kan geven
De vrucht, die bloeit voor 't eeuwig leven.

4 Januarij.

Z. Angela van Foligno (1309) door Jesus onderrigt, hoe Hij in zijn *Hart* om de zonden onzer *harten* heeft geleden. Ook werd zij opgenomen in Jesus *Zijde*, en mogt zij Jesus bitter lijden gevoelen, terwijl de Heer zeide : „De Almagtige vindt in uw hart zijn lust," en zij : „ik ben rein gewasschen in het bloed, dat als frisch uit de wonden des Gekruisten vloeit."

Beschouw Jesus' Hart van de kribbe af lijdende voor u, en om uw hart voor het zijne te winnen en het door het *geduldig lijden* met Hem zalig te maken.

„De doorboorde zijde des Zaligmakers bevat den vrijbrief onzer roeping en onzer uitverkiezing ter zaligheid."

Tertullianus.

EEN ANTWOORD.

„Wat moet ik doen, om rein te leven,
En regt naar Jesus' Hart te streven?"—
Welaan! die zet is goed.
Ga voort, zooals ge in 't schaakspel doet:
Zorg, op uw Koningin te letten,
Door haar den Koning vast te zetten,
Let wèl: diep in uw hart.—
Zoo eindigt zonde en smart,
En zult ge *door Maria* streven
Om rein voor Jesus' Hart te leven.

5 Januarij.

H. Gerlachus, kluizenaar te Houtem (1170) woonde in een eikenboom, verhief gestadig *zijn hart* tot God door het gebed, en vond zijn lust in de vereering van Jesus en Maria, in de Sint Servaas kerk te Maastricht, en in die van Aken. *Patroon* voor den zegen over het vee, enz.

Beschouw Jesus' Hart ook nu nog, vooral in de kerken, tegenwoordig, als eertijds in Bethlehems kribbe, en zorg uw hart gestadig tot Hem te verheffen door vurige en vaak herhaalde *schietgebeden*.

„O hoe aangenaam aan het Hart des Zaligmakers is de ziel, die de versmading (der wereld) lief heeft! Zij wordt het Hart zelf van Jesus Christus." *H. Paulinus.*

VOORUITZIGT.

Wat wacht u heden? — Zonneschijn? —
Of wolken opgetast op wolken? —
Het kan het een of 't ander zijn,
En blijft een raadsel voor de volken.
Niet zoo voor 't Harte. Zoekt ge God,
En weet ge blij te zijn in smarte,
Dan wacht u zeker 't lieflijkst lot
In 't u geopend godlijk Harte.
Dan vindt ge, wat het weêr moog' zijn.
Bij Jesus eeuwge zonneschijn.

6 Januarij.

H. Driekoningen, die aan Jesus' Hart *goud*, *wierook* en *myrrhe* offerden, Hem eerend als hun *Koning*, *God* en *Mensch-geworden* voor ons. *Liefde*, *gebed* en *versterving* worden insgelijks door die gaven beteekend. *Patronen*, tegen epilepsie, der zagers en kaartenmakers.

Beschouw Jesus' Hart als het Hart van uw God, die u geschapen heeft; van uw Verlosser, voor u menschgeworden; van uw Koning, die u lief heeft, en van de kribbe tot het kruis zich geheel voor u offert.

„Een soldaat opende de *Zijde* van Jesus, en deed zoo den muur vallen, die ons het Heiligdom verborg. Het water en het bloed, die er uitvloeiden, zijn het symbool van het Doopsel en der H. Geheimen. Zoo werd de kerk gesticht." *H. Joannes Chrysostomus.*

DER STERREN GOD.

Hoe lieflijk lachte en blonk de Ster,
Die trok naar Bethlehem van ver
De Koningen, de Wijzen!
Maar lachte en trok ze wel zoo lief
Als in de krib die hartendief,
Die hun die ster deed rijzen?
O neen! die hier de zielen wekt,
Hij is der sterren Heere,
Die immer nog de harten trekt:
Geen ster, die het niet leere.

7 Januarij.

H. Lucianus, Priester (612) Martelaar, die in de gevangenis, waarin hij lang bleef opgesloten, het H. Misoffer op zijn *hart*, als op een altaar opdroeg. Dezen dag wordt gevierd: *de terugkomst van het Kind Jesus uit Egypte.*

Volg Jesus' Hart uit Egypte, door de woestijn, naar Nazareth wederkeerend om u dertig jaren lang het voorbeeld van een eenzaam en verborgen maar *werkzaam* leven te geven; bedenkend wat gij voor zooveel liefde door *werkzaamheid* moet wedergeven.

„Beschouw Jesus, wiens Hart gij doorboord hebt met de lans (door uwe zonden en misslagen) en zie of er een Hart is aan het zijne gelijk."

H. Hieronymus.

DRIE GAVEN.

Hoe wondervol vertrouwd
Aan *Myrrhe*, *wierook*, *goud*,
't Geen 't hart aan 't hart wil geven!
Aanbid: uw God beloont.
Verwin: en Hij bekroont.
Bemin: Hij geeft u 't leven.
Zoo wordt versterving, met gebed
En liefde, heel de wet.
Zoo geeft ge in *liefde*, *bede* en *smart*,
Geheel u zelf' aan Jesus' Hart.

8 Januarij.

H. Carterius, Pr. M. uit wiens *zijde*, met eene lans *doorboord*, zooveel water en bloed stroomde, dat het vuur des brandstapels werd uitgebluscht. (Boll.) *H. Gudula* Mgd (712) dochter en zuster van Heiligen, die dagelijks den *Zaligmaker* (in eene kerk van dien naam) onder een vloed van tranen bad. *Patrones* van Brussel.

Beschouw Jesus' Hart in alles luisterend naar Maria en Joseph, om u een voorbeeld der ware, *bovennatuurlijke gehoorzaamheid* te geven.

„In het Hart van Jesus vinden wij *wapenen* om ons te verdedigen, *middelen* om te genezen, *hulp* tegen de bekoringen, den zoetsten *troost* in de smarten, de reinste genoegens in dit tranendal." *H. Petrus Damianus.*

ONZE STER.

De sterre, die zoo schittrend praalt,
En zacht op Bethlems kribbe straalt,
Wat moet zij ons niet leeren!
Gij vraagt het? O het is Gods stem
In alles wat u trekt tot Hem,
't Is 't eigen Hart des Heeren;
't Is 't Hart, dat u zijn sterre zendt,
Maar zelf het diepst zich in u prent,
Als uw geloof wil leeren.

9 Januarij.

H. Julianus, M. en *H. Basilissa*, zijne echtgenoote (309) die Jesus vooral in de armen en zieken, in hunne woning dienden. Treffend is Basilissa's visioen van eene vuurzuil met een kruis versierd, als ware het een afbeelding van Jesus' Hart. *Patronen* van vele gasthuizen.

Beschouw Jesus' Hart, in Nazareth arbeidend, en geprezen met deze woorden: »en het Kind wies op, en werd gesterkt, vol van wijsheid; en de genade Gods was in Hem" (Luc. II. 40); opdat ook gij in Hem en door Hem Gods genade zoudt zoeken.

„In het Hart van Jesus zijn besloten alle schatten van wijsheid en wetenschap." *H. Petrus Damianus.*

GODS LICHT.

Noch in de dorre zandwoestijnen,
Noch aan den doornenrijksten vliet,
Liet Jesus sterre na te schijnen,
Deinsde één der Wijzen voor 't verdriet.
O gij dan, die den moed voelt kwijnen,
Waar 't pad u doorn of rotsen biedt,
Gedenk het, 't moge u donker schijnen,
Bij hartepijn, of zielsverdriet,
De Sterre Gods kent geen verdwijnen,
Het Harte Gods verlaat u niet.

10 Januarij.

Z. Gonsalez van Amarante (Domin. 1259) die, uit liefde tot Jesus' *lijden* het H. Land bezocht en er twaalf jaren zijn lust vond; de vertroostingen van den Calvarieberg bleven voor immer in zijn hart, terwijl hij, zooveel mogelijk in alle harten de liefde tot Jesus overplantte. (Le Gl.)

Ga dikwijls in den geest naar Nazareth, en zie hoe het Hart van het goddelijk Kind van 't begin af de kruisjes lief heeft, om u te leeren met een *groot hart* naar het heilig Vaderland voort te gaan.

„De aanhoudende beschouwing van het doorboorde Hart van Jesus is een teeken van voorbestemming (voor de zaligheid.") (H. Thomas van Aq. bij Bougaud.)

HET GROOT HART.

Bragt nooit bij heldre winternachten
Het sterrenheir in uw gedachten :
  Wat is Hij groot, die dezen schiep ?
En toch, hoe klein is Hij geworden,
Wiens Harte nu, naar hooger orden,
  Ons door zijn Ster naar Bethlem riep !
O allergrootste Sterrenkoning,
  Hoe heerelijk 't heelal U toont,
Nog grooter zijt ge in Bethlems woning,
  Waar ge op een bundel stopplen troont !

11 Januarij.

H. Tethvin, Rel. (XI^de^ eeuw.) Vijf jaren lijdend en daarbij nog de spraak verliezend, verzocht hij, dat men een kruisbeeld bij zijn lijdensbed hangen mogt; en zóó hield hij niet op de zoete *Wonden* des Zaligmakers te beschouwen. Ook vond hij eene onuitsprekelijke zoetheid bij het aanroepen van Jesus' Naam. (Vie.)

Beschouw, hoe het goddelijk Kind reeds in Nazareth aan de wonden dacht, die eens door nagelen en hamer, in zijn H. Ligchaam zouden geslagen worden; wat u de devotie tot *Jesus' wonden* doe beoefenen.

„De Zijde van Jesus is doorboord, opdat de zigtbare wond ons de onzigtbare *liefde* zoude herinneren."

H. Bernardus.

HET GROOT HART.

Bragt nooit bij heldre winternachten
Het sterrenheir in uw gedachten :
  Wat is Hij groot, die dezen schiep ?
En toch, hoe klein is Hij geworden,
Wiens Harte nu, naar hooger orden,
  Ons door zijn Ster naar Bethlem riep !
O allergrootste Sterrenkoning,
  Hoe heerelijk 't heelal U toont,
Nog grooter zijt ge in Bethlems woning,
  Waar ge op een bundel stopplen troont !

11 Januarij.

H. Tethvin, Rel. (XI^{de} eeuw.) Vijf jaren lijdend en daarbij nog de spraak verliezend, verzocht hij, dat men een kruisbeeld bij zijn lijdensbed hangen mogt; en zóó hield hij niet op de zoete *Wonden* des Zaligmakers te beschouwen. Ook vond hij eene onuitsprekelijke zoetheid bij het aanroepen van Jesus' Naam. (Vie.)

Beschouw, hoe het goddelijk Kind reeds in Nazareth aan de wonden dacht, die eens door nagelen en hamer, in zijn H. Ligchaam zouden geslagen worden; wat u de devotie tot *Jesus' wonden* doe beoefenen.

„De Zijde van Jesus is doorboord, opdat de zigtbare wond ons de onzigtbare *liefde* zoude herinneren."

H. Bernardus.

HET KRIBBEKRUIS.

Gij wilt bij 't kribje uw *goud* doen stroomen?—
Bemin het godlijk kindje teêr!
Gij wilt met *wierook* tot Hem komen?—
O bid, aanbid Hem, als uw Heer!
Doch wat ge biedt, 't zij nooit vergeten:
De *myrrhe* van geleden smart
Is in den gouden liefdeketen
Het zoetst en 't liefst aan Jesus' Hart.
Want hoe Hij heersche in Bethlems kluis,
Daar, onder 't stroo, ligt reeds zijn kruis.

12 Januarij.

H. Aelred, Abt (1166) die gestadig bad tot den goeden Jesus, en dikwijls herhaalde: „o Heer, die U bemint, bezit U; Heer Jesus, dat uwe stem doordringe tot alle harten; gij zijt de liefde." (B) Patroon voor jichtlijders; enz.

Beschouw Jesus' Hart, in Nazareth *biddend* met Maria en Joseph, en daar reeds verzuchtend tot den hemelschen Vader: „o Vader! ik dank u, dat Gij dit (als al uw geheimen) aan de kleinen openbaart, en verborgen houdt voor de wijzen (dezer wereld.")

„O goede en zoete Jesus, wat zal ik U wedergeven voor al de smarten, die Gij voor mij verduurd hebt? Uwe Zijde is met de lans geopend, mijn belijdenissen zullen u mijn hart openen, en u mijne wonde toonen." *H. Anselmus.*

HET HEILIG HOF.

Drie harten knielen in den stal,
Drie andren zien het aan,
Die allen, in dit tranendal,
Voor Eén als één hart slaan.
Dat *Eéne* spreekt,— maar neen, geen woord,
Een traantje slechts, een lach;
Toch hebben 't de andre vijf gehoord
En zeegnen dezen dag.
Zie ook dien lach, dat traantjen aan,
Uw hart zal 't Harte Gods verstaan.

13 Januarij.

H. Veronica van Binasco (Mgd. Augustin. 1497), door de H. Maagd onderwezen, om dagelijks een bepaalden tijd Jesus' *lijden* te overwegen. Zij mogt ook in haar *hart* dat bitter lijden medegevoelen, en zag eens hoe Jesus' *Hart* op het kruis doorstoken is. *Patrones* der onkruiduitwiedsters op het veld.

Beschouw Jesus' Hart de drie Koningen door zijn inspraken en H. Engelen onderrigtend, zoo als Het ook u, als gij *let op zijne inspraken*, naar het vaderland zal geleiden. Doch luister!

„O hoe zalig zou ik mij gerekend hebben, als ik uit uwe *Zijdewond* één druppel bloed had mogen opvangen en bewaren; en zie, in uw H. Sacrament ontvang ik in mijn mond, mijn hart en mijne ziel, uw kostbaar bloed, dat de Engelen aanbidden." *Z. Hendrik Suzo.*

ONZE GIDS.

Hoe vruchtloos dwaas Herodes' plagen,
Waar 't Harte Gods de zijnen leidt!
Wat list of boosheid hen belagen,
God houdt zijn wonderster bereid:
En weet men éénvoud slechts te paren,
Aan 't luistrend hart, tot offerand,
Hij wijst door duizenden gevaren
Den veilgen weg naar 't vaderland.
O Bethlems Hart, en Wonderlicht,
Verdweent gij nooit uit ons gezigt!

14 Januarij.

H. Hilarius, Bis. van Poitiers, kerkl. (568), die bijzonder Jesus' godheid en de H.H. Drievuldigheid verdedigde, Jesus' Hart in zachtmoedigheid navolgde, en leerde: „niets moet in ons hart doordringen, behalve de Heer Jesus" (in Mt.); waarom ook zijne dochter de H. Apra, geen anderen Bruidegom dan Jesus wilde.

Beschouw Jesus' Hart, ingaande in de wereld, zeggende: „Slachtoffer en offerhande hebt Gij niet gewild, maar Gij hebt een ligchaam Mij toebereid: toen sprak ik: zie, ik kom: aan het hoofd des Boeks staat aangaande Mij geschreven: om te doen, o God, *uwen wil.*" (Hebr. X. 7.)

„Ons hart (gelijk Jesus' Hart) is het altaar van God; het moet altijd branden en verteerd worden door het vuur zijner liefde: de vlam moet gedurig tot Hem opstijgen." H. Greg. de Groote.

HARTELES.

Hebt ge ooit de kloppingen geteld,
Die rustloos in uw boezem woelen?
Gedacht, hoe vaak die boezem zwelt,
En wat die kloppingen bedoelen?—
O mensch! daar springt de bron van 't leven,
Met de eerste Bron dier bron daarbij,
Aan wien gij elken slag moet geven,
Waarvan de ontastbre kracht is Hij;—
Hij, die gewild heeft, dat men vonde
Zijn Hart, bij iedere seconde.

15 Januarij.

H. Paulus, eerste kluizenaar genoemd (342), wijl hij voor goed het kluizenaarsleven invoerde. De H. Antonius zag *Christus* in hem, en zeide, o. a : „ik heb Paulus in het Paradijs gezien." Hij diende Jesus 90 jaren in de woestijn en stierf in den ouderdom van 113 jaren (B.)

Zult ook gij dien ouderdom bereiken ? — En dan nog ?—Zorg dus 't godlijk Hart na te volgen, van wien geschreven staat : „En Jesus nam toe, *in wijsheid, in onderdom, en in genade* bij God en de menschen." (Luc. 2, 52)

„Schenke God u de genade, u zóó te verliezen in de goddelijke liefde, zóó diep in het Hart van Jesus in te dringen, dat gij u zelven en uwe *eigenliefde* verzaakt, en dat gij uit dat godd. Hart niet meer treden kunt." *H. Philippus Nerius.*

RAADSEL.

Midden in het *harte* sta ik,
Rad voor alle *raden* ga ik,
Zonder mij geen *raadsel* ooit;
Voor den *hemel* zonder waarde,
Ben ik toch de ziel der *aarde*,
En verlaat Gods Harte nooit.
Kunt ge, zonder haak of dreggen,
't Laatste van u zelven zeggen?

Raadt ge 't niet? Gij zoekt te ver.
Doe, als in Gods Harte, de R.

16 Januarij.

H. Macarius, kluizenaar in Scete, gedurende 60 jaren (390), „Om te bidden, leerde hij, zijn niet veel woorden noodig. Zeg slechts: „*Heer! barmhartigheid! Mijn God, sta mij bij!*" De H. Geest is in onze harten als een brandend vuur, dat ons voortdurend nieuwe werkkracht schenkt, en ons doet verzuchten naar het bezit van God, en Jesus is onze kracht.'' (B.)

Beschouw Jesus' Hart in zijn *verborgen leven*, Jesus water halend uit de Bron voor Maria, of werkend met den H. Joseph, en het werk afwisselend door het gebed, om ons een voorbeeld te geven.

„Het goddelijk Hart van Jesus is voor ons een kelk, waaruit wij het geluk en de vreugde des hemels kunnen drinken." H. Isidorus, Pelus.

VRAAG EN ANTWOORD.

Gij vraagt: of gij Gods Hart bemint?—
Mint gij zijn doornen*Kroon*?—
Gij vraagt: of ge u er in bevindt?—
Neemt gij zijn *wond* tot woon?—
Gij vraagt: Zendt Het me zegen thuis?—
Ik vraag: Erkent ge daar zijn *kruis*?
Welaan! geeft gij het *jawoord* spoedig;
Treê voorwaarts, veilig, blij en moedig;
Wat verder 't hart te schorten kwam,
Verteert Hij in zijn *liefdevlam*.

17 Januarij.

H. Antonius, Abt (356.) „Het nederig geheim des *kruises*, leerde hij, is het treffendst bewijs van Gods goedheid. Door slechts den naam des Gekruisten Jesus te noemen, drijven wij de duivelen op de vlugt. Gelooft mij, broeders, de Satan vreest het meest *de vurige liefde* tot Christus, onzen Heer. Begin elken dag op nieuw, als of het de eerste was." *Patroon* voor vele zaken, vooral voor het vee.

Beschouw Jesus' Hart, dat elken dag met nieuwen moed begint om u de les der volmaaktheid in voorbeelden te geven, naar zijn later uitgesproken woord: „*elke dag heeft aan zijn eigen kwaad genoeg.*"

„Al wat Jesus Hart van ons verlangt is, dat wij den heiligen wil van God volbrengen." *H. Alphonsus.*

EENE BELOFTE.

Die *mijn* Hart eert en 't eer doet geven,
Leert Jesus, die zijn doel niet mist,—
Zijn naam wordt in mijn Hart geschreven
En nimmermeer er uitgewischt."
Wie wenscht niet ijveraar te wezen
Om zóó, met goddelijke geschrift,
Zijn naam in Jesus' Hart te lezen
Voor eeuwig, bij zijn wond gegrift?
O lieve Jesus, godlijk zoet,
Verleen ook mij dat hoogste Goed!

18 Januarij.

Z. Margareta van Hongarijë, Mgd. prinses (1721). Gestadig droeg en eerde zij een *kruisje* van 't H. Kruishout gemaakt, en stortte 't liefst haar gebeden voor het altaar van het *H. Kruis*. Jesus' zoete Naam was steeds in haren mond, innig gevoelde zij Jesus *H. lijden*, en een vloed van tranen toonde hare devotie tot het *H. Sacrament* (Acta.) Vandaag ook *St. Petrusstoel* te Rome.

Beschouw Jesus' Hart in alles aan Gods wil gehoorzaam, zoodat zijn geheel verborgen leven geschilderd is in vier woorden: „*Hij was hun onderdanig*." (H. Luc. II.)

„O Hart van Jesus, vol wijsheid en licht, die nauwlettend acht slaat op mij en mijne kleinste belangen, geef, dat ik mij uit heeler harte aan U hechte en U diene zoowel in *kleine zaken* als in groote." Eerb. Eudes.

ONZE ROTS.

»*Gij zijt de steenrots*, sprak de Heer,
Op u wil ik mijn kerke bouwen."
Geloovig hart, wat vraagt ge meer,
Voor uw geloof, voor uw vertrouwen?
Het Harte Gods mint u te zeer,
Het laat u nooit als weeze rouwen,
Het steeg voor u ten hemel weêr,
Maar in zijn' Bruid liet Hij 't u houën.
Sta vast en moedig op die Rots,
Gij houdt in haar het Harte Gods.

19 Januarij.

H. Canutus, Koning van Denemarken, M. (1086) op wiens graf staat: „deze roemrijke vorst, wegens zijn ijver voor de godsdienst *gelijk Jesus* verraden door een dergenen, die van zijne tafel aten, had de *zijde* doorboord, en viel, de handen *kruisgewijs* uitgestrekt voor het altaar neder, op een *vrijdag*, 7 Junij."

Beschouw Jesus' Hart op zijn twaalfde jaar, en leer, hoe gij ten Tempel moet opgaan, om den Heer dubbel aangename offers te brengen en met Jesus uw hart dagelijks te offeren. *Eerbied in Gods huis.*

„Komt Jesus gezelschap houden; zijn Hart vraagt het u, en belooft u den overvloed zijner genaden, als gij Hem deze vertroosting aanbiedt." *H. Alphonsus.*

EEN WENSCH EN MIDDEL.

Wie toont mijn hart en zinne,
  Waardoor 'k onfeilbaar weet,
Dat ik mijn God beminne,
  En Hij mij niet vergeet? —
„Wie mint, volbrengt de Wet" —
  Is Jesus korte leere.
En 't kruis op 't hart gezet
  Is 't *zegel* van den Heere.
Zie, of er 't zegel staat,
En gij Gods wegen gaat.

20 Januarij.

H. Sebastianus, M. (288) officier der keizerlijke garde, met pijlen doorschoten en dood gegeeseld wegens zijne getrouwheid aan Jesus' leer, en anderen leerende: „Wie met Christus wil heerschen, vreeze niet een uur lijdens." (B.) *Patroon* der krijgslieden, tegen besmettelijke ziekten, enz.

Zie het Hart van den twaalfjarigen Jesus, die moedig in den Tempel achterblijft, als het „de zaken geldt, die des Hemelschen Vaders zijn," en leer in *moed* het goddelijk Kind te volgen.

„Heeft Plato de ziel in het hoofd geplaatst, Jesus Christus plaatste die in het hart. God wil den mensch enkel om zijne ziel; en de ziel zelve wil Hij slechts om hare liefde, dat is het hart".

H. Hieronymus.

NOG EENE VRAAG.

„Ik weet niet, of het past te vragen,
Maar ik verbeeld me gansche dagen,
Dat ik het Harte Gods niet min."
Het past u zeker dat te vragen;
Maar niet met ijdel lippenklagen,
Noch doende uw eigen wil en zin.
Maar wilt ge doen, wat God kwam vragen,
Vooral bij rampen, leed of smart;
Dan hebt gij verder niet te klagen;
Gij mint, en vurig, 't godlijk Hart.

21 Januarij.

H. Agnes, Mgd. M. 13 jaren oud (304) verdedigde zich met het teeken des *kruises* en beriep zich moedig op den Heer Jesus, als den beschermer harer kuischheid, zeggende: „daar ik de kracht van mijn Heer Jesus Christus ken, veracht ik al uwe bedreigingen. Met Hem ben ik geheel verbonden." (B.) *Patrones* der maagden, en tegen gevaren op zee, enz.

Leer van Jesus' Hart de *eenvoudigheid* in de kleeding door Hem te Nazareth aan den arbeid te zien, en zelf beoefenend wat Hij later uitspreekt: „Wat zijt gij over kleeding beangstigd? Beschouwt de leliën des velds, hoe zij groeijen; zij arbeiden en spinnen niet," (en overtreffen toch Salomon in pracht.)

„Ik zal tot Jesus spreken en er van verkrijgen, al wat ik begeer." H. Bernardus.

LIEFDEMETER.

Wilt ge uwer liefde sterkte weten?
Gij kunt ze aan ieder plantje meten.
Geeft 't plantje knoppen: 't is 't begin.
Geeft 't knopje bloemen: 't is gewin.
Geeft 't bloempje vruchten; wees tevreden,
Gij arbeidt voor den tuin van Eden.
Zorg enkel, dat gij daaglijks meer
En schooner vruchten brengt den Heer.
Gij weet toch dat veel bloemen liegen,
Maar geene 't Harte Gods bedriegen.

22 Januarij.

H. Vincentius, Aartsdiaken te Valencia, M. die sprak tegen den Heidenschen regter: „Ik belijd Jesus Christus, den Eénige van den éénen Vader, met den Vader en den H. Geest één God. — Onze berg is Jesus Christus, naar wien wij altijd in den geest opklimmen." *Patroon* der wijngaardiniers.

Volg Jesus' Hart, uw voorbeeld, als Hij in Nazareth op de bergen wandelt, en in alles de hand ziet zijns hemelschen Vaders, dien Hij wil, dat ook wij nooit vergeten. *Wandel in Gods tegenwoordigheid.*

„O hoe schoon is de liefde! Zij is een uitvloeisel uit Jesus' Hart, dat geheel liefde is. Het eenig geluk, dat wij op aarde hebben, is God te beminnen en te weten dat wij van Hem bemind worden." J. B. Vianney, (Pastoor van Ars.)

EEN WENSCH.

„Och! mogt ik 't Harte Gods eens zien!
Wat zou ik 't eer en hulde biên!"
En ziet ge dan dat Harte niet,
Dat altijd op u nederziet,
Van 't starrenheir dat 's avonds praalt;
In 't zonnelicht dat 's middags straalt,
In alle bloemen van het veld,
Tot ééne toe, voor u geteld?—
O waarlijk, als gij dat niet ziet,
Bij al de wond'ren die Hij biedt,
En gij om zijnentwil geniet,
Ik vrees, gij ziet u zelven niet.

23 Januarij.

Verloving der H. Maagd met den H. Joseph, ons leerend door Joseph tot Maria, door Maria tot Jesus te naderen *H. Ildefonsus*, Aartb. van Toledo (667) groote dienaar van Jesus en Maria, welke hem eens met een hemelsch kleed bekleedde.

Beschouw Jesus' Hart als uw eerste voorbeeld en liefde jegens zijn H. Moeder en den H. Joseph, en bedenk wat het 30 jaren lang moet gevoeld en gewerkt hebben, om hun het leven te Nazareth zoo aangenaam mogelijk te maken. Door Joseph tot Maria, door Maria tot Jesus, zij uwe leus.

„Leert van mij," zegt Jesus. En wat zal Hij ons leeren? Werelden te scheppen? Wonderen te doen? Dooden op te wekken? Neen; maar leert van Mij, zachtzinnig en ootmoedig van harte te zijn." *H. Augustinus.*

GEBED.

Wie vond zich zaliger dan gij,
O Joseph, nooit genoeg te roemen!
Toen gij Maria Bruid, en zij
U haren Bruidegom mogt noemen.
O vriend van Jesus' Hart, gedenk
Dien vreugdedag in vrede;
Maar neem mijn harte tot geschenk
Voor Jesus' Harte mede.
En ziet ge ons nog in tranen zaaijen,
O Help, dat we eens in vreugde maaijen.

24 Januarij.

H. Timotheus, leerling van den H. Paulus, Bis. (109) wiens hart ontvlamd was door het vuur des ijvers voor Jesus Christus, dien hij alom deed kennen, en voor wien hij ten laatste, gelijk Stephanus, werd doodgesteenigd.

Beschouw Jesus' Hart in zijne *lieftalligheid*, jegens allen, volgens een woord der H. Schrift Hem aangaande: „en allen die Hem hoorden, waren buiten zich zelve, over zijne wijsheid en zijne antwoorden." Luc. II. 47. Zorg de deugd *beminnelijk* te maken.

„Laten wij ons hart verdiepen in de liefde van Jesus' Hart, en altoos van ganscher harte zeggen: Dat ik sterve, en Jesus leve! Onze dood zal gelukkig zijn, als zij in zijn leven plaats heeft." H. Franc. v. Sales.

MIST.

„Wat mistig weêr, en hoe vervelend!"
Waar, meent ge? in uw beneveld hart?
O 's Heeren gave is immer streelend,
Ik vreeze, uw gril speelt weêr een part.
Want, zijn de nevlen in uw ziele,
Meen niet, dat aardsche mist u sart:
Zorg, dat zij biddend nederkniele,
En al uw nevlen zijn ontward.
Want donkre harten, donkre dagen,
Kan enkel 't zoet gebed verjagen.

25 Januarij.

Sint Paulus bekeering, toen hij op den weg naar Damascus door Jesus' Hart tot God werd getrokken, om een der eerste Apostelen in Jesus' Kerk te zijn. „Het hart van Paulus was als het Hart van Christus," zegt de H. Chrysostomus. Zijne brieven leeren, hoe hij Jesus' zoeten Naam altoos in het hart en op de lippen had.

Beschouw Jesus' Hart, nu op het altaar, als vroeger in Nazareth verborgen, en uit liefde tot u, zijn stil en eenzaam leven daar voortzettend op aarde. *Bezoek Hem dikwijls.*

„Wilt gij mij vinden, zoek mij in de zijdewond van onzen zoeten Jesus, daar heb ik mijne woon gevestigd, en daar zult ge mij vinden. Elders waar dan ook zoudt ge mij vergeefs zoeken." (H. Elzear aan zijne echtgenoote, de H. Delphina.)

EEN THERMOMETER.

Wilt gij voor 't hart een warmtemeter?
Hier is hij, maak hem daaglijks beter:
't Is *vorst,* als 't hart van koû verstijft,
Maar *matig*, als het gierig schrijft:
Wat het maar even — God wil geven.
't Is *warm*, als 't goed — Zijn pligten doet.
En *bloedwarm*, als het zorgt na dezen,
Geheel aan 't Harte Gods te wezen.—
Waar staat uw kwik? — Op 't eigen *ik?*
Dat is voor Gods Hart niet te lezen.

26 Januarij.

Z. Hendrik Suzo (1365) beroemd om zijne vlammende liefde tot Jesus. Ook sneed hij Jesus Naam op zijn hart, Hem biddende: „Heer, snijd die nu ook *in* mijn hart." Hetgeen Jesus deed, terwijl Hij hem eens aan zijn goddelijk *Hart* drukte, met de belofte: „ik zal van hem een man volgens *mijn Hart* maken."

Ga dikwijls in den geest naar Nazareth, en zie Jesus, 15, 20, 25 jaar oud, „ploegen en jukken maken," (H. Just.) en met allen *eenvoud* medewerken met Maria en Joseph. *Ingetogen werkzaamheid.*

„O mijn gekruiste Liefde, vergeet niet de liefde van u allerbeminnelijkst Hart. Dat uwe smarten, o barmhartigste Heer, de mijnen genezen, en dat uw Hart, van liefde brandend, mijne ziel treffe, wonde, en ontvlamme." *Z. Hendrik Suzo.*

GUUR WEÊR.

„Hoe guur van daag!" — Toch niet in 't hart?
Och, laat het dan maar guur zijn,
De goed voor God verdragen smart
Kan nooit te lang van duur zijn.
Het *gure hart* alleen drukt neêr,
Niet juist de gure dagen,
En 't harte, vrolijk in den Heer,
Weet niet van gure vlagen.
Bemin dus vrolijkheid en vreê,
Het Harte Gods juicht met u meê.

27 JANUARIJ.

H. Joannes Chrysostomus, Aartsb. van Constantinopel, Kerkl. (407) „In de *H. Zijde* van Jesus, leert hij, hebben de H. Geheimen hun oorsprong." „Als gij tot de H. Tafel nadert, doe juist zoo, alsof gij uit de *Zijde* van Jesus kwaamt drinken." Dikwijls trekt hij tot Jesus *zijdewond,* zag ook Engelen rondom het altaar, en mogt den kelk van Jesus lijden drinken.

Volg de armoede van Jesus' Hart, in Nazareth verborgen, Hem hoorende: „De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des menschen heeft niet, waar Hij het hoofd nederlegge." Luc. 9, 58. *Geest van armoede.*

„Uw Hart, lieve Jesus, is een kostbare parel. Wie zou haar wegwerpen? Wie zou niet veeleer alles prijs geven, om haar te bezitten?" H. Bernardus.

EEN THERMOMETER.

Wilt gij voor 't hart een warmtemeter?
Hier is hij, maak hem daaglijks beter:
't Is *vorst,* als 't hart van koû verstijft,
Maar *matig*, als het gierig schrijft:
Wat het maar even — God wil geven.
't Is *warm*, als 't goed — Zijn pligten doet.
En *bloedwarm*, als het zorgt na dezen,
Geheel aan 't Harte Gods te wezen.—
Waar staat uw kwik? — Op 't eigen *ik?*
Dat is voor Gods Hart niet te lezen.

26 Januarij.

Z. Hendrik Suzo (1365) beroemd om zijne vlammende liefde tot Jesus. Ook sneed hij Jesus Naam op zijn hart, Hem biddende: „Heer, snijd die nu ook *in* mijn hart." Hetgeen Jesus deed, terwijl Hij hem eens aan zijn goddelijk *Hart* drukte, met de belofte: „ik zal van hem een man volgens *mijn Hart* maken."

Ga dikwijls in den geest naar Nazareth, en zie Jesus, 15, 20, 25 jaar oud, „ploegen en jukken maken," (H. Just.) en met allen *eenvoud* medewerken met Maria en Joseph. *Ingetogen werkzaamheid.*

„O mijn gekruiste Liefde, vergeet niet de liefde van u allerbeminnelijkst Hart. Dat uwe smarten, o barmhartigste Heer, de mijnen genezen, en dat uw Hart, van liefde brandend, mijne ziel treffe, wonde, en ontvlamme." *Z. Hendrik Suzo.*

GUUR WEÈR.

„Hoe guur van daag!" — Toch niet in 't hart?
Och, laat het dan maar guur zijn,
De goed voor God verdragen smart
Kan nooit te lang van duur zijn.
Het *gure hart* alleen drukt neêr,
Niet juist de gure dagen,
En 't harte, vrolijk in den Heer,
Weet niet van gure vlagen.
Bemin dus vrolijkheid en vreê,
Het Harte Gods juicht met u meê.

27 JANUARIJ.

H. Joannes Chrysostomus, Aartsb. van Constantinopel, Kerkl. (407) „In de *H. Zijde* van Jesus, leert hij, hebben de H. Geheimen hun oorsprong." „Als gij tot de H. Tafel nadert, doe juist zoo, alsof gij uit de *Zijde* van Jesus kwaamt drinken." Dikwijls trekt hij tot Jesus *zijdewond,* zag ook Engelen rondom het altaar, en mogt den kelk van Jesus lijden drinken.

Volg de armoede van Jesus' Hart, in Nazareth verborgen, Hem hoorende: „De vossen hebben holen, en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des menschen heeft niet, waar Hij het hoofd nederlegge." Luc. 9, 58. *Geest van armoede.*

„Uw Hart, lieve Jesus, is een kostbare parel. Wie zou haar wegwerpen? Wie zou niet veeleer alles prijs geven, om haar te bezitten?" H. Bernardus.

MOOI WEÊR.

»Hoe schoon vandaag!"—Bedoelt ge buiten?
En *binnen*, hoe is 't dàâr gesteld?
Ach! dââr kunt ge tot niets besluiten,
En is 't of heel de wereld kwelt.
Maar leert u dan dat lieflijk weêr,
En zonnelicht van onzen Heer
Niet ruimer ademhalen?
Of zal, als ge aan Gods Harte denkt,
Dat u dit beeld zijns zegens schenkt,
Die zegen zelve falen?
O maakte minstens 't heerlijk weêr
U opgeruimd voor God den Heer!

28 JANUARIJ.

H. Cyrillus, Patriarch van Alexandrië (444), uitmuntend door ijver voor het H. Geheim der Menschwording, de *H. Eucharistie*, en de H. Maagd. „Het bloed en water, dat uit Jesus' *Zijde* vloeide, leert hij, is een beeld en als een eersteling der H. Eucharistie en van het Doopsel." (in Jo. XII.)

Leer van Jesus' Hart, hoe Het in Nazareth den pligt vervult, dien Het later deed kennen: „Ik moet de werken verrigten van Hem, die mij gezonden heeft, zoolang de dag mijns levens daar is." Jo. 9, 4. *Let op de pligten van uwen staat.*

„God heeft aan de ziel *zijn Hart* gegeven, opdat zij haar hart Hem schenken zou,"— hetgeen vooral geschieden kan door de *dagelijksche pligtvervulling.*" Z. Petrus Canisius.

OPDRAGT.

Ja Heer! aan U mijn bloed, mijn leven,
In vreugde en smart,—
Die met de lans mij hebt geschreven
In uw zoet hart!
Aan U, die eeuwig nu gedenkt,
Hoe *uw* Hart zich aan mijn hart schenkt,
En in uw wonde moet aanschouwen,
Hoe *mijn* hart uw Hart moet vertrouwen,
Sinds 't in uw heilge boezemwond,
Het onderpand des levens vond.

29 Januarij.

H. Franciscus van Sales, Biss. van Geneve, stichter der Visitatie (1622) koos tot wapen zijner orde *Jesus' Hart*, verborg zelf zich daarin, beval inzonderheid de hoofddeugden van Jesus' Hart aan, bereidde alles voor om Jesus later aan zijne geestelijke dochter, de *Z. Margareta,* zijn goddelijk Hart te doen kennen. Na zijn dood vloeit uit zijn hart een welriekende olie.

Volg Jesus' Hart in zijne onbegrijpelijke *nederigheid,* in Nazareth zóó uitblinkend, dat men later, over zijne leer verstomd, nog zeggen zal: »*Is deze niet de timmerman, de Zoon van Maria?*" Mrc. 6, 3.

»Bewonder, hoe de majesteit en glorie schitteren op het voorhoofd des Zaligmakers, de zachtzinnigheid in zijnen mond, de zoetheid op zijne lippen, de liefde in zijn Hart." H. Leonardus de P. Maurit.

ONS WAPEN.

Ons wapen? 't Moet *een harte* zijn
Van 't godlijk Harte sprekend,
Voor ons in namelooze pijn
Op 't kruis van liefde brekend.
Een hart, ja, 't Harte zelf van God,
Met kruis en wond geteekend,
En in zijn doornen, — ons genot,—
Zich fier op Satan wrekend.
Dat wapen wil ik op mijn hart,
Dat redt van alle zonde en smart.

30 Januarij.

H. Aldegondis, Mgd. Abtdis te Maubeuge (680) minde Jesus zoo vurig, dat zij verwierf Hem meermalen te aanschouwen, terwijl zij Hem bovenal in de armen en zieken diende. Zij is *patrones* tegen den kanker, terwijl ook water uit de bron bij haar graf tegen vele ziekten wordt aangewend.

Eer Jesus' Hart als den *Troost der stervenden*, in Nazareth den H. Joseph bijstaande, toen deze, reeds op aarde zalig, in de armen van Jesus en Maria sterven mogt.

„*Hoe zoet is het te sterven*, na eene ware devotie beoefend te hebben tot Hem, die onze Regter wezen zal."

Z. Marg. Maria.

ONZE TROOST.

Nog beeft ge, o ziel! voor strijd en lijden?
Och, vlugt toch niet het zoet verblijden,
Des lijdens diamantenkroon.
Zie liever, bij uw druk en smarte,
Hoe Jesus op zijn vlammend Harte
Stelt doornenkrans en kruis ten toon.
Daar groeit uw troost, daar bloeit uw loon,
Daar rijpt de stof voor de eeuwge kroon;
Geen hoofd gaat ooit met rozen strijken,
Waar eerst geen doornenkrans mogt prijken.

31 Januarij.

H. Petrus Nolascus, stichter der orde van O. L. Vrouw ter bevrijding der gevangenen (1256) tot wien eens de H. Petrus sprak: »*Leer den ootmoed uit de wijze waarop ge mij gekruist ziet.*" (B.) Zijn hart bloedde bij het zien van het lijden van Jesus' broeders. De H. Maagd zelve leerde hem zijne orde instellen; en voor Jesus alle harten te winnen, was zijn lust en leven. (Leven.)

Eer en volg Jesus' Hart, dat alles verlaat, zelfs zijne allerdierbaarste Moeder, om in de zaken zijns hemelschen Vaders te zijn, en in de eenzaamheid zich voor te bereiden voor het kruis en lijden.

»Laat ons naderen tot Jesus' Hart, die fontein van levende wateren, welker heilzaam vocht Hij ons om niet zal geven, zoo als Hij ons uitnoodigt: »*Die dorst heeft, kome tot Mij.*" *H. Augustinus.*

DE SCHEURKALENDER.

»Neen, 't scheuren van die daggetallen
Kan langer niet mijn hart bevallen;
't Is of ik telkens weêr een blad
Verscheur van 't korte levenspad."—
Maar leert u dan dat bladverscheuren
Niet tevens, zoo gij wilt, een gril,
Dien ge anders eeuwig zoudt betreuren,
Te ontscheuren aan uw zwakken wil?
O mogte 't korten van uw dagen,
Dat elke scheurkalender leert,
U vliegend naar de kroon doen jagen,
Wier bloemen nooit een scheuring deert!

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

FEBRUARIJ

Jesus in Nazareth en Galilea.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

Toewijding aan Jesus' Hart voor zijne beeldtenis.

O mijn beminnelijke Jesus! Ik N... om U mijne dankbaarheid te betuigen, en om mijne ongetrouwheden te herstellen, geef U mijn hart en wijd mij geheel aan U toe, en met uwe hulp ben ik besloten niet meer te zondigen.

100 *dagen aflaat*, eens daags.

Volle aflaat, voor wie de opdragt dagelijks doet gedurende eene maand. Gewone voorwaarden. (Pius VII. 9 Juni 1807. Raccolta p. 134).

Imprimatur.

Maastricht, 17 September 1887.

F. X. RUTTEN.
Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 Februarij.

H. Ignatius, Bis. van Antiochië, M. (107), een leerling van den H. Joannes, leerling der liefde. Zijn roem was Jesus; zijn lust voor Jesus te strijden en te lijden. »Ik heet *Theophorus*, zeide hij, (dat is *Godsdrager*), want zoo is ieder, *die Christus in zijn hart draagt.* Zijn vonnis luidde: »omdat hij zegt den Gekruiste in zijn hart te dragen, zal hij door de wilde dieren verscheurd worden."—

Eer Jesus Hart om zijn *ootmoed*, als Hij komt tot Joannes om gedoopt te worden, en deze den vlekkelooze toeroept: »hoe, ik heb noodig van U gedoopt te worden, en Gij komt tot mij?" Mt. 3, 14. *Volg Jesus' ootmoed.*

«Het Hart van Jesus wil, dat de harten, die Hem toebehooren, onthecht zijn van alles en van zich zelve." *Z. Marg. Maria.*

NADENKEN.

Mijn God! waar is die maand gebleven,
Met al haar stormen, vreugde en smart,
Zoo'n wigtig deel toch van mijn leven,
Dat ik mag offren aan uw Hart!
En wat, wat deed ik in mijn lijden?
Wat deed ik, om voor U te strijden?
Wat bloempjes gaarde ik voor mijn kroon?
O Jesus, toch wil ik niet vreezen;
Uw Hart zal mij genadig wezen,
Gij blijft mijn liefde, lust en loon!

2 Februarij.

O. L. Vrouw-Lichtmis, herinnert Jesus als het *licht* der volken, door Simeon voorspeld, en tevens hoe ook Maria's hart door een zwaard van droefheid zou doorboord worden, opdat de gedachten van vele harten mogten openbaar worden.

Eer Jesus' Hart om zijne *nederige gehoorzaamheid*, die Hem tot Joannes den Dooper doet zeggen: »laat het nu toe (dat ge mij doopt), want aldus betaamt het ons, dat wij alle geregtigheid vervullen," dat is: alle geboden Gods onderhouden. Mt. 3. H. Jo. Chrys. Dat uwe gehoorzaamheid vooral *bovennatuurlijk* zij.

»De gave van onzen wil heeft zooveel magt op het Hart van God, dat zij Hem overhaalt om zich met onze nietigheid te vereenigen." H. Teresia.

SIMEON en ANNA.

Gelukkig paar, dat heden kwam
Ten Tempel, bij Gods offerlam,
  Om het te loven en te zingen!
O Gods profeet en profetes
Prent ook in ons die zoete les,
  Die wij van 't Harte Gods ontvingen!
Geen offer, of het drage 't merk
Van Jesus' Hart in Jesus' Kerk:
Het zaalgend *kruis*, de *wonde* en *vlam*,
En *doornenkroon* van 't goddlijk Lam!

3 Februarij.

H. Blasius, Bis. M. (316), die sprak tot den regter: »Ik heb mijn Heer Jesus Christus, die mij versterkt. Zich wapenend met het *H. kruisteeken* wandelde hij over het water, en onder velen genas hij een jongeling, dien een vischgraat in de keel vast zat. *Patroon* vooral tegen keelziekten.

Eer Jesus' Hart, de wateren heiligend door zijn doopsel, want „de zegen die daaraan ontvloeide, zegt de H. Augustinus, heeft als een geestelijke stroom de wateren van alle diepten, de aderen van alle bronnen vervuld." *Hernieuw de Doopbelofte.*

»De wateren van zoetheid, welke de Z. Margareta Maria uit de geopende Zijde heeft geput, heeft zij als een stroom uitgestort over de gansche aarde." Congr. Rituum.

KRUISHONIG.

Waar 't harte, lijdt, — En toch verblijd
Ten Hemel weet te schouwen,
Daar is Gods Hart, — In de eigen smart,
Ten zegen der getrouwen.
Daar is de ziel, die zóó verduurt,
Gelijk de nijvre bijen,
Waar ze uit de Roos haar honig puurt,
Al doen de doornen lijën;
Dààr leeft ze en streeft ze in 't hoogst genot
Naar de eeuwge Honigbron, naar God.

4 Februarij.

Z. Joanna van Valois, koningin van Frankrijk (1504) stichteres der Annuntiaden, zag dikwijls Jesus en Maria. »Mijne dochter, zeide haar Jesus tijdens de *H. Mis,* wilt gij door mijne Moeder bemind worden, zoek dan de *Wonden* van haren Zoon." Zij droeg een krans van 5 nagelen, en stortte een vloed van tranen bij de H. Communie. Zij is eene der heiligen, wier *hart* Jesus roofde, om zijn *Hart* te geven.

Eer Jesus' Hart na zijn doopsel verheerlijkt, door eene stem uit den geopenden hemel: »Gij zijt mijn welbeminde Zoon; in u heb ik mijn behagen genomen." *Aanbid* Hem ook vooral in zijn Harte.

»Wie zou dit koninklijk Hart, zoo vaderlijk, moederlijk jegens ons, niet liefhebben?" H. Franc. van Sales.

JESUS LES.

»Komt u eene roode hemelschijn
Des avonds 't hart verblijden,
Gij spelt: het zal schoon weder zijn.
Zoo kent gij 's hemels tijden.
Maar wie, wanneer hij smarten lijdt,
Of Mij ziet smarten lijden,
Wie kent dan, in zijn harte blijd',
Zegt Jesus — *mijne* tijden?
En toch, die tijden zijn aan Mij,
En maken al Gods Englen blij!"

5 Februarij.

H. Martelaars van Japan, 26 in getal (1597), waaronder 6 Franciscanen, 3 Jesuiten en 3 Misdienaars. Allen werden als Jesus gekruist; terwijl hunne zijden met eene *lans* werden doorboord. — *H. Agatha*, M. M. *patrones* tegen brand en borstkwalen enz. wijl zij vele folteringen voor Jesus moedig doorstond.

»Eer Jesus' Hart bij zijn H. doopsel zóó verheerlijkt, dat dáár juist de *Drieëenige God* zich openbaart: de Vader uit den glans der geopende hemelen sprekend, de Zoon in de gestalte eens dienstknechts, de H. Geest in de gedaante eener Duive; alles, om te toonen wat in dit Hart is, dat voor ons zijn openbaar leven begint. *Ootmoed.*

»Het Hart van Jesus is de schat aller genaden, en ons vertrouwen is de sleutel."

Z. Marg. Maria.

KLEIN en REIN.

Wie heeft op aarde 't grootste hart?
De kleine.
Wie draagt het moedigst hart in smart?
De reine.
O wees dan klein, — Blijf immer rein,
Gij zijt — zegt God — de mijne.
Maar denk er bij: hier rein te zijn
Geeft wèl de bron der vreugden,
Maar rein en immer klein te zijn,
Dat is de deugd der deugden.

6 FEBRUARIJ.

H. Dorothea, M. M. (304). Op de vraag des regters: Wien begeert gij? gaf zij ten antwoord: »Christus den Zoon van God. Waarom draalt gij? Ik verlang in den tuin van mijn Bruidegom te gaan, waarin alle soort van bloemen, vruchten en bronnen van levende wateren zijn." Bezorg mij van die bloemen, sprak een advokaat. Dorothea deed het door een Engel, en ook *Theophilus* werd een martelaar. *Patrones* der bloemisten.

Eer Jesus' Hart bij zijn doopsel tot goddelijken Hoogepriester ingehuldigd door de stem des Vaders, door de zalving des H. Geestes, door zijn eigen opoffering, — om in alles, behalve de zonde, gelijk te worden aan zijne broeders. *Vertrouwen.*

»Doe alles uit liefde tot Jesus' Hart, en Hij zal alles voor u doen." Z. Marg. M.

UITNOODIGING.

»O gij, die zware lasten draagt,
En zwoegt, en zweet, en angstig klaagt
Om duizend ongelukken;
Welaan! tot *Mijn* Hart u gerigt,
Mijn juk is zacht, mijn last is ligt,
Ze dragen meer dan drukken." —
Zoo luidt het goddelijke woord,
Het zoetst wel ooit vernomen,
O mensch, die 't eenmaal hebt gehoord,
Hoe weigert gij te komen?

7 Februarij.

H. Romualdus, Stichter der Camaldulen (1027), wiens hart altijd in den hemel verkeerde, terwijl hij gedurig in geestvervoering met een vlammend hart uitriep: »Zoete Jesus! mijn zoete Jesus! mijn onuitsprekelijk verlangen! mijne vreugde! vreugde der Engelen! Lust der Heiligen! U bemin ik".—

Eer Jesus Hart, door den H. Geest naar de woestijn geleid, opdat wij een Hoogepriester zouden hebben, die met ons in alles beproefd zou worden, buiten de zonde, ten einde Hij medelijden met ons in onze zwakheden hebben zou. (Hebr. 4, 15). *Vertrouwen zonder achterdocht.*

»O Goddelijk Hart, ik wil niet meer dan van U, door U, voor U, en ter uwer eere verteerd worden, gelijk de lamp, die voor het allerheiligste brandt". Z. Marg. Maria.

DE NEGEN VRIJDAGEN.

O zegerijke, blijde dagen,
Die Jesus Harte mij komt vragen,
In 't Hem geheiligd Negental!
Op Vrijdag is mijn heil begonnen,
Op Vrijdag wil Hij 't lot gewonnen,
Dat eens mij eeuwig zaalgen zal!
Wie zou nog aarzlen bij geval?
Wie zou niet gaarn den inzet wagen,
Om zeker d'eersten prijs te dragen:
Het vaderland voor 't tranendal?

8 Februarij.

H. Joannes de Matha, stichter der Trinitarissen (1213). Van de jeugd af diende hij Jesus *'s vrijdags* in de hospitalen. Zijn eenige zorg was, zijn hart aanhoudend vlammender van liefde tot God te maken. Geknield, biddende, en met het kruis in de hand stak hij de zee over met 120 vrijgekochte slaven op een schip zonder roer.

Eer Jesus' Hart, ook in *het Vasten* ons toonbeeld; want veertig dagen en 40 nachten vastte de Heer, en nuttigde Hij niets, om ons te leeren, hoe »het vasten de ziel zuivert, den geest verheft, het vleesch aan de rede onderwerpt, het ware licht der kuischheid ontsteekt." H. Augustinus.

»Waartoe dient het mij, Heer, een hart te hebben, als het niet geheel ontvlamd is van uwe liefde." H. Rosa van Lima.

KLAGT en ANTWOORD.

»Wat sloof en ploeg en zwoeg ik hard,
Steeds tusschen blinde muren,
Met bitter lijden, altijd smart,
Wie kan het nog verduren?—"
O ziel! geef acht op 't godlijk Hart!
Hij kent en telt uwe uren,
Om uit de doornen uwer smart
Zijn honigzeem te puren.
En Boven, — in zijn Levensboek,
Gaat nooit één enkel drupje zoek.

9 Februarij.

H. Apollonia, M. M. te Alexandrië (249). Zij leed met liefde voor Jesus, dat al hare tanden door kaakslagen werden uitgerukt, en brandde van zulk een liefdevuur, dat zij, op ingeving Gods, zich zelve in de voor haar bereide vlammen wierp. »Ik wensch, zeide zij voor den Heer te sterven, omdat Hij redt die op Hem vertrouwen." *Patrones* tegen tandpijn.

Eer Jesus' Hart, ons toonbeeld in *het gebed* tot God, waarmede Hij zich in de woestijn bezig houdt, om ons het nut der afzondering, en den omgang met den hemelschen Vader te leeren.

»Uw Hart, o Jesus, is als een geheimzinnige Rots, welke men maar even behoeft aan te raken met het hout des kruises, om er een levend water aan te doen ontspringen, dat onze dorst voor altijd lescht." Eerb. Joanna van 't kruis.

EEN WARE TROOST.

Verbeeld u, goede ziel,
Dat heel de hemel viel;
Wat zoudt gij zuchten!
Maar meent ge, was het Jesus' wil,
Dat Hij zou letten op uw gril,
En gij kondt vlugten?
Och! draag dan minstens in uw huis,
Naar zijnen wil uw rieten kruis.
God kon er duizend zwaardre willen,—
Die gij niet waardig zijt te tillen.

10 Februarij.

H. Scholastica, Mgd. (543) die plagt, als eene duif in de steenrots, in de *H. Wonden* van Jesus te wonen, waarom haar broeder, de H. Benedictus, na haren dood hare ziel in de gedaante eener duif ten hemel zag opvliegen. Wat de mensch niet schonk, wist zij door haar *gebed* van God te verkrijgen. *Patrones* om regen, tegen onweder.

Eer Jesus' Hart, dat ten minste de *bekoring* wilde toelaten, ofschoon Hij niet zondigen kon, om ons moed te geven in den strijd en zelf ons voorbeeld bij de beproeving te zijn. *Moed* door Jesus' Hart.

»Heer, waar waart gij, toen mijn geest door al die oneerbare beelden bezoedeld werd? — en Jesus sprak: Ik was in uw hart, behagen nemend in den moed, waarmeê gij dien bitteren strijd bleeft strijden." H. Cath. v. Siena.

EEN der BEKORINGEN.

»Zoo boos? mijn kind! wat zaagt ge ginder?
— »O Heer! een vreeselijken balk!"
»Een balk, o neen, 't was maar een splinter,
Gij zaagt met de oogen van een valk,
Maar hebt u deêrlijk weêr bedrogen,
De balk steekt in uw eigen oogen."—
Dit 's Jesus les, de mijne niet,
Uw schuld, als gij den balk níet ziet.
Maar dat die waan niet wederkeere,
Onthoud van Jesus' Hart die leere.

11 Februarij.

Z. Joannes de Britto, S. J. Mart. (1697) uitmuntend door liefde voor Jesus in het *H. Sacrament,* en door vurigen ijver om Jesus aan de ongeloovigen te doen kennen. Hij stierf in Indië, als een andere Joannes de Dooper door toedoen van een nieuwen Herodes.

Eer Jesus' Hart, na den strijd verheerlijkt, door de Engelen aanbeden en gediend en met Engelenbrood gespijzigd, ook ons ten voorbeeld, opdat wij de bekoring niet vreezen, die de bron is der overwinning en het voorwerp der zegepraal. (H. Aug.)

»Mijne dochter, wilt gij vergiffenis bekomen van alle nalatigheden in mijn dienst, koester dan een teedere godsvrucht tot mijn Hart." O. L. Heer aan de H. Mechtildis.

AAN DE BEKOMMERDEN.

»Wat zorgt gij angstiglijk ontsteld
Om u te kappen en te schoeijen!
Aanschouwt de leliën in 't veld,
En zie hoe heerelijk zij groeijen!
Zij werken niet; zij spinnen niet,
Maar dragen wat de Hemel biedt,
En toch ook in zijn hoogste pracht
Droeg Salomon niet zulk een dragt."
Leert u dat woord van Jesus' Hart
Niet meer dan al uw kleedingsmart?

12 Februarij.

H. Eulalia Mgd. M. te Barcelona (303), die Jesus' *Kruis* bijzonder lief had, en tot de vervolgers sprak: „Ik ben de dienstmaagd van mijn Heer Jesus Christus; uwe folteringen laten mij ongevoelig; daar Hij mij beschermt, die op het kruis uitgestrekt, in de *Zijde* gewond is." —

Eer Jesus' Hart, door den H. Dooper verheerlijkt met zijn treffend getuigenis: „Ziet het Lam Gods! Ziet Die wegneemt de zonden der wereld." „Deze is het, die vóór mij geworden is, want Hij was eerder dan ik." „Ik heb den Geest, als eene duive uit den hemel zien nederdalen, en Hij bleef op Hem. Ik heb het gezien en heb getuigd, dat Deze de Zoon Gods is." *Aanbidding.*

„De kerk en de maatschappij hebben geen hoop dan in Jesus' Hart; daar ligt het middel dat onze kwalen zal genezen." Z. H. Pius IX.

IJDELE EN WARE ZORGEN.

„Vergaart toch geen schatten
in 't slijk dezer aard,
Waar roest ze verteert en
dieven ze stelen ;
Waarachtige schatten
des hemels vergaart,
Die roest noch de dieven
ooit deelen ;
Want dààr waar uw schat is,
uw hart is er bij.
O zorg dan dat die
in den hemel steeds zij."
Blijft dààr steeds uw schat, en dààr steeds
uw hart,
Dan stollen tot paarlen de
tranen der smart.

13 Februarij

H. Catharina de Ricci (Domin. 1589) overwoog gedurig Jesus' lijden, ontving de *H. wondmerken* (alsmede in kleine kruisjes op de schouders) en is een der Heiligen, die als ten hemel opgevoerd de zoogenaamde hartverruiling met Jesus ondervond (Acta. Can.) Hare wondteekenen verspreidden soms een hemelsch licht.

Eer Jesus' Hart om de goedheid en *liefelijkheid* bij de roeping der Apostelen; eerst Andreas en zijn broeder Simon (Petrus), toen Joannes en Jacobus, zonen van Zebedeus, arme visschers op de zee van Genezareth, die Hij tot »visschers van menschen" wilde maken. *Minzaamheid.*

»Wij moeten met onze harten doen, als met ons lijnwaad; ze eerst weeken, dan wasschen, wrijven, persen, en dikwijls dompelen in de zijde van onzen H. Verlosser."

H. Catharina de Ricci.

KORTE ZORGEN.

»Wilt niet zoo zorgen — Voor den Morgen",
Leert Jesus' Hart.
«De dag van morgen — Zal wel zorgen
Voor eigen smart." (Mt. 6)
Alzoo geen noodeloos gezwoeg
»De dag heeft aan zijn kwaad genoeg."
Godlijk Harte, ---- Wat een smarte
Delgt gij door dit schoon verschiet!
Wie zou klagen ---- 't kruis te dragen,
Slechts *één dagje*, langer niet.

14 Februarij.

Z. Christina Visconti van Spoleto (Mgd. Augustin. 1458) bleef volhardend in de overweging van Jesus' *lijden*, en nam eens, om hare liefde te toonen, een nagel uit den muur om dien door haren voet te boren. (Boll.)

Eer Jesus' Hart om de kracht waarmede Het zijne leerlingen trekt, tot Philippus zeggend: „*volg mij*," tot Nathanaël: „Voorwaar, ik zeg u: gij zult den hemel open zien en Gods Engelen zien opklimmen en nederdalen over den Zoon des menschen."

Hartelijk vertrouwen. „De hemelsche Koning wil alles of niets. Hij wil heerschen als soeverein over ons heele wezen. Lauwe zielen kan hij niet dulden, die werpt Hij uit zijn Hart." H. Franc. van Sales.

HARTELES VAN JESUS.

„Zorgt niet zoo angstlijk voor uw leven,
Leert Jesus' Hart. Aanschouwt, en ziet
Wat God den voglen weet te geven.
Zij zaaijen niet, zij oogsten niet,
Zij zaamlen niet in voorraadschuren;
Maar God, uw Vader, wat geschied',
Geeft hun het voedsel op zijne uren.
En zijt dan gij
Niet waardiger dan zij?"---
O troostrijk hartewoord van God!
Wie zou nog klagen om zijn lot!

15 Februarij.

H. H. Faustinus en Jovita, Mart. Broeders (121) *patronen* van Brescia; zij waren van edele afkomst en vreesden niet, toen hun Bisschop verbannen was, alom de leer van Jesus te prediken, waarom zij gevangen werden en de martelkroon verdienden.

Eer Jesus' Hart, altijd verwonnen door Maria's bede, op wier vraag Hij ter bruiloft te *Cana* zijn eerste wonder doet, de overmaat zijner liefde toont door niet slechts den besten maar ook overvloedigen wijn te geven, en zijne heerlijkheid openbaart, als die van den Eengeborene des Vaders.

»O wat reden van *vertrouwen!* mijne zaligheid hangt af van het Hart van Jesus, die de zoetste der broeders is, en van het Hart van Maria, de barmhartigste der Moeders." H. Alphonsus.

JESUS' RAAD.

»O Hart ons paradijs op aard,
En meer dan alle schatten waard!"
Zoo zuchten al mijn vrinden.--
Gij vindt het niet? --- O volg hun vlugt,
Door bloemenzee en Starrenlucht,
Gij zult het spoedig vinden.
Hun vlugt is: opwaarts, naar het kruis,
Naar vlammen, wonde, doornen;
Raak in die zielsbegeerten thuis,
Gij zijt bij de uitverkoornen.

16 Februarij.

Z. Gregorius X. Paus (1276). Hij toog naar het H. land ter liefde van Jesus en om daar Jesus arme broeders te troosten. Onophoudelijk was zijn hart met God vereenigd en zijn lust was met den Heer Jesus om te gaan in het *gebed. Let op uw bidden.*

Eer Jesus' Hart, om de *liefde en ijver*, waarmede Hij begint in Nazareth te prediken: »De Geest des Heeren is op mij, daarom heeft Hij mij gezalfd; om armen het Evangelie te verkondigen, om gebrokenen van harte te genezen, om gevangenen bevrijding, en blinden het licht aan te kondigen".

»Het hart is alles; het hart van den mensch is de geheele mensch; het hart van den christen de geheele christen; het Hart van Jesus de geheele Godmensch." Mgr. Pavij.

DE WEDERLIEFDE.

»O godlijk' Hart, mijn gloriezon!
Mijn lust en liefde en zegenbron!"
Zoo zucht gij, en met gronden.
Doch waar is dan het stralenlicht,
Der liefde fijne wederschicht,
Uit u tot Mij gezonden?
Is uw verzuchting meer dan schijn,
Het *werk* moet hier het zegel zijn.
De Zon moet lichten en ontgloeijen,
De Bron der wederliefde vloeijen.

17 Februarij.

H. Alexis Falconieri, een der 7 Stichters der *Servieten* (1310). 110 jaren oud zag hij Jesus met een bloemenkrans komen en zeide: »Knielt, broeders! ziet gij mijn Verlosser niet, die mijn hoofd met den schoonsten bloemenkrans siert. Hij zal ook u zoo kroonen, als gij Hem in *reinheid* en *ootmoed* van harte navolgt." (Ott.)

Eer Jesus' Hart, te *Nazareth miskend*, waar men ontzet over zijne wijsheid, begint te vragen: »Van waar die wijsheid, en die wonderteekenen? Is deze niet de Zoon van Joseph, de timmerman, de Zoon van Maria? Van waar komt Hem dit alles?" Maar zijn Hart wordt niet ontsteld, en Hij antwoordt: »Geen profeet is ongeëerd, dan in zijne vaderstad." (Luc.)

»Maak, bid ik u, beminnelijk Hart, dat ik niets beminnen kunne dan U, door U, en voor U." Z. Marg. Maria.

EENE VRAAG AAN 'T HART.

Bestaat er schooner liefdeteeken,
Dan Jesus' Hart u zóó vertoond,
Dat er de *liefdevlammen* spreken,
Het *Kruis* de hoogste liefde kroont,
Terwijl de *doornen* 't Hart omringen,
Een blijk van 't geen Hij deed en leed,
En de *open wonde* uw hart wil dwingen
Te schuilen in die liefdespleet?
O ziel, verstondt ge dat genot:
De reine liefde in 't Hart van God!

18 Februarij.

H. Simeon, Bis. van Jerusalem (107) M. aanverwant der H. Familie, die met Jesus geleefd heeft, en uit liefde tot Jesus, even als zijn goddelijke Meester stierf op een kruis, in den ouderdom van 120 jaren. Toonbeeld van *eenvoudigheid* en *getrouwheid.* Zijt gij eenvoudig in uwe intenties, in uwe woorden, in uwe handelingen? Of werkt gij met dubbel hart?

Eer Jesus' Hart met zooveel kracht leerende, dat allen zich ontzetten over zijne leering „want hij leerde als *gezag hebbende*, en zijn woord was magtig" (Lc. 4), daar Hij als de Wetgever van het N. Verbond hemelsche waarheid verkondigde.

„Leg op het Altaar van mijn Hart, in vereeniging met al de geloovigen, de dagelijksche opdragt van al uwe intenties en handelingen." Jesus tot de H. Maria Mgd. de Pazzi.

GEZAGHEBBEND WEE!

„Wee hem, die dubbel is van harte,
En anders denkt, en anders spreekt!"
Hem wacht de wèl verdiende smarte,
Dat eenmaal heel zijn webbe breekt.
Dan zal, te laat! bij 't Hart des Heeren,
Dat slechts de eenvoudigen bemint,
Hij 't hemelsch nut des eenvouds leeren,
Die hier alleen Gods Harte wint.
Maar ach! waar zal ze Jesus vinden,
Des eenvouds trouwe en ware vrinden!

19 Februarij.

H. Bonifacius, Bis. van Lausanne (1260) die het goddelijk Kind uit Maria's armen mogt ontvangen, en uitriep: »o was er in het Paradijs niets anders, als dit goddelijk gelaat, het zou ons gemakkelijk alle smarten doen verduren (Boll.) *Yver en geduld* waarin ge ligt dikwijls te kort komt, als gij op Jesus niet let.

Eer Jesus' Hart, bij de eerste openlijke verschijning in Jerusalem, den Tempel reinigend, volgens de voorspelling »*de ijver van uw Huis verteert mij*", en zeggende, met een geesel van koorden in de hand: „neemt deze dingen van hier, en maakt het huis mijns Vaders niet tot een huis van koophandel" (Jo. 2).

„Al degenen, die zich aan mijn Hart *toewijden* en toeheiligen, zullen nooit verloren gaan." Jesus tot de Z. Marg. M.

RAADSEL en ANTWOORD.

„Nu raad eens, wat het eerste leeft,
Het laatste sterft, het meeste geeft,
En niets ontvangt of 't geeft het weder,
En als het niets meer geven mag,
Zich zelf geeft met zijn laatsten slag,
En valt aan Jesus' Harte neder?"—
Is 't niet, o mensch! uw rustloos hart,
Dat alles offert, lust en smart,
En Jesus minnend warm en teeder,
Ten hemel stijgt op Englenveder?

20 Februarij.

H. Eleutherius, Bis. van Doornik (561), die uitmuntte door zijn aanhoudend gebed en *vurige liefde* tot Jesus, van wien hij zeide: „Hij is de Zoon, van wien geschreven staat, bij den Psalmist: „Gij zijt mijn Zoon, ik heb u heden voortgebragt." Vurige *akten van liefde* moeten u met Jesus' Hart vereenigen.

Eer Jesus' Hart, om zijn *alwetendheid*, in den Tempel zijne verrijzenis voorspellende: „breekt dezen tempel (van mijn ligchaam) af, en in drie dagen zal ik hem opbouwen", en zich niet aan zijn hateren vertrouwende, „omdat Hij zelf wist, wat in den mensch is." (Jo. 2, 25).

„Jesus' Hart vraagt liefde: krachtige, die niet bezwijkt; zuivere, met geen zelfzucht vermengd; gekruiste, die in het lijden roemt; volmaakte, die zich aan den Welbeminde overgeeft." Z. Marg. M.

GEZAGHEBBEND WEE!

„Wee hem, die dubbel is van harte,
En anders denkt, en anders spreekt!"
Hem wacht de wèl verdiende smarte,
Dat eenmaal heel zijn webbe breekt.
Dan zal, te laat! bij 't Hart des Heeren,
Dat slechts de eenvoudigen bemint,
Hij 't hemelsch nut des eenvouds leeren,
Die hier alleen Gods Harte wint.
Maar ach! waar zal ze Jesus vinden,
Des eenvouds trouwe en ware vrinden!

19 Februarij.

H. Bonifacius, Bis. van Lausanne (1260) die het goddelijk Kind uit Maria's armen mogt ontvangen, en uitriep: »o was er in het Paradijs niets anders, als dit goddelijk gelaat, het zou ons gemakkelijk alle smarten doen verduren (Boll.) *Yver en geduld* waarin ge ligt dikwijls te kort komt, als gij op Jesus niet let.

Eer Jesus' Hart, bij de eerste openlijke verschijning in Jerusalem, den Tempel reinigend, volgens de voorspelling »*de ijver van uw Huis verteert mij*", en zeggende, met een geesel van koorden in de hand: „neemt deze dingen van hier, en maakt het huis mijns Vaders niet tot een huis van koophandel" (Jo. 2).

„Al degenen, die zich aan mijn Hart *toewijden* en toeheiligen, zullen nooit verloren gaan." Jesus tot de Z. Marg. M.

RAADSEL en ANTWOORD.

„Nu raad eens, wat het eerste leeft,
Het laatste sterft, het meeste geeft,
En niets ontvangt of 't geeft het weder,
En als het niets meer geven mag,
Zich zelf geeft met zijn laatsten slag,
En valt aan Jesus' Harte neder?"—
Is 't niet, o mensch! uw rustloos hart,
Dat alles offert, lust en smart,
En Jesus minnend warm en teeder,
Ten hemel stijgt op Englenveder?

20 Februarij.

H. Eleutherius, Bis. van Doornik (561), die uitmuntte door zijn aanhoudend gebed en *vurige liefde* tot Jesus, van wien hij zeide: „Hij is de Zoon, van wien geschreven staat, bij den Psalmist: „Gij zijt mijn Zoon, ik heb u heden voortgebragt." Vurige *akten van liefde* moeten u met Jesus' Hart vereenigen.

Eer Jesus' Hart, om zijn *alwetendheid*, in den Tempel zijne verrijzenis voorspellende: „breekt dezen tempel (van mijn ligchaam) af, en in drie dagen zal ik hem opbouwen", en zich niet aan zijn hateren vertrouwende, „omdat Hij zelf wist, wat in den mensch is." (Jo. 2, 25).

„Jesus' Hart vraagt liefde: krachtige, die niet bezwijkt; zuivere, met geen zelfzucht vermengd; gekruiste, die in het lijden roemt; volmaakte, die zich aan den Welbeminde overgeeft." Z. Marg. M.

HET EERSTE GEBOD.

„Gij zult den Heer, uw God beminnen,
Uit heel uw hart."
Ziedaar het hoogst, wat u te winnen
Geboden werd.
Hoe staat het? Schonkt gij God uw harte?
En gaaft gij 't heel?
Of houdt ge zelf, tot Jesus' smarte,
Nog 't grootste deel? —
Dan blijft u eeuwig wèl de smart,
Maar niet Gods' Hart.

21 Februarij.

H. Irene Maagd (379) die er een lust in vond den nacht in de catacomben door te brengen, om bij de graven der martelaren te bidden tot Jesus, hun aller Heer en Koning. Eerbied in *Gods Tempel* bij uw *Leeraar*, Jesus.

Eer Jesus' Hart, om zijne meêgaande liefde, die zelfs in den nacht den vreesachtigen Nicodemus ontvangt en onderrigt en hem o. a. de noodzakelijkheid der wedergeboorte, des geloofs en zijne hemelsche afkomst leert: „Want niemand is tot den hemel opgestegen, dan Die uit den hemel is nedergedaald, Hij de Zoon des menschen, die in den hemel *is*." (Jo. 3).

„Jesus Hart vindt er een buitengewoon genoegen in, als Hij onder dit beeld van zijn *Hart* vereerd wordt, dat Hij overal wenscht geplaatst te zien, om het ongevoelig hart der menschen te treffen." Z. M. M. Br. 126.

De beeldtenis van Jesus Hart.

Mijn Jesus, 'k zie ontelbre malen,
In tempels, woningen en zalen,
Het zoete beeld uws Harten pralen,
Vol majesteit op 't zoet gelaat;
En toch, hoe liefelijk zij stralen,
Hoe schoon ze u voor mijn ziele malen,
Niet één van allen kan het halen,
Bij 't beeld dat in mijn harte staat.
Mijn Jesus! wil daar eeuwig blijven,
En zelf uw Naam daaronder schrijven!

22 Februarij.

Z. Joanna Maria Bonomi, Mgd. (Benedict. 1670), droeg de *H. Wondmerken*, nu eens bebloed, dan met schitterend licht omgeven. Soms zag men haar in de houding van den *gekruisten* Jesus hoog boven den grond verheven. Men mogt van haar zeggen, dat het haar gold: „*Jesus leeft in mij.*" Dat zoo Jesus' lessen in U leven, vooral die van het *geduld.*

Eer Jesus' Hart, om zijn goddelijken *ijver*, door zijne leerlingen, in *Judea* doopende; en nogmaals van Joannes den Dooper het getuigenis ontvangende: „Die uit den hemel komt, is boven allen. En wat hij gezien en gehoord heeft, dat getuigt Hij." (J. 3). „Die de bruid heeft, is de Bruidegom."

„De akten van *onderworpenheid* aan Gods wil, zijn de aangenaamste liefdeakten voor het Hart van Jesus." H. Alphonsus.

LES VOOR LES.

„Wat zijn er velen, die me kwellen,
Met achterklap en oordeelvellen,
En 't meeste *Die*, en meer nog *Die*....
Ach! Dora, zeg maar niet meer wie.
Ga liever zelve in 't Hart des Heeren
Uw eigen babbelzucht verleeren,
't Gehaatste wat in onzen tijd,
Met Jesus' Harteliefde strijdt.
Want betert ge uwe tong niet snel,
Gij praát u zelf nog in de hel.

23 Februarij.

H. Petrus Damianus, kard. kerkl. (1073) Bis. van Ostia, een der uitmuntende dienaars van Jesus' Hart, dat hij velen leerde kennen, onder anderen, met deze woorden: »Het Hart van Christus is eene hemelsche schatkist en voorraadsplaats." (S. I de Jo.) *Dagelijksche zorg* voor de devotie.

Eer Jesus' Hart, om zijne *zorgvuldige liefde*„ waarmeê Hij eene enkele vrouw (uit Samarië) onderrigt, en haar toespreekt: »O indien gij de gave Gods kendet, en wie Hij is, die tot u zegt: Geef mij te drinken! gij zoudt wel van Hem hebben gevraagd, en Hij zou u levend water gegeven hebben." (Jo. 4.)

»Zijt gij bedroefd? verward door de herinnering uwer zonden? gejaagd door eenige drift? — Werp u in Jesus' Hart. Dat is de toevlugt der ongelukkigen." *H. Petrus Damianus.*

ONZE EERSTE ZORG.

„Bewaar uw hart met alle zorg,
Want dààr zijn 's levens bronnen." (Spr.)
En Hij, die er dien schat verborg
Heeft zich eerst wèl bezonnen;
Want in die bronnen stroomt een vloed
Van eindloos hooger leven,
En daarvoor heeft Hij 't goddlijk Bloed
Uit eigen Hart gegeven.
Bewaar die bronnen, beiden groot,
En eeuwig springend, door Zijn dood.

24 Februarij.

H. Mathias, Apostel, die vooral leerde het vleesch te bestrijden, om in den geest Christus te vinden, en ook zelf Christus' kruis predikte, en eindelijk voor Jesus aan een kruis mogt sterven. Dagelijksche ijver voor de *versterving*, eene zoo noodzakelijke deugd, om Jesus' Hart na te volgen en te dienen.

Eer Jesus' Hart om de *algemeenheid* zijner liefde en de vurigheid zijns *ijvers*, die ook de Samaritanen niet voorbijgaat, en zijne leerlingen leert: »Mijne *spijze* is, den wil te doen van Hem, die mij gezonden heeft, opdat ik zijn werk volbrenge." (Jo, 4, 34).

„Putten wij uit de Bron van 't H. Hart de heilzame wateren, die alle smetten afwasschen, alle ziekelijkheden genezen, alle wonden heelen." Concilie van Bourges.

Een wensch en iets beters.

„O, mogt ik eens een Seraphijn
Of allerminst een Engel zijn!" —
— Tracht eerst een goede mensch te wezen,
Laat bij dien zucht Sint *Sales* lezen,
En stem uw harpe niet te hoog!
Word wat ge zijn moet in Gods oog,
Een nabeeld van het godlijk Harte:
In lust bedaard, te vreên in smarte;
Gij kunt, hoe wondervol het schijn,
Zelfs meer nog dan een Engel zijn.

25 Februarij.

H. Walburgis, Mgd. Abdis (779), *de altoos trouwe dienares van Jesus* genoemd. Zij muntte uit door eene groote *zachtmoedigheid van harte,* eene ijverige liefde, en eene zeer teedere godsvrucht, en is alom door wonderen beroemd. Volg hare *zachtzinnigheid* na, in uw omgang met den naaste, en onderzoek, hoe dikwijls per dag gij tegen die deugd zondigt.

Eer Jesus *medelijdend* Hart dat Hem zijn tweede wonder te Cana laat doen voor den hoveling van Capharnaum, ofschoon hij zeggen moet, tenzij gij (in tegenstelling met de Samaritanen, die geloofden om de verhevenheid zijner leer), tenzij gij wonderen ziet zult gij niet gelooven," toch er bijvoegt: „*Ga, uw zoon leeft*".

„Het H. Hart van Jesus zal eeuwig met welgevallen herdenken alles wat wij voor Hem zullen gedaan hebben." Z. Marg. Maria.

DE ZWALUW.

Wie zag niet ooit de zwaluw vliegen,
Nu laag, dan hooger in de lucht,
Door berg noch vlakte te bedriegen;
Hoe heldrer zon, hoe hooger vlugt. —
Ziedaar uw beeld, aanbiddend hart! —
Uw *zon*, is 't schitterend Hart des Heeren,
Uw *vlugt*, (dat kan de zwaluw leeren)
Het hoogste, waar zij 't helderst werd.
Waarom dan toch, daar tegen in,
Wekt zelf gij stormen in 't gezin?

26 Februarij.

H. Mechtildis (13de eeuw), eene der eerste en grootste vereersters van Jesus' Hart, volgens Jesus wensch: »*Treea in deze wond, om er te rusten.*" „Gij zult in mijn Hart uwe woning nemen." Ook leerde haar Jesus reeds, dat men alles, wat men in zijn Hart zoeken mogt, zou vinden (Nilles, enz.) Onwrikbaar *vertrouwen*, op het Hart vol eindelooze goedheid.

Eer Jesus wondervol Hart, daar Hij van nu af te Capharnaum gevestigd *ontelbare wonderen* in Galilea doet, om de eenvoudigen tot zich te trekken, terwijl de Schriftgeleerden en Phariseën Hem slechts nu en dan te Jerusalem mogen zien.

»Jesus, mijne zoete hoop! Moge uw goddelijk Hart, reeds verscheurd uit liefde tot mij, en geopend voor alle zondaars, de schuilplaats mijner ziele zijn." *H. Mechtildis.*

UITNOODIGING VAN JESUS.

»Zoo leed, of zorg, of noodgetij,
Uw harte komt verschrikken,
Komt, moedeloozen! komt tot Mij,
Ik zal dat Hart verkwikken.
Mijn Hart is borg: aanschouwt die Bron
Van eindeloozen zegen!
Nooit hield, waar zij maar stroomen kon,
Mijn magt haar liefde tegen.
Maar stroomen kan zij slechts op U,
Die wilt, en komt! Och, komt dan nu!"

27 Februarij.

H. Leander, Bis. van Sevilië (596), die bijzonder ijverde tegen de Arianen, om Jesus *Godheid* te verdedigen, om welke reden hij invoerde, dat de Apostolische geloofsbelijdenis (*Credo*) in de H. Mis werd gelezen. *Yver voor ijver*, bedenkend, hoe Jesus' Hart, als dat van den goeden Herder, onophoudelijk voor u ijvert.

Eer Jesus' Hart als het *Heil der kranken*, volgens de voorspelling: „*Hij heeft onze zwakheden op zich genomen en onze krankheden gedragen*," waarbij Hij geenszins zijne leerlingen vergat, zoo als blijkt uit de genezing van Petrus' schoonmoeder, die lijdende was aan zware koortsen, en door Hem genezen, Hem diende.

„In de plaats van eene doornenkroon, wenschte ik voor het Hart van Jesus eene kroon, gevlochten uit al de harten der menschen." H. Franc. van Sales.

DUBBELE RENTE.

Geef acht en leer; „*Die spoedig geeft,*
Geeft dubbel" — leert de Heere.
Zijn eigen Hart, dat eeuwig leeft,
Volgde in den tijd die leere.
Het gaf, zoodra Het geven kon,
En daaglijks immer gauwer,
Hoe meer men 't eerde als zegenbron,
En 't reiner diende en trouwer.
Is dan een dubble rente u zoet?
Zie, de arme bibbert, geef met spoed!

28 Februarij.

H. Baldomerus, slotenmaker, later subdiaken, die al zijn vrijen tijd besteedde aan het lezen van godvruchtige boeken en goede werken; en wiens hoofdpraktijk was: altijd dank te zeggen aan God in den Naam van den Heer Jesus. *Gebed* en *versterving* waren zijn lust. (650); *Patroon* der smeden. Zalig gij, zoo het *gebed* uw lust, de ware *versterving* uwe kracht is.

Eer Jesus' Hart, als uw toonbeeld in het gebed, want „*des morgens zeer vroeg* opgestaan zijnde, begaf Hij zich naar eene woeste (eenzame) plaats, om er te bidden (zoo als Hij gewoon was op de bergen tot God te smeeken), tot dat zijne leerlingen, die wel die gewoonte kenden, hem vonden zeggende: *Allen zoeken u.* (Mrc. I, 35.)

„Wie communiceert is in het Hart van Jesus, en Jesus is in zijn Hart." H. Alphonsus. O vergeet dat nooit, zoo vaak gij de H. Communie ontvangt.

ONZE KROON.

„Al weêr een maand verloopen,
En spoediger dan ooit;
Wie mag op aard' nog hopen,
Dat hij zijn kroon voltooit!" —
En zijn er dan geen doornen
Op aarde in overvloed? —
De kroon der uitverkoornen
Verlangt slechts *spoed* en *moed.*
Pluk, pluk maar zonder schromen,
Ras is de kroon bereid,
En eer ge 't zelf dorst droomen
Siert ze u in eeuwigheid.

29 Februarij

(in 't schrikkeljaar.)

H. Oswaldus, Bis. van York († 29 Febr. 992), voedde dagelijks 12 armen uit liefde tot Jesus, verlangde immer vurig naar den Heer in Sion, en eindigde met vreugde zijn aardsche loopbaan met het heerlijk gezang: »*Eer zij den Vader, den Zoon en den H. Geest.*" Het *verlangen naar den hemel* zij voor u een eerste middel om er zeker te komen.

Eer Jesus Hart om zijn rusteloozen ijver, als Hij rondgaat in de Synagogen van Galilea om er te prediken en wonderen te doen, volgens zijn woord: »Laat ons gaan in de naaste vlekken en steden opdat ik ook aldaar predike, want hiertoe ben ik gekomen." (Mr. I.) En als Hij weêr in de eenzaamheid vertoefde, „kwamen zij van alle kanten tot Hem."

„Het Hart van Jesus heeft alles voor ons verworven; alles is het gevolg der *gebeaen*, uit dit goddelijk Hart opgegaan." H. Alphonsus.

TOEGIFT.

Mijn God! hoe zoet voor 't harte!
Ik win dit jaar één dag,
(Al heeft ook hij zijn smarte)
Dat ik U minnen mag.—
Regt zoo! Gij moet God danken
Voor elk der reddingsplanken,
Die u zijn Harte biedt!
Doch weet: wat God u sture,
Eens in uwe uiterste ure,
Krijgt gij die toegift niet.

FEBRUARIJ.

(laatste blad)

WERKZAAMHEID.

Onze Anna drijft in't bootjen op den stroom
Ten Oceaan.
Zij roept en gilt met vruchteloozen schroom;
't Gevaar groeit aan.
Zij knielt en bidt, o als een Engel vroom,
Niets helpt er aan.
Och, dwaze! sloeg ze maar de hand aan 't [werk,
't Was fluks gedaan.
Nu helpt haar niets, of niemand; hoe ook [sterk,
Zij moet vergaan.

ONS FIAT.

Kent gij de kortste bede
Bij alle leed of smart,
De zoetste en sterkste mede,
Van Jesus eigen Hart?
Zij vraagt geen slepende uren,
Noch vlammen, lang aan 't duren,
Eén wenkje slechts, één vonk.
Ten hoogste een tweede tevens,
Waarbij de Heer des levens
Bereids het loon u schonk,
Zoodra uw FIAT! klonk.

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

MAART

Gewijd aan het Lijdend Hart.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

Maart.

Aflaat van 7 *jaren en* 7 *quadragenen*, voor alle geloovigen, die godvruchtig en met een rouwmoedig hart *de beeldtenis van het H. Hart*, in eene kerk of bidplaats ter *openbare* vereering uitgesteld, bezoeken en eenigen tijd bidden volgens het inzigt van Z. H. den Paus. (Pius VI, 2 Jan. 1799 Raccolta. p. 136.) „Gunst door Z. H. toegestaan, om de devotie tot Jesus' H. Hart immer te doen toenemen." (Ibid.)

Imprimatur.

Maastricht, 4 October 1887.

F. X. RUTTEN.
Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 Maart.

H. Suitbertus, Bis. Apostel der Nederlanden (713). Om het geloof aan Jesus in de harten te bevestigen, bouwde hij alom vele kerken, vooral in de landen van Gelder en Cleve, de schoonste aan de H. Maagd toewijdend: *Patroon* tegen keelziekten. *Zielenijver* kunnen alle Heiligen u leeren; Jesus' Hart zij uw eerste toonbeeld; o volg het na!

Overweeg de magt en *Goedheid* van Jesus' Hart, als hij uit Simons scheepje tot de menigte predikt, het geloof der leerlingen met een overvloedige vischvangst beloont, en op Petrus woord: Heer, ik ben een zondig mensch! antwoordt: «vrees niet van nu af zult gij menschen vangen." Luc. V.

«Vereenig uw hart met het Hart van Jesus, die daar als op zijn koningstroon zit, om de hulde van alle harten te ontvangen, en de poort open houdt, opdat allen ten gehoore kunnen komen." H. Fr. v. Sales.

VRAAG EN LES.

Zult gij dit jaar ten einde komen? —
Gij weet het niet.
Toch leven, zonder God te schromen? —
Gij antwoordt niet?
Welaan! Nu zijt ge in 's levens droomen;
Die vlieden snel,
Waarna een *eeuwigheid* zal komen:
Dit weet ge wèl.
Let op dus, dat uw ijdle droomen
Niet eeuwig eens u God doen schromen.

2 Maart.

H. Ceaddus, Bis. in Engeland (673) die zijn lust vond in het denken aan den Heer Jesus, en zoo b. v. als het donderde, aan Jesus glorie dacht en aan zijne komst ten oordeel. Hij muntte uit door *eenvoud* van harte, gehoorzaamheid en vurigen ijver. Ware aandacht bij de *H. Biecht*; bedenkend, dat het een hoogheilig Sacrament is, waarbij gij aan Jesus' voeten ligt, en de prijs van zijn goddelijk Hartebloed u wordt toegepast.

Overweeg *de medelijdende liefde* van Jesus' Hart, die Hem tot den melaatsche zijne hand doet uitstrekken, hem aanraakt en zegt: „Ik wil, word gereinigd." „Ga, vertoon u aan den priester en offer wat Mozes geboden heeft." Mt. 8.

„Een traan van leedwezen, en eene beweging des harten is voldoende, om het Hart van Jesus te vreden te stellen." H. Alphonsus.

DE KLAGER.

O gij, die altoos klaagt om wat,
Zie eens uw buurmans kluisje!
Staat daar, en wis tot grooter schat,
Niet een veel grooter kruisje?
Of liever neen, zie Jesus' Hart,
Dààr straalt het kruis in glorie,
Als kroon der goed geleden smart,
Als teeken der victorie! —
En houdt ge dan niet op met klagen;
Ga! Honderd andren zullen vragen,
Met Jesus 't heilig Kruis te dragen.

3 Maart.

H. Cunegondis, keizerin (1040), die in haar hart Christus tot Bruidegom koos, Hem vooral in de zieken diende en als tegenwoordig aanschouwde, en insgelijks uitmuntte door eene ijverige vereering der Relikwiën van het *H. Kruis* (Boll.) Luister naar Jesus' *inspraken*, zoo zacht, zoo zoet, zoo zaligend voor de ziel. Maar luister wèl, en wees niet altijd wêerbarstig aan zijne hartetaal.

Overweeg de *barmhartigheid* van Jesus Hart, die den lamme naar ziel en ligchaam geneest, en den ongeloovigen toeroept: »Waarom denkt gij kwaad in uwe harten? Opdat gij wetet, dat de Zoon des menschen magt heeft op aarde de zonde te vergeven, zoo zeg ik u (tot den lamme): *Sta op en wandel.*"

»O Jesus, herinner u de wreede lans, die U doorstoken heeft. Dit voor ons gewonde Hart is voor ons eene Bron van levend water geworden." Z. Suso.

JESUS STEM.

»Komt toch allen! Ziet mijn handen,
Uitgestoken naar uw hart,
Ziet mijn voeten pijnlijk branden,
In een onuitstaanbre smart!
Wilt of durft ge nog niet komen?
O aanziet dan 't open Hart,
Dat zijn laatste bloed laat stroomen,
Na zijn laatste zielesmart!"
Trekt u die Magneet niet aan,
Mensch! het is met u gedaan.

4 Maart.

H. Casimirus, Prins van Polen (1483), die Jesus' *lijden* gestadig overwoog, terwijl zijn hart altijd met God was vereenigd. Dikwijls bij de *H. Mis*, of andere H. diensten, stortte hij een vloed van tranen. Zijne leus was: ik ken geen ander leven en geene andere zaligheid dan *Jesus Christus*. (Boll.) Gedachten *aan den hemel*, en aan Jesus' Hart daarin, dat u alle dagen aanspoort, trekt en dringt, om Hem toch niet te vergeten.

Overweeg de *goedertierenheid* van Jesus' Hart, die den tollenaar Mattheus toeroept: *volg mij!* en op de vitterij der boozen antwoordt: De gezonden hebben den geneesheer niet noodig, maar de kranken. Ik ben niet gekomen, om regtvaardigen maar om zondaars tot boetvaardigheid te roepen."

»Dank aan den dood van Jesus, is onze dood geen voorwerp van vreeze meer; het Hart van Jesus heeft er een overtogt van gemaakt uit de ellenden dezes levens tot de onuitsprekelijke geneugten des hemels."

H. Alphonsus.

ONZE PAREL.

Kent gij de kostbre Parel niet,
Van eindelooze waarde :
Het Harte Gods, dat zelf zich biedt,
Voor uw klein hart op aarde ?
Waarom dan, kleingeloovig hart !
Naar ijdle paarlen streven,
Sinds de ééne aan u geschonken werd,
Die geeft het eeuwig leven ? —
Wat is dan toch het slijk der aard
Bij Jesus' godlijk Harte waard !

5 Maart.

H. Joannes Joseph van het kruis, (Franc. 1734), welken naam hij aannam om te toonen, dat hij op niets anders roemde dan op het *H. Kruis* van Jesus. Zijne uitstekende devotie tot Jesus' *lijden* groeide overigens voortdurend aan (Acta B.). Luister naar Jesus' Hartelessen, zóó helder, zoo doordringend, zoo zalvend voor alle hart, dat *wil* zalig zijn.

Overweeg de *wijsheid en godsvrucht van Jesus' Hart*, dat eerst in het gebed tot God op den berg overnacht, dan zijne twaalf Apostelen uit zijne leerlingen uitkiest, waaronder Petrus de *eerste* is, en helaas! Judas, de laatste, en vervolgens de goddelijke Bergrede tot de zijnen houdt. (Luc. VI).

„Geen godsvrucht jegens den Verlosser kan Hem aangenamer, voor de Kerk nuttiger, rijker aan genaden voor de menschen zijn, dan de godsvrucht tot zijn H. Hart." Concilie van Avignon.

HET VROLIJK HART.

Hoe lief is heldre zonneschijn,
Te meer de niet verwachte?
't Is of de gaaf wil dubbel zijn,
Als 't oog bij 't offer lachte.
Zoo worde 't offer, dat gij draagt,
Zal 't Harte Gods 't ontvangen.
Geen gave, daar uw hart bij klaagt,
't *Hart zelf* blijft God verlangen.
En wilt ge rooven 't godd'lijk Hart?
Bemin in opgeruimde smart!

6 Maart.

H. Coleta, (Clarisse, 1447), door Jesus zelven onderrigt aangaande zijn *H. lijden*, dat zij dan ook mede in haar *hart* mogt gevoelen. 'S Vrijdags overwoog zij Jesus' bitter lijden van 's morgens tot 's avonds 6 uren, met een vloed van tranen; en nog vermeerderde die devotie in de *goede Week*. *Luister* naar Jesus; in zijne lessen vindt gij zijn Hart en al zijne liefde.

„Leer het Hart Gods uit Gods woorden kennen," (H. Greg.) als het op den Berg predikt: „Zalig zijn de armen van geest, want hun is het Rijk der hemelen. Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen het aardrijk bezitten. Zalig zij, die treuren, want zij zullen getroost worden. Zalig, die hongeren en dorsten naar de regtvaardigheid, want zij zullen verzadigd worden." (Mt. V. enz.)

„O vlammend Hart van Jesus, ontvlam mijn hart; en gedoog niet, dat er in mijn leven één oogenblik zij, waarop ik U niet bemin." H. Alphonsus.

TEREGTWIJZING.

„Nog gistren was ik zalig, Heer,
En bloeiden me alle bloemen,
Thans vind ik er geen enkle meer,
Die 'k nog mijn bloem kan noemen.
Wat is dan toch dat wonder lot,
Den mensch op aard beschoren?
Zijn wij dan niet geheel voor God
En slechts tot smart geboren"? —
— Tot smarte niet; maar voor de kroon,
Mijn kind! het loon der smarten.
Zie op de *doornen* van mijn Zoon,
En op de *Wond* zijns Harten!

7 Maart.

H. Thomas van Aquinen, kerkl. (Domin. 1274) zeer devoot tot al wat Jesus aanging, vooral het *H. Sacrament.* „Jesus, zegt hij, ontving de wonde in de *H. Zijde*, om de tragen tot geloof en de kouden en onverschilligen tot liefde op te wekken." Vurig *verlangen* naar God, dikwijls opgewekt en dagelijks meer omtvlamd. Denkt gij daaraan?

Leer van Gods Hart: „Zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verwerven. Zalig zij, die rein zijn van harte, want zij zullen God zien. Zalig de vreedzamen, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden. Zalig zij, die vervolging lijden om de regtvaardigheid, want het Rijk der hemelen behoort hun toe."

„Ik weet niet, dat er eene oefening in het geestelijke leven is, die meer geschikt is dan de devotie tot Jesus' Hart, om de ziel in korten tijd tot de hoogste heiligheid te brengen." Z. Marg. M.

ZUCHT en ANTWOORD.

„Als het hert naar waterstroomen,
Zucht mijn ziel naar U, o God!
Eeuwge Bron! die al uw vromen
Laaft met eindloos zielsgenot!" —
Zoete bede! — En ook naar waarheid? —
O, wat ongemeten vloed
Stort u dan, in volle klaarheid,
't Harte Gods in 't rein gemoed!
Neen, geen harten laat Hij wachten,
Die naar zijne liefde smachten.
Eindloos rijker dan uw vraag,
Stroomt zijn Hart u nog van daag.

8 Maart.

H. Joannes de Deo, Stichter der orde van liefde (1550), uitmuntend door zijn ijver om Jesus in de armen en zieken te dienen, onder welken hij *Jesus* zelveneens mogt zien; *'s vrijdags* vooral werkte hij aan de bekeering der zondaren. In zijne ziekte liet hij zich Jesus' *lijden* voorlezen, en hij stierf voor het altaar, waar hij vaak vele tranen aan Jesus had geofferd. *Lees en leer*, niet hier alleen, maar in alle goede boeken.

„*Leer Gods Hart uit Gods woorden* ken nen" (H. Greg.) «Wee u, gij rijken, want gij hebt uwen Troost weg. Wee u, die verzadigd zijt, want gij zult hongeren. Wee u, die lacht, want gij zult treuren en weenen. Wee u, wanneer de menschen u prijzen, want zoo hebben uwe vaderen den valschen profeten gedaan." (Luc. VI.)

„Het is beter te slapen op den H. boezem van Jesus, dan elders te waken." (H. Franc. v. Sales) Begrijpt gij deze les?

FLAUWE WENSCHEN.

„Och! of ik in den hemel was!" —
Wel zoo! Na hier wat heen te luieren,
En traag, te pas, of niet te pas,
Naar eigen grillen voort te kuieren?
Maar neen, zoo leert u 't Harte niet,
Dat lichtelaaie vlammen schiet,
En 't kruis der uitverkoornen
Omkranst met scherpe doornen.
De *wouwers*, — is 't geen stokoud lied?
Zij komen in den hemel niet.

9 Maart.

H. Francisca van Rome, Wed. (1440) eene der bevoorregten van Jesus' Hart, dat zij dikwijls mogt zien, o. a. als een hemelsche *bron*, of ook zeer diep *gewond*, terwijl zij zelve eene *open wond in de zijde* mogt dragen en Jesus' lijden gevoelen. (Boll.) Oplettendheid op de *kleine zaken*. Let wèl: die *kleine* zaken zijn de grootte der Heiligen. Zonder daarop te letten is er geen heiligheid mogelijk. »Die in 't kleine getrouw is, zal in 't groote getrouw zijn," leert Jesus.

»Leer Gods Hart uit Gods woorden kennen." »Gij zijt het licht der wereld. Alzoo schijne uw licht, (der goede werken) voor de menschen, opdat zij uwe goede werken zien, en uwen Vader verheerlijken, die in den hemel is." Mt. V. 14.

»Zoo iemand in het Hart van Jesus wenscht binnen te gaan, dan moet hij zich ontdoen van alle zaken, zoo in- als uitwendige."

H. Francisca van Rome.

MAARTSCHE GRILLEN.

Hoe lam, te willen, niet te willen,
Niet eens te weten, wat men wil!
Wat baten u de Maartsche grillen,
Waar God uw *hart* vraagt *rein* en *stil*?
Hij, die de wolken soms doet rijzen,
Geeft op zijn tijd ook zonneschijn,
Laat slechts uw donker hart niet ijzen,
En zelf geen wolkenschepper zijn.
»*Wil!* zegt een Heilige, en met reden;
Wil heilig zijn, gij zijt het heden."

10 Maart.

H. Catharina van Bologna, Clarisse (9 Maart 1463), beroemd om haar geduld, geest des gebeds, ijver voor de zaligheid der zielen, en mirakelen. Haar lust was hare zusters te dienen, en met Jesus te *lijden*. Nu nog wordt haar ligchaam ongeschonden bewaard. *Patrones* der schilders. Werkzame *naastenliefde*: door aalmoezen, liefdewerken, ten minste door een troostend woord, dat vaak meer geeft dan schatten.

„Leer Gods Hart uit Gods woorden kennen." „Als gij uw offer aan het altaar opdraagt, en daar indachtig wordt, dat uw broeder iets tegen u heeft, laat dan uw offer daar . . . en ga eerst met uw broeder u verzoenen, en dan zult gij uw offer komen opdragen." Mt. V. 23.

„De Koning der glorie heeft zich verborgen onder de gedaante van brood, en zijne majesteit omsluijerd, ten einde ons aan te moedigen, om met vertrouwen tot zijn Hart te naderen." H. Theresia.

WARE KRUISEN.

't Is of de menschen 't weten,
En 't nimmer ook vergeten :
„Het kruis, dat is pratiek."
Want 'k zie wel duizend menschen,
Wel niet naar kruisjes wenschen, —
(Och neen ! dat maakte ziek) ;
Maar toch om duizend reden,
Zich zelven kruisjes smeden,
Als in een kruisfabriek.
Wilt gij volstrekt er maken ?
Laat ze eerst aan Gods Hart raken.

11 Maart.

H. Sophronius, Patriarch van Jerusalem (638), die op den Calvarieberg zelf deze woorden sprak: „Gedenk, dat gij rekenschap zult geven aan dien God, die *hier* op deze plaats uit vrijen wil voor ons is gekruisigd, indien gij zijn geloof niet verdedigt". (Leven) Bemin Jesus' Broeders, *om God, in God, en voor God*, en dus niet enkel met de tong.

Leer Gods Hart uit Gods woorden kennen: „Ik zeg u: hebt uwe vijanden lief, doet wel dengenen die u haten, en bidt voor hen, die u vervolgen en lasteren; opdat gij kinderen van uwen Vader zijt, die in den hemel is, die zijne zon doet opgaan over goeden en kwaden." Mt. V. 44.

„Verdraag zachtzinnig de kleine tegenkantingen, die u van den naaste toekomen, zonder hem uw wrevel te doen gevoelen, want dat strijdt met de gevoelens van Jesus H. Hart." Z. M. Maria.

ONZE SPIEGEL.

God dank ! Gij gingt ten spiegel kijken,
En zaagt eens eindlijk niet meer mis,
Hoe leelijk 't wrevlig *hart* moet lijken,
Als 't stuursch *gelaat* zoo leelijk is.—
Doch er is hooger : hart en nieren
Doorgrondt de Heer, die alles ziet,
Wilt ge op dien Spiegel de oogen stieren,
Vergeet *den grond uws* harten niet.
Want vruchtloos ook het zoetst gelaat,
Als 't *hart* voor 't Harte Gods niet slaat.

12 Maart.

H. Gregorius de Groote, kerkl. P. (604), die op de ijverigste wijze Jesus door allen leerde liefhebben, en Hem eens in persoon onder de pelgrims mogt zien, die hij opnam. Van hem is de gulden les, nooit genoeg te behartigen: «*Leer Gods Hart uit Gods woorden kennen*," hetgeen een goudmijn opent in de H. Schriften Gods. *Vertrouwen* op God bij 't gebed *met aandacht*, vooral vereenigd met de H. Engelen, die met u bidden.

Leer Gods Hart uit Gods woorden kennen.

„Wanneer gij bidt, bidt in het verborgene; en uw Vader die in het verborgene ziet, zal het u vergelden. Maar gij zult niet *veel* spreken, gelijk de Heidenen; want uw Vader weet, alvorens gij bidt, wat gij van nooden hebt." Mt. VI. 6.

„Ik hoorde eens eene stem uit den hemel, die mij zeide: wat gij vraagt, vraag dat door het Hart van Jesus, en gij zult het verkrijgen." Z. Maria der Menschwording.

IJDELE ZORGEN.

Gij zucht: „Och was 'k een duimpje kleiner.
En hoe mij heden wêer gekleed?"
Onnoozle! Zorg, van harte reiner,
Zegt Jesus, — dat ge uw zorg vergeet.
Of meent ge een streepje toe te voegen,
Aan uw gestalte, rang, of staat?
Vergeefsch uw zorgen, passen, zwoegen,
Het Harte Gods bepaalt uw maat.
Wenscht ge u gelukkig, heden, morgen?
Laat Jesus' Harte voor u zorgen. —

13 Maart.

Z. Margareta van Castellana (1320) blind geboren, maar des te helderder ziende in de geheimen van haren Jesus en bij de Zs Dominicanessen uitmuntend door hare deugden. In haar hart, leest men, werden drie afbeeldingen gevonden, die van Jesus, van Maria en van Joseph. *Ga door Joseph tot Maria, door Maria tot Jesus.* Daar is de weg!

Leer Gods Hart uit Gods woorden kennen.

„Wilt u geen schatten vergaderen op aarde,.. maar in den hemel, waar noch de roest noch de mot ze verteren, en waar de dieven ze niet opdelven noch stelen. Want waar uw schat is, daar is ook uw hart." (Mt. VI. 19.)

„Dit goddelijk Hart zal heerschen, ten spijt van allen, die er zich tegen verzetten, en de Satan met al zijn aanhangers zal beschaamd worden." Z. Marg. Maria.

HET BEDAARDE HART.

„'t Is wonder, zucht ge: — keer op keer
Is 't storm, en altijd ander weêr.
Wat zijn toch Maartsche grillen?"—
Het zijn de buijen, goede vrind,
Met zielestorm en woesten wind,
In eigen hart te stillen.
Begeert ge toch dat wolkgevaart,
Voor eeuwig overwonnen,
Houd in Gods Hart uw hart *bedaard*,
Dan stralen eeuwge zonnen.

14 Maart.

H. Mathilda, koningin (968). Zij verachtte al het wereldsche uit liefde tot Jesus, en naderde nooit, zonder geschenken, tot zijn H. Altaar, waardoor zij 't voorbeeld werd voor hen, die Jesus' *kerken* versieren. *Ootmoed van harte* was hare lievelingsdeugd, waarom zij ook in 't openbaar hare biecht sprak en op een boetekleed stierf.

Zuivere intentie, met Jesus' Hart. Maak ze 's morgens, vernieuw ze door den dag, herhaal ze 's avonds.

Leer Gods Hart uit Gods woorden kennen: „Uw oog is het licht uws ligchaams, indien uw oog (uwe intentie) zuiver is, zal geheel uw ligchaam (ook uw werk) zuiver zijn." Mt. VI. 22.

„O Jesus, vorm mijn hart volgens uw Hart, dan zal mijn geheel leven voorbij gaan, volgens uw welbehagen." H. Gertrudis.

ONS GEBED.

„Wat woord valt heden in ons midden?"—
Een ernstigst, nooit genoeg betracht:
„*Altijd*, leert Jesus, *moet gij bidden.*"
Hebt gij wel ooit daaraan gedacht?
„Maar hoe is 't mooglijk?" Door het harte
Bestuurd door 't goede dat ge meent,
In werk, in rust, in vreugde, in smarte,
Met Jesus' godlijk Hart vereend.
Die zóó bidt, bidt altijd,
En maakt Gods Hart verblijd.

15 Maart.

H. Longinus, de bevoorregte krijgsman, die Jesus *H. Zijde* met de lans openstiet, van toen af den vollen zegen uit Jesus' Hart ontving, en later den goddelijken Verlosser en zijn H. Kruis alom predikte met ijver. *Patroon* der ridders. Naarstige *overweging van Jesus lijden*, vooral acht gevend op zijn *Hart:* wie, wat, waarom, voor wien, en hoe Hij leed? O hoe gelukkig, die bij deze overweging op Jesus' Harte letten!

Vereer Jesus liefderijk Hart bij den aanvang van zijn bitter lijden sprekend: „Met vurig verlangen heb ik verlangd dit Paaschmaal met u te eten, eer ik lijde."

„Vergeet u zelve, en het Hart van Jesus zal u doen zien, dat Hij niet minder beminnelijk is in de bitterheden des Calvariebergs, dan in de genietingen van den Thabor."

Z. Marg. Maria.

„IK HEB GEEN TIJD."

Zoekt ge *tijd*, voor 't hoogste Goed ?—
Best ! zoo spaar uw tong en oogen,
Leef bedaard en ingetogen,
Niet zoo rustloos omgevlogen,
Spoedig hebt gij overvloed.
Maar bedenk : de tijd vliedt snel,
Eeuwge glorie is in 't spel,
En slechts hij, die durft beginnen,
Kan elke oogwenk schatten winnen,
Eeuwig als het Hart van God,
Hier op 't kruis, ginds in 't genot.

16 Maart.

H. Heribert, Aartsb. van Keulen (1022), die eens in den eigenaardigen vorm van een boom de wijze leerde kennen, waarop hij een *H. Kruis* kon laten maken. De zachtmoedigheid en nederigheid van Jesus' Hart trachtte hij voortdurend te volgen. *Patroon* voor den regen. *Liefde* tot *Jesus' kruis:* maar degelijke, werkzame liefde. Hoe is de uwe?

Overweeg de droefheid van Jesus' Hart, bij de voorspelling van het verraad van Judas, één der Twaalve: „Voorwaar, ik zeg u: één uit u zal mij verraden." „Wee dien mensch door wien de Zoon des menschen zal verraden worden!"

„Heer, werp mij in uw Hart, dien vlammenden oven van liefde, en houd mij daarin zoo lang, dat ik door den heftigen gloed geheel tot asch vergaan ben." H. Gertrudis.

WAARSCHUWING.

Vriend! wanneer de Thermometer
Van uw hart bij 't vriespunt staat,
Beef, tenzij het ras verbeter,
Dat het straks bevriezen gaat.
Want de lauwen — En de ſlauwen —
't Woord moog' krenken uwen trots—
Zijn een walg voor 't Harte Gods.
Wilt ge 't hart toch weêr doen gloeijen
Zorg, het aan Gods Hart te boeijen,
Waar de reinste liefdevlam
Nimmer onder 't gloeipunt kwam.

17 Maart.

H. Joseph van Arimathea, de gelukkige, die het eerst van nabij Jesus *H. Zijdewond* mogt zien en vereeren, toen hij met Nicodemus Jesus' ligchaam van het kruis nam, balsemde, en in zijn eigen nieuw steenen graf nederlegde. *Liefde en devotie* tot Jesus' Hart in het *H. Sacrament*, waarin gij Jesus H. Ligchaam, ja den geheelen Jesus, in uw hart ontvangt, en dus zoo ligt zijn H. wonden kunt eeren, en zijn Hart balsemen.

Overweeg de gevoelens van Jesus' Hart bij de instelling van het H. H. Sacrament. „Neemt en eet, dit is mijn ligchaam, dat voor u gegeven wordt, doet dit *tot mijne gedachtenis*." Laat die laatste woorden nooit uit uw geheugen gaan.

„God heeft zich voorbehouden in de laatste tijden de zoetheid der bewegingen van het H. Hart van Jesus te doen kennen, om de liefde weêr te ontsteken, die zeer zal verkoeld zijn." Openbaring van den H. Joannes aan de H. Gertrudis.

KRUIS EN CHRISTEN.

't Is aardig! het kruis is een zegen —
Geen Christen hart, dat het niet weet,
En och, men zou zeggen: een regen,
Ontloopen, als waar het een leed!
Zou 't hart hier niet reedlijker denken,
Met minstens, niet loopen te gaan,
Als God het dien zegen komt schenken,
Maar pal onder 't kruisje te staan?
Of weet, wat ons zegent, ten leste,
Het Harte van God niet het beste?

18 Maart.

H. Cyrillus, Aartsb. van Jerusalem (368) uitmuntend leeraar der *H. Eucharistie*, en van Jesus' *zijdewond,* waarin hij vindt, o. a. het doopsel des bloeds en des waters, ten vloek voor de hardnekkige Joden, ter afwassching voor de Christenen, terwijl *die Zijde* ook geopend is wegens de vrouw, uit Adams zijde genomen, wat beteekent den overvloed van genaden voor mannen en vrouwen, enz. *Nederig* vertrouwen, d. i. steunend op de eindelooze goedheid van Jesus' Hart.

Overweeg *de nederigheid* van Jesus' Hart bij de voetwassching met de les: »voorwaar ik zeg u, de dienstknecht is niet meerder dan zijn Heer, noch een gezant meer, dan die hem gezonden heeft. Indien gij deze dingen weet, zalig zult gij zijn, zoo gij ze *doet.*"

»Ik ken geen andere vreugde meer, dan die ik vind in het H. Hart van Jesus." H. Angela van Foligno.

THERMOMETERSTAND.

Gij kent des warmtemeters graden ?
Goed ! — Ook van 't hart ?— Waar wijst
[het op ?
Op *lauw*, op *koud* voor Gods genaden,
Op *vorst* misschien ?— O wat getob
Moet dan die lage stand u geven,
Terwijl uw Toonbeeld gloeijend staat,
En door zijn vlammengloed doet leven
Wie slechts tot Hem om hitte gaat !
Of blijft ge uw kostbren tijd verliezen ?
Ik vrees, gij zult nog straks bevriezen.

19 Maart.

H. Joseph, wiens liefde voor de H. Harten van Jesus en Maria zeker door ons niet kan beschreven worden. Daarom is hij ook, de *Patroon* der H. Kerk (Jesus' Bruid), en voor den goeden dood (tusschen de armen van Jesus en Maria), de *Vriend van Jesus' Hart* bij uitnemendheid, die onmiddellijk van Jesus' Hart alle goed heeft geleerd. *Kalmte in werkzaamheid*: zalige kalmte, die uw ijver zoowel als uw werk verdubbelt.

Overweeg de *kalmte* van Jesus Hart bij het heengaan van Judas: „Nu is de Zoon des menschen verheerlijkt, en God is in Hem verheerlijkt."

„O indien wij het Hart van Jesus hoorden, en hoe Hij in den hemel den lof der Godheid zingt, welke vreugde! en welke poging zou ons hart niet doen, om ten hemel op te vliegen, om Hem altijd te hooren." H. Franc. van Sales.

IN NAZARETH.

Wie deugd—En vreugd—Wil zien verbonden,
Met rust — En lust — In 't werk gevonden,
Die ga ter school in Nazareth;
Waar Joseph met het godlijk Harte,
Den zegen deelt van vreugde en smarte,
Door werk noch zorgen ooit belet.
Die zóó voor Jesus weet te werken,
En bidt in vreugde en droefenis,
Zal dra den rijksten zegen merken,
Waar 't godlijk Hart zoo mild meê is.

20 Maart.

H. Wulfram, Bis, Apostel der Friezen (741). Hoe vurig hij Jesus lief had, Hem alom aan onze vaderen predikte, en bij het *H. Misoffer* eerde, mag mede blijken uit de gunst Gods, die hem eens een verloren offerschaal, voor de H. Mis noodig, uit de diepte der zee terugschonk. *Zuivere intentie bij uwe liefde tot* God en de menschen.

Gedenk Jesus laatste lessen en vooral zijn *Nieuw gebod*: „dat gij elkander lief hebt" *gelijk ik* u heb lief gehad. Hieraan zullen allen kennen, dat gij mijne leerlingen zijt. Jo. 13. Dit is het groot gebod van het goddelijk Hart.

„'t Is noodig, o God! dat Gij ons een ander hart gevet, een hart heel gelijk aan het uwe. 't Is noodig, dat gij uw eigen Hart gevet." Eerb. de la Colombière.

ZUIVERE MEENING

Kent gij den zegen — Immer verkregen,
Door hamer, of bijl,
Door ploegen, of zaaijen,
Door eggen, of maaijen,
Door moker, of vijl?
't Is dien we vragen — Zonder te klagen
Door 't magtig maar nedrig gebed,
't Geen op Gods Harte — 't Liefst in zijn smarte
't Meest op zijn *meeningen* let.
Wilt gij dien zegen — Rijk als een regen?
Houd met den Heer uwe meeningen net.

21 Maart.

H. Benedictus, Abt, (543). werd door zijn ijver de Patriarch aller Monniken in het Westen, deed door het *H. Kruisteeken* een beker vol vergif aan stukken springen, verjoeg de duivelen door dat H. teeken, en wentelde zich, om Jesus doornen, in de doornenstruiken, om zijne driften te beteugelen. *Patroon* tegen booze geesten, enz. *Moed* in bekoring, zonder wankelen, Jesus is met u.

Gedenk het *Hoogpriesterlijk gebed* van Jesus, waarin Hij geheel zijn Hart uitstort, vooral dit: »O Vader, dat allen één zijn, gelijk Gij in mij, en ik in U, opdat de wereld geloove, dat Gij mij gezonden hebt." Jo. 17.

»Het Hart van Jesus is een bodemlooze afgrond, gemaakt door een onmetelijken pijl, den pijl der liefde." Z. Marg. Maria.

GUUR WEDER.

't Is guur, en zigtbaar op uw wezen,
Waarop weêr stormen staan te lezen,
Als op een Barometerschacht.
Mijn God! wat zal dat heden geven
Voor die in uw omgeving leven,
Door storm tot tegenstorm gebragt?
Wilt gij 't nog keeren? Rigt uwe oogen
Op Jesus' Hart, zoo lief en zoet,
Die aanblik zal uw tranen droogen,
't Is u en de uwen beide goed.

22 Maart.

H. Joseph Oriol, Priester (1702), die geheel voor Jesus in het *H. Sacrament* leefde. Stervende liet hij den *Stabat Mater* zingen, om Jesus' en Maria's smarten voor den geest te houden, en vurig over Gods liefde sprekend, met de oogen op het *Kruisbeeld*, gaf hij den geest met *Jesus' Naam* op de lippen. *Overgeving* aan Gods H. wil, maar volkomen, krachtig, hartelijk.

Overweeg Jesus gebed in droefheid in Gethsemane: „Mijne ziel is bedroefd tot den dood toe: bidt en waakt met mij. Vader! indien het mogelijk is, laat dezen kelk mij voorbijgaan; nogthans niet gelijk ik wil, maar gelijk Gij wilt geschiede!"

„Onderworpenheid in het lijden is een der voornaamste middelen om aan het Hart van Jesus te behagen." *H. Veronica Giuliani.*

EEN HARTEBAROMETER.

Wat mag toch, dacht een goede Trijn,
Zoo'n Hartebarometer zijn?—
Zij dacht niet, dat het *schoon weêr* sprekend
Den geest van 't vrolijk harte teekent;
Noch dat het oog een spiegel is
Van 's harten *vreugde* of *droefenis*.
Terwijl de *storm* op 't gram gelaat,
Als op een prent geteekend staat.
Nu weet het Trijn — En zorgt te zijn,
Een altoos heldre zonneschijn.
Gelukkig, die voor Jesus' Harte,
Dat voorbeeld volgt in leed of smarte.

23 Maart.

H. Turibius, Aartsb van Lima (1606) brandend van liefde tot Jesus. Zijn treffend woord was: „*Jesus is de waarheid*", hetgeen hem met dubbelen ijver zijn Jesus deed prediken, terwijl hij bij zijn verscheiden gelukkig uitriep: »Ik wensch ontbonden en met Christus te zijn". *Dankbare wederliefde*, nooit groot genoeg voor een Hart als dat van Jesus, eindeloos liefdevol.

Beschouw Jesus Hart, zóó bedroefd, „dat zijn zweet wordt als droppelen bloed, dat ter aarde nederdruipt, en Hij in doodsangst geraakt door een Engel Gods moet versterkt worden."

„Een enkele liefdezucht uit Jesus' Hart was voldoende om ons te verlossen, en toch heeft dat H. Hart eene menigte van smarten willen lijden, om voor ons te voldoen." H. Franciscus van Sales.

REGEN IS ZEGEN.

Maar 't regent niet! Het kon toch regenen,
Een Almanak liegt toch wel nooit;
En 't god'lijk Hart komt daaglijks zegenen,
Ziedaar, wat ons bewijs voltooit.
Maar dankt gij daaglijks voor dien zegen?
Smeekt gij op nieuw hem daaglijks af?
Zoo niet? Dan kon die Hemelregen
Wel eens ontbreken tot uw straf.
En weet het wèl: liegt iemand ooit,
Het Harte Gods bedriegt u nooit.

24 Maart.

H. Catharina van Zweden, Abtdis, (1381), die uitstekende godsvrucht koesterde tot Jesus H. lijden en de H. Relikwiën. Zij vergezelde hare moeder (de H. Birgitta) naar het H. Land, en overwoog dagelijks geknield en vier uren lang Jesus' bittere smarten.

Vastheid in het volbrengen der dagelijksche *goede voornemens*. *Vastheid*, let wèl. Kent gij die deugd?

Overweeg de gevoelens van Jesus' Hart bij de woorden: »Vriend, waartoe zijt gij gekomen? Judas! met een kus levert gij den Zoon des menschen!" — Aan deze meditatie zult gij 't einde niet vinden.

»O mijn God en Vader! open uwe armen om een armen zondaar te ontvangen, die tot u bidt. Roep mij in uw Hart, en maak het ruim, opdat er plaats zij voor de menigte der menschen, die in den Heer gelooven."

H. Ambrosius.

WIND.

Maar welke? vraagt gij. — Foei, wat vragen!
Zelfs de Almanak weet alles niet.
Begeert ge toch, wat alle dagen
U raad en zekere uitkomst biedt?
Houd mast en ziel naar Gods genaden,
Uw koers naar 't godlijk Hart gerigt,
Zóó kan geen enkle wind u schaden,
En zeilt ge regt naar 's hemels licht.
Gelukkig die bij alle winden
Die vaderlandsche kust kan vinden!

25 Maart.

Maria - Boodschap,— de dag, waarop het Eeuwig Woord des Vaders een menschelijk *Hart* voor ons aannam, en zoo voor Hem en voor ons een dag van *zijns Harten blijdschap*. Velen meenen, dat Jesus ook op dezen dag gestorven, en dus zijn *H. Hart* met de lans doorboord is. Dubbel vertrouwen: *door Maria tot Jesus*, ook en vooralin Gethsemane.

Overweeg de magt en glorie van Jesus' Hart bij de woorden: „Ik heb het u gezegd, dat Ik (Jesus van Nazareth) ben. Indien gij mij zoekt, laat dan dezen gaan," volgens zijne voorspelling: „ik heb niemand van hen laten verloren gaan."

„Jesus Christus overlaadt Maria met al zijne glorie, die zijn goddelijk Hart niet meer afmeet, dan na de grootheid zijner magt." H. Bernardus.

STORM.

„Hoe! storm alweêr, en eeuwig stormen!
Als restte ons armen nimmer rust!" —
Bedaard! zoolang ge op zee moet wormen
Drijft u de storm het best ter kust.
Geen vreeze toch! Gij hebt een Haven,
Die juist in storm uw toevlugt werd,
Het schuil- en rustoord aller braven,
Het heilig, veilig, godlijk Hart.
Wie in die Haven weet te rusten,
Verruilt den storm niet voor de kusten.

26 Maart.

H. Ludgerus, Bis. van Munster. (809). Zijn lust was het gebed, en de predikirg van den Heer Jesus. Zoo verjoeg hij met het *kruis* in de hand, de zwarte duisternis, die toen nog bij de Saxers heerschte, en deed het licht voor hen opgaan, dat onze Heer, Jesus Christus is. Zie gedurig op, naar uw *Licht*, Jesus, bijzonder in dennacht des lijdens.

Overweeg den *moed* van Jesus Hart om uit liefde te lijden: „Zal ik den Kelk niet drinken, dien de Vader mij gegeven heeft? Hoe zullen dan de Schriften vervuld worden, die zeggen: dat het moet geschieden!" (Mt.)

„Als men het lijden en de vernederingen van Jesus' Hart overweegt, is het onmogelijk zich niet ontvlamd te gevoelen door het vuur, dat Hij op aarde is komen brengen." H. Alphonsus. Lig.

BUIJIG.

Vindt gij 't lief, als woeste buijen
't Zwerk vol donkre bergen kruijen,
En een plasvloed op u daalt? —
Toch, wat schaadt dat aardsche duister,
Als maar Jesus' Harteluister
Uw vertrouwvol hart bestraalt?
Vrees dus eerder, bij uw plagen,
De eigenhandsche hartevlagen,
Die dat Hemelsch licht verjagen,
Waar geen aardsche zon bij haalt.

27 Maart.

H. Augusta, Mgd. Mart. Zij sprak moedig tot haren vader: „Ik heb mij geheel aan Christus, mijn Koning, toegewijd. Hem alleen ken en vereer ik als den waren God." (Boll.) Zoo werd zij een toonbeeld der moedige maagden, die in alles en altijd Jesus, haar Bruidegom, zoeken. *Moed*, *zachtzinnigheid* en *geduld*, met het oog op uw geboeiden Jesus.

Overweeg de gevoelens van Jesus' Hart, als Hij *geboeid* wordt weggevoerd naar Annas, en Caïphas, en een kaakslag ontvangende, spreekt: „Heb ik kwalijk gesproken, geef getuigenis van het kwade; heb ik echter wel gesproken, waarom slaat gij Mij?" (Jo. 18.)

„O H. Hart van Jesus! hoogste Bron van alle liefde! Wie kan u genoeg danken? Wie u liefde voor liefde geven? Gij zijt de Bron van alle genaden." H. Franç. van Sales.

IN STORMEN.

Wat wacht u heden? Zonneschijn?
Of storm, met leed en zielepijn?—
Ik weet het: zoo gij wijs wilt wezen
En zacht geduldig ook in smart,
Dan wacht u heden, en na dezen,
Altoos het open goddlijk Hart.
En dààr, wat stormen om u woeden,
Hoe groot uw kruis en smarten zijn;
In de eerste schuilplaats aller goeden,
Wacht u een eeuwge zonneschijn.

28 Maart.

H. H. Priscus en *Medgezellen*, Mart. (260), die elkander tot den strijd aanmoedigden met de fiere woorden: „Zouden wij zóó lafhartig zijn, dat wij weigerden met den Heer Jesus te lijden, die onze zielen heeft vrijgekocht door het storten van zijn bloed." De triomf der martelaren had hun naijver opgewekt (Vie). *Medelijden* met Jesus' Hart, innig, hartelijk.

Overweeg de droefheid van Jesus' Hart, als hij, door Judas verraden, door al de apostelen verlaten, nu ook nog Petrus hoort zweren: „Neen, ik ben geen leerling van hem; ik ken dien mensch niet." — Kent gij Hem?

„Kom Jesus gezelschap houden; zijn Hart vraagt het u en belooft u de overvloedigste genaden als gij Hem dezen troost schenkt." H. Alphonsus L.

BUIJIG.

Vindt gij 't lief, als woeste buijen
't Zwerk vol donkre bergen kruijen,
En een plasvloed op u daalt? —
Toch, wat schaadt dat aardsche duister,
Als maar Jesus' Harteluister
Uw vertrouwvol hart bestraalt?
Vrees dus eerder, bij uw plagen,
De eigenhandsche hartevlagen,
Die dat Hemelsch licht verjagen,
Waar geen aardsche zon bij haalt.

27 Maart.

H. Augusta, Mgd. Mart. Zij sprak moedig tot haren vader: „Ik heb mij geheel aan Christus, mijn Koning, toegewijd. Hem alleen ken en vereer ik als den waren God." (Boll.) Zoo werd zij een toonbeeld der moedige maagden, die in alles en altijd Jesus, haar Bruidegom, zoeken. *Moed*, *zachtzinnigheid* en *geduld*, met het oog op uw geboeiden Jesus.

Overweeg de gevoelens van Jesus' Hart, als Hij *geboeid* wordt weggevoerd naar Annas, en Caïphas, en een kaakslag ontvangende, spreekt: „Heb ik kwalijk gesproken, geef getuigenis van het kwade; heb ik echter wel gesproken, waarom slaat gij Mij?" (Jo. 18.)

„O H. Hart van Jesus! hoogste Bron van alle liefde! Wie kan u genoeg danken? Wie u liefde voor liefde geven? Gij zijt de Bron van alle genaden." H. Franç. van Sales.

IN STORMEN.

Wat wacht u heden? Zonneschijn?
Of storm, met leed en zielepijn?—
Ik weet het: zoo gij wijs wilt wezen
En zacht geduldig ook in smart,
Dan wacht u heden, en na dezen,
Altoos het open goddlijk Hart.
En dààr, wat stormen om u woeden,
Hoe groot uw kruis en smarten zijn;
In de eerste schuilplaats aller goeden,
Wacht u een eeuwge zonneschijn.

28 Maart.

H. H. Priscus en *Medgezellen*, Mart. (260), die elkander tot den strijd aanmoedigden met de fiere woorden: „Zouden wij zóó lafhartig zijn, dat wij weigerden met den Heer Jesus te lijden, die onze zielen heeft vrijgekocht door het storten van zijn bloed." De triomf der martelaren had hun naijver opgewekt (Vie). *Medelijden* met Jesus' Hart, innig, hartelijk.

Overweeg de droefheid van Jesus' Hart, als hij, door Judas verraden, door al de apostelen verlaten, nu ook nog Petrus hoort zweren: „Neen, ik ben geen leerling van hem; ik ken dien mensch niet." — Kent gij Hem?

„Kom Jesus gezelschap houden; zijn Hart vraagt het u en belooft u de overvloedigste genaden als gij Hem dezen troost schenkt." H. Alphonsus L.

DE ECHO.

Kent gij des wijsneus vragen,
Die de Echo wilde plagen,
En tot haar pret — Viel zelf in 't net ?
„Hoelang nog zal ik *leven ?* *Even.*
Wanneer naar 't kerkhof*gras ?* *Ras.*
Wie droomen van mijn *sneven ?* *Neven.*
Wat blijft al wat ik *was ?* *Asch.*
En hoe die wijsneus de Echo vloekte,
Maar later toch verstandig boekte :
Begeert gij balsem in uw smart,
Bemin het *medelijdend* Hart.

29 Maart.

H. Jonas, Mart. (326). „Bij al uwe folteringen — sprak hij moedig tot den regter — was mijn troost in het H. hout, waaraan mijn Heer, Jesus Christus, is vastgehecht. De herinnering van *Jesus' smarten* is voor mij een bron van onuitsprekelijke vertroosting." (Boll) Zoek uw troost in Jesus' *lijden*, maar met moed.

Beschouw de *Majesteit* van Jesus' Hart, als Hij door de onregtvaardigste regters ter dood veroordeeld, hen wijst op zijn regterstoel: „Ik ben de Zoon Gods, — en ik zeg u: van nu af zult gij den Zoon des menschen zien, gezeten ter regterzijde der kracht Gods, en komende op de wolken des hemels."

„Het Hart van Jesus is een afgrond van volmaaktheden, ondoorgrondelijk voor allen, buiten God." Joannes van Avila.

DE BLIKSEM.

God roept de bliksemen, en zij spreken:
„Hier zijn wij Heer!"
Kent gij een schitterender teeken,
Zijn magt ter eer?
O leer van hen Gods glorie te eeren,
Die Jesus, stervend, nog komt leeren.
Leer zoo spoedig — Sterk en moedig
Te doen uw pligt.
Een hart volvaardig, Is God meer waardig
Dan 't bliksemlicht.

30 Maart.

Z. Angela van Foligno, bijzonder bevoorregt door Jesus' Hart, die tot haar zeide: „Ik zie in u niets dan den rijken schat, dien mijn hart er in geplaatst heeft." „Gij moet geene vertroosting verwachten, tenzij van mijn Hart." *Z. Dodo de Hascha*, in wiens handen, voeten, en *regterzijde*, de H. Wondteekenen, na zijn dood, gevonden zijn. *Bedaard geduld.*

Overweeg het *geduld* van Jesus Hart, als men Hem den ganschen nacht bespot, bespuwt, met vuisten slaat, Hem lastert, zijn aangezigt bedekt, en Hem toeschreeuwt: „Propheteer ons, Christus! wie is het die u geslagen heeft."

„Zoo iemand dorst heeft naar de ware vertroostingen, zelfs in dit leven, dat hij nadere tot het Hart des Zaligmakers. Hij zal ontvangen wat hij begeert." H. Alphonsus Lig.

BEDAARDHEID.

„Hoe talloos,— hoort men velen malen,—
Zijn toch op aard de hartekwalen!"
Als liet de Heer op de eigen aard
Niet tevens 't hartebloempje pralen,
Dat bloeit op bergen en in dalen,
En immer heil en heeling baart.
Zijn naam? Wie kent het niet? *Bedaard.*
Wat baat u 't drentelen en 't jagen,
't Is gif bij al uw levenssmart.
Maar weet ge uw kruis *bedaard* te dragen,
Gij rust aan Jesus eigen Hart.

31 Maart.

H. Achatius, Bis. van Antiochië (250) sprak tot den regter: „De Zoon Gods is uit Gods Hart (verstand) voortgekomen; daarom staat er geschreven: „Mijn Hart heeft een goed Woord voortgebragt". (Ps. 44). „En uw God heeft geen ligchaam, sprak de Heiden, dus ook geen hart". De wijsheid, antwoord de Heilige, heeft haren oorsprong niet in het ligchaam, enz. (Le Glay.)

Beschouw het lijden van Jesus' Hart, waar Hij tot vijfmaal toe door Pilatus onschuldig verklaard, toch van alle kwaad wordt beschuldigd door zijn eigen volk, dat Hij, als de hen hare jongen, aan zijn Hart had willen drukken, terwijl zij niet hebben gewild. — Onderwerping aan Gods *H. wil.*

„Bedroeven wij ons niet te zeer, als onze bemoeijingen voor de eer van het goddelijk Hart niet aanstonds slagen; Hij laat dit uitstel toe, om onzen ijver te prikkelen". *Z.* Marg. Maria.

RUST IN GOD.

Buijen, stormen, Maartsche grillen,
Zie, hoe alles stoomt voorbij,
Moet die vlugt uw hart niet stillen,
Arme mensch, — in 't noodgetij?
Maar! — is Maart alleen verbolgen?
Komt er nog wel rust voor mij? —
Dwaze! laat wat volge volgen,
Jesus' Harte blijft u bij.
In die steenrots diep verborgen,
Laat voor morgen morgen zorgen,
God is u, leef heden blij.

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

APRIL

Gewijd aan Jesus verheerlijkt Hart.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

April.

SCHIETGEBEDEN.

Alom bemind zij het H. Hart van Jesus. 100 dagen afl. eens per dag. Pius IX 23 Sept. 1860.

Jesus zachtmoedig en nederig van harte, maak mijn hart aan het uwe gelijk. 300 dagen afl. eens per dag. Pius IX 25 Jan. 1868.

Zoet Hart van mijn Jesus, maak dat ik U altijd meer beminne.

300 dagen afl., telken male; en *Volle aflaat* eens per maand, voor hen, die het dagelijks bidden. Gewone voorwaarden. Pius IX, 26 Nov. 1876. Raccolta p. 147.

Imprimatur.

Maastricht, 8 October 1887.

F. X. RUTTEN.

Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 April.

H. Hugo, Abt van Gutthal (1183) Zoo uitmuntend door zijn devotie tot Jesus *kruis* en *lijden*, dat de H. Maagd met Jesus zelven aan hem verscheen, en hem al de geheimen van het leven, lijden en sterven des Heeren liet aanschouwen. (Boll.) Beschouw voortdurend: *Wie* lijdt? *Wat* Hij lijdt? *Hoe* Hij lijdt, en *voor wie*?

Beschouw de *wijsheid* van Jesus' Hart, die den boozen Herodes geen woord toespreekt, en door hem als een dwaas behandeld en met een wit spotkleed omhangen wordt.

„Ik weet wel, dat mij alle verdiensten ontbreken, om in het Paradijs te gaan, maar al wat mij ontbreekt neem ik uit mijn schat, dat is uit het H. Hart van Jesus." H. Bernardus.

ONZE JAREN.

Kent ge uw getal? 't Is *tienmaal zeven*,
Leert u *de Schrift*, — wat meer is: last!
Maar is de schuldbrief u gegeven,
Dat u dat tienmaal zeven past?—
Een andre wèl: dat ge al de jaren
Door 't Harte Gods u toegedacht,
De deugd en reinheid moet bewaren,
Waarom alleen u 't eeuwig' wacht.
O gij dan, die zoo gaarn wilt leven,
Zie hooger op dan *tienmaal zeven*.

2 April.

H. Franciscus van Paula, stichter der Minimen (1507) wiens liefde voor Jesus' Hart wij kunnen leeren kennen uit zijn leus: „*de liefde.*" Bij zekere gelegenheid stak hij de hand onverlet in gloeijende kolen, tot de omstanders sprekend: „Ziet, hoe God de *eenvoudigen van harte* bewaard." (Leven.) *Eenvoudige intentiën*: God alleen, in alles, altijd, overal.

Overweeg de *versmading* Jesus' Hart aangedaan, als Hij achter den roover Barabbas gesteld, daarna zoo vreeselijk gegeeseld en zoo overwreed met doornen gekroond wordt.

„Als gij iets te lijden hebt, verheug er u om, en vereenig al uw lijden met hetgeen Jesus' Hart voor u geleden heeft." Z. Marg. Maria.

ZUIVERE MEENING.

Ontvangt uw zuiver oog het licht,
Geheel uw ligchaam deelt dien luister;
Doch faalt, of weifelt uw gezigt,
Geheel uw ligchaam raakt in 't duister.
Dit is de leer — Van Onzen Heer.
En Hij bedoelt der ziele pracht,
Die schittert bij uw zuiver meenen;
Want is uw goede intentie henen
Gij wandelt in een donkren nacht.
Wil telken morgen — Daarvoor zorgen.

3 April.

H. Richardus, Bis. (1253). Hij eerde vooral Jesus *Kruis* en *wonden*, waarom hij nog op het sterfbed het H. Kruisbeeld omhelst, en de H Wonden kust, alsof ze pas in Jesus' ligchaam waren geslagen, terwijl hij uitroept. »Dank, o Heer Jesus, voor al uwe gunsten en genaden'" (Boll.) *Verstandig geduld* in het kortstondig lijden: een uurtje voor de eeuwigheid.

Zie toe, wie daar voor u staat en wat zijn Hart denkt, bij den uitroep van Pilatus: »*Ziet! de mensch!*" Waarop het woord klinkt: »*kruisig Hem!*" en Pilatus: „neemt gij Hem, en kruisigt Hem; ik vind geene schuld in Hem."

»Verduren wij alles zonder klagen; want wij kunnen geen volmaakte vrienden van het Hart van Jesus zijn, zonder beproefd en gelouterd te zijn in den smeltkroes van het lijden." Z. Marg. Maria.

LIGT RAADSEL.

Wie raadt, wat heeft het spoedigst end?
't Loon, of de smart?
De kruisjes, die de Heer u zendt,
Of 't godlijk Hart?—
Wat vragen? waar' het voor een kind!
Och arme bloed!
Waarom dan nog gevreesd, bemind
Wat eindt met spoed?
Terwijl 't kortstondig offer wint,
Dat ge eens in 't godlijk Harte vindt
Het eeuwig Goed?

4 April.

H. Isidorus, Bis. van Sevilië (636). Hij is een der eersten, die duidelijk leert, hoe de Heiligen Job, David, Jeremias en Zacharias, de doorboring van Jesus H. Zijde hebben voorspeld en hoe Ezechiël van ouds op de opening der *regterzijde* heeft gewezen. (De fid. Cat. 1, 47). Zelf bracht hij al zijn kennis aan Jesus Harte ten offer. *Offervaardigheid*, bij al uw pligten.

Overweeg de gelatenheid van Jesus' Hart als Pilatus Hem eindelijk ten kruisdood veroordeelt, en op zijn woord: »ik ben onschuldig aan het bloed van dezen regtvaardige", tot antwoord den vloek des volks hoort: »Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen."

»Dwazen waren we, zoo wij iets anders begeerden, dan God alleen te beminnen en het kruis. Zouden wij zonder dit in het Hart van Jesus binnengaan? Daarbuiten rust en vrede vinden? Louter dwaling!" E. Moeder Barat.

DE WARE LIEFDE.

Verzint, eer gij begint!
Heeft de oude spreuk gezegd:
Verzint, eer gij bemint,
Heeft even goed zijn regt.
Hoe menig hart toch griefde
Een prikklend doornenwoud,
Wijl 't aan de *ware* liefde
Zich niet had toevertrouwd.
Niet moeilijk toch 't verzinnen,
Waar 't Jesus' Harte geldt,
't Is de eeuwge Liefde minnen,
Dat Hart aan 't hart gekneld.

5 April.

H. Vincentius Ferrerius (1419) een bijzondere vereerder van Jesus' Hart, die o. a. leerde, hoe de lans tot in het *Hart* van Jesus doordrong, en hoe de voorstelling in afbeelding als *een geschrift* is voor de onwetenden, die niet kunnen lezen. Zijn eigen hart was altoos vereenigd met Jesus, vooral in zijn H. *lijden*, terwijl hij allen vooral de studeerenden aanspoort, „geest en hart dikwijls te verfrisschen aan de voeten van Jesus." *Ware droefheid* des harten, vooral bij uw gebed.

Volg Jesus' Hart op den kruisweg, met Simon, Veronica, de vrouwen van Jerusalem, tot welke laatsten Jesus spreekt: „Dochters van Jerusalem! weent niet over mij, maar over u zelven en over uwe kinderen."

„O hoe aangenaam is het gebed voor de zondaars aan Jesus' Hart. „Help mij door uw gebed, om zielen zalig te maken," zeide Hij eens aan de Eerb. Seraphina van Capri." H. Alphonsus.

GEBED en GEBED.

Hoe is 't, hebt ge al eens goed gelezen,
Wat warmtegraad, bij uw verdriet,
Het hart in uw gebeden biedt?
Zie ik niet mis, ik zou haast vreezen,
Mij dunkt althans, 't mag wèl zoo wezen,
Of merkt gij zelf het dalen niet?
O zie eens Jesus' Hart in vlammen,
En hoe 't steeds heeter stralen schiet;
Kan bij dien gloed uw hart verlammen,
Dan deugt uw Thermometer niet.

6 April.

Z. Catharina van Palanza (Augustines 1478). Door eene predikatie over Jesus' *lijden* geheel tot God getrokken, mediteert zij aanhoudend over dat lijden en leest dagelijks de lijdensgeschiedenis. Zoo ook stierf zij, met het oog op den Gekruisten Jesus, biddende: „Ik zie mijn Gekruiste, en heb Hem afgedrukt in mijn *hart*" (Vie.) Houd Jesus' en Maria's lijden voor oogen, vooral bij uw dagelijksche kruisjes.

Overweeg de smart van Jesus' Hart bij het ontmoeten zijner H. Moeder, wier hart de spiegel van het zijne is, en wier smarten de zijnen nog verdubbelen.

»Wie is waardiger dan gij, o Maria, om voor ons tot Jesus' Hart te spreken. Als heerscheresse zult gij Hem aanspreken, en wat gij vraagt zult gij ook verkrijgen; is Hij niet uw Zoon?" H. Bernardus.

KROONBLOEMEN.

Gelukkig hij — Die trouw en blij
Bij 't kruisje weet te bukken!
Niet om het leed, — of 't bloedig zweet,
Dat ijslijk 't hart kan drukken;
Maar om den Heer — Die zelf weleer,
Dat Hout heeft uitgekozen,
Tot les voor 't hart: — Uw kroon wil smart;
Slechts doornen geven rozen.
Wilt gij de bloemen van dien Boom?
Verwin der scherpe doornen schroom!

7 April.

Z. Herman-Joseph (Premonstr. 1236) beroemd om zijne kinderlijke godsvrucht tot Maria, die hem eens de pijn eener wond bij het *hart* liet gevoelen, en hem 't kindje Jesus schonk. Hart en oog ten hemel heffend, beval hij zijne ziel in Jesus' handen, en stierf zacht als de zaligen sterven. *Vertrouwelijke omgang* met Jesus' Hart, vooral bij uw bijzonder onderzoek.

Overweeg het lijden van Jesus' Hart, als het bloed, bij de kruisiging, uit de wonden begint te stroomen, en zijn gevoelens van medelijden, als Hij terstond bidt: „*Vader, vergeef het hun; want zij weten niet wat zij doen.*"

„Het kruis is de troon der ware minnaars van Jesus; de smarten en kwellingen zijn hun schat. Ik kan niets anders vragen, dan eene gloeijende liefde voor Jesus Hart, d. i. eene lijdende liefde. Want zonder lijden kan men niet beminnen." Z. Marg. Maria.

KORT ONDERZOEK.

Hoe hoog, hoe laag, uw luchtverklikker?
Verwacht gij storm? of helder weêr?
Geen antwoord heden? — Dan ben ik er:
Gij zaagt in 't arme hart niet neêr.
Welaan, zie neêr! maar ook naar boven
Op Jesus Hart, zoo godlijk zacht,
Dat nog den felsten storm kan dooven,
Zoo gij 't maar ernstiglijk betracht.
Al hadt ge dan ontelbre zonden
Ze zijn door zijn gebed verslonden.

8 April.

Z. Juliana van Luik († 5 April 1258), door Jesus verkozen, om het feest van zijn *H. Sacrament* te doen instellen. Ook mogt zij Jesus lijden in haar *hart* mede lijden, onder een vloed van tranen. De geestelijke lezing (vooral uit den H. Bernardus) was haar lust. *Liefde* en *vertrouwen*, met het oog op Jesus' kruis.

Lees en overweeg het opschrift aan het kruis: »*Jesus, de Nazarener, koning der Joden,*" en hoor, hoe Hij door de oversten, de toeschouwers, de krijgsknechten, één der moordenaars wordt gelasterd, terwijl hij den andere toeroept: Ik zeg u: »*heden zult ge met mij in het Paradijs zijn.*"

»Als men ooit in eene fout gevallen is, dan is het beste middel aanstonds zijn toevlugt te nemen tot Jesus' Hart in het H. Sacrament." H. Alphonsus Lig.

PARADIJSWEG.

Het vinkje, wreed beroofd van de oogen,
Zingt, door geen muren meer bedrogen,
Ook achter 't slot zijn vrolijk lied;
Wilt gij bij de aardsche wisselingen,
Zóó opgeruimd voor Sion zingen,
Wordt blind voor 't geen uw oog hier ziet.
Zoo zingt ge nu reeds, als daar Boven,
Waar ge eens Gods Hart zult eeuwig loven,
En schoon uw oog Hem nog niet ziet,
Van harte blijde uw hemelsch lied.

9 April.

H. Maria van Cleophas, Moeder van den H. Jacobus Apostel, Bis. van Jerusalem. Zij was eene der vrome vrouwen, die Jesus volgden, Hem dienden van hare goederen, zijne leer over zijne liefde hoorden, zijn Hart zagen openstooten op het kruis, en Hem nog in zijn H. Graf wilden eeren. *Liefdevol medelijden* met Maria, onder het kruis, u door God gegeven.

Overweeg de eindlooze goedheid van Jesus' Hart, die u, als bij Testament, zijne Moeder tot Moeder geeft, en in Joannes, u toeroept: *Ziedaar het* laatste wat ik u geven kan, behalve mijn leven „*Zie, uwe Moeder!*"

„Vergeet nooit, o allerzoetste Jesus, die onmetelijke smart uws Harten, die gij leedt bij het zien uwer bedrukte Moeder onder het kruis, en maak, dat uwe smarten uw H. Hart met het mijne vereenigen." Z. Hendrik Suzo.

HET EEUWIG KRUIS.

Al weêr! Al weêr van 't kruis vandaag.
Zal dat dan eeuwig duren? —
Dàt, eeuwig? Och, wat dwaze vraag,
Het duurt slechts luttele uren. —
Maar uren, als op Golgotha,
Met diamant beschreven,
Als gij die uurtjes van genâ
Met Jesus door wilt leven.
O uurtjes, die ons 't loon bereidt,
Door Jesus bloed en doornen,
Wat zijt gij kort bij de eeuwigheid,
Voor de eeuwig uitverkoornen!

10 April.

H. Waldetrudis (7e eeuw) nam in hare moeilijkheden en bekoringen tot Jesus de toevlugt, en ondervond zijne getrouwheid. Zij genas velen door het H. Kruisteeken en leerde: Jesus, de ootmoedige, heeft het menschelijk geslacht verlost door al zijn *Bloed* te vergieten" (Leven.) *Troost Jesus*, vooral in de geheimzinnige verborgenheid van het H. Sacrament.

Overweeg de laatste en grootste smarten van Jesus' Hart, bij de invallende duisternis, als 't ware ook zelf verduisterd, en tot God roepend: »*Mijn God! Mijn God! waarom hebt Gij* (ook Gij) *mij verlaten!*"

„Och! of geen enkel deeltje van ons wezen door ons anders, dan ter liefde, ten dienste, ter eere, ter verheerlijking van uw allerheiligst Hart besteed moge worden." De Bisschoppen van Cincinnati.

HET H. SACRAMENT.

Wat pen of stift heeft ooit beschreven
In beeld, op doek, of perkament,
Wat Jesus' Hart aan ons wil geven,
Met heel zich zelf in 't Sacrament !
En toch, wie acht naar eisch die schatten,
En streeft naar 't overdierbaar Hart,
Dat al de heemlen niet omvatten,
En hier geheel het onze werd.
O mensch ! wilt gij die les niet hooren,
Of blijft het aardsche u meer bekoren,
't Is tweemaal 't Paradijs verloren !

11 April.

H. Leo de Groote, P. Kerkl. († 10 Nov. 461), die ons de *H. Zijde* van Jesus ijverig leert eeren. — »Jesus, zegt hij, bekrachtigde de magt der wedergeboorte, toen uit zijne *Zijde* het Bloed der verlossing en het water des doopsels vloeide". (Ep. 4). Vernieuw dagelijks aandachtig *uwe opdragt* aan Jesus' Hart, dat naar uw hart vraagt.

Overweeg de laatste gevoelens van Jesus' Hart, ook u, als alle zielen, aangaande, en geuit in dien smartekreet des harten, die nog vervuld moest worden: „*Ik heb dorst*", — naar uw hart.

„Bloed van Jesus, maak mij dronken. Water uit de zijde van Jesus, maak mij rein; lijden van Jesus, geef mij kracht; o goede Jesus, verhoor mij; verberg mij in uwe wonden, dat ik niet meer van U gescheiden worde." (H. Ignatius' gebed).

LIEFDE EN HART.

De liefde is niet te lezen
In 't blinkend stukje goud;
Haar ziel en innigst wezen
Is aan *het hart* vertrouwd.
Bedenk dus bij uw gaven,
Of er uw hart in leeft,
Zóó slechts kunt gij Hem laven,
Die 't eerst zijn Hart u geeft.
Hij dorst, maar dorst naar harten,
Al 't andre bleef maar schijn;
Geef het, vooral in smarten,
Zijn Hart zal zalig zijn.

12 April.

Z. Angelus van Clavasie (Franc. 1495). Door zijne godvruchtige moeder tot godsvrucht opgewekt, beantwoordde hij zoo aan hare zorgen, dat zij hem dikwijls 's nachts voor een *kruisbeeld* vond bidden. Zijne devotie tot Jesus' *lijden* was buitengewoon, en zijn leven een toonbeeld van eenvoud en onschuld. *Getrouwe pligtvervulling*, al de uren van den dag, volgens uwe dagorde.

Overweeg de *getrouwheid* van Jesus' Hart, dat in alles heeft gedaan, wat de Vader wilde, geen stipje van de wet of de profeten heeft onvervuld gelaten, en nu eindelijk den zegezang aanheft: »*Het is volbragt.*"

»Daar het H. Hart van Jesus geene wet heeft gegeven, die Hij meer liefheeft dan de zachtmoedigheid, de ootmoed en de liefde, moeten wij ons houden aan deze dierbare deugden." H. Franc. van Sales.

MOED en VERTROUWEN.

Het vogeltje in ons teederst lommer
Zorgt niet, of 't schragend twijgje beeft,
Het zingt zijn liedje zonder kommer,
Wèl wetend, dat het *vleuglen* heeft.
Uw vleuglen, zoo ge op God durft bouwen,
Met nedrig hart en zuiver oog,
Zijn uwe *liefde* en uw *vertrouwen*:
Zonk de aarde weg, gij steegt omhoog.
Zoo stijgt ten hemel Jesus' Harte,
Hoe ook de boosheid Hem veracht,
En zingt het zwanenlied der smarte:
O Vader! alles is volbragt!

13 April.

H. Justinus, M. (167) verdediger des geloofs, *patroon* der wijsgeeren. Eerb. *Ida* van Leuven (1300), ontving de H. 5 wondmerken, met zeer groote wonde in de *regterzijde*. Zij was opgetogen als haar soms het *H. Sacrament* op wondervolle wijze werd gegeven. Zij is een dergenen aan wien Jesus zijn open *borst* toonde, om er de wateren des levens te drinken. (Boll.). Bezoek dikwijls het *H. Sacrament*.

Overweeg de laatste kloppingen van Jesus' Hart, zijne doodelijke smart en benauwdheid, maar ook zijne nimmer eindigende liefde en godsvrucht, waarmede Hij bidt: „*Vader in uwe handen beveel ik mijnen geest*," het hoofd buigt en sterft.

„De mond van Jesus op het kruis is onze mond geworden, en daarmeê spreken wij tot den Vader, om zijn toorn te stillen, zijn doorboord Hart is ons Hart, en daarmeê beminnen wij den Vader." H. Ambrosius.

DE EEREWACHT.

Als de Englen voor Gods aangezigt,
De sterren met hun hemelsch licht,
Zoo, *Eerewacht* des Heeren!
Omringt ge uw God in 't Sacrament
Verborgen, maar niet onbekend,
Om daar zijn Harte te eeren.
Welzalig gij, die 't godlijk Hart
Zóó troost met eigen liefdesmart,
Om zijne smart te weren!
O blijf dier Englen zoete stem,
Dier sterren reine glans voor Hem,
Hij zal u *liefde* leeren.

14 April.

Z. Lidwina van Schiedam, Mgd. (1433), die meermalen Jesus' *Hart* mogt zien, met de Engelen omging die soms de werktuigen des *lijdens* droegen, eens Jesus' zelf aan het kruis aanschouwde, en de vijf *wondmerken* van Hem ontving. Zij was een toonbeeld van *geduld* in haar meer dan dertigjarig en groot lijden. Vereer Jesus Hart door de *Eerherstelling*.

Aanschouw de eerste verheerlijking van Jesus' Hart, het beven der aarde, het scheuren der rotsen en des voorhangsels in den Tempel, het treuren der gansche natuur,— waarom zelfs de Hoofdman der soldaten uitroept: „*Waarlijk, deze was Gods Zoon!*"

„Het levend Hart van Jesus is genoeg door de liefde gewond, daarom wordt de wond der lans voor zijne zijde eerst aan zijn dood Hart toegebragt, alsof vóór zijn dood het staal Hem niet had kunnen wonden, zoozeer was Hij door liefde gewond." (Kard. Berulle.)

DE EERHERSTELLENDE COMMUNIE.

De lelie in haar fijnste geuren,
De Roze, met haar schoonste kleuren,
Wanneer gij die aan Jesus biedt?—
Als gij, ten heilgen Disch gezeten,
Met rein en liefdevol geweten,
Gods Hart *tot eerherstel* geniet.
Dat eerherstel, ziedaar een bloem,
Als Roos en Lelie bloeijend,
En u, en Jesus' Hart tot roem,
Van hemelhonig vloeijend.

15 April.

H. Simeon, Bis. van Seleucië (341) „Jesus, sprak hij, heeft zich vrijwillig aan den dood onderworpen en de wereld vrijgekocht door zijn *H. Bloed*; zou ik vreezen, het leven te geven voor het volk, voor welks zaligheid ik moet werken? O Jesus, geef mij den kelk te drinken, op dag en uur zelf van uw lijden." Vurige devotie tot Jesus *Zijdewond*, waaruit alle heil voor u vloeit.

Beschouw, hoe de soldaat toeschiet, met de lans Jesus *regterzijde* openstoot, er terstond Bloed en water uitvloeit, en zoo de H. Schrift vervuld wordt: „*Gij zult geen been van Hem breken. Zij zullen opzien tot Hem, dien zij doorstoken hebben.*"

„De soldaat opende 's Heeren zijde en ontsloot aldus de poort des Heiligen Tempels, waar ik een kostbaren schat en schitterende rijkdommen gevonden heb."

H. Joan. Chrysostomus.

BIBLIOTHEEK WIJCHEN

ONS GELUK.

Wat zou de mensch gelukkig zijn,
Zocht hij zijn zoetste stonden
In de allerreinste zonneschijn
Van Jesus' heilge wonden!
Maar ach! Wie zoekt op Golgotha
De aan 't kruis geklonken Liefde!
Wie, die niet eerder, vroeg of spâ,
Haar met een speer doorkliefde?
Slechts éénmaal trof het woedend staal
Zijn Hart, voor ons gebroken;
Tienduizend- en millioenen maal,
Wordt het door 't hart doorstoken.

16 April.

Z. Benedictus-Joseph Labre (1783) de gelukkige vrijwillig arme en pelgrim, die, o. a. te *Paray* de plaatsen vereerde, waar Jesus de schatten van zijn *Hart* heeft geopenbaard, te *Rome* zijn lust vond in het Colyseum, (de martelplaats der Heiligen) bij de staties van Jesus' kruisweg. Voorbeeld van *onthechting* van al het aardsche was deze bedelende pelgrim. *Moed* op den weg tot Jesus.

Beschouw, hoe Jesus ligchaam wordt begraven, de H. Wonden, vooral de *zijdewond* voor het eerst worden geëerd door Maria, Joseph, Nicodemus en de vrome vrouwen, die zoo een toonbeeld worden voor allen, die later hen zullen navolgen.

„Het Hart des Zaligmakers is gewond, opdat deze zigtbare wonde ons de onzigtbare wond der liefde zou openbaren. Wie zou zulk een doorwond Hart niet beminnen? Wie geen wederliefde geven?" H. Bernardus.

LOOZE WENSCHEN.

„O, kon mij toch voor 't heilig leven
Eens één het echte middel geven?
Nu sukkel ik steeds achteruit!"
Is 't u gemeend? Wél, staak dan 't malen,
Laat u 't niet honderdmaal herhalen,
Doe 't eens gehoorde; en ga vooruit!
Het Hart, welks woord u op komt wekken,
Als 't u zijn heilgen wil beduidt,
Blijft u met zijn genaden trekken;
Maar — kroont geen vruchteloos besluit.

17 April.

H. Rudolphus, Mart. (1287) die, als jongeling van twaalf jaren, het geluk had voor Jesus den marteldood te ondergaan, door den haat der Joden, die hem vermoordden (te Bern in Zwitserland), om hun ouden haat tegen Jesus van Nazareth te koelen. Ook ditmaal kwam het onschuldig bloed over hen, door niet weg te wisschen vlekken. *Blijdschap in Jesus' Hart.*

Overweeg de *blijdschap en glorie* van Jesus Hart, bij zijne verrijzenis, eene glorie als die van den Eengeborene des Vaders, wiens Hart nu des te zaliger zijn zal, als het meer en liefderijker voor u heeft geleden.

»Beschouw de poorten, de Wonden in de handen en de zijde van Jesus; zij zijn open; vrees niet er in te gaan; daarbinnen is eene onmetelijke ruimte, ontschatbare genoegens, en een allerzoetste rust." H. Laurent. Just.

De wijnkelder der ziel.

„*Hij bragt mij in zijn kelder*
Vol uitgezochten wijn." (Hgl. 2.).
Toont niet de Liefde ons helder,
Wat dit voor ons moet zijn?
Wat kan die *kelder* anders,
Als Jesus *Harte* zijn,
Vol goddelijke liefde,
Als goddelijke wijn." (H Alph.)
Onthoud het! aardsche lusten
Zijn louter schemerschijn,
Ja, buiten Jesus' Harte,
Verderfelijk venijn.

18 April.

Z. Maria der Menschwording, wed. (Carmel. 1618), onder hen geteld, die Jesus wondensmarten mogten gevoelen, gelijk eens de H. Catharina van Siëna. »Een ootmoedig en rouwmoedig *hart*, sprak zij, is van ontschatbare waarde, hooger te achten dan de gansche wereld. Stervende bad zij voortdurend de lijdenspsalmen. *Geestelijke vreugde* met Jesus en Maria.

Overweeg de blijdschap van Jesus' Hart bij het wederzien zijner dierbare Moeder, wier hart nu insgelijks deelt in zijne glorie, naarmate zij meer heeft deel gehad aan zijn lijden.

»O wonde der kostbare zijde des Zaligmakers, meer door de liefde tot de menschen, dan door het ijzer der wreede lans gemaakt! O poorte des hemels! ingang van het Paradijs! plaats van verkwikking! onverwinnelijke burgt! Heiligdom der regtvaardigen! rustplaats der pelgrims, nest der eenvoudige duiven."

H. Petr. van Alcantara.

EEN UITVLUGT.

»*Ik had geen tijd*!" — Zoo zuchtte er een,
Die voor Gods regterstoel verscheen;
En op het groote Boek des levens,
Daar stonden uren, maanden, leeg,
Vol woorden ja, maar laster tevens, —
Maar ach! waar 't Harte Gods bij zweeg.
Doch al die stomme woorden spraken:
»Voor ons was tijd. Nu is 't te laat.
Toen 't Harte Gods u leerde waken,
Hebt gij uw eeuwigheid verpraat."

19 April.

Z. Koenraad van Ascoli. (Fràne. 1289), schitterend door de teederste liefde tot Jesus' lijden, waarvan hij mede de smarten mogt gevoelen. Door zijn ijver bekeerde hij vele harten tot Jesus, en in Naam der *H. Drievuldigheid*, die hij bijzonder eerde, deed hij wonderen. *Bewonder* in verstomming Jesus' *eeuwige Hartewond*, uw zegenbron, uwe schuilplaats, uw Paradijs.

Beschouw de schitterende Wond in Jesus' Hart, die nu voor eeuwig daarin zal prijken, als een zegeteeken der overwinning, en een blijk zijner eindelooze liefde.

»O ijzer der lans, door mij den Boezem mijns Scheppers zoo glorievol te openen, en door mij dit Heiligdom der goddelijke schoonheid te ontsluijeren, hebt gij mij den ingang geopend in de schuilplaats ter zaligheid." (H. Franc. Borgias).

HET WOORDJE „MIN."

Wat kan de liefde u vragen,
Dan dat ge weêrmin biedt?
Wat kan de liefde klagen,
Tenzij: gij mint Mij niet?
Brengt dit niet zoet te binnen
Het hoofddoel van Gods Hart:
„Gij moet Mij *troosten*, *minnen*,
En *volgen* in mijn smart."
O zaalge les ten leven,
Wat houdt zij parels in,
Door 't Harte Gods gegeven,
In 't enkel woordje: „*Min!*"

20 April.

H. Agnes van Monte-Pulciano, Mgd. Abdis (1317), uitmuntend door vertrouwelijken omgang met Jesus, dien zij, als kind uit Maria's armen ontving, jubelend aan het harte drukte, en beroofde van een *kruisje*, dat op zijn Hart hing, om het voor zich te bewaren. *Draag ook een kruisje* op uw hart om immer aan Jesus te denken, en omhels het dikwijls, vooral 's ochtends en 's avonds.

Zie, hoe Jesus zijne H. Zijdewond bewaart, om die aan den hemelschen Vader te toonen, als het *zegel der vergiffenis*, en het *onderpand* der u teruggeschonken glorie.

„Maria toont aan Jesus haren boezem; Jesus toont aan den Vader zijn Hart; wat zouden wij vreezen, en hoe niet aanhoudend op deze voorspraak vertrouwen."

(H. Bernardus).

GODS OOG.

De liefde is blind, zegt gij; Ik niet.
Geen scherper oogen dan de mijnen,
Daar goddelijke liefde ziet,
Waar andren niets te zien zou schijnen.
Daarom, o menschlijk hart! geef acht,
Om u *geheel* tot mij te stieren,
Gedenkend, hoe de Alziende u wacht,
Wiens oog doorgrondt uw hart en nieren.
Geen afgrond kan u Mij verbergen,
Geen blinde wrok Mij heimlijk tergen,
Sluipt ge in een schuilhoek, nog zoo digt,
Mij is uw duisternisse licht.

21 April.

H. Anselmus, Aartsb. van Kantelberg (1109), uitstekend devoot tot Jesus en Maria, die hij verheerlijkt heeft door zijn heilig leven, vurigen ijver, en heerlijke geschriften. Vooral zijne geestelijke werken zijn stichtend, leerzaam, eu vol zalving en teedere liefde jegens God, zoodat zij de harten ontvlammen. *Zoet en onwrikbaar vertrouwen*, vooral bij zieleduisternis.

Overweeg de goedheid van Jesus' Hart, daar Hij zich nu het eerst aan de meest ijverige *Magdalena* toont, en zijne liefelijkheid bij het troosten, als Hij haar toespreekt: *Maria!* en zij uitroept: *Mijn Meester!*

»O wat is het goed en zoet in dit Hart te wonen! O Jesus, trek mij in dit H. Hart, en, opdat ik er in blijven kunne, wasch mij van mijne misdaden, reinig mij van alle vlekken."

H. Bernardus.

WOLKEN.

»Maar 'k zie geen wolken!" — Let ge wel?
Ik vrees, gij dringt niet door in 't harte,
Waar ligt het minst gevoel van smarte
Uw ziel omfloerst met wolkenspel.
Gij zucht: »wat kan nog heden komen?"
Gij vraagt: »wat zal het morgen zijn?"
Gij ducht, wat andren van u droomen;
Gij beeft, bij eigen zonneschijn.
Ziedaar uw wolken! Ziet ge 't thans?
O donkre wolkenmakersbende,
Dat gij tot Jesus' Harte rende,
Daar straalt uw Zon in eeuwgen glans.

22 April.

H. Theodorus, Bis. (613) die nog kind zijnde Jesus mogt zien en hooren: «Theodorus, strijdt ridderlijk, om het volmaakt loon in den hemel te erlangen" (Surius). Hij bezocht tweemaal het H. Land, om Jesus liefde te eeren, en vondt zijn lust in de Kerken van Jesus. *Getrouwheid* in kleine zaken, ja in de kleinste.

Zie de *getrouwe liefde* van Jesus' Hart, als Hij zoo aanstonds de Hem getrouw gebleven vrouwen te gemoet komt, en haar toeroept: *Weest gegroet!* als om haar in de vreugde zijns harten te doen deelen. O wat moeten zij gevoeld hebben, bij het zien der verheerlijkte wonden!

«Ik groet u, wonde der H. Zijde, die u indrukt in de godvruchtige harten; wonde die de regtvaardige harten wondt; roos van onuitsprekelijke schoonheid; robijn van onschatbare waarde; ingang in Jesus' Hart; blijk zijner liefde en onderpand van het eeuwig leven". H. Petrus van Alcantara.

HARTEBEELD.

Heer! hoe pralen — Hemelstralen
Van uw liefde en van uw magt,
Waar ge aanminnig — En zachtzinnig
In uw beeld ons tegenlacht!
Wil ik vuur? Hier gloeijen vlammen.
Zoek ik rust? Mij wacht de wond?
Naakt de strijd? Uw doornenstammen
Triomfeeren 't kruishout rond.
Kon een heldrer zegeteeken
Van uw liefde en van uw magt
Tot mijn minnend harte spreken,
Als het slechts uw Hart betracht.

23 April.

Z. Helena van Udine, Wed. (Augustin. 1459), zich martelend uit liefde tot Jesus liiden, waarvan haar hart vol was. Zij bad 7 uren daags, las gaarne «*Den spieget van het kruis*," zong elken vrijdag de *Passie,* en trachtte zich geheel *gelijkvormig* met Jesus Hart te maken. (Le Glay.) Luister naar Jesus *inspraken*, om zijn Hart niet te bedroeven. O Hij spreekt zoo zoet en luide, als ge slechts wèl acht geeft.

Zie de *ware vriendschap* van Jesus Hart, dat zich door de *discipelen van Emmaus* laat dwingen om met hen te blijven, maar ook hun hart brandende maakt van verlangen, en hunne droefheid in blijdschap verandert.

»O wat is het goed met den gekruiste te zijn. Daar wil ik drie tenten bouwen, eene in zijne handen, eene in zijne voeten, en eene in de wonde van zijn Hart. Daar wil ik rusten, lezen, spreken."

H. Bonaventura.

VERVELING.

»Wat valt die nare tijd mij lang,
'k Weet niets meer uit te vinden!"
— En zijt ge niet voor 't monster bang
Reeds bezig met verslinden?
Verveling, wangedrogt, hoe wreed,
Dat u den tijd doet smalen,
Dien Jesus met zijn bloed en zweet
Zoo duur eens moest betalen!
Weet het toch wèl: De tijd vliedt snel,
En eens voor u verloren,
Wordt ze als een speer — Om God, uw Heer
Op nieuw in 't Hart te boren.

24 April.

H. Bona, van Pisa (1207) Mgd. maakte zich van hare jeugd af bijzonder dierbaar aan Jesus' Hart, ontving van Hem een ring, bezocht het H. Land, en zag gedurig de H. Maagd, met wie zij vertrouwelijk omging als een kind met zijne moeder. *Standvastigheid* in uwe dagelijksche oefeningen ter eere van Jesus' Hart. Onderzoek u nauwkeurig.

Bewonder de *oplettendheid* van Jesus' Hart, dat de droefheid van *Petrus* ziende, aan hem het eerst vóór de Apostelen verschijnt, om hem gerust te stellen, te troosten en te versterken.

»De volmaakte vriendschap tusschen menschen is die, welke duurt tot den dood, en voor welke zij roem dragen te sterven. Maar Jesus' Hart is vriend in het leven, in den dood, en na den dood, want Hij geeft de eeuwigheid aan die Hem beminnen."

H. Augustinus.

VERANDERLIJK.

„Foei! 't nare weêr! Geen uur van duur,
Nu zon, dan onweersvlagen,
't Is alles anders ieder uur,
Hoe kan het weêr zoo plagen!"—
En gij, als 't hart op 't aangezigt
Elk uur een wolk doet jagen,
Meent gij van Jesus' Hartelicht
Ook maar een schijn te dragen?
Och neen! Wilt ge immer zonneschijn
Ook in de zwaarste smarte,
Dan moet uw hart standvastig zijn,
Gelijk aan Jesus' Harte.

25 April.

H. Marcus, Evangelist (68), Petrus' leerling, wiens verhaal aangaande Jesus hij getrouw boekte. Ook zegende hij den Heer Jesus, om het geluk van voor Hem te mogen lijden, en verkondigde de blijde boodschap van het kruis vooral in Egypte. Eer Jesus als den *eersten leeraar* en bevorderaar der devotie tot zijn *H. Hart*: op het kruis, na zijne Verrijzenis, in de H. Kerk.

Bewonder den ijver van Jesus' Hart, dat nauwelijks *de Apostelen* zamenvindt, of hen opzoekt en onderrigt, hun tevens de wonden en ook de *zijdewond* toonende, om hen krachtiger tot zijn Hart te trekken.

„De Heer en Bewerker van ons geloof had geen vuriger begeerte, dan die van de zielen te ontvlammen door het vuur dat in zijn Hart brandde, en om dat liefdevuur meer op te wekken, heeft Hij gewild, dat in zijne kerk de vereering van zijn H. Hart werd ingesteld en verbreid."

Z. H. Pius IX.

RUST IN JEZUS.

Heer! ik zie de golven grimmen
Om mijn scheepje zonder rust,
Maar ook ginds uw lichtsein glimmen,
Hoog ter zegenrijke kust.
Leer me slechts de koers bewaren,
Wat mijn scheepje sarre of tart',
Om die haven in te varen
Van uw eeuwig open Hart!
Dan, o dan zal 'k ruste vinden,
Als ik U daar eeuwig min,
Trots de golven, trots de winden,
In uw boezem, binnen in.

26 April.

Z. Alda (1310) zag eens in de hand eens Engels drie *kruisnagelen,* waarvan zij den grootste nabootste in hout, en bevond, dat hij op den te Parijs bewaarden kruisnagel geleek. Ook werd zij eens in geestverrukking gebragt door eenige bloeddruppelen uit Jesus' *Zijde* in haar mond vloeijend (Boll.) *Levendig geloof* door daden getoond.

Overweeg het ongeloof van *Thomas*, ons zoo dienstig, daar hij zeggen durft: „tenzij ik mijne vingers steke in de wonden, en mijne hand legge in de zijdewond, — zal ik niet gelooven."

»Gelukkige hand (van Thomas), die de geheimen van Jesus boezem mogt doorgronden; wat een schatten heeft zij er niet gevonden! Door een straal der waarheid getroffen, roept Thomas uit: „*Mijn Heer en mijn God!*" *H. Thomas van Villa Nova.*

ZAMENSPRAAK.

„Wat wenscht gij heden? Doornen? Rozen?
Zij groeijen beiden voor mijn Rijk."
„Maar Heere! wat hebt *Gij* verkozen,
Als 't beste en grootste liefdeblijk?
„Wat vrage! Zie mijn open Harte,
Vertoont het niet wat ik eens vroeg?
Maar weet het, elke doornensmarte
Baart eens haar Rozen."—»Heer! genoeg!
Genoeg, wat Gij hebt uitgekozen,
En 't godlijk Hoofd en Harte droeg;
Bewaar voor 't Vaderland de Rozen,
Hier zijn uw doornen mij genoeg."

27 April.

Z. Petrus Canisius van Nijmegen S. J. (1597) die dagelijks Jesus *Hart* eerde, en het allen leerde dienen door er alles aan op te offeren. Ook werd hij eens door een Engel geleid tot Jesus *boezem*, en mogt uit Jesus' Hart de bronnen drinken, die vloeien ten eeuwigen leven. *Vurige ijver* voor onze devotie tot den dood toe.

Bewonder de onuitputtelijke toegefelijkheid van Jesus' Hart, die, na acht dagen, *Thomas* toespreekt: »kom nu, steek uwe vingers in de wonden en leg uwe hand in mijne zijde. — Maar wees dan ook niet meer ongeloovig, maar geloovig."

»O wondervol binnendringen! Thomas raakt den mensch en belijdt God! Had hij duizend werken geschreven, hij zou der Kerk niet meer dienst hebben bewezen. O nuttig en noodig woord, dat vele ketterijen heeft uitgeroeid! Thomas belijdt in één woord de twee naturen van Christus."

H. Thomas van Villa Nova.

EEN ZWANENZANG.

De zwaan, — zoo leert de taal der bloemen—
Zingt voor haar dood een laatste lied.
Die glorie (mogen wij 't zoo noemen),
Ontbrak aan Jesus' Harte niet.
Want toen Hij alles had geleden,
Hem door den Vader toegedacht,
Toen heel zijn zoenstrijd was volstreden,
Toen heeft Hij 't zwanenlied gebeden:
Mijn Vader! alles is volbragt.
Gelukkig, dien op Jesus schreden
Die glorie wacht;
En die, is eens zijn strijd volstreden,
Mag juichen: 't is volbragt!

28 April.

H. Zita, dienstmaagd (1272), die al haar dienstwerk heiligde door *Schietgebeden* en omgang met Jesus. Zij woonde dagelijks de H. Mis bij, zag Jesus vooral in de armen en zieken, en mogt soms aan Jesus, onder de armen schuilend, hare aalmoezen uitreiken. (Leven). *Zachtzinnigheid* jegens allen.

Bewonder de zorgende liefde van Jesus Hart, die zijne lammeren en schapen, niet aan Petrus wil toevertrouwen alvorens een beroep op zijn hart te doen, en te vragen: »Bemint gij mij meer dan dezen." Zoo ja; »weid mijne kudde."

»Jesus liet zijn kostbaar bloed uit de wonde van zijn *Hart* vloeijen, om zijne leerlingen te verlevendigen en van liefde te ontvlammen,— om hun door de sporen van zijn bloed den weg des hemels te toonen; om hen na zich te trekken." H. Albertus de Groote.

WIGTIGE LES.

Wat hebt ge nu weêr ? Weêr getwist ?
Misschien met een der uwen ?
Och, of ge toch voor goed eens wist,
Hoe dat Gods Hart doet gruwen !
Dat Hart is liefde, louter min,
De tweedragt haat Hij.
Wat stort u dan de Satan in ?
De Hel, — Verstaat gij ?
Want die in eeuwge twisten leven,
Doorboren d'appel van Gods oog.
Hun hart wil Jesus niet gegeven.
Zijn liefde staat te hoog.

29 April.

H. Petrus van Verona, M. (Domin. 1252). Volijverig in zijn werk nam hij Jesus tot toonbeeld bij al zijne handelingen. De Heer Jesus was hem alles. Ook stierf hij in de *zijde* gewond, en schreef nog met zijn bloed op den grond de belijdenis: »*ik geloof in God.*" Vast en levendig *geloof* bij uwe werken.

Bewonder de eindelooze goedheid van Jesus' Hart, daar Hij aan al zijne *Apostelen* de magt gaf om alle zonden te vergeven, opdat toch geen hart van de zaligheid moge uitgesloten worden.

»Mijn goddelijke Zaligmaker heeft mij doen verstaan, dat zij, die aan de zaligheid der zielen arbeiden, de kunst zullen hebben, om de versteendste harten te treffen, en met wondervollen uitslag zullen werken, als zij zelven doordrongen zijn van eene teedere devotie tot het goddelijk Hart."

Z. Marg. Maria.

OPOFFERING.

Ziet, o ziet die vlammen stijgen
Hemelwaarts uit Jesus Hart,
Uit de wonde en doornentwijgen
Om het kruis, den troon der smart.
Jesus ! deel die vlammen mede,
Dat mijn hart, tot elken prijs,
Eén in offer, één in bede,
Met uw vlammen opwaarts rijs' ?
Zalig, kus ik dan uw wonden,
Als ook mijn hart doornen slaan,
En wil gaarne, te allen stonde,
Met u aan den kruispaal staan.

30 April.

H. Catharina van Senen, Mgd. (Domin. 1380). Zij vroeg en verkreeg de gelijkvormigheid van haar *hart* met het *Hart* van Jesus, gevoelde mede Jesus' lijden, had een hart soms gloeijend als vuur, en droeg op onzigtbare wijze de *H. vijf wonden*. Het beste middel, om Jesus lijden te overwegen, leerde zij, is te denken aan *de liefde*, waarmede Hij zijn bloed heeft vergoten". *Dagelijksche opdragt.*

Volg Jesus' Hart op den *Olijfberg*, en bedenk wat Hij gevoelen moest, toen Hij voor het laatst uitzag naar Bethlehem, Nazareth, Gethsemane en Golgotha, en de zijnen zegenend ten hemel opklom, om er eeuwig in de glorie te heerschen.

»Ziedaar het Hart, dat de menschen zoozeer bemind heeft, dat het zich heeft uitgeput en geheel opgeofferd voor hen; en ik ontvang van de menschen niets anders, als koudheid en verachting". Jesus tot de Z. Mar. Maria.

BEDE EN OPDRAGT.

Al weêr de laatste bloem ontloken.
En wie kan zeggen, hoe 't vervloog,
En hoeveel goeds, uw Hart versproken,
Gelijk een bloem in bloesem, loog.
O Jesus Harte, leer mij kennen
De ontschatbre waarde van den tijd,
Die 't arme hart steeds voort doet rennen,
Eer 't zich bezint in al zijn strijd.
O Jesus Harte, leer me kennen,
Wat Gij me zijt elk oogenblik,
Want renne ik voort op adlaarspennen,
Aan U, bij U, in U blijf ik.

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

MEI

Mariamaand.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

MEI

Mariamaand.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

Mei.

SCHIETGEBED.

Geloofd, aanbeden, met dankbare liefde bemind zij Jesus' Hart in het H. Sacrament ieder oogenblik en in al de Tabernakels der wereld tot aan het einde der eeuwen. Amen.

100 dagen aflaat eens per dag.
Pius IX. 29 Febr. 1868. Raccolta p. 148.

Bij elk bezoek aan het H. Sacrament voor hen die bidden *Onze Vader, Wees gegroet, Glorie zij den Vader;* en dan *nog eens hetzelfde* volgens de gewone intenties van Z. H.
300 dagen aflaat. Pius IX. 15 Sept. 1876.
Raccolta p. 72.

Voor het *Kruisteeken*, met aanroeping der H. H. Drievuldigheid: In den *Naam des Vaders*, enz. 50 *dagen aflaat* telkens; en als men tevens daarbij *wijwater* neemt.

100 dagen aflaat Racc. p. 5.

Imprimatur.

Maastricht, October 1887.

F. X. RUTTEN.

Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 Mei.

H. Philippus, Ap., die, als Jesus zullende gekruist worden, uitriep: »Gedenkt onzen Heer Jesus Christus, en staat moedig." *H. Jacobus,* de mindere, Apostel, genoemd *Broeder des Heeren*, die van den Tempel naar beneden geworpen, bad gelijk Jesus: »*Heer vergeef het hun, zij weten niet wat zij doen.*"

Aanbid Jesus' Hart in den hemel *verheerlijkt*, aan de Regterhand des Vaders, waar het schittert in onbeschrijfelijke glorie. Offer Hem: het Hart van Maria, uw eigen hart, de harten van al de menschen, die Jesus wil zalig maken.

»Het Hart van Jesus is de *steenrots*, omdat op Hem de Kerk rust; Hij is de rots, waaruit onder de lans des soldaats het bloed en water is gevloeid, het water der genade, het bloed van het Sacrament: het doopsel en de Eucharistie."

H. Paulinus. Ep. 42.

DEUGDENBLOEMEN.

Is 't roemen — Der bloemen
Een lust in de smart,
Ook vreugden — En deugden
Vermelden ze aan 't hart.
Verzamel ze — En stamel ze
Uw liefdelied voor.
Haar geuren — En kleuren
Zijn offers er door.
En boven, — daar loven
In lust zonder smart,
Uw deugden — En vreugden
Het bloemenrijk Hart.

2 Mei.

H. Athanasius, Bis. Kerkl. (373), groote verdediger van Jesus' godheid, die ook op de Bron der genaden uit Jesus' *zijde* vloeijend heeft gewezen, „terwijl door het bloed de verlossing, zegt hij, door het water de verbetering zou plaats hebben, opdat beide, de verlossing en de verbetering van den eersten Adam zouden plaats hebben."
(S. de Pas.)

Aanbid Jesus' Hart voor eeuwig zijne dierbare *wonde in den hemel* bewarend, tot getuige zijner liefde en der menschen ondankbaarheid. Offer een *opgeruimd* hart in zijn H. dienst.

»Ik offer aan uw Hart, o Jesus, al wat ik ben door uwe genade, en al wat ik daardoor zijn zal in mijn leven; ik bid u ootmoedigst dit geschenk aan te nemen, wat ik u van geheel mij zelven geef."

Eerb. de la Colombière.

HET OPGERUIMD HART.

Het vinkje zingt zijn vrolijk lied
  Bij 't nestje, in 't bloeijend loover zwevend,
Waar het de moeder voedsel biedt,
  Zich zelve in al haar zorgen gevend.
En zou dan 't godlijk Hart niet meer
  Voor ons, dan voor die diertjes zorgen,
Die toch de kindren van den Heer
  En aan zijn boezem zijn verborgen?
Zing dan, o zalig hart, uw lied,
Het Harte Gods vergeet u niet.

3 Mei.

Z. Emilia Bicchieri (1278), op wier hart bij hare geboorte een kruis stond afgebeeld. Zij mogt vooral het lijden der *doornenkroon* met Jesus gevoelen. Eens bragt een Engel haar de H. Communie, die zij om een liefdewerk achterliet, en Jesus zeide: »Aangenamer zijn ze mij, die Mij met liefde ontvangen, dan die uit vrees wegblijven." Maria en Jesus onderrigtten haar aangaande Jesus' lijden, vooral doodstrijd en bloedig zweet.

Zie Jesus' Hart zijne wonden, vooral de *Hartewond* aan den hemelschen Vader toonend, om zonder ophouden uwe zaligheid te bewerken. *Berust* bij alles in het godd. Hart van Jesus.

»*Hart* van Jesus, kom u plaatsen in mijn boezem, en ontsteek er een vuur, dat, zoo mogelijk, voldoe aan de verpligting die ik heb van God te beminnen."

Eerb. de la Colombière.

LUST EN RUST.

Wat laat Gods Harte ons eerder vinden,
Dan zoete rust?
Wat schenkt het liever aan zijn vrinden,
Dan zaalgen lust?
En is dan lust en rust op aarde
Geen Paradijs?
Of is er lot van hooger waarde
En rijker prijs?
O ziel! waarom dan niet gaan wonen
In 't Hart van God,
Waar rust en lust te zamen tronen,
Uw zoetst genot!

4 Mei.

H. Monica (387) woonde dagelijks de H. *Mis* bij, en bezoeht nogmaals 's avonds de kerk. Aan hare tranen hebben wij, naast God, de bekeering van haar grooten zoon, den H. Augustinus, te danken. En wat zij voor de armen deed, schonk God haar terug door zijn H. Kruis en lijden in haar *hart* te drukken, wat haar eindelooze tranen deed storten.

Aanschouw Jesus' Hart *den H. Geest zendende*, volgens zijne belofte, en zoo tevens het *gemeenschappelijk gebed* beloonende, waardoor Maria en de apostelen rondom haar den H. Geest afsmeeken. Wees getrouw aan de oefening van het *apostolaat des gebeds*.

„God heeft Jesus' Hart aan de handen van Maria toevertrouwd, opdat zij zorg drage, dat het van de menschen bemind worde." H. Alphonsus.

DE ROOS.

Hoe lief de Koningin der bloemen,
De losse, frissche Roos,
Als om het koningshart te roemen,
Dat haar tot bloem verkoos!
Maar merkt ge niet de scherpe doornen,
Waaruit haar knopje schiet?
Biedt gij die Bloem der uitverkoornen,
Vergeet haar doornen niet.
Zal 't Harte Gods met Rozen loonen
Het moet u eerst met doornen kroonen.

5 Mei.

H. Jutta, Wed. (1227). Jesus verschijnt haar met den H. Joannes, laat haar op zijn *Hart* rusten, de *H. Wonden*, gelijk eertijds Thomas, aanraken, en vervolgens uit zijne *H. Zijde* eene hemelsche vreugde drinken. (Boll.) Gelukkige heiligen! zegt gij, en toch hebt gij even goed Jesus bij u, als zij.

Beschouw, hoe Jesus' Hart *bij en in zijne H. Kerk* blijft, inzonderheid door zijne tegenwoordigheid op zoovele plaatsen in het H. H. Sacrament. Let op de *reinheid* van geest, want onder leliën wil de Welbeminde wonen.

»Wist men, hoe aangenaam de devotie tot het H. Hart van Jesus is, er zou geen Christen zijn maar eenige liefde koesterend voor dien beminnelijken Verlosser, die ze niet zou beoefenen." Z. Marg. Maria.

DE LELIE.

Is de edle Roos de koningin,
Der bloemen vorst heet Lelie ;
Geen tuil, of *reinheid* moet er in,
De bloem van 't Evangelie.
Maar wie tot Jesus Harte gaat
Met Roos en Lelie beide,
Geen vrees dat Hij niet binnen laat,
Wien *liefde* en *reinheid* leidde.
O Roos en Lelie, leent me uw pracht,
Waar Jesus Hart mijn harte wacht.

6 Mei.

H. Joannes, Evg. de lieveling van Jesus' Hart, in kokende olie gedompeld (95), doch ongeschonden bewaard, volgens Jesus' voorspelling, aan Petrus: „Zoo ik wil, dat hij blijve tot dat ik kome, wat gaat het u aan? volg gij mij." (Jo. 21). Zoo bleef Joannes het langst op aarde, om des te krachtiger getuigenis voor Jesus' Hart te geven. Bid voor Jesus' Bruid, en laat Jesus' Hart voor u zorgen.

Aanbid Jesus' Hart, uit den hemel zijne Kerk besturend, en door hare zorgen de harten tot zijn Hart trekkende.

„De Evangelist heeft een gelukkig woord gekozen, toen hij zeide: dat Jesus zijde is *geopend*. Toen immers werden de poorten des levens *geopend*, waaruit Jesus' Kerk te voorschijn kwam, — en de Bron van alle genaden, en de Poort des Paradijzes." H. Aug.

GOEDE RAAD.

Gij vraagt, »wat weêr zal 't morgen wezen?
  En 's andren daags? En dan?"
O mensch, wie kan Gods jaarboek lezen,
  En dan — wat man — Gods plan?
Wilt gij de zaalge rust van Eden?
Bemoei u met het zaakrijk *Heden*,
  Dat is *het uwe*; en dan?
Dan laat de toekomst en 't verleden,
Om 't kostbaar, onbetaalbaar *Heden*,
  Geheel aan Gods Hart, man!

7 Mei.

H. Domitianus, een der 22 H. Bisschoppen van Maastricht (560), zeer devoot tot Jesus' *lijden*, dien hij zag bij St. Servaas' graf in een schitterend licht, en omringd van Engelen, terwijl Jesus zeide: „Welaan, goede en getrouwe knecht, kom binnen in de vreugde uws Heeren." (Boll).

Eer Jesus' Hart in den hemel als het *Middelpunt der harten* van alle zaligen en Heiligen. Offer met allen *ootmoed* uwe dagelijksche aanbidding, doch getrouw, aandachtig, en uw oog gerigt op het Middelpunt des Hemels.

„Uit het Hart van Jesus stroomen die onuitputtelijke bronnen van genaden, waarvan Isaias spreekt: Gij zult met vreugde putten uit de bronnen des Zaligmakers." H. Alphonsus. Is. 13.

HET VIOOLTJE.

't Viooltje, welk een lieve bloem,
Naar Jesus' Hart gelijkend,
Genietende den hoogsten roem,
En 't meest den lof ontwijkend.
Want niet op 't heerlijk bloemenperk,
Maar liefst in 't gras verscholen,
Trekt het de harten wondersterk,
En blijft zelf' stil verholen.
Zulk bloempje moet ons harte zijn,
Door deugden, werk en zorgen,
Vol zoete geuren, wonderfijn,
Maar in Gods Hart verborgen.

8 Mei.

H. Wiro, Bis. Apost. d. Nederl. (8e eeuw). Hij had Christus altijd in het hart en op de lippen, beminde niets anders dan Christus, en offerde zich dagelijks op het altaar des harten aan Christus op. (Boll.)

Overweeg, hoe de Heer Jesus van het begin der Kerk af, de aandacht der godvruchtigen op zijne *H. Zijdewond* getrokken heeft, en de devotie tot zijn goddelijk Hart eeuwen lang allengs voorbereidde. Toon Hem dankbaarheid door uwe zorg voor de *armen* en voor de glorie Gods in hen, door de verbreiding der devotie.

„Het Hart van Jesus is geheel zuiver en heilig, en vol van liefde jegens God en jegens ons, terwijl al zijne verlangens slechts ééne zaak tot doel hebben: Gods glorie en onze zaligheid." H. Alphonsus.

JESUS BROEDERS.

Wat bittre zee van leed en smarten
Woelt, diep verborgen, in veel harten,
Als in een meer het stilstaand vocht!
Ga, zoo gij schatten gouds wilt boeken,
Om Jesus' Hart, *die* smarten zoeken,
En lenigen, ook onverzocht.
Geen arme, u niet door God gezonden,
Maar dubbel hij, dien niemand kent;
In hem hebt gij een schat gevonden,
Dien Jesus slechts zijn lievling zendt.

9 Mei.

H. Gregorius van Nazianze. Bis. (389), wiens werken en gedichten vol zijn van zoete verzuchtingen tot Jesus, tot wien hij in zijne ziekten de toevlucht nam, als tot zijn grooten Geneesheer. Stervende sprak hij: »Gij roept mij, Heer, Gij roept mij. Zie, ik spoed mij tot U."

Overweeg, hoe Jesus' Hart langzamerhand zijn goddelijk Hart aan de Heiligen openbaarde, eer Hij nog wilde, dat de *bijzondere devotie* geheel *algemeen* zoude worden. Oefen u in de *Akten van liefde*, om tot die gelukkigen te behooren, maar vurig, hartelijk en dikwijls daags.

»Met hoeveel edelmoedigheid vergoot Jesus zijn Hartebloed, toen op het kruis zijne Zijde geopend werd door de lans. Wees hier regt dankbaar voor en breng Hem al de offers, welke het meest kosten aan uwe natuur." Z. Petrus Canisius.

VREES EN TROOST.

Gij vreest, dat u, om God te minnen
Een schat van kennissen ontbreekt,
Of minstens, om zijn Hart te winnen,
In u geen studieijver steekt.
Och! luister liever, hoe lieftalig
U Jesus toeroept: »*Leert van Mij!*
Die rein van harte zijn, zijn zalig,
Zij zullen God zien, eeuwig blij."
Gij wilt dus Jesus' Harte winnen?
Wees rein van hart; gij zijt er binnen.

10 Mei.

H. Antoninus, Bis. van Florence (1459). »Jesus vijanden, leert hij, openden Jesus' *zijde*, opdat ook zijn Hart niet zonder wond en eigenaardige pijniging zou blijven." Ook noemt hij Jesus Hart »*de stad der Zon*," en eerde het allervuurigst. Allerhartelijkst het kruisbeeld kussende ging hij ten hemel.

Overweeg, hoe Jesus' Hart reeds aan de *H. Gertrudis* door den H. Joannes liet voorspellen, dat eenmaal de devotie tot zijn goddelijk Hart geheel algemeen zou worden. Volg beide Heiligen na in de *vurige begeerten*, om Jesus' Hart geëerd te zien.

»De wonde in Jesus zijde is die Zonnestad, waarvan Isaias spreekt, omdat door de opening van Jesus' Hart ons de poort des Paradijzes geopend is, waaruit ons de glans van het eeuwig licht toestraalt."

H. Antoninus.

RAADSEL.

Waar, hoe, wanneer zult ge eenmaal sterven
En 't laatst uw harte voelen slaan?
Wien zult ge uw klatergoud doen erven?
Aan welke zijde uws Regters staan?—
Gij antwoordt niet? — O arme menschen!
Waarom dan 't Harte van uw God
Niet nu vertrouwd met al uw wenschen,
Nu 't zeker zorgt voor 't zaligst lot!
Gij wilt toch 't noodigst antwoord lezen?
Leef goed: uw eind zal zalig wezen..

11 Mei.

H. Franciscus de Hieronymo, s. J. (1716). Hij won duizenden voor Jesus, door het kruisbeeld, dat hij altoos droeg, en de *Algemeene Communiën* (soms 20.000 te gelijk). Voortdurend de *vijf wonden* des Zaligmakers kussende, riep hij uit: „Al mijne hoop, is op Jesus' lijden; Jesus alleen heeft geleden" (in den volsten zin des woords.)

Overweeg, hoe Jesus velen tot zijn Hart, trok, door hun deel te geven aan het lijden zijns Harten, vooral ook door de *H. Wondteekenen* aan velen zijner dienaars te schenken. Dat uw ijver *werkzaam* zij ter eere van Jesus' Hart; zoo draagt gij Jesus' wonden, in uw hart ten minste.

„Aan Jesus' Hart wil ik al mijn teederheid schenken; ik wil zijne smartvolle wonden beweenen, ik wil vooral treuren, over zooveel lijden, dat voor vele zielen nutteloos gemaakt wordt." Eerb. Cl. de la Colombière.

ST. AUGUSTINUS' RAAD.

„Ten bergtop zoudt ge al willen rusten?
Maar neen! Keer weder naar het dal.
Dààr wacht u *'t werk*, wat u moet lusten,
Naar 't geen u 't Harte Gods beval
Slechts *liefde in 't harte* komt Hij vergen,
En op uw *tong* een *zacht beleid*;
Zóó stijgt ge naar Gods eeuw'ge bergen,
En rust daar straks in eeuwigheid."

12 Mei.

H Joanna van Portugal (1490), uitmuntend door hare devotie tot Jesus' smarten in Gethsemane, bij Annas (door den kaakslag) en tot de *doornenkroon*, gewoonlijk biddende: „*Weest gegroet, o doornen! verligting aller smarten!*" Na haar dood verscheen eene schitterende doornenkroon, als tot getuige harer vurige liefde.

Zielenijver zij uwe oefening ter eere van Jesus' Hart.

Overweeg, hoe Jesus eerst de devotie tot *Maria's hart* meer liet verbreiden, eer Hij zelf kwam, om de devotie tot zijn goddelijk Hart algemeen te maken. *Door Maria tot Jesus:* dat wilde Hij zelf ons leeren.

„Gaarne sta ik in talenten, geest en kennis bij anderen achter, maar dat iemand mij in eerbied, vertrouwen en liefde jegens Gods Moeder zou overtreffen, dat zou ik niet kunnen verdragen." Eerbw. Eudes (de ijveraar voor Maria's Hart).

ZIELENIJVER.

Vijftien honderd millioenen,
Is der harten tal op aard,
Dat, als heilge keurlegioenen,
God moest dienen onvervaard.
Maar helaas! Wie kan ze tellen,
Die niet luistren naar 't gebod,
En een handvol aardslijk stellen
Boven 't eindloos Hart van God?
Moet dit niet uw hart ontgloeijen,
Niet doen ijvren, immer meer,
Om steeds hart bij hart te boeijen
Aan het Harte van hun Heer.

13 Mei.

H. Servatius, Bis. van Maastricht (384), krachtige verdediger van Jesus' godheid, ijverige verbreider des geloofs, en vurige minnaar van Jesus, die zelf Hem verschijnt en in zijn lijden vertroost. (Boll. Julij 29. p. 88). Het *standvastig uitvoeren* der goede voornemens, waaraan helaas! zoo weinigen denken.

Overweeg, hoe de Heer Jesus de *Z. Margareta* tot hare roeping voorbereidde, door haar te vormen in persoon en door de H. Maagd Maria, en hoe ook gij door eene warme devotie jegens Maria het zekerst tot Jesus' Hart zult komen.

„Het Hart van Jesus zal u groote genaden geven, als gij den moed hebt Het te volgen, door het vergeten van u zelven. de overgeving aan zijne voorzienigheid, en de zuiverheid van inzigt." Z. Marg. Maria,

NACHTVORST.

Wanneer de zwoele winden komen
En door de zee van bloesems stroomen,
Waarmee de Mei ons tegënlacht,
Dan woedt soms plotsling in die toppen,
Helaas! dus liegend in haar knoppen,
De schijnbaar schoonste Lentenacht.
Is dat geen beeld der deugdenbloemen,
Waarop ge soms *te vroeg* durft roemen,
En die, — om éénen kouden nacht —
Gods Harte vruchtloos van u wacht?

14 Mei.

H. Pachomius, Abt (345). Christus met *doornen* gekroond belooft hem den zegen voor zijne instelling van kloosters (waarin hij 7000 monniken vergaderde). Hij vroeg vooral reinheid van harte, ootmoed en geduld, en leerde anderen wat hij van Palemon geleerd had: »*waakt en bidt.*"

Zie hoe Jesus het zwakke uitkiest om het sterke te beschamen, en de *Z. Margareta* gelast de devotie tot zijn H. Hart algemeen bekend te maken. Als Jesus zelf zóó ijvert, hoe groot moet niet uw ijver zijn, om aan zijne liefde te beantwoorden?

»Ofschoon Margareta geschitterd heeft in den glans van alle deugden, toch laat haar heele heiligheid, om zoo te spreken, zich zamenvatten in hare brandende liefde tot het Hart van Jesus."

Z. H. Pius IX.

JESUS' BLOEM.

Ik zocht in 't Evangelie
Wat bloem 't liefst Jesus ziet :
De Veldbloem, Roos of Lelie ?
En 't klonk : die zijn het niet.
Toen voelde ik naar mijn harte,
Zacht trillend in zijn grot,
En 'k hoorde, als uit de verte :
Dat is: *de Bloem van God.*
Wilt gij die Bloem doen bloeijen,
Wijd haar aan Jesus toe,
Laat haar voor Jesus groeijen,
Hij kweekt haar blij te moê.

15 Mei.

H. Isidorus, de landman (1170), hield zijn hart, als hij 't land bebouwde altoos met God vereenigd, stond vroeg op, om dagelijks de *H. Mis* te kunnen bijwonen, spaarde zooveel mogelijk, om de armen te kunnen bijstaan. Ook zijne echtgenoote, Maria Torribia, wordt als heilige vereerd.

Overweeg den tegenstand, die de devotie tot Jesus' Hart aanvankelijk ondervond, om Jesus' Hart geluk te wenschen met zijn zegepraal. Liefde tot de *eenzaamheid*, om met God om te gaan. In veel verstrooijing en onrust woont Jesus niet.

„Onder al het geschapene is niets verhevener, edeler, gelijkvormiger aan God, dan het hart. Daarom vraagt God niets anders van ons. Het hart is als het ware, in ons, wat God is in het heelal." H. Bernardus.

THUIS.

Zoekt gij 't buiten, arme mensch!
Wat uw hart moog streelen?
Buiten vindt ge niets naar wensch,
Thuis, daar vinden 't velen.
Thuis wacht u het Hart van God,
't Licht op al uw wegen;
Thuis de bron van 't waar genot,
Thuis Gods rijkste zegen.
Waarom dan gevlugt uw kluis,
Waar uw God u zegent,
Voor een ligt veel grooter kruis,
Als 't vaak buiten regent?

16 Mei.

H Joannes van Nepomuc, (1383) Martelaar voor het geheim der Biecht, die van zijne jeugd af zijn lust vond in het dienen der *H. Mis*, en uitmuntte door zijne devotie tot Jesus en Maria. Zijne tong werd na eeuwen nog geheel versch en onbedorven gevonden.

Overweeg hoe weldra de devotie tot Jesus' Hart algemeen is geworden in de H. Kerk, en sedert twee eeuwen niet heeft opgehouden te groeijen en te bloeijen. *IJver* voor de verbreiding der devotie tot Jesus' Hart »den Hemel zoo aangenaam."

»Onze Lieve Heer heeft mij doen weten, dat zij, die aan zijn H. Hart toegewijd zijn, niet zullen verloren gaan, en dat Hij, de Bron aller zegeningen zijnde, die overvloedig zal uitstorten over alle plaatsen waar de beeldtenis van zijn Hart zal uitgesteld zijn ter vereering." Z. Marg. Maria.

JESUS' BLOEM.

Ik zocht in 't Evangelie
Wat bloem 't liefst Jesus ziet :
De Veldbloem, Roos of Lelie ?
En 't klonk : die zijn het niet.
Toen voelde ik naar mijn harte,
Zacht trillend in zijn grot,
En 'k hoorde, als uit de verte :
Dat is: *de Bloem van God.*
Wilt gij die Bloem doen bloeijen,
Wijd haar aan Jesus toe,
Laat haar voor Jesus groeijen,
Hij kweekt haar blij te moê.

15 Mei.

H. Isidorus, de landman (1170), hield zijn hart, als hij 't land bebouwde altoos met God vereenigd, stond vroeg op, om dagelijks de *H. Mis* te kunnen bijwonen, spaarde zooveel mogelijk, om de armen te kunnen bijstaan. Ook zijne echtgenoote, Maria Torribia, wordt als heilige vereerd.

Overweeg den tegenstand, die de devotie tot Jesus' Hart aanvankelijk ondervond, om Jesus' Hart geluk te wenschen met zijn zegepraal. Liefde tot de *eenzaamheid*, om met God om te gaan. In veel verstrooijing en onrust woont Jesus niet.

„Onder al het geschapene is niets verhevener, edeler, gelijkvormiger aan God, dan het hart. Daarom vraagt God niets anders van ons. Het hart is als het ware, in ons, wat God is in het heelal." H. Bernardus.

THUIS.

Zoekt gij 't buiten, arme mensch!
Wat uw hart moog streelen?
Buiten vindt ge niets naar wensch,
Thuis, daar vinden 't velen.
Thuis wacht u het Hart van God,
't Licht op al uw wegen;
Thuis de bron van 't waar genot,
Thuis Gods rijkste zegen.
Waarom dan gevlugt uw kluis,
Waar uw God u zegent,
Voor een ligt veel grooter kruis,
Als 't vaak buiten regent?

16 Mei.

H Joannes van Nepomuc, (1383) Martelaar voor het geheim der Biecht, die van zijne jeugd af zijn lust vond in het dienen der *H. Mis*, en uitmuntte door zijne devotie tot Jesus en Maria. Zijne tong werd na eeuwen nog geheel versch en onbedorven gevonden.

Overweeg hoe weldra de devotie tot Jesus' Hart algemeen is geworden in de H. Kerk, en sedert twee eeuwen niet heeft opgehouden te groeijen en te bloeijen. *Ijver* voor de verbreiding der devotie tot Jesus' Hart »den Hemel zoo aangenaam."

»Onze Lieve Heer heeft mij doen weten, dat zij, die aan zijn H. Hart toegewijd zijn, niet zullen verloren gaan, en dat Hij, de Bron aller zegeningen zijnde, die overvloedig zal uitstorten over alle plaatsen waar de beeldtenis van zijn Hart zal uitgesteld zijn ter vereering." Z. Marg. Maria.

EEUWIGE LENTE.

Als de zachte koeltjes suizen,
('t Is toch eens der dichtren lied),
En een bloemensneeuw doen ruischen,
Wie begroet de Lente niet,
Met een zucht in 't rein gemoed:
God! wat is de Lente zoet!
Maar wat is dan lentebloesem,
Die als al het aardsche vliedt,
Bij 't gebloemt uit Jesus' boezem,
Dat ons eeuwge Lente biedt?

17 Mei.

H. Paschalis Baylon (Franc. 1592) uitstekend godvruchtig tot het H. *Sacrament*, waarvoor hij geheele nachten doorbragt, terwijl hij voortdurend bad: »Kom in mijn hart, o Heer! dat mijn hart u ontvange!" Ook was hij geheel hart voor Jesus' lijden, en de gehoorzaamheid.

Overweeg den *triomf* van Jesus' Hart, dien Hij zelf had voorspeld, en behaalt in alle landen, onder alle volken, waar thans Jesus' Hart wordt geëerd en aanbeden. Zorg voor *uwe tong*, ter verheerlijking van Jesus' Hart.

»Geen devotie kan welgevalliger aan Christus, heilzamer voor de kerk, genadenrijker voor de menschen zijn, dan die gewijd wordt aan zijn H. Hart." Concilie van Avignon.

DE TONG.

»Geen ijdel woord, of 't wordt geboekt
Ten oordeel" — leert de Heere.
Is 't noodig dat ge verder zoekt,
Wie 't lastren u verleere?
O losse tong, ga dan te keer
De kleinste lippen-zonden;
Het godlijk Hart haat al te zeer
Het gif daaraan verbonden;
Een wespensteek brandt dikwijls meer,
Dan breede en diepe wonden.

18 Mei.

H. Felix van Cantalicië (Capuc. 1587), studeerde slechts 6 letters, zeide hij, 5 roode en *ééne* witte, dat is, de H. *Vijf wonden,* en de *Onbevlekte Ontvangenis.* Niets trof hem dieper dan Jesus' smarten, in wier overweging hij geheel verzonken was, terwijl hij zich zelven aan God opofferde. *Innig vertrouwen* op Jesus' Hart, uw Gids en Leidsman in alles.

Overweeg den rijkdom van Jesus' Hart in de verschillende *nevendevoties,* die de devotie tot Jesus Hart helpen bevorderen, de *Eerewacht,* de *Eerherstellende Communie,* het *Apostolaat des Gebeds,* de *Aartsbroederschap van Jesus Hart,* enz.

„Ik ken *het Apostolaat des gebeds.* Het doet veel goed: ik zegen het uit heeler harte, opdat het nog meer goed doe." Z. H. Leo XIII.

DE GOEDE HERDER.

»Ik ben de goede Herder — spreekt Hij
Mijn schaapjes volgen mij." —
«Komt allen tot mijn schaapskooi — smeekt [Hij,
Ik breng u God nabij."
En uit de doornen haalt hij weder
't Verlorene met smart,
En op zijn schoudren draagt Hij teeder,
De parel van zijn Hart.
Hoe durft ge, o mensch, de vlugt beproeven,
Van God naar de woestijn,
Alleen om 't bitter te bedroeven,
Dat Hart, dat uw wil zijn!

19 Mei.

H. *Petrus Coelestinus* (1296) beroemd om zijn afstand van den pauselijken troon, ten einde verborgen met Jesus te leven. Hij deed vele wonderen door het H. Kruisteeken, waarom ook bij zijn dood een schitterend kruis verscheen. *Lees en verspreid goede boeken.*

Dank Jesus voor al de *Tijdschriften*, die nu reeds zijn H. Hart alom doen kennen en eeren: een twintigtal van het Apostelaat alleen als *Boden van Jesus Hart.*

„Wij moeten het beminnen dit H. Hart, wij moeten het beminnen, uit al onze krachten, en het zal zijn rijk vestigen ondanks al zijn tegenstanders. „Wilt gij 't eeren, offer Hem alle werk en lijden, opdat Hij over alles naar welbehagen beschikke". Z. M. Mar.

Onze groote schat.

Gij wenscht uw naasten veel te geven,
Maar vindt geen middelen naar wensch?
Welaan, ik ken een schat ten leven,
Die u gelukkig maakt, o mensch!
Geef, — grooter schat is niet te geven —
Geef uw gebed voor *'t heil der aard:*
Dat 's gangbre munt voor 't eeuwig leven,
Rein goud, in Sion zelf aanvaard.
Gij weet het toch; het staat geschreven,
En is der armen zaligst lot:
»De ziel die eene ziel doet leven,
Stort schatten in het Hart van God."

20 Mei.

H. Bernardinus van Senen (Franc. 1444) een der grootste vereerders van Jesus' Hart, dat hij noemde: „een vuuroven der brandendste liefde, geschapen om de geheele wereld te ontvlammen," een wierooksvat met brandende kolen enz. Jesus' *Naam* en *lijden*, zooals ook Maria's Hart ontvlamden hem niet minder. Eer allervurigst Jesus *Naam*.

Dank Jesus Hart voor al de eer Hem bewezen in bijna al de laatste Kerkvergaderingen van Bisschoppen der H. Kerk, die deze devotie hebben aangeprezen en verbreid.

„Aan uw allerminzaamst Hart wijden wij deze provincie toe, waarover, van de apostolische tijden af, uw Naam is aangeroepen, en *waarin* Gij, door de vereering van uw H. Hart eene bron van onschatbare rijkdommen geopend hebt voor uwe kerk."

Concilie van Lyon.

GODS BLOEM.

„Och! wist men mij eens op te noemen
De liefste en edelste aller bloemen
Het meest aan Jesus' Harte waard:
De lelie, tulp, 't viooltje, rozen,
Wat had ik spoedig ze uitgekozen,
En voor dat godlijk Hart vergaard!"
Getrouwe ziel! waartoe die zorgen?
Zoek niet in uwen tuin met smart.
Niet dààr in deze bloem verborgen;
Zij is in u, — het is *uw hart*.

21 Mei.

Z. Colomba van Rieti (1500, 10 Mei) zag Jesus onder de H. Mis gekruist en de *open zijde* vertoonende; en als zij hoorde van de *vijf wondmerken* der Z. Lucia van Narni; verzuchtte zij: „o mogt ook ik deel hebben aan de smarten van Jesus!" (Lev.)

Dank Jesus voor de ontelbare gunsten, wegens de aanroeping van zijn H. Hart bewezen, en in alle landen verkondigd, *elke maand.* Wilt gij ook eene gunst? *Bid*! Maar met vertrouwen, liefde, volharding! Let op uwe *gebeden.*

„In Jesus Hart vinden wij: wapenen om ons te verdedigen, middelen om ons te genezen, hulp tegen de bekoringen, de zoetste vertroosting in onze smarten, de zuiverste genoegens in dit tranendal." H. Petrus Damianus.

MIJN AANBOD.

Heer Jesus! 'k wil uw dienaar zijn,
Voor wat ge maar wilt geven,
Een penning dagloon zij het mijn,
Als 'k maar voor U mag leven!
Is 't nog te veel, dat minste lot,
Dat 'k schijn tot loon te vragen?
Neem mij *voor niets*, mijn Heer en God!
Mag ik maar U behagen.
Gij, Gij alleen zijt mij genoeg,
O Hart mijns zielsbeminden!
Zoo ik in schijn een loontje vroeg,
't Was maar om U te vinden.

22 Mei.

Z. Rita van Cascia (Augustin. 1407) Haar lust was de overweging van Jesus' *lijden*, van middernacht tot zonneopgang overwogen. Zij ontving daarvoor de *wonden der doornenkroon*, die, toen zij, de handen kruisgewijze uitgestrekt, gestorven was, in het voorhoofd schitterden van een hemelschen glans. (Leven). *Liefde voor het gebed.*

Keer eens terug van nu af tot in het Paradijs, en *overweeg* wat gij weet van de gansche geschiedenis van Jesus H. Hart. Van Adams geopende zijde af, tot op onze dagen heeft het Hart Gods op vele wijzen tot de menschen gesproken. Let echter goed op! Gij weet meer dan gij denkt.

„Toen Longinus' lans de Zijde van Jesus geopend had, kon het oog der liefde de geheimen van het Hart des Zaligmakers ontdekken, door de opening in zijn ligchaam gemaakt." H. Bernardus.

VALSCHE UITVLUCHT.

Had ik toch wat tijd in 't leven,
Heer! wat waar' me 't bidden zoet!
Maar, wat aan uw Hart te geven,
Als men eind'loos zwoegen moet?"
Wat te geven? — 't *Hart*, mijn vriend!
Zóó, dat ieder uurtje lijdens,
Ieder uurtje moedig strijdens
U een *eeuwig loon* verdient.
't Hart Gods heeft niets anders noodig.
Maak van al uw werk gebed,
Al uw zorg is overbodig,
't Is uw *hart*, waar God op let.

23 Mei.

Z. Andreas Bobola, S. J. Mart. (1657), volijverig voor de zaligheid der zielen uit liefde tot Jesus ; zijn loon was de martelkroon, ook daarin bestaande, dat hij op de vreeselijkste wijze gekroond werd, gelijk Jesus, terwijl hij slechts zuchtte: "*Jesus! Maria!*"

Dank Jesus Hart, dat Hij door deze devotie tot zijn H. Hart zoo uitmuntend heerscht ook over de geloovige zielen des vagevuurs. *Bid voor haar*, die reeds zoo digt bij Jesus' Hart zijn, den Koning van alle harten.

„Dezen morgen zijn twee mijner lijdende vriendinnen afscheid komen nemen, wijl de Opperste Herder haar heden in zijn eeuwigen schaapstal opnam met nog meer dan een millioen anderen. Zij noemen deze devotie het *soevereine middel*, om haar te verlossen." Z. Marg. Maria.

Onderzoek, vóór 't vagevuur.

Hoe is 't? de *intenties* niet vergeten?
Uw *wachtuur* stichtend doorgebragt?
U van uw *Tientje* goed gekweten?
Al uw devoties wèl betracht? —
Niet goed? — O zeg dan niet te gauw
Dat gij Gods Harte dient met trouw.
Zoo ja? — dan lees het ginds geschreven
In 't zalig Harte van uw Heer:
„Dees heeft gewerkt voor 't eeuwig leven.
Mijn Hart zij hem tot loon gegeven,
En *eeuwig* één graad glorie meer."

24 Mei.

H. Joanna, huisvrouw van Chusa, eene der vrome en gelukkige vrouwen van het Evangelie, die Jesus getrouw dienden, Hem volgden tot onder het kruis, zijne *H. Zijde* zagen openen, en Hem nog zochten te balsemen in het graf.

Dank Jesus' Hart voor al *de beloften* zijnen Vereerders gedaan, zoowel aan vroegere Heiligen als inzonderheid aan de Z. Margareta-Maria. *Het ernstig nadenken* over deze *Beloften van Jesus' Hart* is alleen genoeg, om uw ijver te ontvlammen. Overweeg ze eens goed.

„De personen in de wereld levend zullen door middel dezer beminnelijke devotie al de hulp vinden, die zij in hun staat noodig hebben, d. i. vrede in de familiën, verligting bij hunne werken, zegen des hemels bij hunne ondernemingen, troost in hunne ellenden." Z. Marg. Maria.

VERSTROOIJING.

Wat maalt ge om 't gonzen van de vliegen,
Die om uw hoofd ter reie gaan?
Laat u die stormpjes niet bedriegen,
Ga voort, en regt op Jesus aan.
Verstrooijing kwelt, maar kan niet dooden;
Uw hart, dat vraagt uw goede Heer.
Diens zuchten blijven liefdeboden
Al viel uw hoofd aan stukken neêr.
Ziet Jesus' Hart uw minnend zwoegen,
En blikt zijn oog u minnend aan;
Dàt moet uw strijdend hart vernoegen,
Uw ziels-gebed is wèl gedaan.

25 Mei.

H. *Gregorius* VII. Paus (1085), wondervolle ijveraar voor al de regten der kerk van Jesus, die leerde: „*De liefde Gods*, die tevens den naaste doet beminnen, stel ik boven de gebeden, het vasten en de andere goede werken. Waarlijk, hij wil eene overgroote zaak voor een kleinen prijs, die God dient met het oog op *dit* leven."

Dank Jesus' Hart voor zijne goedheid, die gewild heeft, dat wij altijd door *Maria's Hart* tot het zijne zouden komen, om nog meer ons vertrouwen op te wekken. *Vraag door Maria* de bekeering van velen, zondaren, ongeloovigen, afgedwaalden.

„Maria roofde het Hart van Jesus Christus, om het aan de menschen te geven; en zij rooft gedurig de harten der menschen om ze aan God te geven." H. Alphonsus. Lig.

LAATSTE RUST.

Wat dunkt u: valt het zacht te sterven?—
Of zoekt gij balsem voor dat uur,
Waarop gij straks, ja, alles derven
En siddren zult, als van natuur?
En toch: „*'t Is zacht den geest te geven*"—
Leert zij, die Jesus Bode werd,
Als ge in uw dienst slechts heel uw leven
Standvastig houdt aan Jesus' Hart.
Geen vrees dan voor die oogenblikken,
Voor duizenden vol angst en smart;
„Ik zelf, zegt Hij, zal u verkwikken,
Gij gaat zacht slapen aan mijn Hart."

26 Mei.

H. Philippus Nerius (1595) beroemd om de uitzetting zijner borst, door de vlammende liefde van zijn hart. Van hem is het woord: „O mijn God, daar Gij zoo beminnelijk zijt, waarom hebt ge mij slechts één hart gegeven, om te beminnen"! Stervende riep hij bij 't zien van 't H. *Sacrament:* „Ziedaar mijne liefde, mijne liefde"!

Dank Jesus' Hart voor de millioenen reeds tot zijn goddelijk Hart getrokken, en bid, dat al de andere millioenen getrokken worden. Geef wèl acht op de dagelijksche *opdragt* aan Jesus Hart.

„O kon ik de zondaars beletten uw H. Hart zoozeer te beleedigen, dat niets zou maken uit het lijden des ligchaams, als er zich de zondaars maar door bekeerden." H. Franc. van Sales.

HET APOSTOLAAT.

„Wat dacht gij — roept der harten Koning—
Dat 'k ooit de minste gift beschaam';
Geen glas koud water mist belooning,
Zoo 't is gegeven in mijn Naam."—
Wat zal Hij niet den ijvraar geven,
Die werk, gebed, al wat hij heeft,
Ja lijden, strijden, bloed en leven
In Jesus' Naam ten offer geeft?
Apostel des gebeds, geef acht!
Het Hart van Jesus waakt en wacht;
En elke vonk, die in u brandt,
Wordt voor uw kroon een diamant.

27 Mei.

H. Maria Magdalena de Pazzi. (Carmel. 1607), Zij ontving op onzigtbare wijze de *H. vijf wonden*, in handen, voeten, *en regterzijde,* ja ook Jesus' eigen Hart ten geschenke, terwijl zij in haar hart op hemelsche wijze geschreven zag: „*En het Woord is vleesch geworden.*" (Boll.)

Dank Jesus' Hart voor de gunsten aan zijne Heiligen bewezen, van welken er zoovelen zijne *H. Wondmerken* mogten dragen, zijn goddelijk Hart zien, en met hetzelve ten nauwste vereenigd leven. *Zoek en eer God* in al de werken zijner handen, om er *zijn Hart* in te vinden.

„O Hart van Jesus! Gij zijt de schat van hemel en aarde, een paradijs van vrede en vreugde, het eenig noodige voor ons hart, ons alles in alle dingen."
Z. Marg. Maria.

AARDE EN HEMEL.

Lieve Jesus, 'k zie de bloemen
Hier op aarde uw liefde roemen;
'k Zie in 's hemels kristallijn
Van uw pracht den wederschijn;
Want uwe aarde en hemel pralen
  Elk met bloemen van hun soort,
Om met kleur en geur te malen
  't Hart, dat ons hart toebehoort.
Toch, hoe aarde en hemel pralen,—
  't Lot, dat ons *uw Harte* biedt,
Zeggen mensch-, noch Englentalen,
  Zegt ons aarde en hemel niet.

28 Mei.

Z. Maria Bagnesia, Mgd. (Domin. 1577). Zij leefde vooral door de *H. Communie*. De H. Maria Magdalena de Pazzi zag haar als een juweel op Jesus' *Borst*, en eens als de kleederen voor hare Religieusen nemende uit de *open zijde* van Jesus. Stervende liet zij zich Jesus' *lijden* voorlezen. (Boll.)

„Wanneer gij vast, wordt niet somber, gelijk de schijnheiligen; maar zalf uw hoofd en wasch uw aangezigt; uw vader, die in 't verborgene ziet zal u vergelden." (Mt. VI.). Dank Jesus' Hart voor die les der *opgeruimdheid van geest* en volg die in. *Jesus' Hart bemint den opgeruimden gever.*

„Ziedaar de Poort van het Paradijs is voor u open; het zwaard dat den ingang belette is weggenomen door de lans des soldaats. De schat van eeuwige wijsheid en liefde is geopend; treed er in, door de opening dezer godd. wonden."

H. Bonaventura.

HET OPGERUIMD HART.

God dank! uw harte-thermometer
Wijst heden opgeruimden zin,
Een witte raaf! maar des te beter,
Blijft gij slechts trouw aan dat begin.
„Die vrolijk geeft, zal dubbel geven."
Het is de lesse van den Heer;
En zalig, die met blijden leven!
Zij leven dubbel, en nog meer.

29 Mei.

Z. Gerardesca van Pisa (1240) mogt Jesus *voetenwonden* omhelzen, en zag Hem in den hemel te midden der Apostelen haar zijne *H. Zijde* toonende. De H. Joannes Evangelist, Jesus hartevriend, was haar tot bijzonderen patroon gegeven.

Volg de Heiligen na, in hunnen ijver om Jesus' Hart overal te zoeken, dagelijks te eeren, onophoudelijk voor den geest en in het hart te hebben. Wees trouw in de *geestelijke Communie*, vooral bij de H. Mis, maar doe die met veel aandacht.

„Laat ons, uit al ons vermogen, onzen goddelijken Gewonde beminnen; beminnen wij Hem immer meer en omhelzen wij Hem, wiens handen en voeten, wiens zijde en Hart de boozen hebben doorwond; blijven wij bij Hem, opdat ons hard en gevoelloos hart eindelijk door de banden zijner liefde geboeid, en door zijne pijlen gewond moge worden." H. Bernardus.

HART VOOR HART.

Te regt biedt gij Me uw schoonste bloemen,
Al lijdt uw bloemenhart geweld,
Mijn Hart moet iedre bloeme roemen,
Ik zelf, *ik ben De Bloem van 't veld.*
Maar schuilt ook, tot mijn welbehagen,
In al uw keurgebloemt,
Wat u mijn Hart het eerst komt vragen,
En 't „Bloem der bloemen" noemt?
Geen bloem mag ooit uw hart Mij geven,
Hoe schoon, zelfs door uw bloed gekocht,
Zou het er zelve niet in leven,
Dat ik als „*Bloem der Bloemen*" zocht.

30 Mei.

H. Ferdinand, Koning (1252) had altijd in zijn leger de afbeelding der H. Maagd, volgens sommigen, ook die van *Jesus*. Bij het ontvangen der H. Teerspijs wierp hij zich op den grond, sloeg eene koord om den hals, besproeide het Crucifix met heete tranen, en gaf, onder den *Te Deum*, den geest.

Eer Jesus' Hart als dat van den Koning aller harten, het middelpunt aller harten, het Paradijs van alle harten in den hemel en op aarde. Wandel in *Gods tegenwoordigheid*, en denk dat Jesus' Hart u ziet.

„Die het gezien heeft, gaf getuigenis, zegt de H. Joannes, en zulks om onze aandacht des te sterker op dit buitengewone wonder (der hartdoorboring) te vestigen. Want alzoo voorspelde hij de geheimen, die de toekomst moest ontsluijeren, en vestigt zijn oog op de onuitputtelijke schatten, daarin opgesloten." H. Joannes Chrysostomus.

RAADSEL.

Nu raad: welke is de malste letter
Van het gezegend Alphabeth,
Gezet door elken sluwen zetter,
Die 't liefst zich in dier schaduw zet;
De vreemde, die men steeds moet raden,
Moet eeuwig zoeken, zelden vindt,
En zóó, een lust is voor veel kwaden,
En toch ook soms der braafsten vrind?
Gij raadt het niet? — Werk even fiksch!
Voor 't Harte Gods bestaat geen X.

31 Mei.

H. Angela Merici (1540) toonde hare liefde door het bezoeken van het H. Land, en het stichten van de orde der Ursulinen, de „Heilige orde" (door het volk genoemd) voor de opvoeding der meisjes. Vooral muntte zij uit, door het vurig en herhaald bidden der akten van *Geloof, Hoop* en *Liefde.* († 27 Jan.) Verwek dikwijls *die akten* maar met vurige aandacht en lettend op Jesus' Hart.

Het levendig *geloof*, de onwrikbare *hoop*, de vlammende *liefde*, ziedaar drie hoofdvruchten der zegenrijke devotie tot het goddelijk Hart. Overweeg het goed, en zie, of gij de devotie wèl beoefent.

„O gelukkige lans! die de zijde van Jesus mogt openen; ware ik die lans geweest, meent gij, dat ik de zijde van Jesus verlaten had? Neen, ik was er in gebleven en had gezegd: „Hier is mijne rustplaats in eeuwigheid."

H. Bonaventura.

TIJD EN EEUWIGHEID.

Mijn God! hoe snel vervliegen de uren,
De zoetste nog zijn 't eerst voorbij!
Het duurt, wat schoone bloemen duren,
Te nauwernood een korte Mei.
Zal dit dan 't minnend hart niet leeren,
Een hooger schoon- en zoetheid te eeren,
Dan 't geen op aarde ons zwoegen toont?—
O Maagd! die boven alle bloemen,
Wij, om uw vrucht, de schoonste noemen,
Leer ons voor eeuwig 't Harte roemen,
Waarin die eeuwge schoonheid woont.

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

JUNIJ,

de maand van 't H. HART.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

Allen, die de Junijmaand ter eere van Jesus' Hart òf gemeenschappelijk òf ook *afzonderlijk* vieren, kunnen eens in de maand een *Vollen Aflaat* en elken dag bovendien een Aflaat van 7 jaren (toevoegelijk aan de geloovige zielen) verdienen. *Pius* IX. 8 *Mei* 1873.

Imprimatur.

Maastricht , 4 April, 1887.

F. X. RUTTEN.
ad hoc delegatus.

Het heilig Jaar van Jesus Hart.

1 Junij.

H. Pelingottus (Franc. 3de orde, 1304). Hij was als dronken in den geest door de liefde tot Jesus, en riep uit: „O laat mij! ik heb een verborgen schat gevonden; ik bezit Jesus, mij kostbaarder dan alle kostbaar gesteente, schooner dan het licht, liefelijk boven allen geur, zoeter dan honig, hoog verheven boven alle schatten en alle deugd." Hij werd vooral door *Jesus' lijden* in geestvervoering gebragt. (Boll).

Liefde tot Jesus' Hart, in de overweging, bij de H. Communie, door werkzaamheid.

„*Het Hart* van onzen goeden Meester zal u nooit verlaten, mits gij ootmoedig *vertrouwt* op zijne liefdevolle goedheid." *Z. Marg. Maria.*

DE JUNIJMAAND.

O maand der zegenrijkste vruchten,
Die nu de Bloemenmaand bekroont,
En zaligt met uw balsemluchten
Zoodra ge u aan ons hart vertoont!
O maand der liefde, maand der harten,
Die door Gods Hart verkoren werd,
In u vergeet ik al mijn smarten
En jubel zoet aan Jesus' Hart.
Dat de andren al hun parels loven;
Gij schenkt *de Liefde* van hierboven.

2 JUNIJ.

De *HH. Photinus, Blandina* en Gez. Mart. van Lyon (177). *Sanctus*, een hunner (zeggen de akten, Boll.) kon de gloeijende ijzerplaten verdragen, omdat de vlammen als verkoeld werden dóor de hemelsche bronnen, *die uit het binnenste* (het hart) van *Jesus vloeijen*. *Blandina*, die de anderen aanmoedigde, is de *patrones* der jeugdige maagden.

Zoek uw martelaarschap in de *trouwe vervulling der pligten* van uwen staat.

„Wees getrouw in het doen en laten van hetgeen O. L. Heer u als Hem aangenaam of niet aangenaam doet kennen, opdat gij nooit de vrienschap van zijn H. Hart moogt verliezen." Zal. Marg. Maria.

JESUS' BELOFTE I.

„Wat levensstaat heeft geen bezwaren,
Sinds Adam 't Paradijs verliet?
Toch liep hij honderden gevaren,
Die mijn Hart eert, die vreeze niet.
Al wat zijn staat mag noodig wezen,
Genaden, zegen, zonder maat,
Zie, in mijn Harte kunt ge 't lezen,
Zij heiligen dien levensstaat."
Zoo spreekt de Heer, wie zal nog beven,
In welken staat hij moge leven!

3 JUNIJ.

H. *Clotildis*, koningin, (546) die onvermoeid ijverde en voor Jesus verwierf, dat haar echtgenoot Clovis, koning der Franken, zich met zijn volk tot het geloof bekeerde. Zij muntte uit door vurige liefde tot het H. *Sacrament*, ook op het sterfbed haar troost en geluk. (Boll.)

Zachtzinnigheid. „Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde bezitten." „Maar als de vijand onrust in uwe ziel wil verwekken, ga dan vrede zoeken in het Hart van Jesus, door akten van liefde en overgeving aan zijn H. wil." Z. Marg. Maria.

JESUS' BELOFTE II.

„Gelukkig, die mijn Hart vereeren,
De bron van vredevol genot,
Hen wacht de ware vreê des Heeren,
En heel hun huis het zaligst lot.
Geen twist of tweedragt zal het deren,
Waar mijn Hart's hemels vrede leert,
Ja, zou er eerst de hel regeeren,
't Wordt in een Paradijs verkeerd."
Kunt gij een grooter schat begeeren?
Waarom dan Jesus' Hart niet eeren?

4 JUNIJ.

H. Franciscus Caracciolo (1608) stichter der Clerici minderbroeders. Om zijne vurige prediking werd hij „*de prediker der goddelijke liefde*" genoemd, en zeide hij zelf met David: „*de ijver van Gods huis verteert mij.*" Hij overwoog dagelijks zeven uren Jesus' *lijden*, en riep stervende: Laat ons gaan! Laat ons gaan! En op de vraag: waarheen dan? „Naar den hemel, naar den hemel." (Leven.)

IJver voor Jesus' Hart. Verkondig en doe overal verkondigen, dat ik mijne genaden overvloedig zal uitstorten over hen, die ze in mijn *Hart* komen zoeken." Z. Marg. Maria.

JESUS' BELOFTE III.

Wat zucht ge, troostelooze mensch,
Die alles hebben kunt naar wensch,
Al is een tranendal uw woning!
Biedt u mijn godlijk Harte niet, —
Als gij om troost maar opwaarts ziet,
Den balsem in uw zielsverdriet.
En 't licht der eeuwige belooning? —
Waarom dan niet in ramp en smart
Uw troost gezocht in Jesus' Hart!

5 JUNIJ.

H. Bonifacius, Bis. M. (775) Apostel van Nederland, uit wiens brieven men ziet, dat hij in alles de glorie van God zocht. Onder anderen vroeg hij van de Abdis Eddeburga de brieven van den H. Petrus met *gouden letters* geschreven, om eerbied in te boezemen voor het Woord Gods. Zijne gezellen wees hij op den hemel, om hen met moed den marteldood te doen sterven.

Moed in den strijd. „Dit H. Hart van Jesus moeten wij beminnen uit al onze krachten; ja, wij moeten het beminnen, en het zal zijn Rijk vestigen, ondanks al zijne vijanden."

Z. M. Marg.

JESUS' BELOFTE IV.

De vijand moge tegenstreven,
Vereer mijn Hart, gij lijdt geen nood.
Ik ben uw toevlucht in het leven
Uw rust- en schuilplaats in den dood.
Wat kan u hel of wereld deren,
Zoo ik hun schichten af kom weren,
En als uwe ure eens komen zal
Voor 't vlugten uit dit tranendal,
U opneem in de rust uws Heeren?

6 JUNIJ.

H. Norbertus, Aartsb. van Maagdenburg, stichter der Premonstreit (1134), afgebeeld met eene ciborie, wegens zijne devotie tot het H. *Sacrament*, dat hij in zijne predikaties altijd aanraadde dikwijls te ontvangen; ook vereerde hij vurig Jesus' lijden; eens, verhaalt men, vond hij een druppel H. Bloed op de pateen. (Boll.)

Zuivere meening, bij uw ondernemingen. „Liefde en glorie aan Jesus Hart, voor al het goede dat Hij in de harten zal uitwerken, door de vestiging van zijn Rijk." Z. Marg. Maria.

JESUS' BELOFTE V.

De stervling wikt, Maar God beschikt
Bij wat ge moogt beginnen.
Vergeet dus niet, — 't Geen ik u bied,
Zoo gij mijn Hart wilt minnen.
Mijn zegen volgt en blijft U bij,
Als gij mijn Hart vereert om Mij;
Dan zeilt gij veilig langs de klippen,
Dan onderneemt ge wat het zij,
Geen tijdlijk loon zal u ontglippen,
En 't eeuwig wacht u eens bij Mij.

7 JUNIJ.

H. Vulflag, pastoor in 't Bisdom Amiens, (7de eeuw) ondernam eene reis naar het H. Land, om de heilige plaatsen met zijne tranen te besproeijen, en eerde vooral op Golgotha Jesus' bitter lijden. (Boll.)

Zielenijver. „Toen mijn Hart door de lans geopend is, liet ik er de bron des levens uit vloeien, opdat allen, die met Adam van de vergiftigde bron gedronken hadden, door Mij, die het Leven ben, erfgenamen van het eeuwig leven zouden worden." Jesus tot de H. Mechtildis.

JESUS' BELOFTE VI.

Hoe mateloos uw Oceaan!
Wiens Golven om de wereld slaan,
Met drupplen door geen mensch te tellen;
Toch maar één drupje is 't bij de gaaf,
Waarmede ik gaarn de zondaars laaf,
Als ze op mijn Hart vertrouwen stellen.
Ja, alle zeëen van 't heelal
Zij bij *die* zee als niet-met-al,
Die hun mijn minnend Hart doet zwellen.

8 JUNIJ.

H. Medardus, Bis. van Noyon (545) zag Jesus vooral in de armen, en stelde het lang bestaand gebruik in, van elk jaar een Rozenkrans te schenken aan het braafste meisje, op zijn grondgebied gevonden. Hij is, o. a. patroon voor den wijnstok en tegen tandpijn.

Vurige begeerte, om Jesus Hart te beminnen.

„Om God te beminnen uit geheel zijn hart, moet men eene groote begeerte hebben, om Hem te beminnen. De godvruchtige begeerten zijn de vleugelen, die ons voeren in het Hart van Jesus." (H. Alphonsus.)

JESUS' BELOFTE VII.

Als Licht van 't Licht der Gloriezon,
Kwam ik op aarde dalen,
Om 't vuur uit de eigen Liefdebron
Te doen in vlammen stralen.
Vond ik dan ook een hart zóó lauw
Dat het in 't vuur verging van koû,
Hier wordt de lauwste lamme,
Die Mijn Hart eert, een vlamme.
O lauwe zielen, hoordet gij,
Wat waart ge uw lust en heil nabij!

9 JUNIJ.

Z. Silvester (Camald. 1348), leekebroeder, die dikwijls den Heer mogt zien, en altijd het oog des harten op Hem gevestigd hield. Ik ben verwonderd, sprak hij soms, dat het hart niet breekt bij het bidden der Daggetijden, wegens de zoetheid en verhevenheid der woorden. (Boll.)

Aandachtigheid bij het gebed, met God, om God, in God.

„Mijn troost is, dat Jesus' Hart zelf alles in mijne plaats doen zal, als ik Het maar laat doen. Het zal in mijne plaats willen, verlangen, beminnen, en alles aanvullen wat mij ontbreekt." Z. Marg. Maria. Ziedaar ook uw troost.

JESUS' BELOFTE VIII.

Wèl hem, wiens minnend harte brandt
Van 't heiligste verlangen
Om rein en op den fijnsten trant
Zijn Schepper aan te hangen!
Voor hem is heel mijn godlijk Hart
Met al zijn zegenstroomen,
Die spoedig, wat ook sarre of tart',
Ten hoogsten top doen komen.
O gij, die naar dien lauwer ziet,
Vergeet dan Jesus' Harte niet!

10 JUNIJ.

H. Margareta, koningin van Schotland (1093) om haar ootmoed van harte eene *parel van Christus* genoemd. Vooral in de armen zag zij altoos Jesus. Op haar sterfbed drukte zij het *kruisbeeld*, waarin eene reliek van het H. Kruis was, aan de lippen en op het hart zeggende: „Heer Jesus, die door uwen dood de wereld verlost hebt, bevrijd mij." Zij wordt afgebeeld negen weezen dienende, of biddende bij een vagevuur.

IJver voor de verbreiding der devotie.

„Het is voldoende de devotie tot het H. Hart te doen kennen, en dan maar aan dit goddelijk Hart de zorg over te laten, om de harten, die Hij zoekt, met de zalving zijner genade te doordringen." *Z.* Marg. Maria.

JESUS BELOFTE IX.

Wenscht gij den zegen voor uw *woning*
Met hulp in ziels- en ligchaamssmart?
Plaats er de beeldtnis van uw Koning
Met zijn voor u doorstoken Hart.
„Met schatten, zegt Hij, wil 'k verrijken
't Paleis, de hut, de minste kluis,
Waar ik mijn Hartebeeld zie prijken,
Met zijne kroon en wonde en kruis.
Is het te veel van u begeeren,
Dat gij uws Konings beeld zulteeren?"

11 JUNIJ.

Z. Aleidis van Scharbeke (1250), die reeds als kind in Jesus *H. Wonden en Hart* haar hemelschen troost vond. Bij de H. Communie was het, of Jesus *haar hart* opende en er als in een tuin binnenging. Op een goeden Vrijdag, toen zij wenschte den Gekruiste te zien, verscheen haar Jesus, de handen bebloed, de voeten met nagelen vastgeklonken, de *zijde geopend.* Jesus sprak: »Zie! en beschouw, hoe vele en groote versmadingen ik voor u en voor de verlossing der menschen heb doorgestaan." (Boll) De Z. Flora (1247) had de *regterzijde* als met eene lans doorboord.

Vurig gebed voor de zondaars. „De gemeenschappelijke gebeden hebben eene groote kracht op Jesus' Hart, dat de gestrengheid Gods afwendt, door zich tusschen haar en de zondaars te plaatsen, om barmhartigheid te verwerven." **Z. Marg. Maria.**

JESUS' BELOFTE X.

Geen goud komt reiner uit den oven,
Waar 't vlammend vuur het loutren moet,
Dan 't harte, dat mijn Hart wil loven,
Gelouterd door mijn liefdegloed.
O Priesters, Englen mijner liefde!
Gedenk diens Harten wondermagt;
De speer, die me eens den boezem kliefde,
Heeft nog die goddelijke kracht.
Durft gij met hare scherpte slaan,
Geen steenen hart zal u weêrstaan.

12 JUNIJ.

H. Joannes a Sancto Facundo (Augustijn 1479) Hij las de H. *Mis*, met zoo vurige devotie, dat hij moeilijk ten einde kon komen, waarom soms niemand hem wilde dienen, en hij gedwongen was te verklaren, dat hij den Heer Jesus zigtbaar aanschouwde. Ook zag hij de H. *Wonden* in Jesus' handen, voeten en *zijde*, waaruit schitterende stralen op hem neêrschoten, terwijl Jesus ligchaam blonk als de zon. (Boll.)

Het getrouw *bijwonen der H. Mis.* „Het H. Hart bemint u; het zal u niet laten verloren gaan, vermits gij op Hem vertrouwt; het zal u ook zijne magt doen gevoelen op zijn tijd." Z. M. Maria.

JESUS' BELOFTE XI.

Wilt ge in mijn Hart uw naam doen schrijven,
Met eeuw'gen dank bij God herdacht,
Zoolang uw God uw God zal blijven?
Getrouwe christen ziel, geef acht!
Wie trouw en onvermoeid zal streven
Om mijn Hart al zijn eer te geven
Zooveel hij kan — onfeilbaar is 't,
Diens naam wordt in mijn Hart geschreven
En nooit er in weêr uitgewischt. —
Wordt soms uw naam er nog vermist?

13 JUNIJ.

H. Antonius van Padua (Franc. 1231), uitmuntend devoot tot het H. Sacrament, en daarom ook afgebeeld met eene *Monstrans*, of met het *kind Jesus*, dat hij op zijne armen mogt dragen, omhelzen en langen tijd aan schouwen. Patroon voor *verloren zaken*, en alle, vooral ook geestelijke, gunsten.

Getrouwe ijver in alles. „Ziehier, wat Jesus Hart van zijne vrienden vraagt: zuiverheid in de meening, ootmoed bij het werk, vereeniging in de begeerten" Z. M. M. Treffend beeld van het Apostolaat des gebeds.

HET HART.

Het *hart*, de bronwel van ons leven,
En voor den geest, een Oceaan,
De veer, die alles voort doet zweven
En zelf, als 't middelpunt, blijft staan :
Ziedaar wat ons zoo magtig trekt,
Waar't met zijn purpren bloedrivieren
Den gulden stroom doet ommezwieren
Die onverpoosd ons leven rekt !
En zou dan *Jesus Hart* niet boeijen,
Waar goddelijke stroomen vloeijen !

14 JUNIJ.

H. Basilius de Groote, Bis. van Caesarea, kerkleeraar (379).

„Het water uit de steenrots vloeijend (de Steenrots is Christus,) leert hij, is de afbeelding van de levenswekkende kracht des Woords. (De Sp. s. 14). Hij wordt afgebeeld met een schotel vol spijzen voor de armen bestemd; en leert ons vooral de *genaden* hoogschatten van den *H. Geest.*

Algeheele overgeving aan Gods wil.

„Zie enkel op het beminnelijk Hart van Jesus, dat zijne aanbiddelijke hand nooit iets, u aangaande, zal laten doen, wat niet strekt tot *zijne glorie* en *voor uwe heiligwording.*" (Z. M. M.)

HET HART II.

Het kloppen, slaan en rustloos woelen,
Dat in uw boezem de aandacht trekt,
Doet het niet warmer zich gevoelen,
Zoodra een liefdevlam het wekt?
Wie kan dan liefde aan Jesus schenken,
De liefde die in 't harte troont,
En niet aan 't godlijk *Harte* denken,
Waar de eindelooze liefde woont?
En kunt gij aan dat Harte denken,
En niet uw wederliefde schenken?

15 JUNIJ.

Z. Germana Cousin, herderin, van Pibrac (1601); Jesus liefde dreef haar dagelijks, op grooten afstand, ter *H. Mis*, waarbij ze gerust de kudde aan Gods zorgen overliet, en altijd zonder nadeel. Haar brood aan de *armen* gebragt werd eens in bloemen veranderd. Met lust leed zij en stierf zij eenzaam voor haren Jesus.

Het ijverig bezoeken van 't H. Sacrament. „Het is zonneklaar, dat een iegelijk alle soorten van hemelsche gunsten zou verwerven, zoo hij eene *dankbare liefde* voor Jesus had, zoo als die, welke men Hem toont door de *devotie tot zijn H. Hart.*" Z. Marg. Maria.

HET H. SACRAMENT.

Gij weet het: 'k moest in Sion troonen,
Als aller harten rust en end,
Toch vond ik om bij u te wonen,
Een middel in mijn Sacrament.
Wat kon mijn Harte zoeters vinden
Voor u, voor al mijn welbeminden,
Dan 't outer, waar ik dag en nacht
De bloempjes zamel van mijn vrinden
En ook uw hartebloempjes wacht.
Hebt gij die bloempjes steeds gebragt?

16 JUNIJ.

H. Lutgardis, Mgd. van Tongeren, eene *andere Margareta* genoemd (1216). Om haar van de wereld los te rukken toont Jesus haar zijne open en bebloede *zijde;* laat haar uit die *H. Zijde* drinken, drukt haar aan de open *hartewond* in de *regter zijde,* en laat haar zien, hoe Hij zijn H. Wonden aan den Vader vertoont tot heil der zondaren. „*Wat begeert gij?* vraagt Jesus, en zij antwoordt; „uw *Hart, o Heer.*" (Leven)

Liefde tot Jesus wonden. „Ik zoek een slagtoffer voor mijn Hart, dat zich wil opdragen als een willig offer voor de vervulling mijner plannen" Z. Marg. Maria.

DE HARTEWOND.

Ziet gij die wonde diep geslagen
In mijn beminnend Harte staan?
Ik ben gelukkig die te dragen,
Wil slechts de mensch er binnengaan.
Het is de Bron van al uw zegen,
De schuil- en rustplaats in uw leed,
De lichtbaak op uw doornenwegen,
Uw Zon, der harten keurmagneet.
Moet al die glorie u niet wekken
En krachtig aan mijn boezem trekken?

17 JUNIJ.

H. Tharasia, Maagd in Portugal (1250), pleegde vooral boete op de *Vrijdagen*, ter eere van J. *lijden,* en kuste onder een vloed van tranen Jesus' *H. Wonden*, alsof ze er het H. Bloed uit nuttigde. Zij stierf, het kruisbeeld kussende, met de woorden: „Ik kus uwe wonden, o Jesus, en geef U mijn geest terug; ik zal gaan, ik ga, vasthangende aan uw kruis." (Boll).

Getrouwheid in uwe schietgebeden.

„Het is noodig dat de genade onophoudelijk in onze zielen stroome uit de Bron der levende wateren, welke Jesus Christus is." Z. Marg. M.

HET BEZOEK.

Zeg me, gij die dit betracht,
Brengt ge niet te veel bezoeken,
Nu aan menschen, dan in boeken,
Waar niet één van laafnis bragt?
Och! waarom dan niet gekomen,
Waar ik dag en nacht u wacht,
En de troost met volle stroomen
Uit mijn Hart u tegenlacht?
Wilt gij 't proeven, ga ten Tempel,
Ik ontmoet u op den drempel.

18 JUNIJ.

Z. Osanna van Mantua (1505), verborg zich reeds op haar 13de jaar in Jesus *Hart;* Jesus toont haar meermalen zijn H. *Wonden* en *Zijde*, komt in haar hart wonen, als de Gekruiste, laat haar aan zijn Hart 's hemels bronnen drinken, merkt haar met de *vijf wonden* en de doornenkroon. Eerst na haar dood worden de wonden zigtbaar. Deze H. is een der weinigen, die in de *linker zijde* de wonde hadden.

Letten op de *kleine zaken.* „Ik beken dat de vrijwillige fouten mij onverdragelijk zijn, omdat zij het Hart van mijn God wonden." Z. Marg. Maria.

DE DOORNEN.

Ziet gij die doornen om mijn Harte,
Gevlochten tot een scherpe kroon,
Het treffendst beeld der diepe smarte,
Dat ik aan 't menschlijk hart vertoon?
O zie dan ook in u den bloesem,
Die mij die scherpe doornen teelt;
En ruk met kracht, u uit den boezem
Al wat uw hart mijn Hart ontsteelt.
Hoe gaarne draag ik deze doornen,
Brengt u mijn Hart bij de uitverkoornen!

19 JUNIJ.

H. Juliana Falconieri (Dien. v. Maria, 1340), overwoog vooral 's Vrijdags Jesus lijden. Bij haar sterven het H. Sacrament niet kunnende ontvangen, verkreeg zij, dat men de *H. Hostie* ter linkerzijde op haar hart legde; deze verdween en liet het beeld van den Gekruisten Jesus in een ronden kring, als eene hostie achter. (Boll.)

Dikwijls vlugten in Jesus Hart. „Het Hart van Jesus is eene burgt en veilige schuilplaats voor hen, die er in vlugten om de goddelijke geregtigheid te ontgaan." Z. Marg. Maria.

ONZE TROOST.

Zoekt gij een Trooster? Ga ten Tempel;
Daar wacht u mijn verlaten Hart;
Gij overschrijdt niet weêr den drempel,
Of draagt den balsem voor uw smart.
Of meent gij, dat ik daar blijf wonen,
Voor Mij, en om alleen te zijn,
En niet om u mijn magt te toonen
En al mijn liefde in leed of pijn!
O kwaamt ge dikwijls Mij bezoeken,
Wat zoudt ge een lust en zegen boeken!

20 JUNIJ.

H. Rudolphus. Aartsb. van Bourges (1366). Hij muntte uit door waakzamen ijver, terwijl Jesus Christus, de intentie, het doel en het loon van al zijne handelingen was. (Boll.)

Geduld. In navolging van Jesus' Hart bij uwen tegenspoed, uw lijden en al uwen kwellingen.

„Men kan niet beminnen zonder te lijden. Jesus' Hart heeft het ons getoond op het kruis; Hij toont het ons nog dagelijks in zijn H. Sacrament."

Z. M. M.

HET KRUIS.

Ziet gij dat kruis, zoo schoon verheven
Op mijn voor u doorstoken Hart:
Het beeld van 't u herwonnen leven,
Door mijne liefde en mijne smart!
Wat dunkt u? Kan uw hart gelijken
Naar aller harten Heer, en beeld,
Als er het kruis niet op zou prijken,
Waardoor 't mijn liefde en smarte deelt?
O druk dan op uw hart mijn kruis;
't Maakt u geduldig, vroom en kuisch.

21 JUNIJ.

H. Aloysius van Gonzaga S. J. (1591) patroon der jeugd, die onophoudelijk pijlen (schietgebeden) tot Jesus' *Hart* rigtte, op den *Vrijdag* na het Octaaf van het H. Sacrament stierf, en na zijn dood, in eene verschijning leerde, »hoe aangenaam de devotie tot Jesus' Hart aan den Hemel is."

Standvastigheid. „Het Hart van mijn Jesus belet mij iets te vreezen; wijl dit goddelijk Hart het mijne is, wat kan mij ontbreken? Ben ik geheel aan Hem, wat kan mij schaden?"

Z. Marg. Maria.

MIJN LIEDJE.

Des avonds als het liedje klinkt
Der zoete nachtegalen,
Wier honig heel de schepping drinkt
In al der wereld talen;
Dan prijst mijn dankbaar hart, o Heer!
In 't lied der vreugde of smarte,
Uw liefde en groote magt ter eer,
De glorie van uw Harte.
Maar 'k voeg daarbij, o Jesus mijn!
Mogt uit mijn hart dat liedje zijn!

22 JUNIJ.

Z. Christina van Stumbele, bij Keulen (1312) die gedurig Jesus' *lijden* overwoog en de H. Wondteekens ontving, waarvan de eene bij het *hart*. Later zag men er schoone kruisjes afgedrukt. Zij kon niet denken aan Jesus' lijden zonder tranen te storten en in geestverrukking te komen (Boll.)

Vurige ijver. „Ik wensch dat gij geheel aan Jesus' Harte toebehoort, om slechts te leven door zijn leven, slechts te beminnen door zijne liefde, alleen te handelen volgens zijne intenties" Z. Marg. Maria.

DE VLAMMEN.

Ziet gij dat vuur, waarin Gods Harte
Als op een troon van vlammen woont
En u der Liefde diepste smarte
Zoowel als hoogste glorie toont.
Hoor, hoe zij roepen : Zie ! de Liefde!
En min Hem weêr, die zóó bemint!
Want wat het diepst dit Harte griefde,
't Is, dat Het zooveel koudheid vindt.
Och ! mogt een vonkje van dien gloed,
Ontvlammen doen uw koud gemoed !

23 JUNIJ.

Z. Maria van Oignies. bij Namen (1213) zag dikwijls Jesus, zelden toch op het kruis, wijl zij dien aanblik niet kon verdragen. In droefenis des harten zocht en vond zij troost in het *H. Sacrament,* bij 't overwegen van Jesus' lijden stortte zij een vloed van tranen, die haar steeds nieuwen troost en kracht gaven. Haar hart was als een altaar voor God. (Boll.)

Vindingrijke ijver. „Het Hart van Jesus is eene onuitputtelijke Bron, die slechts zoekt zich uit te storten in de harten die nederig zijn, en altoos bereid om zich op te offeren tot zijn genoegen" Z. Marg. Maria.

JESUS HART.

Het *hart*, — der liefde beeld,
De *vlam*, — waarmêe ze speelt,
De *wond*, — haar harteloon, —
De *doornen*, — hare kroon,
Het *kruis*, — haar zegetroon:
Wat is er niet, beminden!
In Jesus' Hart te vinden!
Waarom dan nog gezocht,
Of elders 't hart verkocht
Aan sterfelijke vrinden.

24 JUNIJ.

H. Joannes de Dooper,(zijne geboorte.) Deze hartevriend van Jesus sprak eens tot de H Francisca van Rome: „Verblijd u, en leer den weg van zulk een afgrond van liefde (voor Jesus), vereenig u met Hem; Hij zal uw hart ontvlammen, zoodat gij geen rustplaats vinden zult, tot ge bij Hem zijt gekomen." (Boll.)

IJver voor de geestelijke lezing.

„Gij zult in Jesus' Hart de noodige kracht vinden, om u door niets te laten verwarren, zelfs niet door uwe *fouten*, die u moeten verootmoedigen, maar niet ontmoedigen."

Z. Marg. Maria.

ONZE TOEVLUGT.

Verschijnt de havik in de lucht,
Terstond is de arme Hen aan 't zorgen,
En noopt haar kiekentjes ter vlugt,
Of heeft ze al aan haar hart verborgen.
Is dat geen schaduwbeeld van Hem,
Die zoekt naar zijn Jerusalem,
Terwijl, helaas! om dwaze grillen,
Zoovelen toch niet komen willen.
Och! 't zij aan u niet eens verspild:
„Ik zocht u: Gij hebt niet gewild!"

25 JUNIJ.

H. Wilhelmus, Abt. (Bened. de Monte V. 1142). Hij wilde uit liefde tot Jesus het H. Land bezoeken. Jesus verschijnt hem, »omdat Hij de liefde van zijn hart had gezien," zooals Jesus zeide. Voor het kruis van Jesus neêrgelegd gaf hij zijne ziel in Jesus' handen over.

Opgeruimde ijver. „Bevindt gij u in een afgrond van verstrooijngen, ga heen en dompel ze in den afgrond der kalmte van het allerheiligste Hart van Jesus." Z. Marg. Maria.

MOOI WEER.

Mooi weêr! Wat klinkt dat vaak en lief
Uit duizenden van monden;
Die licht er meê een ingangsbrief
Tot praterijtjes vonden.
Maar is het ook *in 't hart* mooi weêr,
Ter eer van Jesus' Harte?
Helaas! wie denkt er aan, te meer
In 't wolkenuur der smarte!
En toch in 't harte moet het zijn:
Mooi weêr, en eeuw'ge zonneschijn.

26 JUNIJ.

H Albanus M. (303 c. 22 Junij Boll). Hij zag in een visioen Jesus' lijden en hoe Jesus handen, voeten en *zijde* doorboord werden, en hoe uit die *zijdewonde* bloed en water vloeide.

Hierdoor tot het Christendom bekeerd, wordt hij gegeeseld, aanbidt hij Jesus' kruis, en wordt onthoofd met het kruis in de hand.

Vlugt dikwijls tot Jesus hartewond. »Uw naam is geschreven in het midden van dit Hart, dat klopt van begeerte naar uwen vooruitgang; het slaakt geen zucht, of gij hebt er deel aan." H. Fr. van Sales.

HET MIDDELPUNT.

Verbeeld u, dat ge eens raden zoudt:
Wat staat in 't midden van Gods Eden.
Wat in dat midden 't midden houdt,
Van aarde en hemel aangebeden?
Mij dunkt, zoo gij goed raden kondt,
Gij noemdet *Jesus' Hartewond.*
En zal u dan dat punt niet wekken,
Voor Hem te doen al wat gij kunt?
Of moet niet alle harten trekken
Dat eeuwig glans- en middelpunt?

27 JUNIJ.

H. Arialdus, Diaken, M. (1066) predikte met vuur, „hoe vóór Jesus' komst de menschen blind van harte waren, doch door Jesus verlicht zijn. „Zie, riep hij ook uit, Christus roept ons toe: leert van mij dat ik zachtmoedig en nederig van harte ben" (Boll. p. 252)

Nederigheid. „Het Hart van Jesus is een boek des levens, geschreven met letters van liefde; laat ons die liefdeletters bestuderen, ook letters van medelijden en heilige vreeze, welke het bevat." H. Antoninus.

DE EEUWIGE WONDE.

O onuitputbre bron tot denken!
Het Hart van God, den Zoon,
Die op het Kruis zich ons kwam schenken,
En droeg een doornenkroon,
En droeg die diepgeslagen wonde,
O stervling! denk er aan!
Die zijne liefde en uwe zonde
Nu eeuwig dáár doet staan.
Mijn God! waar kunt ge nog aan denken,
Wilt ge aan dat Hart uw hart nietschenken.

28 JUNIJ.

H. Ireneus, Bis. van Lyon, M. (201), een leerling van den H. Polycarpus, wiens leermeester de H. Joannes was. „En ik, zegt de H. Ireneus, bewaarde alles wat ik hoorde in mijn hart." Ook deze getuige van Jesus' liefde bezegelde de waarheid met zijn bloed.

Liefde tot den Gekruiste. „Wist men hoe aangenaam de devotie tot zijn H. Hart aan Jesus is, dan zou er geen Christen zijn, hoe weinig liefde hij voor den beminnelijken Verlosser had, die ze niet zou beoefenen." Z. Marg. Maria.

VIJF ROZEN.

Heil u, Rozen zonder doornen,
Die in Jesus handen groeit!
Paarlen van Gods uitverkoornen,
Die op Jesus' voeten bloeit!
Maar wat u dan, Roos der rozen,
Pronkjuweel van Jesus 'Hart,
Dubbel, ons tot heil, aan 't blozen
Om zijn liefde, en om zijn smart!
U zij heel mijn hart geschonken!
Liefderoos, maak liefdedronken!

29 JUNIJ.

De *HH. Petrus en Paulus.* Toen Petrus eens Rome wilde verlaten, kwam hem de Heer te gemoet „Heer, waar gaat gij heen? vroeg de Apostel. „Naar Rome, om er op nieuw gekruisigd te worden," sprak Jesus. Petrus begreep het woord, en ging terug om te Rome aan het kruis te worden geklonken.

Standvastige ijver. „Niets vereenigt ons zoozeer met het H. Hart van Jesus als het kruis, dat het kostbaarst onderpand zijner liefde is". Z. Marg. Maria.

DE IJVERAAR.

Een ijveraar! wat mag het wezen,
Nog wel, een *ijveraar van 't Hart?*
Och! mogt ik het eens duidelijk lezen
Dat ik het ware, of minstens werd!
Bemint gij Jesus? Zorg gij frisch
En wakker, dat Hem buiten, binnen,
Alom, steeds alle harten minnen?
Dan ja! zijt gij een ijv'raar, wis!
Maar wilt ge er de eeuw'ge kroon voor erven?
Laat slechts met u uw ijver sterven.

30 JUNIJ.

Gedachtenis van den H. Paulus, Apostel, die onophoudelijk den zoeten Naam van Jesus in het hart en in de pen had, en ons, „om het innigste van Jesus," aanspoort, toch alles *voor Jesus* te doen en in ons te gevoelen hetgeen in Jesus Christus is. Het hart van Paulus was als het hart van Christus!

De rust des harten in Jesus. „O wist gij, hoe zoet het Hart van Jesus is! Treed er in, en als gij er in zijt, zorg dan de deuren zijner H. Wonden te sluiten, opdat het u onmogelijk worde er weder uit te gaan." H Bonaventura.

DE BLOEM EN DE VRUCHT.

Helaas! de bloemen niet alleen
Zijn kort van duur op aarde,
De maand der vruchten zelfs vloodheen,
Als was hier niets van waarde!
Maar neen! De wèl gedragen smart,
De kroon der biddende uren,
De liefdevrucht van Jesus Hart,
Zij zal voor eeuwig duren.
O hartemaand, hoe gij dan vliedt,
Het Harte Gods verlaat ons niet.

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

JULIJ,

maand van het H. BLOED.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

Zij, die eene Maand van het *H. Bloed* vieren (op welken tijd des jaars ook) door het verrigten van godvruchtige gebeden of andere oefeningen van deugd, kunnen verdienen: 1° elken dag een Aflaat van 300 dagen, 2° een *vollen aflaat*, op den dertigsten dag (of op een der zeven onmiddellijk volgende dagen), onder de gewone voorwaarden. (Raccolta p. 135.) Pius IX, 4 Junij 1850.

Op het feest van het H. Bloed (den eersten Zondag in Julij) *Volle Aflaat*, Pius IX, 4 Junij 1850. Racc. ibid.

„Eeuwige Vader, ik offer U het allerkostbaarst Bloed van Jesus Christus ter voldoening voor mijne zonden en voor de noodwendigheden der H. Kerk." 100 dagen aflaat elken keer, Pius VII 22 Sept. 1817.

Imprimatur.

Maastricht, 24 Mei, 1887.

F. X. RUTTEN.
Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 Julij.

H. Rumoldus, (Romboud) Bis. Mart. patroon en Apostel van *Mechelen* (775), minnaar des werks en der eenzaamheid, die vooral ijverde tegen hen, die den goeden Vrijdag ontheiligden door wereldsche vermaken. (Boll.)

IJver voor de bekeering der zondaren. „Wat doet ge mij een groot genoegen, door uwe begeerte van het *H. Hart* bijzonder te eeren, hetwelk de menschen zoozeer bemind heeft, dat Het zich op den boom des kruises geheel heeft opgeofferd, om hun zijne liefde te betuigen." Z. M. M.

HET H. BLOED.

Neen, 't Harte Gods verlaat ons niet!
De nieuwe maand kan het getuigen,
Nu wij voor Hem de knieën buigen,
Die ons zijn kostbaar *zoenbloed* biedt.
Dat bloed, dat wegneemt onze zonden,
En daaglijks weêr op 't outer vloeit,
Dat reint en heelt de zielewonden,
En immer meer aan Jesus' boeit.
O Bloed! o godlijk Bloed des Heeren,
Wie zal in u Gods Hart niet eeren,
Het Hart, dat al zijn godlijk Bloed
Voor ons vergoot, er ons meê voedt!

2 Julij.

Maria bezoeking, waarbij zij Jesus onder haar hart droeg en haar hart van blijdschap juichte „in God, haar Zaligmaker." (*Magnificat*).

H. Petrus van Luxemburg, kard. Bis. Van Metz (1387) die overal het *Crucifix* groette en bijzonder den *Gekruiste* lief had en eerde.

Liefde tot het Crucifix.

„Maria heeft het Hart van Jesus geroofd, om het aan de menschen te geven en zij rooft nog voortdurend *de harten* der menschen, om die aan God te schenken." H. Alphonsus Lig.

VIJF ROZEN.

Weest gegroet, beminde Rozen,
Versch op Golgotha gegroeid,
Waar ge, godlijk uitverkozen,
In Uw heilig vijftal bloeit!
Weest gegroet! en siert zijn handen,
Siert zijn voeten, siert zijn Hart,
Rozen, overdierbre panden
Van zijn liefde en van zijn smart.
Maar, o overdierbre Bloemen!
Laat in U zijn Hart me roemen!
't Hart dat Rozen teelt op aard
Meer dan diamanten waard!

3 Julij.

H. Phocas, tuinman (Mart. 303) die zijne liefde tot Jesus bijzonder toonde door zijne zorg voor de armen, Jesus broeders, en moedig den dood te gemoet ging „die hem onschatbare voordeelen zou aanbrengen." Patroon der *tuiniers.*

Ingetogenheid, in handelingen, woorden en gedachten.

„Beveel uw hart aan de goddelijke liefde, opdat zij u door haar magtige lusten binnentrekke in Gods Hart, en het uwe zoo ontvlamme, dat het ongevoelig wordt voor de lusten der wereld." Jesus tot de H. Mechtildis.

LOS WEÊR.

Wat is het heden? — Losser weêr? —
Geen tong voor addrengif aan 't waken?
Geen oog gesluijerd voor den Heer?
Geen hart dat godsvrucht weet te smaken?
Dan wee U! 't Losse weêr baart storm.
Of meent gij, dat het hart zal rusten,
Dat grillig involgt al zijn lusten?
Gods rustig Hart, ziedaar uw norm.
O mogt ge naar dat Hart gelijken!
Geen storm ging met uw vruchten strijken.

4 Julij.

H. Elisabeth, koningin en patrones van Portugal (1336). Zij vierde den *goeden Vrijdag*, om Jesus' Hart te troosten, in rouwgewaad, en zocht in alles met zuivere meening aan Jesus te behagen. Stervende bad zij 't bekend gebedje: *Maria, Moeder der genade*, enz. en zij zag de H. Maagd haar te gemoet komen.

Met geduld door Maria tot Jesus.

„Men noemt mij *Moeder der barmhartigheid* en te regt; het allerbarmhartigst Hart van mijn Zoon heeft mij allerbarmhartigst jegens de zondaars gemaakt." H. Maagd tot de H. Brigitta.

EEN VOORBEELD.

»Och! *kwam de dood!*" sprak de oude grijs,
Zijn loodzwaar pak neêrleggend,
Als hakende naar 't Paradijs,
Doch bloot een spotwoord zeggend.
Daar is de dood. Wat smeekt hij lief,
Te gekker nu, hoe ouder:
»Och! help mij even, als je blief!
Dat pak weêr op den schouder."—
Hoevelen zuchten naar Gods Hart,
Alleen om 't overwigt der smart!

5 Julij.

H. Michaël de Sanctis. (Orde H. Driev. 1625) was uitmuntend godvruchtig tot Jesus Hart, dat met hem de geheimzinnige ruiling van harten deed. Zijn lust was den gekruisten Jesus te volgen, naar het voorbeeld van den H. Franciscus van Assisië. Patroon in ziekten.

Overgeving aan Gods H. Wil.

„Werp u geheel in het beminnend Hart van Jesus, vooral na de H. Communie, u geheel overgevende aan de goddelijke magt zijner liefde, aangaande alles wat Hem behagen zal." Z. M. Marg.

DE KRUISFABRIEK.

Vriend! 'k heb eens het woord gelezen:
Kruisfabriek! Wat kan dat wezen?—
Goede ziel! dat is uw hart,
Als ge uw daaglijksch leed en smart
Zit te smeden en te passen
Tot ze in 't midden zamenwassen,
Niet met naglen van uw Heer,
Maar met dwaas gemurmureer.
't Baat niet, kruisjes u te droomen,
't Kruis moet u van Gods Hart komen.
Kruisjes, die gij zelf u smeedt,
Baren minstens dubbel leed.

6 Julij.

H. Godelieva, Mgd. M. bij Brugge (1070), die bad: „Christus Jesus, gij alleen zijt mijne hoop, mijne liefde." Zij is *patrones* tegen keelkwalen. „Het leven is zoo kort, zeide zij, en de vermaken des ligchaams zijn zoo nietig, dat men het niet moet tellen, die niet te genieten." (Vie.)

Algeheele opoffering aan J. Hart.

„Draag dikwijls uw hart als offer op aan de liefde des Zaligmakers op het altaar des kruises, waarop Hij zijn goddelijk Hart opofferde uit liefde tot ons." *H. Franc. v. Sales.*

MIJN OFFER.

Mijn God! daar U de sterren roemen,
Zoo lief genoemd *des hemels bloemen,*
Bied ik uw hart der sterren heir.
En durft men ook onze arme bloemen
De *Sterren onzer aarde* noemen,
Die bloemen bied ik evenzeer.
Want 's hemels sterren, aarde bloemen,
Uw hart, o Heer, moet alles roemen.
Geef mij in ruil, ik vraag niets meer,
Uw Hart tot *hartebloem,* o Heer!

7 Julij.

H. Willebald, Bis. v. Eichtstad (786) *patroon* der latwerkmakers. Onder een kruisbeeld door zijne ouders aan God gewijd, bezocht hij uit liefde tot Jesus, Nazareth, en de andere heilige plaatsen tot in Egypte, en bleef altijd in den geest aldaar met Jesus Hart vereenigd.

Eene aandachtige lezing over Jesus Hart.

„Bewonder hoe de majesteit en de glorie uitschitteren op het gelaat des Zaligmakers: de zoetheid is in zijn mond, de zachtzinnigheid op zijne lippen, de liefde in zijn Hart."

Z. Leonard. de P. Maur.

EENE LES.

Mensch! hoe zalig zoudt ge wezen
Kondt ge eens goed de letters lezen
U in 't Harte Gods gewijd!
„U begeer ik, u bemin ik,
Op uw hart en glorie zin ik,
In een wondren hartenstrijd.
En hoe leeft gij? -- En wat geeft gij?
En wat doet gij voor mijn Hart,
Dat u zoekt met zooveel smart!"
O verstondt ge dit te lezen,
Mensch! wat zoudt ge zalig wezen!

8 Julij

H. Landrada, Mgd stichteres van klooster en kerk der H. Maagd te Bilsen (680). Reeds in het ouderlijke huis vastte zij op water en brood, maar verliet weldra alles om Jesus alleen te bezitten; stichtte vooral door hare liefde, en wees bij haar sterven op een aan den hemel schitterend kruis. (Boll).

Geduld bij alle voorvallen des levens.

„Heeft onze Lieve Heer op het kruis ons niet geleerd de fouten onzes naasten te verdragen, Hij, die een zoo zachtzinnig Hart bezat en ons zoo innig liefhad, ons en allen die Hem den dood aandeden?" H. Fr. v. Sales.

HET NURKSCHE HART.

—„Wat staan die tafels weêr niet goed,
Die stoelen door elkander;
't Is of een eeuwge storm hier woedt,
't Is altijd een of ander."—
Ja, een of ander zal 't wel zijn.
Maar wat? Wie kan het weten?
Is soms des harten zonneschijn
Dees ochtend niet vergeten?
Die Jesus' Hart niet helder ziet,
Baart zelf zich eeuwig hartverdriet.

9 Julij

H. Veronica Giuliani (Capuc. 1727). Zij en hare 4 zusters waren door hare moeder aan de H. 5 wonden toevertrouwd. Aan haar, (Ursula), viel de *zijdewond* ten deel. Vandaar dat Jesus' Hartewond haar lust was. Jesus drukte haar de H. Wondteekenen in, waaruit Vrijdags bloed vloeide. Na haren dood vond men in haar hart de werktuigen des lijdens en de 7 zwaarden van Maria afgebeeld.

Wederliefde door werkzaamheid.

„Welke smart moet Jesus minnend Hart niet gevoeld hebben bij het zien, dat Hij voor al zijne weldaden en liefde van onzen kant slechts beleedigingen ontvangen zou." H. Alphonsus. L.

JESUS KLAGTE.

»Kunt gij Mij zien aan 't kruis geslagen,
Het hoofd gebogen, 't hart doorboord,
Met armen, die de omhelzing vragen, —
En doen, of gij mijn vraag niet hoort?
Wat kan ik meer dan voor U lijden,
Of doen wat ik niet heb gedaan?
Wilt gij dan nooit dat Hart verblijden?
Zal 't eeuwig vruchtloos open staan?"—
O ziel! die deze klagt mogt hooren,
Moest zij u niet het hart doorboren?

10 Julij.

H. Felicitas met haar 7 zonen, M. M. (te Rome 2de Eeuw) „Ziet mijne kinderen, sprak zij, ziet ten hemel op, en heft uwe oogen naar boven, waar de Heer *Jesus* met zijne heiligen u wacht. Strijdt voor uwe zielen, en toont u getrouw in de liefde uws Heeren." (Boll).

Moed vol vertrouwen.

Onze Lieve Heer heeft mij zoovele schatten van liefde en genade doen zien, voor hen, die zich er toe wijden, om aan zijn goddelijk Hart al de eer en liefde te geven die zij maar kunnen, dat het mij onmogelijk is die met woorden te beschrijven." Z. M. Marg.

MENSCHEN KLAGTE.

„Och! mogt ik toch eens zeker weten,
Of 'k eens zal zalig zijn,
Wat zou ik kruis en leed vergeten,
En schroomen smart noch pijn!"—
O ziel! Een woord uit hooger orden
Verjaagt die hartepijn,
„Leef zoo, of gij zoudt zalig worden,
Gij zult het zeker zijn."—
En wilt ge zelfs het hoogste lot,
Klamp u maar vast aan 't Hart v. God.

11 Julij.

De H. geloovige vrouw van 't Evangelie, die slechts den boord van Jesus' kleed behoefde aan te raken „om genezen te zijn, en die later een standbeeld voor Jesus oprigtte te Cæsarea Philippi: de Heer Jesus de hand uitstekende naar eene voor hem knielende." Boll. 12 Juli.

Levendig geloof.

„Zie hier, op mijn Hart, wat gij *beminnen* moet, laat alle schepselen daar, en gij zult in mijn Hart onuitsprekelijke genoegens vinden." Jesus tot de H. Lutgardis.

'T ONFEILBAAR MIDDEL.

God! wat zou hij honig drinken,
Die zijn naam eens uit zag blinken
In het onverderflijk goud,
Waar de God van licht en leven
Al de zijnen meê geschreven
In het Boek zijns Harten houdt!—
Wilt ge er bij zijn — Bij die blij zijn,
Dat hun namen staan daarin? —
O bemin!

12 Julij.

H. Joannes Gualbertus (1073) stichter van Valombreuse; hij schonk den moordenaar zijns broeders vergiffenis, omdat deze op *Goeden Vrijdag*, de armen *kruisgewijs* uitgestrekt, hem ontmoette. Patroon van hen, die moeite vinden, om te vergeven.

Naastenliefde om Jesus Hart.

„Wilt gij de ware overwinning op uwe vijanden behalen, en den noodigen moed en troost vinden, welaan wend u tot het H. Hart van Jesus Christus." Z. M. M.

EEN WONDER BOEK.

Die Jesus' Harte glorie geven,
Hun namen worden opgeschreven
In 't Hart, dat alle goed onthoudt;
Dit laat ons Jesus leerling lezen;
Maar weet ge, wat ze er bij ontvouwt?
Het blijft aan u, *hoe* het zal wezen:
Met *inkt*, met *zilver*, of met *goud*.
O mogt uw naam met goud geschreven,
Voor eeuwig in Gods Harte leven!

13 Julij.

H. Eugenius, Bis. v. Carthago (505) die met Jesus zeide: „De goede Herder geeft zijn leven voor zijne schapen," en schreef aan de vervolgde christenen: Ik bezweer u bij den dag des oordeels en bij het ontzagwekkend licht der komst van Jesus Christus, blijft standvastig in het geloof."—

Geduld bij de dagelijksche kruisjes.

„De grootste bitterheden zijn niet anders dan zoetheid in het aanbiddelijk Hart van Jesus, waar alles verandert in liefde." Z. M. M.

DE WARE SCHAAL.

„Och! of mijn leed werd opgeschreven,
En goed gewogen in Gods schaal!
Mij dunkt het zou verligting geven,
En mindering van kruis en kwaal!"—
En mist ge dan den troost, te weten,
Dat onverpoosd met gouden stift,
Uw leed, uw zwoegen en uw zweeten
In 't Harte Gods wordt ingegrift?
O mensch, wat wilt ge dan nog wegen?
Hoe zwaarder kruis, hoe grooter zegen!

14 Julij.

H. Bonaventura, kard. kerkl. (Franc. 1274), een der grootste vereerders van J. Hart, dat hij o. a. noemt: *de Bron van het paradijs, het nest der tortelduif, de rustplaats der harten.* Altijd had hij Jesus voor oogen, gestadig vlugtte hij in Jesus H. Wonden; eens ontving hij de Communie van een engel. (Boll. 15 Jul.)

Getrouwheid in de schietgebeden.

„Vrees niet in het Hart van Jesus binnen te gaan, daar Hij u uitnoodigt om er uwe rust in te nemen; het is de troon der barmhartigheid, waar de ellendigen het best ontvangen worden." Z. Marg. Maria.

DE H. MIS.

Wel hem, die elken morgen
Op Golgotha begint,
En Jesus eerste zorgen
Bij 't heilig offer wint!
Hem lacht de Olijfberg tegen
Bij 't dagelijksche leed,
En staat des Thabors zegen
Voor bede en werk gereed.
Laat gij niet vele dagen
Gods zoenbloed naar u vragen?

15 Julij.

II. Henricus, keizer (1024) zeide, Jesus ziende te midden der Engelen: „mijn hart is tot den grond vermorseld," waarop een Engel antwoordde „Vrees niet, uitverkorene Gods"!

Vooral door het bijwonen der H. Mis en het naderen ter H. Tafel toonde hij zijne godsvrucht. (Vie, 14 Julij)

Het dagelijks bijwonen der H. Mis. (zooveel mogelijk.)

„Heeft iemand dorst naar de ware vertroostingen, zelfs in het leven, dat hij zich begeve naar het H. Hart van den Zaligmaker; hij zal ontvangen hetgeen hij verlangt." H. Alphonsus Lig.

JESUS OFFER.

Ziet gij de zon ten hemel rijzen,
Bedenk wat in Gods kerk geschiedt,
Waar daaglijks duizend outers wijzen
Ten hemel, dien ge uw offers biedt
Maar neen, gij moet u milder toonen;
Spoed daaglijks zelf ten Tempel heen,
En maak, wat u Gods Hart zal loonen,
Uw offer met zijn offer één.
Hoe zalig toch, die elken dag
Gods Hart in 't zoenbloed offren mag!

16 Julij.

(O. L. Vrouw van den Karmel).

H.H. Monulphus en *Gondulphus*, Bisschoppen van Maastricht (6e en 7e eeuw). De H. Monulphus bouwde de St. Servaaskerk, offerde zijn kasteel te Dinant voor goede werken, en leerde, „dat men zich altijd moet gereed houden om Jesus te gemoet te gaan." (Boll.)

Medewerken voor 't liefdewerk der arme kerken.

„De liefde van Jesus heeft Hem zooverre gebragt, dat hij zich tot voedsel onzer ziel heeft gemaakt, om zich met ons te vereenigen, en van onze harten en zijn Hart als één te maken." H. Alphonsus.

ZWOEL WEDER.

»Wat lamme lucht! Men kan niets doen!"
Wie is die *Men*? kunt gij 't ontdekken?
Gij weet het: ieder past zijn schoen;
Maar wie is 't, die hem aan wil trekken?
Welaan! de warmte geeft de leer,
Dat, zoo wij 't Harte Gods niet vreezen,
Het *ergens* nog zal warmer wezen,
Zoo trekt ons alles tot den Heer.
Want wee ons, zoo die warmer uren
Zoo lang eens als Gods wrake duren!

17 Julij.

H. Alexis. (416), die op den dag voor zijn huwelijk bestemd, alles voor Jesus verliet, jaren lang bij eene kerk aan de H. Maagd gewijd, later te Rome in het ouderlijke paleis zelve, maar onbekend en als een arme onder een trap leefde, en eerst bij zijn dood bekend werd.

Liefde tot Maria, en moed om haar te volgen.

„Met welke teedere devotie, wil Jesus zijne Moeder door ons vereerd zien, daar Hij haar al zijne schatten heeft toevertrouwd, zoodat ons geene genade uit zijn Hart gegeven wordt, die niet komt door Maria's tusschenkomst." H. Bernardus.

ZOETE DOORNEN.

't Is wonder, — Bijzonder
Nu God het toch weet,
Dat menschen — Zoo wenschen
Naar 't eind van hun leed.
Het Harte — Vol smarte
Met doornen gekroond,
Bewijst toch den zegen
In doornen gelegen,
En hoe Hij ze loont.—
Wie vreest dan nog smarte,
De kroon van Gods Harte!

18 Julij.

H. Frederik, Bis. v. Utrecht, M. (838) tot wien de H. Odulphus uit Oirschot door een Engel gezonden werd. Zijn marteldood voorziende beval hij zijne kudde aan Jesus, den goeden Herder. Ook schreef hij een gebed ter eere der H. Drievuldigheid, en sprak stervende: „Ik zal den Heer loven in het land der levenden."

Trouwe vereering der H. Drievuldigheid, vooral bij de H. Mis, en bij het kruisteeken.

„Zoek uw vermaak in het H. Hart van Jesus, en bid de H. Drievuldigheid, het te doen kennen en liefhebben door alle harten." Z. Marg. Maria.

HET EEUWIG GOLGOTHA.

Golgotha zag eens mijn bloed
  Tot zijn laatste drupplen vloeijen,
't Heilig outer doet den vloed
  Van die lietde-drupplen groeijen,
Wees gezegend, dierbaar kind,
Dat me daar steeds zoekt en vindt,
  En geregeld elken morgen,—
Als mijn offerbloed weêr vloeit,—
  Voor uw dagelijksche zorgen,
Als op Golgotha, herbloeit.
  Zulke bloemen bloeijen veilig,
  En dat offerbloed maakt heilig.

19 Julij.

H. Vincentius van Paulo, (27 Sept. 1660) bekend om zijne vurige liefde tot Jesus en den naaste, zoodat zijn feest als „*een feest der liefde*" wordt beschouwd: Hij vooral leerde van Jesus: „*Laat de kleinen tot mij komen,*" — „*ik heb medelijden met de schare.*"—

Opgeruimde naastenliefde.

„Wees zacht, medegaande, vol liefde voor den naaste, zoo als Jesus Hart onder de menschen geweest is."

Z. Marg. Maria.

WEERVOORSPELLING.

Jaagt u de gram in 't rozerood,
Ik vrees, dat *storm* zal komen.
Verbleekt ge in angst of lijdensnood,
Ik wacht veel *regenstroomen.*
Maar toont ge een opgeruimd gelaat,
Zoodra ge s' ochtends vaardig staat,
Gewis dan zal het *zonneschijn*
Voor u en voor al de uwen zijn.
O laat u 't godlijk Hart des Heeren
Eene opgeruimde liefde leeren!

20 Julij.

H. Margareta, Mgd. M. (275 te Antiochië) patrones der Z. Margareta Maria, die op dit feest de devotie tot Jesus Hart zag beginnen te harer eere door haar Novicen. Deze Heilige is een der zoogenaamde 14 Noodhelpers, ook patrones der vrouwen-moeders.

Het aandachtig bezoeken van het H. Sacrament.

„Vereenig U bij alles wat gij doet met Jesus Hart (vooral bij de H. Mis), doe alles tot zijne glorie, vestig in hetzelve uwe woning; gij zult er de kracht en den vrede vinden."

Zal. M. Maria.

HET MORGENOFFER.

Wat staart gij op dat gouden slot
En 't zilver in die outergrot?
  Zie dieper dezen morgen!
Dààr, onder schijn — Van brood en wijn,
Wil 't Harte Gods uw offer zijn,
  En dubbel voor u zorgen.
Hoe zalig, als gij daaglijks woont
Bij 't Hart, dat zulke liefde toont,
En door zijn bloed, op nieuw aan 't vloeijen,
Uw deugdenbloempjes komt besproeijen.

21 Julij.

H. Victor van Marseille M. (290). Jesus met het kruis in de hand zegt hem: „Vrede zij u, Victor! ik ben Jesus, die lijd in mijne heiligen." Moedig den eeuwigen zoon Gods belijdend, spreekt hij tot zijne gezellen: „Gij behoort aan Jesus Christus, blijft Hem getrouw; u wacht eene onverwelkbare kroon."

Getrouwheid in de kleine zaken, en aan de inspraken van den H. Geest.

„O wat zullen wij gelukkig zijn, als wij de gaven van den H. Geest ontvangen! zij zullen ons ten top der mystieke ladder voeren, waar Jesus open Hart ons wacht om ons zijn geluk te doen deelen." H. Fr. v. Sales.

EEN HARTEWENSCH.

„O had ik eens het Hart aanschouwd,
Waaruit het zoenbloed vloeide,
Toen het aan 't naakt en knoestig hout
Voor mij de Liefde boeide!"—
Maar kunt ge dan niet daaglijks nog
Dien hemellust genieten,
Onbloedig, maar waarachtig toch,
Dat bloed voor u zien vlieten?
O kendet gij den overvloed
Der schatten van Gods offerbloed!

22 Julij.

H. Maria Magdalena, zeker eene bevoorregte van Jesus Hart, die zijn Hart zag geopend worden op het kruis, en het eerst na de H. Maagd, in zijne glorie. „Zij had dan ook Jesus Hart geroofd, en haar hart leefde in Jesus,'' zegt Origenes (in Cant. 4).

Vertrouwen vol geloof in Jesus' Hart.

„Bevindt gij u in een afgrond van ellenden, Jesus Hart is een afgrond van barmhartigheid, zijt gij in verwarring, Jesus Hart is een eindelooze vrede, en die vrede zal u medegedeeld worden.'' Z. M. Maria.

DONDER.

't Is wonder! — Geen donder
Rolt raatlend door 't zwerk,
Of duizend, die leven — Al knielende beven
Als bang voor hun werk.--
Geen wonder! — De donder
Herinnert Gods stem.
En duizend, die beven -- Zijn anders in 't leven
Slecht luistrend naar Hem.
Wie zal hen verheffen,
Als 't vonnis zal treffen?

23 Julij.

Z. Joanna van Orvieto (Dominic. 1306), gevoelde in haar hart zoo vlammende liefde tot Jesus, dat zij het dikwijls moest afkoelen en vaak in geestvervoering Jesus' *lijden* overwoog. Kon zij de *H. Communie* niet ontvangen, dan werd zij vertroost door Maria met het goddelijk kind. Na haar dood vloeide een wondervolle balsem uit hare voeten. Zij wordt onder de gestigmatiseerden geteld.

Devotie tot Jesus doornenkroon.

„Het hart dat zich met Gods Hart vereenigt, kan niet anders of het moet de pijlen, die de hand Gods op hetzelve afschiet, beminnen en zoetjes aannemen." H. Franc. v. Sales.

DE MOED VOOR 'T KRUIS.

Ontbreekt de moed? Aanschouw het Hart,
Dat u zijn dierbaar kruist blijft toonen,
Als zegekrans der liefde en smart,
Waarmêe Hij ook uw hart wil kroonen.
Of kunt gij ooit het kruis aanschouwen,
Dat Jesus minnend Hart u toont,
En niet op Hem, uw God, vertrouwen,
Wiens kruis zijn dierste vrienden loont?
Voorwaar, zoo u de moed verlaat,
Gij werpt op Jesus Hart een smaad.

24 Julij.

H. Kinga (*Cunegundis*), Mgd Hertogin van Polen (Clarisse 1292), eerde vooral Jesus *wonden*, liet altijd 5 kaarsen branden in hare cel, en vlugtte steeds in Jesus' Hart onder een vloed van tranen zijn H. lijden overwegend. Bij haar dood verschenen haar de H. Maagd en H. Joannes, en zij zuchtte tot Jesus: „Uit geheel mijn hart heb ik U gezocht; in uwe handen beveel ik mijnen geest."—

Luisteren naar 't woord Gods.

»Zijt gij bevreesd voor de gestrengheid van Gods regtvaardigheid, neem uw toevlugt tot het H. Hart van Jesus." Z. Marg. Maria.

KOELTE.

Des avonds als de koelte ruischt
En lisplend door de bloempjes suist
  Als kussend Scheppers handen,
Dan leert ze u, Dien geen oogen zien
Uw harte hulde en lof te biên
  Als avond - offeranden.
Maar leert u meê dat fluistrend lied
Der Englen begeleiding niet,
  Die 's avonds naar uw harte vragen
  Om 't rein aan Jesus op te dragen?

25 Julij.

H. Jacobus, de Meerdere. Ap. (44) met Petrus en Joannes een der eerste vrienden van Jesus' Hart, op den Thabor, bij de opwekking van Jaïrus' dochter, en in Gethsemane; hij is door Jesus zelf *zoon des donders* genoemd. *Patroon* van Spanje.

Getrouwheid in uwe gebeden, intenties, H. Communiën.

„Indien gij het groot geluk begrijpen kondt, dat er gelegen is in de liefde tot Jesus H. Hart, dan zoudt ge weldra al het overige verachten, om Hem alleen lief te hebben." Z. Marg. Maria.

DONDER.

—Al weder? Maar de vreesbre donder
Past toch bij Jesus' Harte niet!—
Waarom niet? Is het dan geen wonder,
Dat de eigen hand, die bliksems schiet,
Zich u in 't nedrig kribje biedt,
En u herzegt, zelfs door zijn donder,
Het liefste en grootste hartewonder?
Och! smoordet gij die stemme niet!
Zij moet in vreugde u op doen springen,
En *glorie!* aan Gods Hart doen zingen.

26 Julij.

H. Anna, Moeder der H. Maagd, zeker boven allen lof verheven, om hare liefde tot Maria en haren God. Zij is de *patrones* voor alle zaken, die de huishouding aangaan; zoo ook voor de armen en om verloren zaken terug te vinden.

IJver bij uw dagelijksche bezigheden.

„O wat is het zoet, eenig genoegen aan het H. Hart van Jesus te doen, dat dit genoegen met eeuwige, onbegrijpelijke goederen zal beloonen."

Z. Marg. Maria.

DE TOEKOMST.

— Wie weet wat morgen zal geschieden,
Wie weet wat heden nog mij wacht! —
Wie 't weet! Hij, die den storm gebieden,
De sterren tellen kan bij nacht;
Hij weet het, en Hij is uw Vader,
Die bovendien zijn zorg belooft.
Wat vorscht en wroet ge dan nog nader?
Geen haar valt zonder Hem van 't hoofd.
En zou Hij dan uw hart niet stillen,
Als gij 't maar zuivert van zijn grillen?

27 Julij.

H. Pantaleon, M. te Nicomedië (303) *patroon* der geneesheeren. Zijn vurigst verlangen was, alles zoo goed mogelijk te maken, door het offer van zijn leven. Jesus verschijnt hem, en staat hem bij in een ketel met gesmolten lood, waarin hij gepijnigd wordt.

Liefde voor de armen ter eere van Jesus.

„Daar het beminnelijk Hart van Jesus ons in alle dingen alles is, kunnen wij met den H. Paulus zeggen: „Niet meer ik zelf leef, maar Jesus Christus leeft in mij." Z. Marg. Maria.

HARTEBEELD.

Ziet gij het beeld, zoo lieflijk rijzend,
Waar 't aller vroomen oogen trekt,
De linkerhand op 't Harte wijzend,
De regter naar u uitgestrekt?
En wat Hij afsmeekt? Kunt ge 't vragen,
Zoo gij de hand op 't harte legt,
En 't lieflijk oog u toe ziet klagen:
»Mijn kind! Ik wachte wat gij zegt." —
O geef dan *'t hart*; 't is zijn genot;
Gij hebt geen andren schat voor God.

28 Julij.

Z. Raymundus Palmarius (Placentia 1200). Hij bezocht met zijne moeder, weduwe, het H. land om Jesus op den Calvarieberg te aanbidden en te eeren, en sprak bij zijn afsterven: „o H. kruis! in uwe armen en magt ga ik uit deze wereld naar mijn Zaligmaker." (Boll.)

IJverige vereering van Jesus' kruis en lijden, vooral bij de H. Mis, en de bezoeken aan 't H. Sacrament.

„Uwe volmaaktheid bestaat daarin, dat gij uw leven en uwe handelingen inrigt volgens de heilige grondbeginselen van Jesus' Hart, vooral die zijner liefde en ootmoedigheid." Z. Marg. Maria.

HET VRIENDENHART.

Wat schat is er te delven
  Als 't harte van een vrind,
Waarin gij heel u zelven,
  Verbeterd, wedervindt?
Doch waar dan 't hart te vinden
  Meer vriendenhart dat dat,
Welks liefde voor zijn vrinden,—
  Geen hemel zelf bevat?
Och! of wij *dit* Hart minden
  Als aller harten schat!

29 Julij.

H. Martha, de gelukkige dienares van Jesus te Bethanië, en zeker eene der eerste vereersters van zijn H. Kruis en H. zijdewond. Zij is de *patrones* der huishoudsters en wordt gebeden voor alle aangelegenheden.

Bedaardheid bij allen ijver, in woorden, werken en gedachten.

„O Jesus, vorm mijn hart volgens uw Hart; dan zal geheel mijn leven volgens uw welbehagen worden ingerigt." H. Gertrudis.

BEKOMMERING.

O Martha! hoe bekommerd
Om vele zaken, gij!
Terwijl u, onbeslommerd,
Maria zit ter zij!
Hebt gij wel 't best verkozen,
Als 't hart zoo jagend blijft,
En voor een handvol rozen
U de aardsche kou verstijft?
O zoek, zoek uw vermaken,
Gij zult Gods Hart niet smaken.

30 Julij.

HH. Abdon en Sennen, Mart. (250), „*In den naam van Jesus Christus*, zeiden zij, treden wij het strijdperk in om de kroon te behalen," en tot den regter: „Wij vernederen ons voor God den Vader, en O. H. J. C. die voor onze zaligheid op aarde gekomen is en zich voor ons heeft vernederd."

Ware nederigheid vol moed.

„Bevindt gij u in een afgrond van zwakheid, ga u verdiepen in de grondelooze magt van het H. Hart van Jesus" Z. Margareta Maria.

KRUISLIEFDE.

Wat zorg al weder, dierbre vrind!
Of God te veel zou vragen?—
Hij eischt niet, dat gij 't kruis *bemint*,
Hij wil slechts, dat wij 't *dragen*.
Beminnen moet gij Hem, die leed,
En, om zijn Hart, zijn gaven;
Gij kunt, als ge onder 't kruis ook zweet,
Toch Jesus Harte laven.
Volg slechts geduldig, draag met moed,
Uw trouw doet Jesus Harte goed.

31 Julij.

H. Ignatius van Loyola, Stichter der sociëteit van Jesus (1556). Hij leert ons vooral acht te geven op het *Hart* van Jesus, dat voor ons lijdt; overwoog Jesus' lijden vooral bij de H. Mis, zag Jesus dikwijls in het H. Sacrament en droeg altijd eene beeldtenis der smartvolle Moeder op het hart. Na zijn dood nog leerde hij de devotie tot Jesus Hart in visioenen.

IJver in de verzuchtingen tot Jesus Hart.

„Allen die met een vurige liefde tot Mij verzuchten, putten de geestkracht, die hun noodig is, niet in zich zelven maar in mijn goddelijk Hart." Jesus tot de H. Mechtildis.

AAN 'S HEMELS POORT.

Hebt gij des ochtends goed gebeden?
Geofferd al uw werk en smart?
Daarna met moed uw strijd gestreden,
Vereenigd steeds met Jesus' Hart?
Om 's avonds, als de sterren traden
In uwe plaats, na alle smart,
Hem dankend voor zijn heilgenaden
Te rusten aan zijn minnend Hart?
Wat hindert het, nu zelf te vragen,
Eer ge eens, te laat, uw „neen" moet klagen?

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

AUGUSTUS,

maand van MARIA'S HART.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

Zij, die eene *Novene* houden ter eere van de *Hemelvaart van Maria* (uit een goedgekeurd boek handelende over dat onderwerp) kunnen verdienen: 300 dagen aflaat *elken dag*, en een vollen aflaat (op de gewone voorwaarden), tijdens de Novene, of binnen de acht dagen van de Novene (Z. H. Pius IX 26 Nov. 1876. *Raccolta*. p. 269.)

.....

Imprimatur.

Maastricht, 13 Julij 1887.

F. X. RUTTEN.

Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 Augustus.

Z. Louisa van Savoije (1503, princes, Clarisse). De *lijdende* Jesus en de H. Maagd waren de voornaamste voorwerpen harer godsvrucht. Dagelijks nam hare liefde toe, en haar voorbeeld werkte wonderkrachtig op hare omgeving, terwijl ze bij voorkeur de armen en zieken om Jesus' wille diende.

Ga altijd *door Maria tot Jesus*, en vooral door Maria's Hart tot Jesus Hart, bij uwe schietgebeden, overwegingen, en het offeren uwer werken.

„Ziedaar Maria, die door hare liefde het Hart van haren God heeft gewond en geroofd." *H. Bernardinus.*

„Wie is zoo geschikt om tot het Hart van O. H. J C. te spreken, als gij, gelukkige Maria." *H. Bern.*

ONZE WEG.

Wilt ge onverwijld Gods Harte vinden,
En dubbel goed bij Jesus staan?
Hij wijst den weg voor al zijn vrinden:
„Gij moet door 't Moederharte gaan."
Die Morgensterre wijst de Zonne,
Dat Hulpkanaal de Hemelbronne,
Die Bloem haar aangebeden Vrucht.
Kom, geef dan, 't zij in vreugd of smarte,
Wêer in die tweede Maand van 't harte,
Uw liefde tot Maria lucht.
Hij mist niet, hoe ook Satan tarte,
Die door dat Hart tot Jesus vlugt.

2 Augustus.

H. Alphonsus de Liguori, kerkl. Stichter der orde des H. Verlossers (1787). Hij was een der grootste vereerders van Jesus' H. Hart, dat hij door zijne woorden, door zijn voorbeeld en door zijne geschriften meer en meer deed kennen en liefhebben. Reeds in 1758 schreef hij opzettelijk eene Novene ter eere van Jesus' Hart, en schoone woorden heeft hij over dat Hart gepredikt.

IJver voor de *verbreiding* der devotie tot de H. H. Harten van Jesus en Maria, met vertrouwen, moed en volharding.

„God heeft het Hart van Jesus in Maria's handen gesteld, ten einde zij zorg zou dragen, dat het door de menschen bemind wordt!" H. Alphonsus Lig.

DE KROON.

Wat zijt ge schoon, beminlijk Hart,
Omkranst met onze doornen,
Het beeld der liefderijkste smart,
De lust der uitverkoornen!
Van hen, die uit een Paradijs
De doornen ingestooten,
Door doornen op een nieuwe wijs
Weêr Eden zien ontsloten.
O Jesus Hart, zoo hemelsch schoon,
Blijve ook mijn lust uw doornenkroon.

3 Augustus.

Gedachtenis der *ontdekking* der *Ligchamen* van de H. H. Stephanus, Nicodemus, Gamaliël en diens zoon Abidas (in 415), door Gamaliël aan Lucianus, priester, aangewezen. De *H. Nicodemus*, die Jesus' ligchaam van het kruis nam en balsemde, is zeker onder de eersten te tellen, die Jesus *H. Zijdewond* vereerd hebben.

Vurige liefde tot Jesus *H. Zijdewond*, bij uwe meditaties, schietgebeden en vooral bij het H. Offer der Mis en de H. Communie.

„Jesus heeft die zigtbare wonde in zijn goddelijk Hart willen ontvangen, om ons de onzigtbare liefde te toonen waarvan dat Hart voor ons gloeit." H. Bernardus.

DE WONDE.

Beminlijk Hart, wat zijt ge schoon
Met uwe breede *wonde*,
Tot op uw eeuwgen glorietroon
Het blijk van onze zonde;
Maar blijk, dat hier vergiffenis
En in uw open Harte
Voor eeuwig nu een schuilplaats is
Bij alle leed en smarte.
O Jesus Hart, zoo hemelsch schoon,
Geef uwe wonde ook mij tot woon.

4 Augustus.

H. Dominicus, Stichter van de orde der Predikheeren (1221), uitmuntend door zijne godsvrucht tot Jesus Moeder, H. Rozenkrans en het *H. Sacrament*; bij het overwegen der overgroote liefde van den *Gekruiste*, werd hij in den geest opgetogen bij het opheffen der H. Hostie. Hij werd (volgens een visioen) door Jesus en Maria ten hemel opgenomen op een *vrijdag* (6 Aug.) ter zesde ure.

Werkende liefde jegens het *H. Kruis*, om den gekruisten Jesus, bij uw dagelijksche kruisjes, als gij een crucifix aanschouwt, en bijzonder bij 't H. Offer der Mis, waar het onbloedig kruisoffer wordt opgedragen.

»Toen de lans uit Jesus' zijde te voorschijn kwam, was het ijzer rood van bloed, en toen ik aldus het Hart van mijn Zoon zoo doorboord zag, scheen het mij, dat ook mijn hart was doorstoken." H. Maagd tot de H. Brigitta.

HET KRUIS.

Beminlijk Hart, wat zijt ge schoon,
Steeds met uw kruis geteekend,
Ons van uw top, als liefdetroon,
Van 't hart aan 't harte sprekend;
Aan 't hart, dat ook zijn kruis heeft thuis,
Maar niets weet van zijn waarde,
Zoolang het op uw heilig kruis
En godlijk Hart niet staarde.
Beminlijk Hart, wat zijt ge schoon,
Maak ook mijn hart uws kruizes troon!

5 Augustus.

H. Walter Abt (1160) zag soms Jesus, als een kind, in de H. Hostie; een andermaal Jesus' lijden, en »hoe uit de *H. zijde,* met de lans doorboord, bloed en water vloeiden tot afwassching en voeding, tot prijs en rantsoen van de zaligheid der menschen." Een vloed van tranen stortte hij telkens, bij de herinnering van dit visioen (Boll).

Vurige liefde voor de zaligheid der zielen, die Jesus' zooveel gekost hebben vooral door te bidden, te werken voor hen, die Jesus Hart niet kennen.

»Geen verstand kan begrijpen hoe vurig de liefde van Jesus' Hart is. Had Hij in plaats van één, duizendmaal den dood moeten sterven, Hij had liefde genoeg, om dat te doen." (H. Alphons.)

DE VLAMMEN.

Beminlijk Hart, wat zijt ge schoon,
Van vlammengloed omgeven,
Als Serafs, bij uw glorietroon
Die biddende u omzweven,
En sidderen bij de offerand
Van 't ondoorgrondlijk Harte,
Dat van een godlijk vuur ontbrandt
En zonde delgt en smarte.
Beminlijk Hart, wat zijt ge schoon,
Geef ook mijn hart zoo'n vlammenkroon.

6 Augustus.

Gedachtenis *der gedaanteverandering van Jesus*, op den berg Thabor. Ook daar sprak Hij over zijn H. *Lijden*, en dacht aan Jerusalem, waar zijn Hart steeds was, ook als Petrus hier drie tenten wilde bouwen, wijl het goed was hier te zijn. Bedenk, dat gij Jesus' Hart moet navolgen, en slechts, over Golgotha heen, naar den eeuwigen Thabor kunt komen.

Geduld bij het dragen der dagelijksche kruizen, bij de rampen die voorvallen, bij alle beschikkingen van Gods Hart.

„O wat snelt men voort van deugden tot deugden, als men dikwijls *overweegt*, wat het goddelijk *Hart* voor ons gedaan heeft." *H. Alphonsus.*

DOOR MARIA.

Rondom Maria praalt de krans
Der eerste Apostelen aan 't bidden,
Opdat de glans van Jesus' glans,
Het Hart der kerke, dale in 't midden.
Zoo vlechten nog tot ééne beê
De Apostlen des gebeds hun kranzen,
En bidden met Maria meê
Vereend in Jesus Harteglansen.
O ware en duidelijke schets
Der echte Apostlen des gebeds!

7 Augustus.

H. Gaetanus van Thienna, (stichter der Theatijnen, 1547), zoo ontvlamd van liefde, dat hij eens zijn hart met vlammende vleugelen mogt zien opvliegen ten hemel. Hij mogt het godd. Kind in zijne armen ontvangen; Jesus op zigtbare wijze zijn *kruis* helpen dragen; Hem geheel doorwond zien en de kruissmarten gevoelen. De H. Maagd riep eindelijk zelf »dien zielenjager" toe; »Mijn Zoon roept u; laat ons in vrede gaan."—

Eer Jesus Hart als het Heiligdom der Godheid, den Tempel der H. H. Drievuldigheid, vooral door kinderlijken *ootmoed* bij uw gebed.

»Is het Hart van Jesus de eerste Bron, waaruit al de beken der genade stroomen; de vaas om daaruit te putten, is het gebed." H. Alphonsus Lig.

DE KLEINEN.

„Laat de kleintjes tot Mij komen
Hun behoort het Rijk van God."—
Deze les voor Jesus vromen,—
Leert Hij zelf,— meldt zijn gebod.
„Want wie 't Godsrijk wil ontvangen,
Hoe verheven ook in schijn,
Moet, naar 't goddelijk verlangen,
Als de kleine kindren zijn."—
Waant ge u groot, leer dan te bukken,
Ot gij zult geen lauwers plukken.

8 Augustus.

H. Altman, Bis. van Passau (1093) beminde Jesus zoo zeer, dat hij, door liefde gedreven, naar het H. Land reisde, om, gelijk eertijds de bevoorregte vrouwen, Jesus' graf te bezoeken, en Hem als op nieuw te balsemen met gebeden en tranen. (Boll.)

Eer Jesus Hart als den Oceaan van goedheid, den Troon der barmhartigheid, den alles overtreffenden en nooit uit te putten schat van wijsheid en genade. (Lit.)

Vertrouwen. „Het komt er weinig op aan van welk hout ons kruisje gemaakt is; het moet ons genoeg zijn te weten, dat het een kruis is, en dat het ons wordt aangeboden door het *Hart* van Jesus." Z. Marg. Maria.

Profetie voor kruisjesweêr.

Wanneer het komt, — bij voorbeeld *regen?*
Tel twee bij acht plus één bij negen,
Trek twintig af, de somme geeft
Den zoeten dag, waarnaar gij streeft,
Die nooit een kruisjesregen heeft.—
Gij telt, en trekt, en vindt het niet?
Geduld, mijn rekening kan liegen,
Het Hart, dat u dien zegen biedt,
Kan nooit of nimmer u bedriegen.

9 Augustus.

Z. Joannes Firmanus. (Minderbr. 1332), mogt eens de wonden zien van zijn H. Vader Franciscus, een andermaal Jesus *gewond* op den schoot van Maria, en ook Jesus *wonden* in handen, voeten en *H. zijde*. Een hemelsche geur stroomde er uit, en zulke schitterende stralen, dat alles rondom verlicht was. Hij werd daardoor als in Jesus' Hart vervoerd, en van toen af vervuld met de gaaf van wijsheid en genade Gods, die hem wondervolle woorden deed spreken. (Boll.)

Eer Jesus Hart als den zekeren gids in de woestijn, den onfeilbaren stuurman op de golven der wereldzee, de veilige rustplaats voor alle harten in nood.

Getrouwheid. »Bewaar den vrede des harten, meer waard dan alle schatten, en 't middel is: geen eigen wil te hebben, maar dien van 't goddelijk Hart in de plaats van onzen wil te stellen." Z. Marg. Maria.

WARE RUST.

Wèl hem, die altoos zoet te vreden
Den Hemel overlaat zijn lot!
't Is Adam, sluimrend in zijn Eden,
Gezegend aan het Hart van God!
Hij slaapt of sluimert niet, die Heere;
Wat stroom of storm uw tent genaakt,
Geen vreeze, dat uw onheil deere,
Als God zijn lieveling bewaakt.
In zijn Hart, door zijn almagt veilig,
Daar rust ge zoet, daar rust ge heilig.

10 Augustus.

H. Laurentius, M. (258), wenschte zoo vurig naar het bezit van Jesus, dat hij niet dacht aan zijn gloeijende wonden, en gedurig tot Jesus sprak, terwijl men zijn ligchaam roosterde. Hij brandde veel meer inwendig van het vuur, dat de leerlingen van Emmaus deed zeggen: „Was ons hart niet brandend in ons, toen Hij met ons sprak op den weg." (Off. Eccl.) Hij is o. a. de *patroon* der zielen in 't Vagevuur.

Eer Jesus Hart als het Toonbeeld aller deugden, de sterkte der zwakken, en den troost der bedrukte harten, en volg het na vooral door *werkzaamheid.*

„Het Hart van Jesus neemt het offer aan, dat gij Hem brengen wilt, door u zelven te geven om geheel aan Hem te zijn, en alles *te doen* en *te lijden* om zijne liefde." Z. Marg. Maria.

HEILZAAM DENKEN.

Gij ploegt en zwoegt in 't leed,
En slaaft en slooft en zweet;
Waartoe dat sloren?
O denk aan 't godlijk Hart!
Dat al die zorg en smart,
Niet gaan verloren!
Dàn werk! — Uw zalig lot
Zal de Engelen van God
Weldra bekoren.

11 Augustus.

H. Rusticola, Abdis te Arles (632). Zij leerde de H. Schrift geheel van buiten, en was zoo innig met God vereenigd, dat men van haar gezegd heeft: „haar hart waakte, terwijl zij sliep," ook daarom dat zij soms in den slaap de haar voorgelezen psalmen verstond. Zij bouwde eene kerk ter eere van het *H. Kruis*, en muntte uit door liefde en waakzaamheid in het bestuur harer 300 geestelijke dochters. (Boll.)

Eer Jesus Hart als de glorie en de lust der zaligen in den hemel, als de zon in het Paradijs Gods, als het licht in de eeuwige lusthoven.

Eerbied bij het gebed. „Het H. Hart van Jesus wil, dat de harten, die Hem toebehooren, geheel van alle schepselen en van zich zelven onthecht zijn."

Z. Marg. Maria.

GODS PALEIS.

Gods Hart bouwt zich een prachtpaleis
Van harten, fijn behouwen,
Aan wie Hij eens in 't Paradijs
Zijn glorie wil doen schouwen.
Wilt gij daar eens een pronksteen zijn,
Gij moet Gods beitel lijden,
Zijn hand alleen schaaft schoon en fijn.
Na lijden volgt verblijden.
Wilt gij door deze proef niet heen,
Gij blijft een afgekeurde steen.

12 Augustus.

H. Clara, Abdis (1253) „steeds zoete vreugde en aandoeningen vol myrrhe uit Jesus' wonden zuigende." Zij bad dagelijks een gebed ter eere der *vijf Wonden O. H.* en het officie van het H. Kruis, en groette elken dag Jesus' Hart „als een *Paradijs van geneugten.*" Jesus liet haar daarom wonderen verrigten door zijn H. Kruis, en Sacrament, en verscheen haar als de Koning der glorie met de Koningin der maagden, om haar tot zich te roepen. (Leven.)

Eer Jesus Hart als den Lusthof der Heiligen, het Paradijs van alle genoegens, de woonstede der Heiligen op aarde.

Eerboete. „Onze Lieve Heer heeft mij doen weten, dat zijn Hart het *Heilige der Heiligen is,* en dat het wil bekend zijn als *de Middelaar* tusschen God en de menschen." Z. Marg.

DE INTENTIES.

Hebt gij aan God gedacht, dees' morgen?
En als de dauw, die in 't gebloemt,
Zijn diamantjes heeft verborgen,
Uw hartintenties Hem genoemd?
Dan juich! uw zóó versierde bloemen
Zijn geurig door dien hemeldauw,
En blijven 't godlijk Harte roemen,
Wat vlaag of storm ze treffen zou.
Ja, bloem en diamant verdwijnen;
Uw bloempjes zullen nimmer kwijnen.

13 Augustus.

Z. Joannes Berchmans, S. J. van Diest (1621). Een ieder zeide hij, moet ergens zijn toevlugt kunnen nemen; ik weet geen veiliger oord, dan de *H. Wonden* van Christus, en den mantel der H. Maagd. Bij zijne vereering der vijf wonden, onder de H. Mis, behield hij voor zich de *H Zijdewond* en vroeg daarbij een hart van liefde vlammend voor zijn God.

Eer Jesus' Hart als de *Fontein* der zaligheid, de altoos stroomende *Bron* van zegen en genaden, den *Oceaan* van goedheid en barmhartigheid.

Moed. „Als ik al de genaden moest opschrijven, die ik van het allerbeminnelijkst Hart van Jesus ontvangen heb, ik zou een boek moeten schrijven, dikker dan een Getijdenboek."

H. Mechtildis.

REGEN.

„'t Is toch droevig! immer regen.
Alles regen wat men ziet!"—
Maar — is dan van 's hemels zegen
Regen 't beste toonbeeld niet?
Uren, dagen, maanden, jaren,
Zonder pozen, immer meer,
Meer dan ooit er drupplen waren,
Stort God zegeningen neêr.
Moet dan niet de regen leeren
Danken 't godlijk Hart des Heeren,
't Hart, dat elken druppel telt,
U ten dienste Hem ontweld?

14 Augustus.

H. Eusebius, priester, M. (3de eeuw), die plagt te herhalen: „Red mij, Heer Jesus! 't zij we leven, of sterven, wij zijn de uwen." Later: „ik dank U, Heer, dat ge mij beproeft en mij, als een uwer leerlingen, behandelt." Waarop een hemelsche stem: „Waart gij niet waardig bevonden te lijden, gij zoudt niet binnengaan in het paleis van den hemelschen Koning."

Eer Jesus Hart als het Hart van den Koning der Martelaren, hun voorbeeld in den strijd, hunne kracht bij het lijden, hunne glorie na de overwinning.

IJver voor Jesus en moed. „Niets kan ons door het vaderlijk Hart van den Zaligmaker worden overgezonden, waaruit wij geen goed en groot nut kunnen trekken." H. Franc. van Sales.

FIAT.

Kent gij,— dit wegzinkt in het lijden,
Als David, en steeds dieper neêr,--
De parel niet van 't zielsverblijden,
Die op den grond ligt van dat meer?
O zoek haar! Was uw leed als alsem,
Zij maakt tot honig 't gansche meer.
Zij heet: des Hemels zoetste balsem,
Het godlijk *Fiat!* van den Heer.
O Fiat! van mijns Jesus' Hart!
Wat baart ge vreugd, wat delgt ge smart!

15 Augustus.

Hemelvaart van Maria, glorievolle en zegenrijke dag, waarop het geheel vervuld begon te worden wat de H. Bernardus leert: „Maria toont nu Daarboven aan Jesus haren boezem; en Jesus toont den Vader zijne wonden; wie zou niet vertrouwen? *Door Maria's Hart tot Jesus Hart!* herinnert ons vooral deze dag.

Eer Maria's Hart als het Hart uwer Moeder, uwer zaakverzorgster en voorspreekster bij het H. Hart van Jesus, dat zelf uw Voorspreeker is, eeuwig levend, om bij den Vader tusschen beide te komen voor u.

Devotie tot Maria. „Goddelijke wonde! waardoor al de genaden des Zaligmakers over de wereld zijn uitgestroomd, en haar hebben gebalsemd, even als die welriekende boomen, die hunne geuren slechts verspreiden, als men ze wondt." H. Ambrosius.

TE LAAT!

Hoe nu? ge hebt geen tijd voor God!
  En toch: uw uurtjes om te lezen,
Uw uurtjes, lang, voor zingenot,
  Uw uurtjes, praats met die of dezen,
Uw uurtjes, och! waarvoor al niet?
  En meent ge dan, dat God van Boven
Niet al die ledige uurtjes ziet?
  O mensch, die immer God moest loven,
En nu veeleer uw tijd verpraat,
  Ik vrees dat eenmaal uit Gods hoven
U tegenklinke: »'t is te laat!"

16 Augustus.

H. Hyacinthus, (Domin, 1257), Apostel van het Noorden, en volijverig in het werk voor de zaligheid der zielen, ter eere van Jesus. De H. Maagd zelve beloofde hem den hemel. Toch bleef hij even ootmoedig, altoos werkzaam om harten voor Jesus Hart te winnen, en bad stervende: „Op u, o Heer, heb ik gehoopt, ik zal in eeuwigheid niet beschaamd worden."

Eer Jesus' Hart als dat van het Lam Gods, geslagt voor de verzoening der wereld, en nog dagelijks geofferd voor aller zonden.

Het aandachtig bijwonen der H. Mis. „Het Hart van Jesus brandt in het H. Sacrament van liefde tot ons; en zou ons hart in zijne tegenwoordigheid niet branden van liefde tot Hem?"

H. Alphonsus.

DE H. MIS.

—»Ter Misse, och neen, kan ik niet komen;
Dat vraagt Gods Harte ook niet van mij."—
— En waarom dan van zooveel vromen,—
Die komen, — en hoe kunnen *zij*?
Maar neen, gij denkt niet, blinde menschen!
Hoe Jesus' bloed op nieuw hier vloeit,
En de eerste van Gods hartewenschen
Voor u is, dien 't nog niet besproeit.
O kendet gij de gaaf des Heeren!
Zucht Jesus, 't zou u anders leeren.
Gij hebt geen grooter schat op aard,
Eén Mis is heel de hemel waard."

17 Augustus.

H. Jeron (Hieron), priester, Martelaar, Apostel der Nederlanden (te Noordwijk, 856), die uit liefde tot Jesus geduldig leed en er bij bad: „Volgens de menigte mijner smarten in mijn *hart*, hebben uwe vertroostingen mijne ziel verblijd." Hij is ond. and. *patroon* om verloren zaken terug te vinden.

Eer Jesus Hart als de toevlugt der zondaren, de volharding der regtvaardigen, de hoop der stervenden, de lust der gelukzaligen.

IJver voor de zaligheid der zielen. „Het Hart van Jesus is een *boek des levens* met liefdeletteren geschreven; laat ons daar die letters gaan lezen van liefde, van medelijden en van ontferming." H. Antoninus.

HET BROEDERHART.

Is er een hart op aarde
  Als 't broederharte goed,
Dat, wat u ook vervaarde,
  Terstond ter hulpe spoedt?—
Maar zult ge er dan één eeren
  Als 't broederhart van God,
Dat alles weet te keeren,
  Zelfs alsem in genot?
O Broederhart des Heeren,
  Wie trouwt U niet zijn lot!

18 Augustus.

Z. Clara van Montefalco (1308) die van Jesus *een kruis* ontving met de woorden: »ik ken geen zoeter geschenk voor u; geef mij dus uw hart, om op dit kruis te sterven." In haar *hart* vond men, na haar dood, *de werktuigen* des lijdens, en den gekruisten Jesus afgedrukt, wiens *regterzijde*, waar de wond was, eene bloedblauwe kleur had. Haar hart, vlammend van liefde, is een der wondervolste harten geworden.

Eer Jesus Hart als het Wondervolste van alle harten, vol van alle schatten Gods en eene wonde in zich bewarend, het eeuwig getuigenis zijner eindelooze liefde.

Aanbidding bij 't H. Sacrament. »O Jesus! uw H. Zijde is geopend om ons den ingang tot uw Hart te geven, en uw Hart zelf is geopend, opdat wij er in vrede en vrijheid zouden wonen." H. Bernardus.

HET VADERHART.

Het vaderhart, wat goed en zoet
Is in dien schat verborgen,
Wat liefde en kracht en overvloed
Van waken, werken, zorgen!
Maar wat is 't vaderhart bij 't zijn,
Der liefde bron en ader,
Die 't menschlijk hart maar gaf een schijn
Van aller vadren Vader?
O gij, ook verst verloren zoon!
Treed tot dat Harte nader,
Zoek daar uw ruste, daar uw woon.
Er is maar één zoo'n Vader!

19 Augustus.

H. Lodewijk, Bis. van Toulouse (Minderbr. 1297) bad dagelijks de getijden van Jesus' *lijden*, veelal met uitgestrekte armen, de oogen op het crucifix gevestigd. Ook droeg hij immer eene reliek van het *H. Kruis*, vereerde bijzonder Jesus' zoeten *Naam* en *H. Sacrament*, en stierf, herhalend: »Wij aanbidden U, Christus, die door uw kruis en lijden de wereld verlost hebt."

Eer Jesus' Hart als de eeuwige Bron der waarheid, die u alle waarheid wil leeren en door de waarheid van zijn H. Kruis zalig wil maken.

Luisteren naar Gods inspraken. »O mensch, geloof mij: als gij uw best doet om binnen te dringen in het innigste der liefde door de beminnelijke Wonden van Jesus, dan zal niet alleen uwe ziel, maar ook uw ligchaam eene volmaakte rust en wondervolle zoetheid genieten." H. Bonaventura.

HET VADERHART.

Het vaderhart, wat goed en zoet
Is in dien schat verborgen,
Wat liefde en kracht en overvloed
Van waken, werken, zorgen!
Maar wat is 't vaderhart bij 't zijn,
Der liefde bron en ader,
Die 't menschlijk hart maar gaf een schijn
Van aller vadren Vader?
O gij, ook verst verloren zoon!
Treed tot dat Harte nader,
Zoek daar uw ruste, daar uw woon.
Er is maar één zoo'n Vader!

19 Augustus.

H. Lodewijk, Bis. van Toulouse (Minderbr. 1297) bad dagelijks de getijden van Jesus' *lijden*, veelal met uitgestrekte armen, de oogen op het crucifix gevestigd. Ook droeg hij immer eene reliek van het *H. Kruis*, vereerde bijzonder Jesus' zoeten *Naam* en *H. Sacrament*, en stierf, herhalend: »Wij aanbidden U, Christus, die door uw kruis en lijden de wereld verlost hebt."

Eer Jesus' Hart als de eeuwige Bron der waarheid, die u alle waarheid wil leeren en door de waarheid van zijn H. Kruis zalig wil maken.

Luisteren naar Gods inspraken. »O mensch, geloof mij: als gij uw best doet om binnen te dringen in het innigste der liefde door de beminnelijke Wonden van Jesus, dan zal niet alleen uwe ziel, maar ook uw ligchaam eene volmaakte rust en wondervolle zoetheid genieten." H. Bonaventura.

EEN SPREEKWOORD.

De prater zegt al wat hij weet,
De zwetser waar hij 't minst van weet,
De jongeling al wat hij doet,
De grijsaard wat hij eenmaal deed,
De dwaze wat hij zal en wil,
En zoo heeft elk zijn eigen gril.
Maar past bij Jesus' Hart ook dat?
Gewis! want uit zijn harteschat
Stroomt steeds *de bron der waarheid;*
Dat geeft aan 't lesje klaarheid.

20 Augustus.

H. Bernardus, kerkl. (1153) een der eerste groote vereerders van Jesus' Hart, die »de *regterzijde* geopend vindt, opdat wij van de regter- tot de regterzijde zouden ingaan," en die in »het allerzoetste Hart van Jesus een *Thabor* zag voor onze harten. Jesus drukte eens met den van het kruis losgemaakten arm Bernardus aan zijn Hart." (Boll p. 211).

Eer Jesus Hart als het *Heilig der Heiligen*, waarin gij vol ootmoed en vertrouwen moogt binnengaan.

Wonen in Jesus Hart door *schietgebeden*. »In dezen Tempel, in dit Heilig der Heiligen, in deze Arke des Verbonds, wil ik den Naam des Heeren aanbidden en loven, met David zeggende:" Ik heb mijn hart gevonden om mijn God te bidden. »En ik, ik heb het Hart gevonden van mijn koning, van mijn Broeder, van mijn teederen vriend Jesus. En ik zou hem niet aanbidden"? H. Bernardus.

DE MANTEL DER LIEFDE.

Gij vreest het oordeel? »*Oordeel niet!*"
Zegt Jesus — dan is niets te vreezen;
Uw God, die uw gedachten ziet,
Zal dan ook u genadig wezen."
Hij ziet den liefdesluijer goed
Waarmeê ge dekt uws naasten zonden,
Wiens lieflijk duister wekt den gloed,
Waarin uw fouten zijn verslonden.
En wilt ge een voorbeeld? Zie op 't Hart,
Dàt aller zonden delger werd;
»Heeft niemand u veroordeeld, vrouw!
Ook ik niet. Ga! En blijf getrouw!"

21 Augustus.

H. Joanna Francisca de Chantal, Wed. (1641), stichteres der *Dochters van Jesus Hart.* (Visitatie), die Jesus' Naam op haar hart grifte, van den H. Franciscus van Sales de devotie tot Jesus' Hart leerde, en die bevorderde door woord en voorbeeld. Heden nog zwelt of krimpt haar ongeschonden bewaard *hart*, bij gunstige of ongunstige tijden. (Vic.)

Eer Jesus Hart als *den lust* der Engelen, zaligen en Heiligen, waarin gij vinden kunt, al wat uw hart begeert.

Dikwijls uw toevlugt nemen tot Jesus Hart.

Als gij dit Hart van Jesus aanziet, is het onmogelijk, dat het u niet behage, want het is een hart, zóó zoet, zóó aangenaam, zóó medegaande, zóó wondervol zijne arme schepselen beminnend, als zij slechts hunne ellende erkennen, zóó lieftallig jegens de ongelukkigen, zóó goed voor de boetvaardigen!" H. Franc. v. Sales.

HET MOEDERHART.

Klopt er op aarde een warmer hart,
Dan 't geen mag *Moeder* heeten?
Of deelt er één zoo in de smart?
Kan het zijn kind vergeten?—
„Vergeet toch zij haar lievling ooit,
Leert Jesus, onze Broeder,
Ik, Heer en God, vergeet u nooit,
Mijn Hart is meer dan moeder."
En gij zoudt aan dat Hart niet denken,
Of uwe liefde aan andren schenken?

22 Augustus.

H. Symphorianus, Mart. te Autun (180) tot wien zijne moeder sprak: »Mijn zoon, houd God in *uw hart*; verhef het hart naar boven; zie op Hem, die in den hemel heerscht." Die zoo, door hunne moeders worden aangemoedigd tot den marteldood toe, hoe leven en sterven ze met vreugde voor hun gekruisten Meester, gelijk deze Heilige.

Eer Jesus Hart als *het licht* der Belijders, de kroon der Martelaren, de Koning van alle Heiligen.

Altoos groeijende ijver voor Jesus Hart. Longinus, in zijne blindheid, doorboorde Jesus' Hart en werd verlicht door een bovennatuurlijk licht, door het bloed, dat uit dit Hart vloeide. En mij, als ik al mijne ongetrouwheden beschouw, mij, dunkt me, door deze Hem toegebragte wonden, geeft de Zaligmaker niets anders dan zijne genaden, opdat ik nut trekke uit zijn vergoten bloed." (Z. Petrus Faber. S. J.)

DE LIEFDEWOND.

Wat andren treffe, goede Heer!
Mij treft uw diepe *wonde*,
Helaas! heropend al te zeer
Door onze ondankbre zonde;
Maar open toch, mijn Heer en God,
Om ons weêr op te vangen,
Als de eindelooze wondergrot,
Voor allen, die 't verlangen.
Ik vlugt tot U, al wat ik kan,
O Jesus Harte, red me dan.

23 Augustus.

Z. Jacobus Mevanatus (Predikh. 1301), kocht liever dan een kleed een *kruisbeeld* zeggende: »Christus is een kleed, daar de Apostel zegt: »bekleed u met Christus," en hoorde: »Dit bloed zij u een teeken en zeker bewijs," waarop er uit de *H. Zijde* bloed en water op hem nedervielen, terwijl drie duppelen zijne lippen raakten en hem onuitsprekelijke vertroostingen gaven. (Boll.)

Eer Jesus Hart, als het Hart van uw Verlosser, uw Zaligmaker, uw God, dat al zijn kostbaar Bloed heeft gegeven, om u gelukzalig te maken.

Moedig vertrouwen op Jesus' Hart. «Ik heb voldaan voor al uwe zonden; voor de zonden van het hoofd is mijn hoofd gekroond met doornen en geslagen met een riet; voor de zonden van het *hart* is mijn *Hart* met eene speer doorstoken." Jesus tot de Z. Angela van Foligno.

DE DOORNENKROON.

Wat andren treffe, goede Heer!
Mij treft *de kroon van doornen,*
Uw Hart omknellend immer meer
Tot heil der uitverkoornen;
Uw kroon, in 't jammertranendal
Geplukt van onze doornen,
Maar die nu eeuwig schittren zal
In 't Rijk des Eerstgeboornen.
Heer! om uw hart- en zielepijn
Moge ook uw kroon de mijne zijn!

24 Augustus.

H. Bartholomeus, Apostel (41) volgens velen die *Nathanaël*, wiens onschuld en eenvoud van Harte Jesus zelf heeft geprezen. Hij bragt het evangelie van den H. Matheus in 't Hebreeuwsch geschreven, naar Indië, waar het Pantaenus vond (Eusebius.) Hij is *patroon* der Armeniërs en van Indië.

Eer Jesus Hart als den *Koning der Apostelen*, die de eenvoudigheid lief heeft, en de eenvoudigen tot zijne glorie laat werken, door hen deel te geven aan zijn lijden en zijn H. kruis.

Eenvoudigheid. „Jesus gaf mij zijne liefde en zijn kruis, en zeide:" Neem, mijne dochter, dit kruis aan en plant het in uw hart. „Het zal u groote smarten doen verduren; en die smarten zullen onbekend en voortdurend zijn." Jesus tot de Z. Marg. Maria.

HET KRUIS.

Wat andren treffe, goede Heer!
Mij treft het *heilig hout*
Uw liefde en zegepraal ter eer
Hoog op uw Hart aanschouwd!
Uw kruis, de bronne van uw glorie,
De lust van uw beminnend Hart,
Het zegeteeken der victorie,
Ons licht en heul in zonde en smart.
Gegroet, o heilig kruis, gegroet,
Dat ook op mijn hart prijken moet.

25 Augustus.

H. Lodewijk, koning (1238) uitmuntend door zijne devotie voor de H. Relieken, de doornenkroon, het H. Kruis, en de *H. Lans* welke hij allerplegtigst ontving en allerootmoedigst vereerde. Zijn vurigste wensch was, Jesus alom te zien heerschen, waarom hij ook vocht voor zijne glorie, en stervende sprak: »Wij gaan naar Jerusalem! Ik zal ingaan in uwe woning en aanbidden in uw H. Tempel."

Eer Jesus' Hart als het volmaakte beeld der goddelijke liefde, als de Bron der liefde zelve, als een levende hemel, waarin de volheid der godheid woont. (Litan.)

Gedurige liefdeakten. »Op het kruis toont ons de Heer Jesus dat zijn Hart een brandoven der gloeijende liefde is, instaat om de geheele wereld te ontvlammen en te doen branden." (H. Bernardinus.)

DE VLAMMEN.

Wat andren treffe, goede Heer!
Mij treft uw *vlammend Harte*,
Het sprekendst toonbeeld uwer leer
Der hoogste liefde en smarte;
Uw vlammen die ten hemel gaan,
Van waar ze nederdalen,
Om alle hart in vlam te slaan,
Dat in uw gloed wil stralen.
O vlammen aan ontferming rijk,
Maak aan uw Hart mijn hart gelijk!

26 Augustus.

Z. Villana Bottia (Florence, 1360) die gestadig Jesus *lijden* overwoog, waarbij zij zóó verslonden was, dat ook het zwaarst en bitterst haar allerzoetst voorkwam. Dikwijls zag zij Jesus en Maria. Op haar sterfbed las men haar Jesus' lijden voor en bij de woorden: »*Jesus, het hoofd gebogen hebbende*," legde zij de handen kruiselings neêr en gaf den geest. Tot het einde toe stond Jesus haar bij.

Eer Jesus' Hart als den *Koning der harten*, het middelpunt der zielen, zelfs het hart (het middelpunt) der geheele wereld genoemd (Litan.)

Eerbiedige vereering. »Welke gids of stuurman, die een vaartuig met kostbare goederen beladen tot digt bij de haven gebragt heeft, werpt die in zee aan het einde van den togt? En zou dan mijn Hart, dat zoovele genaden aan die ziel geschonken heeft, haar verlaten nu zij zoo digt bij de haven is." Jesus tot de H. Mechtildis.

EENE VRAAG.

Men vraagt: of elken dag het passe
Wat hier geschreven staat?
Ik vraag: of ge eenmaal uit uw assche
Verjongd als Phenix gaat?
Zoo ja, dan kan ook elke lesse
Ligt eens een lofspreuk zijn,
Die onder uwe lijkcypresse
Tot lust en lof verschijn?
Mogt in Gods Hart uw lust niet wezen?
Niets passends vindt gij hier te lezen.

27 Augustus.

Gedenkdag der doorboring van het hart der H. Theresia. Dit hart wordt nog bewaard, verspreidt een hemelschen geur en toont nog de liefdewond, door den vlammenden gouden schicht van een Seraphijn veroorzaakt. Ook groeijen, sinds een vijftigtal jaren, doornen rondom dat hart, dat Jesus' Hart zoo vurig beminde.

Eer Jesus Hart als de kostbare parel voor allen die het vinden, als het geluk der Heiligen, den steun van alle zwakken, die ootmoedig van harten zijn.

Oefening van 't bijzonder onderzoek. „Welk een onuitsprekelijk geluk te denken, dat wij niet gaan naar een vreemd land, doch naar ons waar vaderland, wijl daar onze hemelsche Bruidegom woont, dien ons hart zoo bemint, en die ons zoo lief heeft." (H. Teresia. volm. H. 41.)

NOG EENE VRAAG.

Wie volgde Jesus immer trouw?
Was 't niet de vrouw?
Wie droeg om Hem den zwaarsten rouw?
Was 't niet de vrouw?
Wie mogt het eerst zijn glorie schouwen,
En de eer der blijdste boodschap houên?
Was het niet steeds de vrouw?
En was dan dit geen gaaf des Harten,
Die 't zwakste kiest om 't sterkst te tarten?
O sterke man, onthoû!

28 Augustus.

H. Augustinus, Bis. van Hippo, kerkl. (430), afgebeeld met een vlammend hart van een pijl doorboord in de hand. De Evangelist, leert hij, bezigde een gelukkig woord, toen hij zeide dat Jesus' Hart voor ons is *geopend*. Daar toch is de ingang der Heilige Arke. Longinus heeft mij die zijde geopend, en ik ben er in gegaan en rust er veilig. Dat Hij, die geheel voor u aan het kruis gehecht is, geheel in uw hart zij gevestigd." Veel leert hij ons aangaande Jesus' *zijdewond*.

Eer Jesus Hart als de *Holte in de steenrots*, waarin gij kunt rusten en veilig en zalig zijn.

Neem dagelijks daarin uw toevlugt. »Indien Petrus de sleutels van het hemelrijk ontving, hoe ging dan de goede moordenaar daar binnen, tenzij door de geopende Zijdewond." »Daarin gingen ook de Heiligen, daar is ook voor u de deur." H. Augustinus.

DE STERREN.

Wat fonkelen uw sterren lief,
Die Gij alleen kunt tellen,
O wondervolle hartendief,
Die ook mijn hart doet zwellen!
Wat moet Gij zelf dan heerlijk zijn,
Als zoo uw wachters blinken,
En van uw pracht een zwakke schijn
Reeds biddend neêr doet zïnken!
O Jesus Hart, oneindig schoon,
Ik offer u die sterrenkroon.

29 Augustus.

Onthoofding van den H. Joannes, den Dooper. (32 jaren oud). Hij was zeker een der eerste bevoorregte vrienden van Jesus' Hart, door Jesus zelf geprezen als „een brandende en schijnende fakkel." Ook leerde hij het eerst Jesus' Hart kennen, predikende: „Ik heb den Geest, als eene duive, uit den hemel zien nederdalen, en hij bleef op Hem. Ziet! het Lam Gods! Ziet, die weg neemt de zonden der wereld."
(Jo. I.)

Eer Jesus' Hart als den Oceaan der barmhartigheid, het Licht der verdwaalden, den Troost van allen die Hem zoeken.

Geest van zelfopoffering. „Jesus Hart is zoo getrouw, dat zelfs, als Hij door een ontrouw schepsel wordt verlaten, verraden en veracht, Hij zelf het gaat opzoeken!" H Alph.)

MISSCHIEN?

Misschien waait nog een lot mij tegen,
Misschien het hoogst der loterij,
Misschien verwerf ik met dien zegen
Er duizend zegeningen bij.
Misschien wanneer mijn hnis gebouwd is,
En al mijn schuren vol met graan,
En zoo 't geluk met mij vertrouwd is, ...
Dat... dat ge dan zult sterven gaan?
Maar neen! hoe blind gij ook moogt zien,
Gij weet; bij 't sterven -- geen misschien!

30 Augustus.

H. Rosa van Lima, Mgd. (Domin. 1617) droeg een doornenkroon uit lietde tot Jesus, die haar zeide: *Roze van mijn Hart, wees mijne bruid.* Ook mogt zij, als de H. Catharina van Senen, hare patrones, uit Jesus *H. Zijde*, hare kracht, haar geneesmiddel en haar leven putten, terwijl Jesus zeide, dat zij diep in zijn Hart woonde.

Eer Jesus Hart als den *Bruidegom uwer ziel*, die jaloersch is op uwe liefde, en uw geheele hart voor zich vraagt.

Nauwkeurigheid in de kleine deugden. »Mijne zijde is doorstoken om den menschen het geheim van mijn Hart te doen kennen, en hun te doen begrijpen, dat mijne liefde nog grooter is, dan de uiterlijke teekenen die ik er van geef; want mijne smarten hadden een einde, mijne liefde heeft er geen." Jesus tot de H. Cath. van Senen.

DE TAAL VAN 'T HART.

Wil de liefde tot ons spreken
Van haar lusten, van haar smart,
Zij vertoont haar sprekendst teeken:
't Menschlijk hart.
Is dat godlijk schrift dan duister,
Waar uw Jesus lust en smart
Op zijn Hart in vlammenluister
Zuchtend, schildert: „*Geef uw hart.*"
Kon het duidelijker spreken
't Hart, dat om uw hart komt smeeken?

31 Augustus.

Z. Isabella, Mgd. Zuster van den H. Lodewijk, koning (1270). Zij was altoos bezig met het gebed, of heilige lezingen of handwerken; lag gedurig in diepen ootmoed voor Jesus op de knieën. En toen eens de koning iets van haar vroeg, wat zij voor de armen maakte, gaf zij ten antwoord: «'t is de eerste van dit soort, dat ik maak; en de eerstelingen moeten voor Jesus zijn." Den koning maakte zij iets anders, en gaf het eerste aan den arme,

Eer Jesus' Hart als den *Troost der armen.* de hulp der ongelukkigen, de toevlucht van allen, die in leed of smarten zijn.

Bid voor de lijdenden.

«Zie hoe de goddelijke Zaligmaker op het kruis de armen heeft uitgestrekt om u te ontvangen, het hoofd gebogen om u te omhelzen, de zijde geopend, om u in zijn Hart te ontvangen." H. Alphonsus.

DE TAAL VAN 'T HART.

Wil de liefde tot ons spreken
Van haar lusten, van haar smart,
Zij vertoont haar sprekendst teeken:
't Menschlijk hart.
Is dat godlijk schrift dan duister,
Waar uw Jesus lust en smart
Op zijn Hart in vlammenluister
Zuchtend, schildert: „*Geef uw hart.*"
Kon het duidelijker spreken
't Hart, dat om uw hart komt smeeken?

31 Augustus.

Z. Isabella, Mgd. Zuster van den H. Lodewijk, koning (1270). Zij was altoos bezig met het gebed, of heilige lezingen of handwerken; lag gedurig in diepen ootmoed voor Jesus op de knieën. En toen eens de koning iets van haar vroeg, wat zij voor de armen maakte, gaf zij ten antwoord: «'t is de eerste van dit soort, dat ik maak; en de eerstelingen moeten voor Jesus zijn." Den koning maakte zij iets anders, en gaf het eerste aan den arme,

Eer Jesus' Hart als den *Troost der armen.* de hulp der ongelukkigen, de toevlucht van allen, die in leed of smarten zijn.

Bid voor de lijdenden.

«Zie hoe de goddelijke Zaligmaker op het kruis de armen heeft uitgestrekt om u te ontvangen, het hoofd gebogen om u te omhelzen, de zijde geopend, om u in zijn Hart te ontvangen." H. Alphonsus.

HET ONVERGANKELIJKE.

Al weêr een twaalfde deel verdwenen
Van 't geen de mensch zijn jaren heet;
Hoe spoedig dan zijn allen henen
Met al hun lusten, al hun leed!
En dan, o Harte van mijn Koning!
Wat wacht me dan, of kwaad, of goed,
Als aan den drempel van uw woning
Uw Hart mijn kloppend hart ontmoet?
O 'k hope, wat ge ons deedt verstaan:
»*Die mijn Hart eert, zal niet vergaan.*"

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

SEPTEMBER

maand der H. ENGELEN.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

Die eene *Novene* houden ter eere van *Maria's Geboorte* (uit een goedgekeurd boek dat handelt over die stoffe) verdienen: 300 dagen Aflaat elken dag. *Volle Aflaat*, in de Novene of binnen de acht dagen daarna. Gewone voorwaarden (Pius IX. 26 Nov. 1876. Racc. p. 269.) Die de Maand September vieren ter eere *der 7 smarten* van Maria, volgens een goedgekeurd boek over die smarten handelend. 300 dagen Afl. elken dag. (Pius IX. 3 April 1857. Racc. p. 236.)

Imprimatur.

Maastricht, 12 Juli 1887.

F. X. RUTTEN.

Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 September.

Z. Joanna Soderini (Serviet. 1367), leerling der Z. Juliana Falconieri, op wier hart zij het eerst het miraculeus afgedrukte beeld des Zaligmakers zag; zij bad van hare jeugd af dagelijks de H. Maagd en muntte uit door vurige liefde tot Jesus en werkzame naastenliefde.

Let dagelijks op drie dingen: uwe *goede meening*, *dagorde* en *dankzegging*. Zoo zal begin, midden en einde goed zijn.

„Tracht uw leven te regelen volgens de ootmoedige zachtheid van Jesus' Hart, door u met al zijne *intenties* te vereenigen." Z. M. M.

Die eene *Novene* houden ter eere van *Maria's Geboorte* (uit een goedgekeurd boek dat handelt over die stoffe) verdienen: 300 dagen Aflaat elken dag. *Volle Aflaat*, in de Novene of binnen de acht dagen daarna. Gewone voorwaarden (Pius IX. 26 Nov. 1876. Racc. p. 269.) Die de Maand September vieren ter eere *der 7 smarten* van Maria, volgens een goedgekeurd boek over die smarten handelend. 300 dagen Afl. elken dag. (Pius IX. 3 April 1857. Racc. p. 236.)

Imprimatur.

Maastricht, 12 Juli 1887.

F. X. RUTTEN.

Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 September.

Z. Joanna Soderini (Serviet. 1367), leerling der Z. Juliana Falconieri, op wier hart zij het eerst het miraculeus afgedrukte beeld des Zaligmakers zag; zij bad van hare jeugd af dagelijks de H. Maagd en muntte uit door vurige liefde tot Jesus en werkzame naastenliefde.

Let dagelijks op drie dingen: uwe *goede meening*, *dagorde* en *dankzegging*. Zoo zal begin, midden en einde goed zijn.

„Tracht uw leven te regelen volgens de ootmoedige zachtheid van Jesus' Hart, door u met al zijne *intenties* te vereenigen." Z. M. M.

GODS ENGELEN.

Gij vreest, dat uwe stem te zwak is,
Om tot den hemel door te dringen?
Ziehier een maand die tot gemak is
En laat Gods Englen voor u zingen,
Zij dalen onophoudlijk neêr
Beladen met Gods zegeningen;
Zij stijgen onophoudlijk weêr,
Om in uw plaats Gods lof te zingen,
En nemen, o zoo gaarne, uw beê
Naar 't godlijk Hart van Jesus meê.
Laat dus Gods Englen voor u zingen,
Uw beê zal door de wolken dringen.

2 September.

H. Stephanus, koning en patroon van Hongarije (1038). Deze koning had voortdurend Christus in den mond, in het hart, en voor oogen. Hij zag Hem echter vooral in *de armen,* wier ondankbaarheid hij om Jesus' liefde verdroeg, zelfs als zij hem mishandelden. Maria was zijn lust en troost.

Vraag dagelijks drie genaden: een *zachtmoedig* hart, als dat van Jesus; een *zuiver* hart, als dat van Maria; een *werkzaam* hart, als dat der Heiligen.

„Zoo dikwijls gij het goddelijk Hart van Jesus *aanziet,* denk er aan, het uwe aan dien zoeten Zaligmaker te geven." Z. Marg. M.

MISSCHIEN?

Misschien word ik nog eenmaal rijk!
Misschien zal 'k dan gelukkig leven.
Misschien vergaâr ik goud als slijk,
En juich in eeuwig groene dreven.
Misschien zal 'k dan der breedste scharen,
Ja, koningen het hoofd nog biên;
Misschien wel vijf en twintig jaren
Nog kindren van mijn kindren zien.
Misschien?—
En dan?— met geen misschien, misschien:
In eeuwigheid Gods Hart niet zien?
O mensch! hang voor een jaar of tien
Uw eeuwigheid aan geen *Misschien*.

3 September.

Z. Tarasia, dienstmaagd in eene pastorie (te Ourens, 1266), die Jesus bijzonder diende in de armen en in hare werkzaamheden; eens zag zij, hetgeen zij naar de armen droeg, in *bloemen* veranderd. Zij is *patrones* tegen oorkwalen.

Sluit altijd bij uw gebed in *drie zaken*, 1. de glorie van Jesus' Hart, 2. de zegepraal zijner H. Kerk, 3. de zaligheid der zielen: schatten van zegen.

„Het Hart van Jesus vindt zijn genoegen in de dienst der ootmoedigen en kleinen, en schenkt groote zegeningen aan hunne werken."

Z. Margareta Maria.

DE WARE VREDE.

Vrede! Vrede! zingen velen,
Wanend dat bij 't hartverdeelen
Toch nog vrede heerschen kan.
Neen! Den Schepper aller harten
Speelt ge door geen veinzen parten;
't Hart geheel, of niets er van.
Maar bedenk, o wereldminnaar,
't Harte Gods blijft eens verwinnaar,
En het niet geschonken hart,
Wacht een eindelooze smart.

4 September.

Z. Catharina Racconigi (Dominic. 1544) zag Jesus' Hart als een spiegel aller deugden, en ontving, als Jesus Bruid, van Jesus en Maria eenen ring. Ook muntte zij uit door liefde tot Jesus *lijden* en wordt onder de gestigmatiseerden geteld.

Offer immer bij de H. Mis *drie dingen*: 1. den Gekruisten Jesus aan den hemelschen Vader, 2. U zelven aan Jesus' Hart, 3. alle harten aan God.

„U groet ik, o heerlijke wonden, barmhartige Bron van alle genaden eu alle gunsten, die over de wereld vloeijen! Door u wordt den Hemel alle eer gegeven; gij zijt het sieraad der Kerk; gij de schrik der hel." H. Franc. Borgias.

ONS KRUISJE.

Kruisjes *vragen* — kruisjes *dragen*,
't Is niet één.
Maar ze dragen — zonder klagen:
Is toch één.
Durft ge *vragen* — Die te dragen:
Twee komt bij.
Geeft u 't *dragen* — Blijde dagen;
Zalig gij!
Maar hoeveel, die kruisjes *vragen*,
En ze niet dan morrend *dragen*!

5 September.

H. Laurentius Justiniani (patriarch van Venetië, 8 Jan. 1455) een der grootste vereerders van Jesus' Hart, „dat, schrijft hij, van liefde voor ons vlammend éénmaal met de lans, doch helaas! tallooze malen door de zonden der menschen gewond is."

Ga altoos ter H. Communie 1. zoo *eerbiedig* mogelijk, 2. zoo *zuiver* gij kunt, 3. zoo *vol vertrouwen* als Jesus' Hart het verdient.

„Vereenig u bij alles wat gij doet, met het H. Hart van Jesus, in het begin om u goed daartoe te bereiden, aan het einde, om alles weder goed te maken." Z. Margar. Maria.

ALTOOS JESUS.

Hij, die 't hart ons heeft gegeven
En doet kloppen dag op dag,
Vordert ook, zoolang wij leven,
Dat het Hem zij, slag op slag.
Mensch! leg dan de hand op 't harte.
Wees kloekmoedig, vraag het af:
Of 't, in blijdschap en in smarte,
Altoos heel zich zelve gaf.
Eens zal Jesus u dit vragen;
Maar te laat dan al uw klagen.

6 September.

H. Zacharias, propheet (j. d. wereld 3540), die zooveel voorspellingen Jesus aangaande deed: o. a. »*welke zijn die wonden in het midden uwer handen.*" *Zij zullen opzien tot Hem, dien zij* (op het kruis) *doorstoken hebben.* Juich, o dochter Sion, en jubel dochter Jerusalem, zie! uw Koning komt tot u, regtvaardig en Zaligmaker.— Zij zullen over Hem weenen, als over een eenig kind." enz.

Spreek altoos *uwe biecht,* als aan Jesus Hart, 1. Ootmoedig, opregt, volkomen, 2. Met *ware* droefheid over uwe zonden, 3. Met een *vast* voornemen van u te beteren.

»Wij moeten met allen ootmoed en vertrouwen, voor Gods aanschijn neêrgebogen, zijn goddelijk *Hart*, onuitputtelijke bron van liefde, smeeken, en niet ophouden, met een rouwmoedig hart te roepen: spaar, Heer, spaar uw Volk." Z. H. Pius. IX.

WARE BOETE.

Niet lezen hier!— Of eerst een kruis
Met eerbied op uw hart gestreken!
Wel komt het Harte Gods u thuis;
Maar nu, om allerstrafst te spreken.
»Gelijk de toren is gevallen,
Op de achttien iu Siloë's wallen,
Zoo zult,— tenzij ge boete doet,—
Gij 't eens betalen met uw bloed." (Luc. 13).
't Is streng; maar 't is het Woord des Heeren,
Dat u den een'gen weg wil leeren.
Zie toe, of nog de toren staat?
Misschien is 't morgen reeds *te laat!*

7 September.

H. Regina Mgd. M. (herderin in Bourgogne, 251), die sprak: „Ik heb *Jesus Christus*, die mij versterkt. *Jesus* zal mij beschermen." Alstoen verscheen haar *een kruis*, en eene duif, die haar toeriep in Jesus' naam: „Kom, Regina, in de rust van Christus." (Boll) *Patrones* tegen huidziekten.

Wandel zorgvuldig op *drie* manieren: 1. Voor God: ootmoedig, godvruchtig, vol vertrouwen, 2. Voor u zelven: rein, moedig, scherplettend, 3. Voor uwen naaste: zacht, opgeruimd, stichtend.

„Na u over uwe fouten en onvolmaaktheden verootmoedigd te hebben, begin op nieuw getrouw te zijn; het H. Hart ziet gaarne deze wijze van handelen, die de ziel in *vrede* houdt."

Z. Marg Maria.

ALTIJD BIDDEN.

Wanneer gij bidden moet?—
„*Altijd, en nooit verflauwen,*"—
Welt Jesus van 't gemoed,
Het meest nog voor de flauwen (Luc. 18)
„Doe, leert Hij, als die vrouwe,
Die aanhoudt zonder end,
Tot dat de meest ontrouwe,
Vermoeid, haar regt erkent.
Val zoo uw Vader lastig:
Hij wil uw beê standvastig."

September

H. Adrianus, M. (te Nicomedië 4 Maart 311), door zijne H. echtgenoote, Natalia, aangespoord: »o licht mijner oogen, hoe zalig zijt gij, nu gij sterft voor dien Heer, die voor u gestorven is." Later riep hij zelf, in een visioen, Natalia toe: »Wees welkom, zuster Natalia, *dienstmaagd van Christus*, en dochter der martelaren, kom, rust nu met ons." (Boll.)

Bezoek dikwijls *drie* heiligdommen: 1. uw *hart*, om het te kennen, 2. Gods *Tempel*, om Hem te eeren, 3. het *H. Hart* en de Wonden van Jesus, om er in te rusten.

»Laten wij ons hart zonder voorbehoud aan Jesus' Hart schenken, opdat wij Hem beminnen met al wat Hij ons gegeven heeft, dat alles Hem onderdanig zij, dat alles aan die goddelijke liefde gehoorzame."

Z. Marg. Maria.

Het gemeenschappelijk gebed.

Waar twee op aarde zamen
Vereend zijn in 't gebed,
Daar zegt de Hemel: amen!
En is de zaak gered."
Zoo Jesus; wijl zij bidden,
In zijnen Naam vergaard,
En Hij, in aller midden,
Met hen zijn bede paart.
O kracht van onze bede,
Bidt Jesus met ons mede!

9 September.

Z. Petrus Claver, S. J. Apostel der Negerslaven (8 Sept. 1654). Hij droeg doorgaans een *kruis* op zijn stok, behalve dat wat op zijn hart prijkte. Zijn eenige lust was: niets te zoeken, dan hetgeen Jesus zocht: zielen te heiligen en zalig te maken, met het oog op Jesus Christus. Hij won duizenden en duizenden voor Jesus H. Hart.

Zoek naarstig *drie deugden*: 1. U zelven in alles te verootmoedigen, 2. Gods glorie zooveel mogelijk te bevorderen, 3. Jesus' Hart aan *allen* te doen kennen.

„Het Hart van Jesus is de eenige ware vriend van onze harten, die enkel voor Hem zijn geschapen; ook kunnen zij geen rust, vreugde of volmaaktheid vinden, tenzij in Hem alleen."

Z. Marg. Maria.

ZIELENIJVER.

Denkt ge er aan, — die dit gaat lezen —
(Zelf misschien vol droefenis,)
Dat er, — eer ge aan 't eind zult wezen, —
Weêr een mensch gestorven is?
Honderd duizend telken dage
Weggemaaid voor de eeuwigheid —
Stellen zij uw hart geen vrage:
Of ge al biddend voor hen pleit?
Och! of u de tiende ziel
Voor Gods Hart ten deele viel!

10 September.

H. Theodardus, Bis. van Maastricht (668), die zeide: „Ik weiger niet voor mijn *Zaligmaker* den kelk des doods te drinken, die zich gewaardigd heett voor mij de *wondteekenen des lijdens* in zijn ligchaam te dragen." (Boll.) *Patroon* der veehandelaars.

Spiegel u dagelijks in *drie spiegels*. 1. Het graf, dat u wacht, 2. Gods geboden, waarnaar ge u moet rigten, 3. Jesus smaad en lijden, waarin ge Hem moet navolgen.

„O wat is het zoet te sterven, na eene opregte en standvastige devotie gehad te hebben tot het Hart van Hem, die onze Regter moet zijn."

Z. Marg. Maria.

ALTOOS VOORWAARTS.

Gelijk de landman, die wil bouwen,
Zijn oogen op de voor moet houën,—
Zóó hij, die voor het hemelsch goud,
Den akker van zijn hart bebouwt.
Vandaar de Heer: „Die eens ter dagen
De hand heeft aan den ploeg geslagen,
En daarna achterwaarts weêr blikt,
Is voor het Godsrijk ongeschikt."—
Vooruit dus! en op God uwe oogen,
Zoo ploegt ge voren zonder bogen.

11 September.

H. Sperandea, Mgd. Abdis (1278), bad Jesus op het kruis ziende, dat Hij dat teeken in haar hart zou drukken. En Jesus zeide: „Wat wilt gij, dat ik doen zal?" toonde zijne *H. Wonden*, en ging voort: „*Let hierop, dezen beveel ik u aan.*" Is 't wonder, dat zij van liefde tot Jesus' lijden gloeide? (Boll. p. 890.)

Offer dagelijks *drie geschenken*, 1. Jesus' Hart en Wonden met al hunne verdiensten, 2. Gods Heiligen met al hunne werken, 3. uw hart met Jesus Hart vereenigd.

„Gij zult voortgaan met de pratiek, om in vereeniging met de geloovigen, de dagelijksche opdragt van al uwe inwendige akten en uiterlijke handelingen op het altaar van mijn Hart te doen." Jesus tot de H. M. Magdalena de Pazzi.

ONS OFFER.

„Van den opgang van de zon,
Tot aan haar ondergang,
Vloeit de goddelijke Bron
Des offers eeuwen lang.
Waarom treedt ge dan niet nader,
Arme mensch!
Om Mij te offren aan den Vader,
Naar mijn wensch?
Heel de wereld kan geen schatten
Als dit offer Gods bevatten."
Zal dit woord van Jesus' Hart
U niet troosten in de smart?

12 September.

H. Guido van Anderlecht (1012) bezocht tweemaal het *H. Land*, om Jesus te eeren, en juichte om zijne armoede gelijkvormig te zijn aan Jesus armen levenstaat. Zijn lust was Jesus te dienen in de kerk van O. L. Vrouw te Laeken. *Patroon* der kosters, landbouwers, metselaars, en voor het vee.

Vlugt naarstig *drie klippen*: 1. Eigenliefde, 2. Eigenwil en 3 Eigen oordeel. — Maar meen niet, dat dit gaan zal zonder het *compas* van Jesus' Hart.

„Men moet niet beminnen, dan door het Hart van Jesus, niet handelen dan volgens zijnen geest; zoodanig, dat wij Hem zelven in ons laten leven, en heerschen, en handelen." Z. Marg. Maria.

ONZE LEIDSMAN.

»Kan wel een blinde een blinde leiden?"
Vraagt ons de Heer. (Luc. 6,39)
»Of storten zij niet ligtlijk beiden
Ten afgrond neêr?"
O hart, dat zich zoo ligt laat blinden,
Let dan op Hem,
Wiens Hart u 't Godlijk Licht doet vinden,
En volg zijn stem.
Zijn kruis, zijn wonde en doornenkrans
Zijn, in zijn vlammen licht, uw glans!

13 September.

Z. Margareta Fontana, Mgd. (Dominic. 1513.) Jesus' *lijden* vurig minnend, trok zij uit de overweging zijner smarten de les: Men moet voor Jesus gekruist en verstorven zijn; een lid van Jesus Christus mag niet tenger en teêrgevoelig, het moet sterk en gaarne *gekruist zijn.* (Boll. p. 134).

Sluit getrouw *drie poorten,* 1. uwe zinnen, voor kwade lusten, 2. uw mond voor liefdelooze woorden, 3. uw hart, voor booze gedachten.

„Als gij een of ander te lijden hebt, verblijd u, en vereenig het lijden met dat van Jesus Hart, dat voor u geleden heeft." Z Marg. M.

ONS GELUK.

Mensch! wat zoudt ge zalig wezen,
Ook bij de ergste droefenis,
Wist ge er zegen in te lezen,
Waar Gods Hart zoo mild meê is!
Zegen, van aan Jesus Harte
Meer te geven dan den schijn,
Zegen, om in rouw en smarte
Jesus' Hart gelijk te zijn!
O hoe weinigen begrijpen
Dat de vrucht voor God moet rijpen!

14 September.

H. Catharina van Genua, Wed.(1510) „Zie, mijne dochter, sprak Jesus tot haar, al dat bloed is op Golgotha uit liefde voor u vergoten." Haar hart was, in letterlijken zin *gloeijend* van liefde. „Ik zal niet rusten, zuchtte zij, tot ik geheel in uw goddelijk Hart worde verborgen. Wat wil ik op aarde, dan dat mijn hart voor u gloeije."!

Rigt uw oog dagelijks op *drie lichttorens*: 1. 's levens einde, dat nabij is, 2. Gods oordeel, dat gestreng is, 3 de eeuwigheid, die nooit eindigt.

„De wonde in Jesus H. Zijde is die zonne-stad, waarvan de profeet Isaias spreekt: want in de opening van Jesus' Hart is ons de poort van het Paradijs geopend, waaruit ons de glans van het eeuwig licht toestroomt." H. Antoninus.

ONS LICHT.

Mijn God! hoe stralend is uw licht,
Het pronkstuk uwer handen,
Als het des middags in 't gezigt
En op ons hoofd komt branden!
En toch wat nietig beeld, die zon,
Van 't hooger hemelsch leven,
Uit de eindelooze liefdebron,
Ons in uw Hart gegeven!
O Zon, der zonnen middelpunt,
Uw luister zij mijn hart vergund!

15 September.

H. Nothburga, Mgd. (14 Spt. 1313), dienstmaagd te Rottenburg, uitmuntend bezorgd voor de *armen* van Jesus, en ook, om hare diensten te bewijzen aan eene vroegere meesteres, die haar had weggezonden; een voorbeeld der christelijke dienstmaagden; patrones van Tyrol; afgebeeld met sleutels; kinderen, enz.

Beschaam u dagelijks om *drie fouten*,
1. uwe traagheid voor geestelijke zaken,
2. uw kleinen vooruitgang in de deugd,
3. uwe kleinmoedigheid, in het lijden voor Jesus.

„Die zijnen naaste niet beschouwt in het Hart van Jesus, loopt gevaar hem noch zuiver, noch standvastig te beminnen; maar in dit H. Hart beschouwd, wie zou hem niet beminnen en niet verdragen?" H. Franc. van Sales.

OPDRAGT.

Mijn Jesus! wat ik dezen dag
Al bidden, werken, lijden mag,
Mijn lust en leed, mijn vreugde en smart,
Ik offer alles aan uw Hart.
Ik offer het met uwe smart,
En door Maria's vlekloos Hart,
Opdat ik immer vrij en blij,
En, Jesus, altoos de uwe zij.
Zoo worde ik heel tot offerhanden,
Uw Harte doe mijne offers branden!

16 September.

H. Cyprianus, Bis. van Carthago. M. (258), die leerde, hoe Isaias' woord (hij bragt wateren voort uit de steenrots) vervuld is toen de steenrots, Christus, op het kruis werd geopend met de *lans*, nadat Jesus zelf ons had toegeroepen: «die dorst heeft, hij kome en drinke." Aan den H. Cornelius, Paus, had hij den marteldood voorspeld (252).

Zorg in uwe woning voor *drie voorwerpen:* 1 een beeld des Gekruisten en van zijn goddelijk Hart, 2. eenige geestelijke boeken, 3. Gewijde voorwerpen: water, kaars, palmen.

»Het Hart van Jesus heeft eene oneindige begeerte om door zijne schepselen gekend en bemind te worden; dewijl hij in hen zijn rijk wil vestigen, om in al hunne noodwendigheden te voorzien, daar Hij de bron van alle goed is!" Z. Marg. Maria.

AVONDGEDACHTE.

Als de avond valt, en 'k op mijn sponde
Het scheemren zie bij maneschijn,
Dan denk ik aan de laatste stonde,
Mijn God! voor ik bij U zal zijn.
Dan bid ik: Jesus, wil mij geven,
Dat ook ten avond van mijn leven,
Ik u zoo kalm en rustig beid,
Tot dat de Morgenzon zal pralen,
Uw godlijk Hart in al zijn stralen,
Ten morgenstond der eeuwigheid.

17 September.

H. Wondteekenen van den H. Franciscus van Assisië, op den berg Alverno in Toscane, bij de verschijning van een gekruisten Seraphijn, in de handen, voeten, en *regterzijde* ontvangen (1224). Geen wonder, dat Jesus voor hem alles was, aan wiens goddelijk Hart hem o. a. de *zijdewonde* voortdurend herinnerde.

„Oefen u dagelijks in *drie deugden*, 1. Werkzaamheid in vereeniging met Jesus' Hart, 2. Minzaamheid jegens allen, 3. Gedienstigheid voor anderen.

„O wat is het aangenaam aan Jesus Hart, de gebeden te ontvangen, die men doet voor de zondaars! „Help mij zielen zalig maken door uwe gebeden," zeide Hij eens aan de Eerb. Seraphina de Capri!" H. Alphonsus.

ONZE NAASTE.

— Hoe vaak moet ik vergeven,
Mijn Meester! Zevenmaal?—
— Neen, zeventig maal zeven,
Zoo luidt mijn hartetaal.
En niet alleen vergeven,
Maar ook met lief bescheid,
Zoo als gij zelf moet leven
Door Gods barmhartigheid (Mt.18,21)
O wrok in 't menschelijk harte,
Wat baart gij Jesus smarte!

18 September.

H. Joseph van Cupertino (Franc. 1663), soms gezien als rustende aan Jesus' Hart. Hoorende hoe de H. Catharina van Senen de H. wondmerken droeg, riep hij tot God: „Open mij den boezem, scheur mij dit hart." Uitmuntend devoot tot Jesus' *kruis*, en het *H. Sacrament*, riep hij stervende tot de H. Hostie: Ziedaar de parel! Jesus, neem mijn hart."

Bij al uwe werken houd 1. God voor oogen, 2. Jesus tot voorbeeld, 3. Maria tot hulpe.

„Laat ons Jesus Hart beminnen; maar beminnen wij Het op het kruis, want Hij vindt er zijn lust in, als hij in een hart aantreft: *liefde*, *stilzwijgen* en *lijden*." Z. Marg. Maria.

ONZE PLIGT.

„Wilt gij barmhartigheid verwerven?
Wees zelf barmhartig,"- leert de Heer.
De bloem, die op den boom gaat sterven
Bederft de vrucht niet, geeft haar eer.
Zoo heeft zich Jesus' Hart gegeven,
Zoo schenkt Hij dagelijks zijn Hart;
Zoo moet gij anderen doen leven
Of door uw dood, of door uw smart.
Het leven wordt geënt op 't leven;
Welzalig zoo gij 't sap moogt geven.

19 September.

H. Ianuarius, Bis. van Benevento, M. (305). Zijn bloed in een glas bewaard, wordt nog jaarlijks vloeijend en blijft zoo een eeuwige getuige voor de glorie van Jesus en zijne martelaren. 't Is een der sprekendste wonderen, dat de ongeloovigsten moet overtuigen. De Heilige is *patroon* der goudsmeden.

Wilt gij Jesus' Hart glorie verschaffen, begin en eindig al uwe werken, 1. *Met God*, 2. *in God*, 3. *om God*.

„Ziedaar het Hart, dat de menschen zoozeer bemind heeft, dat het zich heeft uitgeput en alles voor hen heeft geofferd, en toch ontvang ik van de meesten slechts koudheid en verachting." Jesus tot de Z Marg. M.

JESUS TUIN.

Gij vraagt, waar gij mijn Hart moogt vinden,
En 't drukken aan uw minnend hart?—
Kent gij den Tuin niet uws Beminden,
En 't geen u daar geschonken werd?
De levensboom, nu zonder doornen,
Het Bloed der druive in gulden schijn,
De Tarwebloem der uitverkoornen,
Ik zelf, die heel aan U wil zijn!
Kom dan, o kom! Ik wacht met smarte,
Uw bloempjes voor mijn minnend Harte.—

20 September.

H. Eustachius, M. (118), die uit liefde tot Jesus zijne goederen aan de armen schonk, en met zijne echtgenoote en kinderen voor Jesus gefolterd, op de moedigste wijze den Heer Jesus beleed. Deze Heilige is een der beroemde 14 *H. Noodhelpers*, afgebeeld met leeuw of hert, enz. en patroon der jagers.

Zoek in alles *drie hoofdzaken*, 1. Gods glorie, 2. Gods heiligen wil, 3. de navolging van Jesus' Hart.

„Al wat Jesus Hart van ons begeert, is, dat wij den H. wil Gods volbrengen: Mijn Zoon, geef mij uw hart." (Spr. 23.) H. Alphonsus.

GODS VADERZORG.

Wat vreest ge in 't aardsch gewemel
  Voor onverwacht geweld? —
Is 't God, die aan den hemel
  De ontelbre sterren telt,
Dezelfde telt ze ook allen,
  De haren van uw hoofd,
Waarvan niet één zal vallen,
  U, zonder Hem, ontroofd.
Wien zal nog weemoed treffen,
Die dit weet te beseffen?

21 September.

H. Mattheus, Apostel en Evangelist, die ons de woorden van Jesus heeft opgeteekend: „*Leert van mij, omdat ik zachtmoedig en nedrig van harte ben.*" Hij was bijzonder getroffen door de hemelsche majesteit en zoetheid van Jesus gelaat, den spiegel van zijn Hart (zegt de H. Hieronnus) en stierf voor Jesus den marteldood aan het altaar.

Bemin en zoo vurig mogelijk op *drie*, wijzen 1. God boven al, 2. uwe vrienden in God, 3. uwe vijanden om God.

„De reden, die ons bijzonder moet aansporen om onzen naaste te beminnen, is deze, dat hij door het Hart van Jesus bemind wordt."

H Alphonsus.

OPGERUIMDHEID.

Waarom zoo zuur weêr 't licht aanschouwd,
U tot genot gegeven?
Of meent ge, dat gij sterker bouwt,
Als ge in 't verdriet blijft leven?
Welaan, aanschouw dan Jesus' Hart,
Uw zonnelicht in zielesmart,
Het wil niet dat we beven.
Het wil, dat ge ieder uur bemint,
Dat ge elken dag in deugden wint;
Maar, — dat ge in vreugd zoudt leven.

22 September.

H. Thomas van Villa Nova, Bis. (18 Sept. 1555.) „Het nest der Tortelduif (dat is de reine en klagende Kerk), zegt hij, is de boezem van haar Welbeminde, waarin zij door de opening der *zijde* binnengaat en veilig haar nest bouwt." Zelf zocht hij de rust in Jesus lijden en Hart, en stierf onder de Consecratie der H. Mis in zijne kamer gelezen.

Sta pal in *drie zaken,* 1. in waken, 2. in bidden, 3. in strijden; Jesus Hart blijve in alles uw voorbeeld.

„Om God van ganscher harte te beminnen, moet men eene vurige *begeerte* hebben om Hem te beminnen. De *godvruchtige begeerten* zijn de vleugelen, die ons overvoeren tot in het Hart van Jesus." H. Alphonsus.

BLADVULLING.

De Lezer sla dit blad maar over,
De Lezeres nog eer.
Een oud en slechts bladvullend loover
Verdient geen aandacht meer.
Men zegt: (zoo'n *Men* kan veel vertellen),
«De man leeft door 't verstand,
De vrouw (heeft ze ook wat te bestellen)
't Meest van den hartekant."
Maar nu de vraag: het brein of 't hart,
Wat wel het meest den Hemel tart?

23 September.

H. Thecla, Mgd. M. (1 Eeuw). Zij was *de eerste Martelares*, die haar triomf begon, door in haar hart alle aardsche neigingen te versmoren, en zich dood voor de wereld te maken.'' (H. Greg. Nys.) Jesus was voor haar alles, die haar dan ook onverlet in 't vuur bewaarde. *Patrones* tegen brand en verbranding.

Let bij uw gebed op *drie zaken*, 1. op Gods tegenwoordigheid, 2. op den persoon tot wien ge spreekt, 3. op de woorden die gij zegt.

„De Verlosser heeft gewild, dat na zijn dood zijn Hart zou geopend worden, opdat wij de gedachten zijns Harten zouden zien, die niets zijn dan gedachten van liefde voor den mensch."

H. Franc. v. Sales.

HET VIOOLTJE.

Herinnert ge u, wat Jesus leerde
Van den verwaanden Phariseê,
Toen zich de Tollenaar bekeerde,
En allernedrigst boete deê?
Het leert u, nooit u te verheffen,
Zoolang zijn Hart uw harte ziet;
Den ceder zal zijn bliksem treffen,
Het nedrig veldviooltje niet.
Maar nedrigheid, waar u te zoeken?—
Tenzij, — in groote, dikke boeken?

24 September.

H. Gerardus Bis. M. (1046) eerde Jesus in het *H. Land*, doorstond vele gevaren om Jesus te prediken, bad, als Stephanus, gesteenigd voor zijne vijanden, en stierf met eene lans doorboord. Zijn lust was het gebed, en de verpleging der armen en melaatschen, in wien hij Jesus persoon vereerde.

Vereer bijzonder *drie dingen* 1. de H. Lans, 2. de H. Nagelen, en 3. de Doornenkroon. Zij zullen u Jesus' Hart herinneren, dat ze voor u heeft geleden.

„Beklaag u niet over uw kruis; is het u niet voldoende, dat het u gegeven is door de hand eens vriends, wiens minnend Hart het van eeuwigheid voor u bestemd had." Z. Marg. Maria.

BLADVULLING.

De Lezer sla dit blad maar over,
De Lezeres nog eer.
Een oud en slechts bladvullend loover
Verdient geen aandacht meer.
Men zegt: (zoo'n *Men* kan veel vertellen),
«De man leeft door 't verstand,
De vrouw (heeft ze ook wat te bestellen)
't Meest van den hartekant."
Maar nu de vraag: het brein of 't hart,
Wat wel het meest den Hemel tart?

23 September.

H. Thecla, Mgd. M. (1 Eeuw). Zij was *de eerste Martelares*, die haar triomf begon, door in haar hart alle aardsche neigingen te versmoren, en zich dood voor de wereld te maken.'' (H. Greg. Nys.) Jesus was voor haar alles, die haar dan ook onverlet in 't vuur bewaarde. *Patrones* tegen brand en verbranding.

Let bij uw gebed op *drie zaken*, 1. op Gods tegenwoordigheid, 2. op den persoon tot wien ge spreekt, 3. op de woorden die gij zegt.

„De Verlosser heeft gewild, dat na zijn dood zijn Hart zou geopend worden, opdat wij de gedachten zijns Harten zouden zien, die niets zijn dan gedachten van liefde voor den mensch."

H. Franc. v. Sales.

HET VIOOLTJE.

Herinnert ge u, wat Jesus leerde
Van den verwaanden Phariseê,
Toen zich de Tollenaar bekeerde,
En allernedrigst boete deê?
Het leert u, nooit u te verheffen,
Zoolang zijn Hart uw harte ziet;
Den ceder zal zijn bliksem treffen,
Het nedrig veldviooltje niet.
Maar nedrigheid, waar u te zoeken?—
Tenzij, — in groote, dikke boeken?

24 September.

H. Gerardus Bis. M. (1046) eerde Jesus in het *H. Land*, doorstond vele gevaren om Jesus te prediken, bad, als Stephanus, gesteenigd voor zijne vijanden, en stierf met eene lans doorboord. Zijn lust was het gebed, en de verpleging der armen en melaatschen, in wien hij Jesus persoon vereerde.

Vereer bijzonder *drie dingen* 1. de H. Lans, 2. de H. Nagelen, en 3. de Doornenkroon. Zij zullen u Jesus' Hart herinneren, dat ze voor u heeft geleden.

„Beklaag u niet over uw kruis; is het u niet voldoende, dat het u gegeven is door de hand eens vriends, wiens minnend Hart het van eeuwigheid voor u bestemd had." Z. Marg. Maria.

ONZE MOED.

,t Is kruis op kruis, en 't houdt niet op,
Mijn God! waar moet dat henen?—
Waarheen? Naar Thabors hoogsten top,
Door rif en rots en steenen.
Maar!— niet zoo kwijnend moogt ge gaan,
Zie 't kruis op Jesus Harte *staan*.
Het staat, gelijk Maria stond
Naast Jesus, haren Zone;
Alleen op dezen heilgen grond
Wacht u Gods Harten kroone.

25 September.

H. Cleophas, Jesus leerling, die Hem zeide: „*Heer, blijft bij ons, want het wordt avond,*" en later: „was ons hart niet in ons brandende, toen Hij ons de H. Schrift verklaarde." Hij werd in hetzelfde huis door de joden gemarteld, waar hij Jesus had verzocht binnen te gaan, in Emmaus.

Let dagelijks op *drie inspraken*, 1. Van God, 2. van uw Engelbewaarder, 3. van goede vrienden en boeken. Daardoor werkt Jesus' Hart in u

„Verban alle redeneringen der eigenliefde, om u eenvoudiglijk met Jesus' Hart te onderhouden, en om geheel in zijne liefde en zijn intenties te treden, voor hetgeen Hij van u vordert." Z. Marg. M.

ONS PUNTJE.

Het blaadje van een bloem te scheuren
Is ligt genoeg.
De lust, om geur en kleur te keuren,
Komt ligt te vroeg.
Maar voor zich zelven te beseffen,
Wat puntje juist het hart moet treffen,
Komt nooit te vroeg, — En nooit genoeg.
Ik wed: dit lezen honderd vrinden,
Die 't puntje voor al de andren vinden,
Maar voor hun eigen hart,— nauw één,—
Of geen.

26 September.

Z. Lucia, Mgd. (Franc. 15 Eeuw). Zij had doorgaans het kruisbeeld in hare hand, altijd Jesus *H. Wonden* voor oogen, bad en vastte vooral op de Vrijdagen, en ontving de grootste gunsten, die als gulden stroomen uit Jesus wonden op haar daalden. (Boll.)

Let dagelijks op *drie punten*, 1. U te vereenigen met de goede menschen, 2. met de H. Engelen, die Jesus aanbidden, 3. met Jesus Hart zelf in het H. Sacrament.

„Neem alles gretig aan, wat u verootmoedigt, als het ware middel om het zoete Hart van Jesus te doen zegepralen en om uw hart op zijne beurt in het zijne te doen heerschen."

Z. Marg. Maria

DE DOORNEN

De doorn is scherp, maar heilvol tevens
Voor het beschouwend menschenhart.
Zij gaf een kroon den Heer des levens,
Die ons tot heil en glorie werd.
Ook drong ze door in 't Moederharte,
Dat met de Liefde-in-doornen leed,
Tot dat ze in 't laatste, na de smarte,
Ten krans om 't godlijk Harte gleed.
O ziel wat vreest ge dan de doornen,
Zoekt gij den krans der uitverkoornen?

27 September.

H. Elzear, graaf (1323), die zijne H. echtgenoote Delphina leerde, hem altoos in het H. Sacrament te zoeken; „*daar woon ik.*" Ter eere van Jesus *H. Wonden* geeselde hij zich met ijzeren ketenen. Geheel zijn huisgezin moest 's morgens „het hart tot God verheffen en al de handelingen aan God opofferen." Stervende sprak hij: „Door uw kruis en lijden, verlos hem Heer."

Bezoek dikwijls *drie plaatsen*, 1. uw bidbankje, 2. de kerk, 3. de woonplaats van een arme. Daar vooral zult gij Jesus' Hart vinden.

„Laat ons Jesus Hart beminnen in al de voorvallen des levens, en altijd, altijd zeggen: „Mijn Vader! dat uw wil geschiede." Z. Marg. Maria.

BLOEMEN EN STERREN.

Wat zijn ze schoon, uw lieve bloemen,
O Harte Gods! het aardrijk rond!
t Is of uw Naam, zoo zoet te noemen,
Op elke bloem geschreven stond!
Wat zijn ze schoon, uw lieve sterren,
Mij tegenlachend uit de vert',
Ik lees er, zonder ooit te warren,
Den grooten Naam in van uw Hart.
O God! uw sterren en uw bloemen
Zij dwingen beide uw Hart te roemen.

28 September.

H. Eustochium Mgd. (419) verliet alles, om met hare H. moeder *Paula*, te Bethlehem, bij Jesus kribbe, te leven. Daar leerde ze van den H. Hieronymus al hare handelingen met het kruisteeken te beginnen, altijd te werken of te bidden, alles te vermijden, wat haar hart kon bederven of weekelijk maken.

Let altijd aandachtig, 1. op het teeken zelf van het H. Kruis, 2. op de H.H. Drievuldigheid, die gij aanroept, 3. op Jesus' Hart, dat u het kruisteeken zoo ligt herinnert.

„Verdraag zachtzinnig al de kleine tegenkantigen, die de naaste u veroorzaakt, zonder hem ooit uw spijt te doen gevoelen; want dit is tegen den wil van het H. Hart van Jesus." Z. M. Maria.

ONS BETHLEHEM.

Wat zijt Gij schoon — Op uwen troon,
In 't heilig Sacrament!
En toch veelal, — Van 't grootst getal
Zoo weinig nog gekend.
O godlijk Hart, — Wat bittre smart,
Stort dat in mijne ziel,
Als in genot, — Voor u, mijn God
Ik hier aanbiddend kniel.
O Jesus om dit Sacrament,
Ons Bethlehem op aard,
Maak u aan alle hart bekend,
Dat u nog droefdheid baart.

29 September.

H. Michaël, Aartsengel, en bijzondere beschermer van de Kerk, Jesus' Bruid genoemd op aarde. Hij herinnere ons, hoe de H. Engelen meermalen de H. Communie bragten aan Gods Heiligen, en hoe de Z. Margareta de *Engelen* zag, die zich met haar vereenigden, om het H. Hart van Jesus te vereeren. De H. Michaël is *patroon* voor een goed oordeel.

Let 1. hoe de H. Engelen tegenwoordig zijn bij de H. Mis, 2. in u Jesus' Hart aanbidden bij de H. Communie, 3. uwe gebeden aan God opdragen.

„Gij zult het H. Hart van Jesus tot erfdeel hebben, als gij voor God de liefde hebt van een kind, voor uwen naaste de liefde van een vader, voor u zelven de liefde van een regter."

Z Marg. Maria.

GODS WACHTERS.

O Harte Gods, wat zijt Gij groot,
Die ginds millioenen bollen
Als stofjes in de ruimte goot
En om uw troon doet rollen.
Terwijl ze als wachters voor U staan,
En naar uw vast beslissen,
Al dansende ter reije gaan,
En er niet één durft missen!
Maar wat dan, eindloos groote Heer,
Is niet uw talloos Englenheir!

30 September.

H. Hieronymus, kerkleeraar, pr. (420), die ons leerde, hoe de H. kerk uit Jesus' *zijde*, met de lans gewond, is gevormd, en te *Bethlehem* Jesus' gunsten mogt ontvangen. In een visioen aan de H. Francisca zeide hij: „Gij mogt Jesus, den Spiegel aller lusten zien; zorg voor een rein en vlammend *hart*, dan kunt gij opklimmen." (Boll.)

Vraag dagelijks uw Engelbewaarder, 1. Jesus Hart te mogen kennen, 2. Het met hem te vereeren, 3. door hem tot Jesus te komen.

„Onze Lieve Heer heeft mij schatten van liefde en genade doen kennen, weggelegd voor hen, die zijn Hart, zooveel zij kunnen, zullen eeren en doen eeren; maar schatten zóó groot, dat het mij niet mogelijk is die te beschrijven"

Z. Marg. Maria.

MIJN ENGEL.

»O mensch! ziehier eens in mijn boekje,
Dat eenmaal op den grooten dag
Doorsnufflen zal in ieder hoekje
Het Harte Gods, dat alles zag.
Ziehier uw tranen en uw zuchten,
In ſijn en onbederflijk goud.
Maar ook, in 't zwart, uw kruisjes vlugten,
En ach! hoe menige andre fout!
Bedenk, dat weêr een maand verdwijnt,
En spoedig Jesus' kruis verschijnt."

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

OCTOBER

maand van den H. ROZENKRANS.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

GEBED.

„Engel Gods, die mijn Bewaarder zijt, verlicht, bewaar, regeer en bestuur mij, die door de goddelijke goedheid aan U ben toevertrouwd.''

100 dagen aflaat telkens.

Volle aflaat den 2 October (feest der H. Engelen) voor die het een jaar lang dagelijks bidden.

Volle aflaat, eens per maand, voor hen, die het eene maand lang elken dag bidden. (Gewone voorwaarden.)

Volle aflaat in de uur des doods voor die het dikwijls gebeden hebben. (Pius VI en VII. Raccolta p. 226).

.....

Imprimatur.

Maastricht, 10 Augustus 1887.

F. X. RUTTEN.
Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 October.

H. Bavo, patroon van Gent (654) bekeerd door eene preek van den H. Amandus, Bis. v. Maastricht, schonk zijne goederen aan de armen, bouwde eene cel in een boom, maar eene andere in *zijn hart*, waar hij onverpoosd met *Jesus* omging en gevoelde wat de leerlingen van Emmaus zeiden: was ons hart niet brandend in ons, enz. (Boll.) *Patroon* tegen den kinkhoest.

Denk aandachtig aan de *Geheimen* van Jesus' Hart, bij het bidden van den Rozenkrans; zoo zult gij Jesus' Hart dagelijks beter leeren kennen.

„Het H Hart van Jesus is de schatkamer van alle genaden, en ons vertrouwen is er de *sleutel* van."

Z. Marg. Maria.

DE ROZENKRANS.

Zoo vaak de sidderende kralen,
Als rozen voor Maria's troon,
U biddend door de vingren dalen,
Gedenk haar goddelijken Zoon:
Zijn Hart, dat ge in dien Rozenregen
Met vreugde in Bethlehem begroet,
Of langs zijn doornenvolle wegen,
Of op zijn glorietroon ontmoet.
Zoo zult ge 't Harte Gods bevechten,
En onverwelkbre kransen vlechten.

2 October.

H. Leodegarius (St. Léger) Bis. van Autun, M. (678.) „Naar Jesus voorbeeld, (schreef hij aan zijne moeder,) moet het ons gemakkelijk zijn voor onze vijanden te bidden;" wat hij dan ook stervende deed. Meer dan veertig parochies in Frankrijk dragen zijn naam; hij is *patroon* der molenaars.

Gedenk dagelijks bij uw Rozenhoedje 1. uwe vrienden, 2. uwe vijanden, 3. hen vooral, die u vervolgen. 't Is de leer van *Jesus' Hart*, dat daarin vooral uw zegen en volmaaktheid gelegen is.

„Bij Longinus, even als bij den goeden moordenaar, was de genade der bekeering het antwoord op het gebed van Maria. Het feit zelf een medewerktuig voor Maria's smart geweest te zijn, verwierf hun een bijzondere aanbeveling aan de gebeden onzer H. Moeder."

(Maria d'Agreda, bij Faber.)

DE LUIAARD.

In 't Oosten kon de luiaard liegen:
»Er is een leeuw op 't pad."
Hoe zal hij ons in 't land bedriegen,
Dat nimmer leeuwen had?
Och, meen niet, hij zal minder geeuwen,
Of werken voor zijn schat;
Hier maakt hij zich van muggen leeuwen,
Of zucht: »daar is geen pad."
O trage, gij alleen staat stil,
Waar 't Harte Gods ons trekken wil.

3 October.

De twee Ewalden, de zwarte en de witte, Mart. (695) gezonden door den H. Willibrordus, en uitmuntend door hunne devotie tot de *H. Mis* en het *H. Sacrament*. Hunne Reliekwieën werden gevonden door den H. Tilman. Zij zijn *patronen* van Westphalen.

Toon dagelijks uwe dankbaarheid voor de gave des geloofs door te bidden voor de bekeering der duizend millioen ongeloovigen op aarde levend.

„Beschouw uwen naaste in het Hart van Jesus, en als binnen in zijn H. boezem. Wie zou hem daar niet beminnen? Wie zijne gebreken niet verdragen? Ja, daar is hij, de dierbare naaste, en hij is er zoo zeer, dat de Bruidegom zijn leven voor hem geeft"

H. Franc. v. Sales.

DE HONIGBIJ.

De vlinder, die van bloem tot bloem,
Steeds rusteloos blijft zweven,
Vergadert, ja, wat ijdle roem,
Maar luttel om te leven;
Terwijl op ééne bloem de bij
Haar honig zit te puren
En gadelooze lekkernij
En krachten vindt, die duren.
Uw hartebloempje noem ik niet,
Nu zelf gij Jesus Harte ziet.

4 October.

H. Franciscus van Assisië (1226) een der vurigste minnaars van Jesus' Hart, die mede daarom de merkteekenen der H. Wonden mogt ontvangen en in *de regterzijde*, het eerst der bekende gestigmatiseerden, het beeld der *H. Zijdewond* mogt dragen. Met Jesus lijden was zijn lust, voor Hem arm zijn en arbeiden zijn genot.

Verberg dagelijks in Jesus' Hart 1. u zelven, 2 uwe weldoeners, 3. al de leden van uwe familie en uwe vrienden.

„Het H. Hart van Jesus zal u groote genaden schenken, als gij den moed hebt hem te volgen door u zelven te vergeten, u aan zijne voorzienigheid over te laten, en eene zuivere meening in alles te bewaren." Z. Marg. Maria.

OMZIGTIGHEID.

De boosheid schijnt te triomferen,
Als zij het Harte Gods veracht,
En door haar pracht in woon en kleêren,
Als spottend, met de toekomst lacht.
Zij denkt niet aan het *spaniang* leven,
Haar door den *Eeuwige* gegeven,
Die tijd heeft, en zijn ure wacht.
O dwaze, trotsch op oogenblikken,
Doet u dat eeuwge dan niet schrikken,
Dat komt, — misschien nog dezen nacht ?

5 October.

Z. Mattheus Carrieri (Domin. 1470) stortte vurige tranen bij het overwegen van Jesus' *lijden*, trok velen tot Jesus' Hart door zijn ijverig prediken, en ontwaarde eens, toen hij bad Jesus' smarten te mogen deelen, hoe zijn hart met een vurige pijl doorboord werd.

Bid dagelijks voor de *honderd duizend* menschen, die er elken dag sterven, opdat zij door Jesus' Hart mogen zalig worden.

„Het komt mij voor, dat het groot verlangen onzes Heeren om zijn Hart vereerd te zien, daaraan is toe te schrijven, dat Hij de uitwerkselen der Verlossing in de zielen wenscht vernieuwd te zien." Z. Marg. Maria.

SCHIJN EN WAARHEID.

„Schijn bedriegt" — zegt iedereen;
Maar, wie denkt op aarde,
Dat het goddlijk Hart alleen
Alles schat naar waarde,
En, zoo 't hart zich zelf al liegt,
Toch den Eeuwge niet bedriegt?—
Menschlijk hart, bedenk het innig,
Als ge vaak, zoo diep uitzinnig,
Ook uw' hart maar geeft *den schijn*,
Van hetgeen 't zou moeten zijn.—

6 October.

H. Maria Francisca der 5 *wonden* (Franc. in Napels, 1791) verkreeg om hare liefde tot Jesus' Wonden, de H. Wondmerken, en door haren ootmoed, dat ze niet zigtbaar bleven, tenzij tegen 't licht, daar een dun vliesje de wonden bedekte. Zij mogt zeer veel met Jesus lijden en leed het allergeduldigst, met vurige liefde.

Bid veel voor *de lijdenden* en *zieken*, die òf veel geduld noodig hebben, òf reeds door hun geduld de lievelingen van Jesus' Hart zijn.

„*Zalig zij, die weenen!*"

„Waarom treden alle menschen niet binnen in het H. Hart van Jesus, zoo wijd geopend? in die holte der liefde, die zoo diep is." Z. Marg. Maria.

EEN COMPAS.

Begeert gij 't menschlijk hart te peilen,
Dien afgrond, wonder zonderbaar?
Er is, om op die zee te zeilen,
Een klein compasje, in 't woordje „maar".
Daar woont een brave, zegt men, maar....
Ginds de allerbeste lieden, maar....
En hier, en heilig zieltje, maar....
Zoo maakt dat maar, u alles klaar....
Ook Jesus' Harte maakt dat waar:
„Wat baat, als ge alles wint, door nijd,
Maar — aan uw ziele schade lijdt."

7 October.

H. Justina, Mgd. M. te Padua, onder de glorie's van Jesus Hart in de H. Kerk geteld, en uitmuntend door moed en vurige liefde, toen zij, voor haar goddelijken Bruidegom met een zwaard werd doorstoken. *Patrones* van Venetië.

Oefen u in *moedige gedachten*, om veel voor Jesus' Hart te werken en te strijden; maar zorg, dat zij opregt gemeend en ootmoedig zijn.

„Mijne zijde is geopend, om den menschen het geheim mijner liefde te openbaren, en om hen te doen begrijpen, dat mijne liefde nog grooter is, dan de uiterlijke bewijzen, die ik hun geef." (Jesus tot de H. Cath. van Senen.)

MIJN STERRETJE.

Mijn sterretjen, als de avond daalt,
Staat o zoo rein te gloren,
En glimt en fonkelt, glanst en straalt,
Als wilde 't mij bekoren.
En waarlijk, het bekoort mijn hart,
Als 't me in Gods Hart laat lezen,
En schier mij zuchten doet met smart:
Mogt ik zoo'n sterre wezen!
Maar neen! die vreemde zucht zij ver!
Mijn hart is grooter dan die ster.

8 October.

H. Birgitta, Wed. (1473) „zie, zoo ben ik gewond," zegt haar Jesus. En zij: „door wien, o Heer?" en Jesus: „door hen, die mijne liefde verachten." Zij was uitstekend godvruchtig tot Jesus' lijden, dat zij o. a. in 't H. Land ging eeren, en ontving ondervele openbaringen ook deze, dat Jesus in zijne regterzijde doorstoken is, en de wond doordrong tot door het hart. *Patrones* van Zweden.

Let vooral bij u Rozenhoedje, op den zoo dikwijls wederkeerenden zoeten Naam van *Jesus*, honig en balsem.

„O God is zoo goed! Daarom heb ik geen andere toevlugt dan in zijn aanbiddelijk Hart, dat zich overal mijn borg en mijn berschermer maakt."

Z. Marg. Maria.

HET EERSTE GEBOD.

Wat staat ter spitse der geboden?—
„Zoon, geef me uw hart."
Wat biedt de Heer, om uit te nooden?
„Ziehier mijn hart!"
Kon Hij iets kostelijkers geven?
Hem minnen, is dat niet uw leven;
Van Hem bemind zijn, is het niet
De hemel, u op aard geschonken,
Als ge aan zijn Harte vreugdedronken
Uw nietig hart tot ruiling biedt?

9 October.

H. Ludovicus Bertrandus (Domin. 1580), zeer godvruchtig vooral bij de *H. Mis*, en tot het *H. Kruis*, waardoor hij eens een brand bluschte, en een geweer op hem afgeschoten, in een kruisbeeld veranderde. Hij wilde slechts eenige verfrissching op zijn sterfbed, om Jesus' H. wonden, en bad: „Heer Jesus, wees mij Jesus. Brand, kerf hier, doch spaar mij in de eeuwigheid."

Oefen u in de liefde tot Jesus kruis en wonden, zoo dikwijls gij een *kruisbeeld* aanschouwt.

„O indien gij wist, hoeveel verdienste en glorie u wacht voor de vereering van Jesus' Hart, en hoe groot het loon wezen zal voor hen, die zich aan hetzelve toewijden en daarna het immer zoeken te eeren." Z Marg. Maria.

DE KOEKKOEK.

De koekkoek koe'kkoekt immer door,
Wat gij hem ook wilt leeren.
Ja zingt de nachtegaal hem voor,
Hij blijft bij „koekkoek" zweeren.
Dat zijn ze, die afgodisch *vrij*
Of *metselen* of *denken*,
Aan God of Kerk, aan u of mij,
Aan niemand vrijheid schenken.
Zing wat ge wilt, ook 't godlijkst lied.
Het hunne is „koekkoek!" anders niet.

10 October.

H. Franciscus Borgias, S. J. (1572), bad dagelijks Jesus *H. Wonden*, inzonderheid onder de H. Mis, en verborg de anderen daarin, en zich zelven in Jesus *H. Hart*. Ook eerde hij vooral Jesus' kruis, en had hij zijn hart „zoo volmaakt aan God geschonken, dat niets hem in verwarring kon brengen."

Neem 's *morgens*, 's *middags* en 's *avonds* uw toevlugt tot Jesus' Hart, doch aandachtig, eerbiedig, kinderlijk, van harte.

„Ik wil leven en sterven in de armen van mijn Zaligmaker, en mij in zijn goddelijk Hart verbergen." Als het goddelijk Hart maar tevreden, bemind en verheerlijkt is, dat moet ons voldoende zijn." Z. Marg. Maria.

Het gebed der bruid van Jesus.

Wees gegroet, vol van genade!
Met U is de Heer altijd,
Die gezegend vroeg en spade
Boven alle vrouwen zijt.
Hooggezegend ook de vrucht
Die geen maagden-ligchaam ducht!
Heilige Maria! Moeder
Van den Godmensch, onzen Broeder,
Bid voor ons in allen nood
En bijzonder in den dood.

11 October.

Z. Jacobus Allemannus, (Domin. 1491). „Elke bekoring kan overwonnen worden, leerde hij, door de overweging van één enkel punt van Jesus' *lijden.*" Zijn hart gloeide dan ook bij die overweging, vooral als hij de smarten van Jesus Hart in Gethsemane overdacht Hij stierf de handen uitgestrekt als een gekruiste. *Patroon* der glasschilders.

Overweeg dikwijls drie woorden, 1. *de zee,* der wereld waarop gij zweeft, 2. het schip, uw hart, dat er op voortsnelt, 3. het vaderland, den hemel, die u wacht. Jesus Hart is de stuurman.

Z. Marg. Maria.

„O mensch! doe uw best om te gevoelen, hoe zoet het Hart van Jesus is. Zoo het u dan goed schijnt, vestig u vast daarin en verwijder u niet meer van daar." H. Bonaventura.

Het gebed uit Jesus Hart.

Onze Vader, dien Daarboven
Millioenen Englen loven,
Dat uw Naam geheiligd zij!
Laat ons hier uw Rijk toekomen,
En uw wil doen, als de vromen,
Ook de kwaden, zondenvrij.
Geef het daaglijksch brood ons heden,
En vergeef wat we U misdeden,
Als aan onze schuldnaars wij.
Dat bekoring ons niet schade,
Heer, verlos ons van den kwade.
U zij eeuwig heerschappij.

12 October.

H. Seraphinus (Capuc. 1154) „Wat klaagt gij? Het werk baat u niets zonder mijne bestiering; den weg des kruises moet gij gaan," zoo leerde hem de Heer Jesus. Hij had het lijden van Jesus verdeeld, in 7 *kransjes* elk van 63 punten, voor de 7 dagen der week, en als hij die bad, weende hij vooral over de *H Wonden* van Jesus. (Boll.)

Overweeg dagelijks een gedeelte van Jesus' lijden, inzonderheid bij de H. Mis en de H. Communie. Denk daarbij aan Jesus' *Hart*, dat het meest voor u geleden heeft.

„Indien de menschen mij wederliefde toonden, dan zou alles, wat ik voor hen gedaan heb, weinig schijnen aan mijn Hart; maar helaas! zij hebben voor mij slechts koudheid en onverschilligheid." Jesus tot de Z. Marg. M.

HET DRAADJE

Wie zag al niet door 't kleinste gaatje
Een arme snoepster binnengaan,
Gewaarschuwd door het fijne draadje,
Dat ligt de klem kon nederslaan!
En toch hoe velen, als dat diertje
Vindt Jesus Hart nog overal,
Die voor een ziertje — En voor een spiertje
Voor eeuwig loopen in de val.
Helaas! het manen voor dat draadje
Geleek hun hart een ijdel praatje.

13 October.

H. Eduard, kon. v. Engeland (1066), lieveling van Joannes, Jesus hartevriend. Hij eerde Jesus' Hart vooral door zijne zuiverheid, zachtmoedigheid en ootmoed, en regeerde waarlijk over de harten zijner onderdanen. Stervende sprak hij tot zijne echtgenoote: „Ween niet, ik sterf niet, maar ga leven en hoop in 't land der levenden met de Heiligen te wonen."

Let op Jesus Hart, als het waardig voorwerp uwer *aanbidding*, als het Hart van den Zoon Gods, door de Engelen aanbeden in den hemel.

„O Jesus, mijne zoete hoop, maak toch, dat uw Hart, reeds doorboord uit liefde tot mij, en altijd voor alle zondaars geopend, de eerste toevlugt voor mijne ziel zij, als zij het ligchaam zal verlaten." H. Gertrudis.

DE H. BIECHT.

„Wat gij op aarde bindt,
Blijft Boven ook gebonden;
Wie bij u vrijspraak vindt,
Ontsla ik van zijn zonden!"—
Zoo spreekt het magtig Hart,
En honderd duizend malen
Valt digt de poort der smart,
Gaan open 's Hemels zalen.
O mensch, wat blijft ge dralen,
Zoo ligt uw heil te halen?

14 October.

Z. Dominicus, de *geharnaste* (1060), genoemd, omdat hij in een ijzeren boetekleed de merkteekens van Jesus als in zijn ligchaam droeg. Hij bad gedurig met uitgerekte armen, om den *gekruiste* te eeren, en zijn gansche leven was „als een *goede Vrijdag*."

Let op Jesus' Hart, als het *Hart van God*, onuitsprekelijk heilig, getrouw, gelukzalig en zaligmakend.

„Zijt gij bedroefd? Brengt de herinnering uwer zonden u in verwarring? Zijt gij door een of andere drift geplaagd? Welaan! werp u in het Hart van Jesus, het is de toevlugt der ongelukkigen." H. Petrus Damianus.

ONZE MUNT.

Waar een *hart* prijkt, prijkt de *liefde*;
Waar de *liefde* prijkt, het *hart*,
't Zij een vriendenschicht het kliefde
't Zij het weene om vriendensmart.
Moogt ge dan nog verder vragen,
Waar ge Jesus' Hart mêe loont,
Als Hij minzaam alle dagen
U dat godlijk Hart vertoont?
Wis, wat harte ge ooit aanschouwt,
't Wil *een hart*, geen ander goud.

15 October.

H. Teresia, Mgd. (1582). Jesus toont haar zijne *H. Zijde:* „Aanschouw mijne wonden! gij zijt niet zonder Mij; doorloop dus met moed dit korte leven." Dikwijls zag zij Jesus' *H. Wonden.* Ook wees zij ons op Jesus Hart, als de *Arke Noë's.* Haar hart ontving eene diepe wond, die nog zigtbaar is, en een hemelschen geur verspreidt.

Beschouw Jesus Hart, als het Hart des *Scheppers*, door Wien alles is geschapen, aan Wien gij alles verschuldigd zijt, die u in alles moet steunen en bewaren.

„Laat ons Jesus Hart in alles en boven alles beminnen; zonder smaak ook, zonder gevoel, of genoegen, in het lijden en in de dorheid zoowel als in de blijdschap der vertroostingen. En zeg niet, dat gij geen liefde hebt. Ik zeg u, gij bemint Hem, maar hebt te veel vrees, wat aan God mishaagt, die wil dat ge op Hem vertrouwt."

Z. Marg. Maria.

VERZUCHTING.

„Of *lijden*, of *sterven!*
Zoo klinkt hier de leus,
Om eeuwig eens te erven
Het Hart mijner keus!"
Wie deelt niet, Tereze,
Volgaarne dat lot,
Vermannend de vreeze
Voor 't kruis van zijn God?
Maar ach! hoe dat strijden
Nog zwaar valt en groot!
Wij vreezen nog 't lijden,
Wij vreezen den dood!

16 October.

Z. Magdelena Panatieri, Mgd. (Domin. 1503), uitstekend godvruchtig tot Jesus' *lijden*, *zoeten Naam* en *Sacrament*, dat zij dagelijks met allen ijver ontving. Zij sliep weinig, bad aanhoudend en zocht overal voor Jesus te werken door te ijveren voor de zaligheid der zielen

Eer Jesus' Hart als het Hart des almagtigen *Regters*, aan wien alle magt gegeven is in hemel en op aarde, en die oordeelen zal de levenden en de dooden.

„Hoe zoet is het te sterven, na eene standvastige devotie gehad te hebben tot het Hart van Hem, die ons moet oordeelen." Z. Marg. Maria.

ONZE HELPER.

Waart ge niet, nog dezen morgen,
Ten Calvarieberg bij God?
Hebt ge er niet uw smart verborgen
In de spleet der Liefdegrot?
Zaagt ge er niet de vrucht van 't lijden,
In 't hoogheilig offerbloed;
Vondt ge er niet uw zielsverblijden,
Met die offerspijs gevoed?—
Waarom dan op nieuw aan 't klagen?
't Kruis helpt dragen, die het dragen.

17 October.

H. Hedwigis, Wed. (1243) overwoog onophoudelijk Jesus *lijden* en *kruis*. Daarom zegende haar de Heer, de hand opheffend, van het kruis, zeggende: »ik heb uw gebed verhoord; gij zult verwerven wat gij gevraagd hebt". — *Z. Margareta-Maria-Alacoque* (1690), de groote leerling en apostel van Jesus Hart, door Jesus verkoren, om de devotie tot zijn godd. Hart algemeen te doen worden.

Vereer Jesus' Hart *als de Bron van alle genaden*. Zij is altoos vloeijend, onuitputtelijk, de wateren des eeuwigen levens gevende.

»Jesus Hart is eene onuitputtelijke Bron, die slechts zoekt zich uit te storten in ootmoedige harten, die aan niets gehecht zijn en altoos gereed, om zich aan zijn welbehagen op te offeren." Z. Marg. M. Br. 50.

EEN ZEKER MIDDEL.

Wilt ge al uw lessen kort en goed
In één woord afgerekend?
Houd *moed*, om Jesus' Hart, *houd moed!*
Dat woord is Godstaal sprekend.
De moed schiet u het harnas aan,
De moed doet u verwinnnen,
De moed verruimt uw zegebaan,
De moed voert Sion binnen.
Ja, zegerijke, blijde moed,
Die 't harte Gods u winnen doet!

18 October.

H. Paulus van het kruis (1775), stichter der Passionisten, dus genoemd om zijne liefde tot Jesus' kruis, dat hij vooral Vrijdags met vasten eerde, altoos predikte; het beeld van het *doorwond Hart*, in deze orde gedragen, toont hunne liefde. Onder het hooren lezen van Jesus' lijden stierf deze Heilige.

Eer vooral het *maagdelijke Hart van Jesus*, dat in zijne keuze van zijne Moeder, van den H. Joseph, den H. Joannes, de Apostelen, zijne liefde voor de maagdelijke zuiverheid heeft getoond.

„Christus Jesus is het boek, waarvan de H. Joannes spreekt van binnen en van buiten beschreven: van buiten zien wij de H. Wonden; in zijn binnenste de goddelijke liefdevlammen. Dit boek moeten geleerden en ongeleerden lezen." H. Petrus Chrys. S. 1 R.

ONZE BOEKEN.

Wat leest gij? — Boeken die verstrooijen,
Ja, meer ligt dan de snoodste mond
U 't helsch venijn in 't harte gooijen
En het bederven in den grond?
O neen, dan kunt gij 't Hart niet vinden,
Dat onder blanke lelies woont,
En om te zoeken naar zijn vrinden
Zich zelf met scherpe doornen kroont.
O moet dat Hart ooit schepsel vloeken,
Voorop het hellegif der boeken.

19 October.

H. Petrus van Alcantara (1562) een der heiligen, die Gods liefdevuur zoo zeer in het hart gevoelden, dat zij genoodzaakt waren in de open lucht te gaan, om den liefdebrand te koelen. Zijn lust was voor Jesus te werken en bijzondere Meditaties over Jesus' *lijden* te schrijven. De H. Teresia leert ons, hoeveel glorie zijne boetwerken verdienden.

Vereer Jesus' Hart als het *middelpunt* der goddelijke liefde, die in dit Hart met de volmaaktste menschelijke liefdeop het nauwste is vereenigd

„Het H. Hart van Jesus is *digter* bij u, als gij lijdt, dan als gij in genot zijt." Z Marg. Maria. Overweeg dat geheim aandachtig.

ONZE ZEGEN.

„Het regent kruizen op mijn wegen."—
Zoo zingt gij, — en gelukkig ook,
Want zonder zulk een hemelzegen
Bleef al uw vuur ligt ijdle rook.
Het kruisje doet de korrels zwellen,
Door u voor Jesus' Hart gezaaid;
Het kruisje doet eens de aren tellen,
Door u bij Jesus Hart gemaaid.
O kendet gij der kruisjes zegen,
Gij liept ze op al uw wegen tegen.

20 October.

H. Joannes Cantius (1473) overwoog gansche nachten Jesus' *bittere smarten*, en ging naar het *H. Land*, om die nog levendiger in zijn geest te prenten. Altoos was God en de gekruiste' Jesus in zijn hart, dat hem aanspoorde ook den Turken Jesus te prediken.

Vereer Jesus' Hart als het *heilig middelpunt*, waarin de beleedigde God en de zondige menschheid, door zijn kruis en lijden, weder vereend zijn. Dank voor die verzoening van harte.

„Het Hart van Jesus omhelst alle geloovigen; daarin zijn wij allen vereenigd, om in de *éénheid volmaakt te zijn*." (Bossuet. Jo. 17, 23.)

THERMOMETER-LES.

Is 't koud? pas op voor hartverkoeling.
Is 't warm? vooruit! het hart moet gloên.
Is 't lauw? geef acht, uw zielsbedoeling
Moet bij dien stond nog 't meeste doen.
Maar voelt ge, als voor een hooger leven
Uw hart ontgloeijen? Dank den Vorst,
Die voor dat vuur dien schat gegeven
En heeft doen branden in uw borst.
O zaalge! zoo u Jesus vuur
Steeds meer doet gloeijen, uur op uur.

21 October.

H. Ursula en hare *Gezellinnen*, Mgd. die volgaarne haar leven voor den goddelijken Bruidegom der zielen ten offer gaven, om voor eeuwig zijn goddelijk Hart te loven. *Patrones* der maagden, onderwijzeressen, voor een goeden dood en tegen de hoofdpijn.

Eer Jesus Hart als het zalig *middelpunt*, waarin de menschen, die door de zonde van elkander gescheiden zijn, weder in liefde worden opgenomen en vereenigd.

Werk mede voor aller zaligheid.

„Zou het Hart van Jesus niet dankbaar zijn jegens hem, die eene ziel aan de hel ontrukt, welke voor zoo groote offers (als die van Jesus) is vrijgekocht." H. Alphonsus.

EEN DUBBELE LES

Vreest gij de kerken,
Luiaard! en 't werken;
't *Zorgende* miertje vertoont u de Heer.
Blijft gij voor 't morgen,
Al te zeer zorgen:
't *Zorglooze* muschje geeft u zijn leer,
Zorg dus *in vrede;*
Jesus zorgt mede,
Bidt gij en werkt gij zijn Harte ter eer.

22 October.

H. Salome, eene der bevoorregte vrouwen van het Evangelie, die Jesus voortdurend vergezelden, Hem dienden van hare goederen, en, tot onder het kruis getrouw, zijn goddelijk Hart met de lans zagen openstooten. Wie, zal zeggen, wat zij moet gevoeld hebben, toen zij eene van de eerste Jesus' *zijdewond* vereerde.

Vereer Jesus' Hart als het heilig *middelpunt* der geheele geschiedenis der wereld. De propheten hebben het voorspeld; de apostelen gepredikt; de heele aarde en de hemel zien er naar uit.

»Wie zal ooit de liefde kunnen verklaren, die Jesus Hart een ieder onzer toedraagt? Deze liefde overtreft die van een kind voor zijne moeder en die van eene moeder voor haar kind." (H. Laurent. Justiniani.)

ONZE LICHTBAAK.

Als mijn scheepjen aan zal landen
Aan de kust der eeuwigheid,
Heer! laat dan uw Harte branden
Als de vuurbaak, die mij leidt;
Maar om veilig daar te komen,
Rigt mijn scheepje, in alle weêr,
Op de woeste wereldstroomen
Tot dat Harte daaglijks meer;
Rigt mij veilig, — Rigt mij heilig,
Rigt mij zalig, Lieve Heer!

23 October.

Het feest van onzen goddelijken Verlosser. De naam alleen herinnert ons zijn liefdevol Hart, waaruit immers al zijne genade vloeijen.

Gedenk dan Jesus Hart, als de hoop der zondaren, de toevlugt aller lijdenden, de kracht der zwakken, den troost der stervenden, de vreugde van alle zaligen des hemels. Gedenk vooral de *eeuwige wonde* in zijn goddelijk Hart, die Hij voortdurend aan den hemelschen Vader vertoont, als het *zegeteeken der Verlossing.*

„Maria vertoont aan Jesus in den hemel ter onzer gunste haren boezem, Jesus toont den hemelschen Vader voor ons zijne H. Wonden en zijn H. Hart." Wie zou nog duchten of zuchten bij zulk een geluk.! (H. Bernard.)

GUUR WEER.

Hoe menigeen kijkt dikwijls zuur
Vindt hij 't bij 't kruisje een weinig guur!
En denken die wel ooit in 't leven,
Dat zij van harte 't zelfde geven,
En uur op uur, — zoo zuur als guur,
Een spotbeeld van het Hart vertoonen,
Dan hen met vreugde en lust wil kroonen?
Neen, ook bij 't nijpendst zielsverdriet,
Verdraagt Gods Hart uw morren niet.

24 October.

H. Raphaël, Aartsengel, *trouwe geneesheer* door de H. Kerk genoemd en bekend door zijne liefderijke zorgen voor den jongen Tobias. Hij herinnert ons, hoe Jesus' Hart ons allen een *Engel-bewaarder* heeft gegeven, die ons zijne inspraken doet hooren, als we slechts goed luisteren.

Beschouw Jesus Hart als het *middelpunt aller harten*, dewijl van Hem, als uit de Zon, alle licht en warmte van het leven der genade voortstraalt. Maar zie goed toe, en hoog ten hemel.

„Op het kruis toont ons de Heer Jesus zijn Hart als een brandend fornuis van liefde, in staat om het heelal in vlam te zetten." H. Bernardinus van Senen.

ONS OFFER.

Het leven — Te geven.
Is schoon voor uw God!
Een beker — Die zeker
Verheerlijkt ons lot!
Maar 't harte — Vol smarte,
Gekruist voor den Heer,
Bij 't strijden — En 't lijden,
Geeft somtijds nog meer.
Doch wacht gij — En smacht gij
Naar 't zaligste lot?
Geef derven — En sterven,
Geef *alles* aan God.

25 October.

HH. Crispinus en *Crispinianus*, Broeders, Mart. in Gallië, waar zij met ijver Jesus predikten. (3e eeuw) Ofschoon van aanzienlijke familie werkten zij des nachts om niemand tot te last zijn, en maakten schoenen. De martelkroon werd hunne belooning. *Patronen* der *schoenmakers*, *wevers*, enz.

Volg Jesus Hart na in zijne kinderlijke gehoorzaamheid, zooals Hij zeide: »*Ik doe altijd datgene, wat mijnen Vader welbehagelijk is.*" (Jo. 8, 29.) *Altijd*, vooral bij het lijden. »O wat is het goed bij het kruisbeeld! Dàár wil ik drie tabernakels maken, één in zijne handen, één in zijne voeten, en één derde in de wonde van zijn Hart, dáár wil ik rusten, lezen en spreken." (H. Bonaventura.)

DRIE BUREN.

A. Och, had ik maar mijns buurmans kruis,
Wat zou ik zalig wezen!
B. Och! trof slechts nabuurs kruis mijn huis,
'k Was uit het graf verrezen!
C. Och! hadt gij 't mijne met u tweên
En ik U beider, — 'k waar te vreên.

JESUS.

«*Ik houd het mijne.* — En die het zijne,
Niet na mij draagt met moed op aard,
Die is mijn hemelrijk niet waard."
Bij wien der vier wenscht ge u geschaard?

26 October.

Z. Bonaventura de Potenza (Convent. 1711) stortte vele tranen over Jesus' lijden, vooral des *Vrijdags* en bij de *H. Mis*; volgde Jesus door de grootste zachtmoedigheid en voorkomendheid, en stierf onder het uitspreken der woorden: *Ave Maria!*

Leer van Jesus' Hart u te oefenen in de ootmoedige *gehoorzaamheid*, volgens zijn woord: „*De Zoon des menschen is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen.*" (Mt. 20, 28.) Overweeg echter wèl die woorden.

„Mij ontbreken zeker vele verdiensten om het Paradijs te mogen binnengaan; doch wat mij ontbreekt, neem ik uit mijn schat, die Jesus' Hart is."

H. Bernardus.

Vragen en antwoorden.

Wie klimt het hoogst in Edens gaarde?
Wie is 't, dien 't eerst vernedring treft?
Wie leidt het zoetst en zaligst leven?
Wie rust het veiligst aan Gods Hart?

Die zich het laagste plaatst op aarde.
Die zich onzinnig 't hoogst verhett.
Die 't hart aan Jesus weet te geven.
Die Jesus volgt in smaad en smart.

Gelukkig, die dit goed kan lezen.
Maar die het volgt, zal zalig wezen.

27 October.

H. Frumentius, om zijn ijver voor het heil der zielen, als Bisschop naar Ethiopië gezonden, waar hij velen tot het heilig geloof bekeerde, en een vurige verdediger der godheid van Christus was. Hij is *patroon* der kooplieden. (360)

Leer van Jesus' Hart met alle volmaaktheid en *zonder tegenspraak* te gehoorzamen, zoo als Hij zeide: „*Zoo is het goed Vader! omdat het U behaagt.*" (Mt. XI, 26.)

„Omdat het Hart van Jesus geene wet heeft, die Hem dierbaarder is dan die der zachtzinnigheid, des ootmoeds en der liefde, moeten wij ons onverwrikt aan deze dierbare deugden houden." H. Franc. van Sales.

ONZE KRACHT.

„Waar twee of drie te zamen bidden,
Ben ik — leert Jesus — in hun midden,
En bid met hunne bede meê." —
O zie dan de opgeheven handen,
Die eens het heilig kruis omspanden,
Nu uitgestrekt tot vruchtbre beê!
Hoe kan de Vader dat aanschouwen,
En zijn barmhartigheid weêrhouên,
Die zulk een kruis geweld aan deê?

28 October.

H. Simon, Ap. (*patroon* der leertouwers) en *H. Judas Thaddeus (patroon* in hopelooze zaken,) die beiden, als Apostelen Jesus' Hart zoo innig mogten leeren kennen, en later zelven op het kruis hunne wederliefde betoonden.

Volg Jesus' Hart na in zijne *allergetrouwste gehoorzaamheid*, waarvan Hij leerde: „*De wereld erkenne, dat ik den Vader lief heb, en zóó doe, als mij de Vader gelast heeft.*" (Jo. 14, 31.)

„Geen schepsel kan u de ware vertroosting geven; gij kunt die alleen vinden in mijn Hart." Jesus tot de Z. Angela van Foligno. O hoevelen hebben deze les noodig.

ONZE HOOP.

Wat is de hoop? Een anker, veilig
Vooruit geworpen op de kust,
Tot binnen in het heiligst Heilig,
Waar Jesus minlijk Harte rust;
Het anker, dat ons hoedt voor stranden
En dolen in den aardschen nacht
En reeds vooraf ons dringt te landen
Waar 't Harte Gods de zijnen wacht.
O Anker! vlieg dan, kus den grond
In Jesus borst en Hartewond!

29 October.

Z. Benvenuta Bojani (Domin. 1292). Zij brandde van liefde tot Jesus en Maria en smachtte van verlangen, om met hen te *lijden*. Meermalen werd zij door Jesus en Maria bezocht, dikwijls mogt zij Maria's smarten in haar hart gevoelen en met Jesus als gekruisigd zijn.

Volg Jesus' Hart na in zijne *onbaatzuchtige gehoorzaamheid*, die Hij leerde toen Hij zeide: «*Wist gij niet, dat ik in de zaken, die mijns Vaders zijn, moest bezig wezen?*" (Luc. 2, 49).

»Zijn wij niet gelukkig, onze harten op het Hart des Zaligmakers te kunnen enten? O wanneer dan zal de liefde over onze neigingen triomferen en ons vereenigen met het goddelijk Hart van Jesus"! (H. Franc. van Sales.)

ONZE LENTE.

Wat woedt de barre winter grof
  En heeft bij 't eerst verschijnen
Reeds al de bloempjes in mijn hof
  Meedoogenloos doen kwijnen!
Doch schaadt het wel aan 't rein gemoed,
  Wie 't hart op Jesus entte?
O neen, daar heerscht steeds overvloed
  En bloeit een eeuwge Lente.
Welaan dan, wat er storme of woed',
Uit Jesus Hart uw hart gevoed!

30 October.

Z. Alphonsus Rodriguez, S. J. (1617), uitmuntend door zijne devotie tot de H. Maagd, de H. Mis, het H. Sacrament en het H. Hart. Dikwijls zag hij Jesus of Maria, en ook in zijne geschriften spoort hij aan tot eene innige devotie tot Jesus Hart. Van ganscher harte moet men God beminnen, zeide hij, en dan van *ganscher harte* lijden voor God.

Gebruik in uwe bekoringen de *drie pijlen*, die deze zalige voorschreef: de *liefde*, de *versterving* en het *gebed*, — ter eere van Jesus Hart. Zorg echter dat ze niet stomp worden.

»O gij, die u bedroeft om uwe lasten, ik verzeker u, dat gij juist daarin uwe vertroosting moet vinden, als gij ze maar draagt met vrede en met onderwerping aan Jesus' Hart, die ze u *uit liefde* toezendt." (Z. Marg. M.)

ONZE GETUIGE.

JESUS SPREEKT.

»Met Maria en Joannes
Hoorde ik u, nog dezen dag,
Bij 't onbloedig offer zuchten;
Meent ge, dat ik u niet zag?
O wat doet het goed aan 't Harte
Deelgenooten in de smarte,
Offeraars bij 't Kruis te zien!
Of vergeet ge dat misschien?
Neen, dan waart ge niet verschenen
Om op nieuw bij 't kruis te weenen
Weet het dan: 'k heb u gezien."

31 October.

Z. Angelus van Acri (Capuc. 1739). Zijne boeken waren de H. Schrift en het *kruisbeeld.* Zijn schietgebed tot in het stervens uur: »O wat is het schoon, God te beminnen O liefde waarom zijt gij niet bemind!" Uren lang overwoog hij Jesus' *lijden*, en stelde altoos, na zijne predikatie, een punt van Jesus' lijden voor, terwijl hij overal de devotie tot het *H. Sacrament* deed bloeijen.

Leer van Jesus' Hart de *opgeruimde gehoorzaamheid.* Hij zegt: *»Mijze spijze is;* den wil te doen van Hem, die mij gezonden heeft." (Jo. 4. 34).

»Sta op, roept Jesus, verlaat u zelven en vlieg tot Mij op. En om mij helderder te zien, kom voor hetzelfde venster, waaruit ik u zie; kom, en zie door de opening mijner *zijde,* waarin mijn Hart voor u gewond is op het kruis." (H. Franc. v, Sales.)

ONZE VLUGT.

O wat spoeden alle dagen,
En ik meê, naar de eeuwge kust,
Waar ons Sion op komt dagen
En mijns Jesus' Harte rust!
Is het dan niet schoon te minnen,
Wat Daarboven eeuwig duurt,
Als Hij 't scheepje straks daarbinnen
In zijn godlijk Harte stuurt!
Sion! Sion! ik bemin,
Stuur me straks uw glorie in.

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

NOVEMBER

maand van de geloovige zielen.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

SCHIETGEBEDEN.

Bemind zij overal het H. Hart van Jesus! 100 dagen. Eens per dag. Pius IX 23 Sept. 1860.

Jesus, zachtmoedig en ootmoedig van harte, maak dat mijn hart gelijk zij aan het uwe. 300 *dagen*, eens daags. Pius IX 25 Jan. 1868.

Zoet Hart van Jesus! maak dat ik U altijd meer en meer beminne! 300 dagen, telken male.

Volle aflaat, eenmaal in de maand, voor wie dit godvruchtig en met een rouwmoedig hart alle dagen bidt. Gewone voorwaarde.

(Pius IX 20 Nov. 1876.)

Imprimatur.

Maastricht, 25 Augustus 1887.

F. X. RUTTEN.
Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 November.

Feestdag van alle Heiligen. O wat een schat van toonbeelden! Millioenen, die allen het goddelijk Hart hebben geëerd, en die het nu in de glorie aanschouwen, als het glans- en middelpunt van het hemelsch Paradijs, stralend als een Zon, en hen allen door zijne zaligheid zalig makend!

Denk dagelijks aan Jesus' Hart in *den hemel*, en zie, hoe Hij zijne *Wonden* en vooral zijn *Hart* voor u aan den hemelschen Vader toont, als aller Heiligen Koning.

„Mij dunkt, er is geen korter weg om tot de volmaaktheid te komen, noch zekerder middel ter zaligheid, dan toegewijd te zijn aan Jesus' H. Hart, om het al de liefde en eer te geven, die in ons vermogen zijn."—Z. Marg. Maria

SION.

O neen! dat heeft geen oog gezien!
Geen oor heeft het vernomen,
Geen hart begrijpt, wat God wil biên
Aan hen die tot Hem komen.
Bedenk een zee van hemelsch licht,
Met zegen zonder perken,
Een zaligheid, die nimmer zwicht
Met al wat God kan werken.
Nog zijt ge, die Gods Hart niet ziet,
Aan d'aanvang zijner glorie niet.
Alleen moogt gij verstommen
Met als Gods Engeldommen.

2 November.

Allerzielendag. Ook de zielen in het vagevuur kunnen nu of weldra uwe voorsprekers zijn. Sta haar dan bij door de devotie tot Jesus' Hart, dat zij „*een nieuw en uitstekend middel*" noemen om haar te bevrijden, zoo als de Z. Margareta leert. Hoevelen hunner zouden nu meer wenschen gedaan te hebben voor het H. Hart van Jesus. Wat zult gij eens wenschen?

Tracht aflaten te winnen voor de geloovige zielen, ter eere van Jesus' Hart, en door de ware devotie tot dat beminnelijk Hart.

„O indien gij wist, met welk verlangen die arme zielen dit nieuw middel vragen, dat zoo buitengewoon helpt om haar lijden te doen ophouden." Z. Marg. Maria. Br. 85.

HET VAGEVUUR.

Hoor! hoort ge niet die bange zuchten
Vol vreemde en onbeschrijfbre smart,
Die komen, gaan en weder vlugten
Als van het een naar 't ander hart!
En smeeken: „Gij, o gij mijn vrinden!
Wat doet ge toch? Vergeet ge ons nu?
Die slechts bij u nog hulpe vinden,
Zijn zij verstooten, ook door U?
Och! wilt een drupje laafnis geven!
Wij zweren 't u bij Jesus Hart,
Hier aan de poort van 't eeuwig leven,
In onverdragelijke smart!"

3 November.

Z. Martinus van Porres (1639 Domin.) Hij was dikwijls geheel verslonden in zijne devotie tot het *crucifix*, en hechtte zich, boven de aarde verheven, zoo vast aan de *H. Zijdewond*, alsof hij het H. bloed er uit nuttigde. Te Lima was hij vriend van de H. Rosa „de Roos van Jesus' Hart" genaamd. Met het oog op zijn kruisbeeld ging hij Jesus te gemoet.

Leer van Jesus' Hart de *standvastige* gehoorzaamheid. „*Vader! ik heb het werk volbragt, dat Gij mij hadt opgedragen te volbrengen.*" (Jo 17, 4.)

„Als men in eene fout vervallen is, is het beste geneesmiddel, onverwijld zijne toevlugt te nemen tot het H. Hart van Jesus in het H. Sacrament."

H. Alphonsus.

OOR EN HAND.

Kent gij het dier, genoemd naar de ooren,
En toch een spotbeeld van 't verstand?
Wat zal 't hem baten veel te hooren,
Als het niet werkt voor lui en land?
O met wat fijner tint voor de ooren
Liet Jesus Hart ons zacht en zoet
Die kroon van zijne lessen hooren:
»*Welzalig hij, die 't weet, en 't doet.*"
Slaat gij zijn woorden in den wind,
Meen niet, dat ge ooit zijn Harte vindt.

4 November.

H. Carolus Borromeus, kardinaal Aartsb. van Milaan (1584.) Zijn lust was de overweging van Jesus' *lijden* ende aanbidding van het *H. Sacrament*; zoo was hij immer vereenigd met Jesus' Hart, tot wien Hij stervende sprak: „*Zie ik kom.*" Afgebeeld onder pestzieken met een koord om den hals, of de H. Communie uitdeelend, b v. aan den H. Aloysius; enz.

Eer Jesus' Hart als het hoogste „welbehagen des hemelschen Vaders," die immers tot Hem zegt: *gij zijt mijn Zoon, in Wien ik mijn welbehagen heb; terwijl Jesus zeide: die Mij ziet, ziet den Vader.*" (Jo. 14, 9.)

„Ik vind in het H. Hart al wat aan mijne armoede ontbreekt, omdat het vol is van barmhartigheid." Z. M. M.

DE GOUDMIJN.

Uw harte vlamt om *veel* te geven
Aan uwen naaste, God ter eer;
Maar 't weet niet, zegt ge, hoe te streven,
Om veel te doen voor zulk een Heer!—
Wilt ge uit een ware goudmijn delven?
Hoor Jesus' Hart: daar ligt het in:
«Bemin uw naasten als u zelven,"
Bemin! Bemin, Bemin! —
Wat ge immer gaaft aan zijn beminden,
In zijn Hart zult ge 't wedervinden.

5 November.

H. Bertilia, Abdis van Chelles (692), als bruid, Jesus volgende in ootmoed en zelfverloochening. Zij bestuurde 46 jaren hare geestelijke dochters met de grootste liefde en voorzigtigheid. Zij wist Jesus te vinden en te dienen in *de armen en zieken*, en muntte uit door vele goede werken.

Eer Jesus' Hart, dat den hemelschen Vader met waarlijk goddelijke liefde en met de volmaaktste menschelijke liefde bemint. „*Ik blijf in 's Vaders liefde, wijl ik mijns Vaders geboden onderhouden heb.*" (Jo. 15, 10,)

„Schrijf Heer, met uw vinger op mijn hart *uw Naam*, als eene zoete herinnering, door niets uit te wisschen." H. Augustinus. Die vinger herinnert Jesus' Hart, dat door de liefde schrijft.

DER LIEFDE WOORD.

De liefde heeft haar eigen woord,
Herzegd tienduizend malen,
En immer voor het eerst gehoord,
Als kende 't geen herhalen.
„Bemin! Ik min" zoo luidt dat woord,
Ook aan Gods Hart ontsprongen,
En duizendmaal op nieuw gehoord,
En duizendmaal herzongen.
En toch maar één is 't eenig Hart,
Dat *Zon* van al die stralen werd.

6 November.

H. Leonardus, kluizenaar in Gallië (559) waar hij jaren lang in de eenzaamheid met Jesus alleen omging. De *gevangenen* te ondersteunen en te bevrijden was hem een lust. Van daar dat hij hun patroon is, en met gevangenen, of boeijen, wordt afgebeeld.

Eer Jesus' Hart, als het beminnenswaardigste, genadenvolste en deugdenrijkste van alle harten, dat onze harten ook door zijn voorbeeld heeft geleerd: „*Weest volmaakt, gelijk uw hemelsche Vader volmaakt is.*" (Mt. 5, 48.)

„Dagelijks vind ik in het goddelijk Hart van Jesus nieuwe stroomen van genade, welke door geene tong uit te spreken, door geene pen te beschrijven zijn." Z. Maria der Menschwording.

HARTELETTERS.

Het *Kruis*, het sprekendst beeld der smart,
Een *kroon* van *doornen*, scherp gewonden,
Een *wonde*, midden in het Hart,
Dat al, in *vlammen* als verslonden,
Wat koos de Heer *zijn letters* goed,
Om voor het oog van ons gemoed,
De glorie's van zijn Hart te schrijven,
Die steeds ook onze glorie's blijven.
O heilig viertal, weest gegroet!
Die 't goddlijk Hart mij tasten doet!

7 November.

H. Willebrord, apostel der Nederlanden (738) die aan onze voorouders den gekruisten Jesus predikte, en onder anderen te Utrecht ter eere des *Zaligmakers* eene kerk bouwde. Onder zijne deugden wordt geteld, dat hij met bijzondere zorg zijne medearbeiders in 's Heeren wijngaard wist te kiezen en te vormen.

Eer Jesus' Hart als het allerreinste Hart, dat zelfs niet door den ligtsten schijn van zonde kon ontreinigd worden, waarom Hij zeide: „*wie van u kan mij van zonde overtuigen.*" (J. 8, 46.)

„Het Hart van Jesus bezit zulk eene goedheid, dat het vuriger verlangt ons zijne genaden te geven, dan wij begeeren die te ontvangen." H. Aug.

DE WARE LIEFDE.

't Kruis te beminnen, ja, dat is zwaar.
Zou 't een gebod zijn? Neen, voorwaar!
Mij zult gij minnen, luidt het gebod,
't Kruis moet ge *dragen*, vraagt het u God.
Draagt ge 't met liefde, draagt ge 't ook blij,
Al uwe liefde blijft steeds voor *Mij*.
Wilt gij een toonbeeld? Zie op mijn Hart!
Gij zijt het voorwerp, niet juist de smart.
Min dus wat Ik min; 't kruis wordt u zoet.
Doch, wat ge mint, 't is het Eeuwige Goed.

8 November.

H. Willibald, Bis. van Bremen, Apostel van Saxen (8e eeuw), die ook in ons vaderland Jesus predikte; met veel tranen de *H. Mis* las, en in de lezing der *H. Boeken* zijn lust vond. „Hoe, wilt gij mij beletten tot God te gaan? sprak hij stervende: „ik beveel mijne kudde aan Hem, die ze mij heeft toevertrouwd."

Eer Jesus' Hart als het liefderijkste Hart, dat immers alle harten toeroept: „*komt tot mij, gij allen, die vermoeid en beladen zijt, ik zal U verkwikken.*"

(Mt. XI.)

„Predik mijne barmhartigheid, mijne armoede, mijn ootmoed, mijne smarten. Herinner alle menschen, dat voor hen mijn Hart is opgedroogd door zijn angsten." Jesus tot de H. Margareta van Cortona.

ONS HARTEKRUIS.

»Hoe grooter huis, hoe grooter kruis."
Ook voor het hart moet het zoo wezen;
Want vindt de Heer zijn liefde er thuis,
Terstond is er het kruis gerezen;
En 't groeit, naarmate 't harte groeit,
En 't ruimer, hooger, sterker,
Gelijk aan Jesus' Harte, bloeit,
En groeit voor zijn Bewerker.
Verheug u dus, als ge in 't verschiet
Van 't hart uw kruisje groeijen ziet.

9 November.

H. Theodorus, soldaat, M. (306) die moedig den Heer Jesus beleed, als den Zoon van den éénen God, en door Hem werd versterkt in den strijd. Dezen dag viert men ook de gedachtenis van het wondervolle bloed uit een beeld des Zaligmakers gevloeid, toen het door de Joden gekruisigd was, te *Beiruth,* in Syrië, waarvan vele oostersche en westersche kerken hun deel ontvangen hebben.

Eer Jesus' Hart als het zachtzinnigste Hart, dat allen uitnoodigt: „*Neemt mijn juk op u, want mijn juk is zacht, en mijn last is ligt, en gij zult rust voor uwe zielen vinden.*" (Mt. 11, 29).

„Niets is zoo hard en lastig, wat niet verzoet wordt door het beminnelijk Hart van Jesus." Z. Marg. Maria.

STERRENLES

Des avonds als de sterren schijnen
En 't nachtlijk duister doen verdwijnen
Door 't fonklen in hun gouden glans;
Dan denk ik; God, wat keurmillioenen
Door 't Harte Gods als wachtlegioenen
Voor mij gezaaid aan 's hemels trans!
En toch! is dit maar schemerschijn,
Mijn God, wat moet uw Hart dan zijn!
Uw Hart, dat eindelooze malen
Dat levend goud moet overstralen.

10 November.

H. Andreas Avellinus (Theatijn, 1608). Uit liefde tot Jesus' *kruis* Andreas genoemd; vooral werkte hij om Jesus priesters tot heiligheid te vormen, terwijl hij zelf de belofte trouw bleef, van altijd naar het volmaaktste te streven. 88 jaren oud, werd hij bij het begin der H. Mis door eene beroerte getroffen; waarom hij *patroon* is voor een goede dood.

Eer Jesus' Hart als het allermagtigste Hart, want „*aan Hem is alle magt gegeven in den hemel en op aarde.*"

„In het Hart van Jesus is men beveiligd tegen de roofvogels, dat is, tegen de aanvallen der booze geesten. Men maakt daar met vrucht zijn nest; want men vindt er de kiemen van alle goede werken." H. Petrus Damianus.

DE HARTEPLIGT.

Toen God, als tot een *Boom des levens*,
Den eersten mensch het harte schonk,
Toen zorgde Hij, dat wijsheid tevens
Met de almagt in die schepping blonk.
»Daarom — zoo sprak Hij, — U het leven,
Maar zorg dat Mij het wederkoom,
Wat bloemen ge ooit den mensch moogt geven,
Aan Mij de vrucht, aan Mij de boom."
O zalig, wie die les kan vatten!
Door 't geven meerdren zijne schatten.

11 November.

H. Martinus, Bis. van Tours (400), die altoos Jesus in het hart en in den mond had. „Nooit, zeide hij tot Satan, zal ik iemand voor Jesus Christus aanzien, die mij de zinnebeelden van den lijdenden Zaligmaker niet toont, en niet de merkteekenen van het kruis op zijn lichaam draagt."

Bekend is zijne liefde voor de armen.

Hij is *patroon* der Ridders, enz.

Eer Jesus Hart, als het Hart uws *Verlossers ;* want als zoodanig is Hij u gegeven, „*en daarom kan Hij al diegenen redden, welke door Hem tot God naderen, altijd levende om voor ons tusschen beide te komen.*" Hebr. 7, 25.

„Het Hart van Jesus bevat den verborgen schat der Godheid, waaruit de prijs onzer zielen is betaald." H. Joan. Chrysostomus."

AARDSCHE HELLEN!

Wat zijn er op aarde veel hellen!
Van Satans bewoond met hun moer?
Och neen, 't is zoo droef te vertellen:
Van zusters, of zuster en broer.
Wie durft dan het onkruid daar zaaijen?
Ach! doorgaans de giftige tong,
Die woedende stormen doet maaijen,
En 't Eden in helle verwrong.
O tong, met uw giftige flitsen,
Hoe durft gij Gods wrake zoo hitsen!

12 November.

H. Libuinus, Apostel van Nederland (8e eeuw) vooral te Deventer vereerd. Hij predikte Jesus, met het kruis in de eene, het Evangelie in de andere hand, en trotseerde de woede der heidensche Saxers uit vurige liefde tot Jesus.

Eer Jesus' Hart als het in alles *beproefde Hart*, want „*daarin, waarin Hij zelf geleden heeft en beproefd is geworden, kan Hij ook diegenen helpen, die beproefd worden.* Hebr. 2, 18.

„O Christen! aanschouw de droefheid van Jesus Hart, overweeg hetgeen Hij in het lichaam lijdt, zie wèl toe, ik bid het u, hoe er geene smarten zijn gelijk aan de zijnen." H. Franc. van Sales.

EEN HUISSPIEGEL.

Gij vindt uw huiswerk niet in orde,
  En klaagt, dat iedereen er klaagt,
En zucht, dat het toch beter worde,
  En vraagt, wat wel Gods' Harte vraagt?
Wilt gij het weten? Ga eens gluren
  In 't stil en nedrig Nazareth,
En zie er eens, hoe *zij* besturen,
  Die 't Harte Gods ten toonbeeld zet.
O mogten deze Drie u leeren,
Wat gij moet doen, wat gij moet weren,
  Wat waart ge en uw gezin gered!

13 November.

H. Stanislaus Kostka S. J. (1568), uitmuntend door liefde tot Jesus in het *H. Sacrament*, dat Hij soms van een Engel ontving, en zoo gloeijend van harte, dat hij het vaak moest afkoelen. Stervende omhelsde hij aanhoudend de H. Wonden en vooral de *zijdewond* van Jesus. Bekend zijn zijne verzuchtingen. „Gods Moeder is ook mijne moeder" „mijn hart is bereid, o Heer, mijn hart is bereid." *Patroon* in hopelooze zaken, enz.

Eer Jesus' Hart als het *medelijdendste hart;* want „*daarom moest Hij den broederen in alles gelijk worden*, omdat Hij een barmhartige en getrouwe Hoogepriester bij God wierde, om de zonden zijns volks te verzoenen." Hebr. 2,17.

„De mond van Jesus op het kruis is onze mond geworden, door haar spreken wij tot den Vader om zijn toorn te stillen; zijn Hart, dat doorboord is, is ons hart geworden, en door hetzelve beminnen wij den Vader." H. Ambrosius.

GOED WEÊR.

Gelukkig! heden juicht ge onschuldig;
Gods zonneschijn verblijdt uw huis,
En zóó ten minste eens regt geduldig
Draagt gij met Jesus' Hart uw kruis. —
Toch is 't maar 't goede weêr de aarde;
Ginds Boven zal het beter zijn,
Wat hier een uurtje zegen baarde,
Baart ginder eeuwge zonneschijn.
Let dan ook wèl: geteld zijn de uren,
Dat hier de zonneschijn mag duren.

14 November.

Z. Joannes Liccius (Domin. 1511), predikte vooral de liefde tot Jesus en den H. Rozenkrans, met zulk een brandend hart, dat hij velen tot God bragt. Met de vurigste akten van liefde het H. Kruis omhelzend verliet hij ons tranendal, 115 jaren oud.

Eer Jesus' Hart als *de bron aller genaden,* zoo als Hij leerde „*Indien gij de gave Gods kendet,* en wie het is die tot u spreekt: geef mij te drinken zoo zoudt gij Hem gebeden en Hij zou u levend water gegeven hebben." De H. Teresia vroeg dagelijks van dat water.

„Zie, hoe ik aan de oogen uwer ziel nu mijn beminnend Hart voorstel, dat het werktuig der H. H. Drievuldigheid is. En het is, opdat gij Het met vertrouwen zoudt vragen in u uit te werken, wat gij zelf niet vermoogt." Jesus tot de H. Gertrudis.

CONTINUATIE.

Waar de Almanak dit woordje biedt,
Vergeet ge 't weêr van gistren niet. —
Onthoudt gij even goed dat teeken,
Als we u van uw *volharding* spreken?
Volharding! Ach waar groeit die plant,
Die eenige, na Edens tuinen,
Die klimmen helpt op Sions kruinen,
Naar 't Harte Gods in 't Vaderland!
Toch leert dat Hart, zoo wonderfijn:
«*Slechts die volhardt zal zalig zijn.*"

15 November.

H. Gertrudis, Mgd. Abdis (Benedict. 14 eeuw) zag meermalen *Jesus' Hart*, „als het werktuig der H. Drievuldigheid," en gevoelde in haar hart Jesus' smarten. Ook ontving zij van den H. Joannes de voorspelling, dat eenmaal *de devotie* tot Jesus' Hart algemeen zou worden, ten einde de koud geworden wereld op nieuw te doen gloeijen.

Eer Jesus' Hart als *de glorie der H. H. Drievuldigheid*, het Meesterstuk van Gods Almagt, wijsheid en liefde. „O kostbare wonde, begin onzer zaligheid, magtige hulp bij alle gevaren der wereld, krachtig middel tegen al onze fouten; door uwe zoetheid getrokken, vestig ik mijn woon in u, en leg in u neder, al wat ik ben, wat ik bezit, en wat ik hope." H. Franc. Borgias.

NEVEL.

»—Is 't mooglijk! Gistren nog vol luister,
En zonder wolkjen heel de lucht,
En heden reeds volslagen duister,
Met harteleed en al zijn vrucht!"—
Maar kent ge dan uw Toonbeeld niet,
Dat u de omdoornde *Wonde* biedt,
En slechts door nevelen en doornen
U leidt naar 't land der uitverkoornen?
Och, vrees dan doorn en nevel niet,
Als gij maar Jesus' zonne ziet!

16 November.

H. Edmund, Bis. van Kantelberg (1242), die de les gaf: „ik zou liever vijf woorden met devotie uit het hart spreken, dan 500 met koudheid en onverschilligheid." Stervende hield hij niet op met dankbare tranen Jesus *H. Wonden* te besproeijen, en Jesus' zoeten Naam, dien hij steeds zoo lief had, te vereeren. Let op die *aandacht bij 't gebed.*

Eer Jesus' Hart als het *allerbarmhartigste* Hart, dat „zoodra Hij de menigte volks zag, vol medelijden met hen was, omdat zij waren als schapen, die geen Herder hebben," zeide Hij. „Aan het H. Hart des Zaligmakers zijn wij alle gunsten verschuldigd, die wij ontvangen hebben, zooals die der verlossing, der roeping tot het geloof, de vergiffenis onzer zonden. H. Alphonsus.

ZACHTE WIND.

Zoo hoort het: als de zachte wind,
Die ongemerkt het zeil doet zwellen,
En als in de armen van een vrind
Het scheepjen havenwaarts doet snellen:
Zoo moet de stroom van Gods genade
Bedaard u voeren naar de kust,
Waarop gij staroogt vroeg en spade,
Tot dat ge aan Jesus' Harte rust.
Och! mogt die zachte koelte u leeren,
Bedaard te zijn, als 't Hart des Heeren.

17 November.

H. Gregorius, de Wonderdoener, Bis. van Neocesarea (281), door den H. Joannes onderrigt aangaande 't Menschgeworden Woord, en zoo ijverig verdediger van Jesus godheid, dat hij bijna de geheele stad bekeerde, en onder anderen, Jesus woord in vervulling deed gaan, »dat het geloof bergen kan verzetten."

Eer Jesus' Hart als het Hart van *den besten der leeraars*, die u toeroept: «*Zoekt eerst het Rijk Gods en zijne geregtigheid, het overige zal u er bij gegeven worden.*"

»Er zijn drie getuigen, die getuigenis geven op aarde: de geest, het water en het bloed. De geest, dien Jesus aan den Vader gaf te midden der smarten, het water dat uit zijne zijde vloeide, en het bloed dat Hij uit zijn Hart stortte, zijn de getuigen zijner vurigste liefde." H. Albertus de Groote.

DE KWARTEL.

Men zegt: de kwartel zingt latijn,
En vraagt steeds: *dic cur hic?*
Hetgeen voor u en mij moet zijn:
»*Waartoe ben ik hier ik?*"
Is 't waar, dan is 't een flinke vraag:
Waartoe door God gemaakt?
Hier, in dit tranendal vandaag?
En ik? de man dien 't raakt.
Ik wed dat er wel duizend zijn,
O kwartel! stom bij uw latijn,
En hoorend: *dic cur hic?*
Vertalen: *ik ben ik.*

18 November.

H. Hugo, Bis. van Lincoln (1200) die met moed Jesus' Godheid verdedigde, en bij zijn afsterven uit liefde en ootmoed zich liet nederleggen op een kruis van asche, met Simeon, die 't kind Jesus droeg, biddende: „Heer, laat nu uw dienaar in vrede gaan."

Eer Jesus' Hart als de *kracht der zwakken*, die u toeroept als zijne Apostelen. „*Vreest toch niet; ik ben het*"; en u redden zal als Petrus uit de golven.

„Niets kan ons door het vaderlijk Hart van den Zaligmaker worden overgezonden, waaruit wij geen goed en nut kunnen trekken." H. Franc. v. Sales.

ONZE GIDS.

Kleinmoedige! Wat beeft uw hart!
Heeft Jesus niet gesproken:
„Vertrouwt! ik ga u voor in smart,—
En heb haar flits gebroken.
Wat beeft ge dan voor kruis of wond,
Of prikkelende doornen?
Zij zijn, op mijn Hart afgerond,
De lust der uitverkoornen."
Doet deze hartetaal u beven,
Gij zijt niet waard voor Hem te leven.

19 November.

H. Elisabeth, landgravin van Thuringen. Wed. (1234). Vooral in *de armen en zieken* zocht en eerde zij Jesus; eens werd een *kruisbeeld* op de plaats gevonden, waar zij een melaatsche gelegd had. Zij kon voor een kruisbeeld, waar zij Jesus met doornen gekroond zag, hare grafelijke kroon niet verdragen. Patrones tegen tandpijn, enz.

„Eer Jesus' Hart als den *Troost der kinderen*, die immer roept: „*Laat de kleinen tot Mij komen, want denzulken behoort het Rijk der hemelen*".

„Wie zou dat koninklijk Hart niet liefhebben, dat voor ons een Vaderhart, en Moederhart is." H. Franc. v. Sales.

EENE LES VOOR TWEE.

Wie leeft het meeste door het hart?
Is 't niet de vrouw?
Wie draagt de felste boezemsmart?
Is 't niet de vrouw?
Wie torscht het zwaarste in 't huislijk lijden,
En weet er 't moedigst door te strijden?
Is 't doorgaans niet de vrouw?
En heeft dat Adam niet geweten,
Toen hij het eerst den vloek dorst eten;
Gij mannen, weet het nu;
Houdt dus die les voor u.

20 November.

H. Edmond, koning, Mart. (870 muntte uit door zijne godsvrucht en vredelievendheid. Wreed gegeeseld, bleef hij aanhoudend *Jesus Naam* aanroepen, en liever willende sterven dan van Jesus gescheiden worden, werd hij aan een boom gebonden en met pijlen doorschoten. Hij bad gedurig de psalmen, die hij allen van buiten kende.

»Eer Jesus' Hart als *der kinderen beschermer:* »Want het is niet de wil uws Vaders, dat één dezer kleinen verloren ga". — leert Hij.

»Gelukkig zijn zij, die medewerken, om deze eenige Liefde onzer harten te doen kennen, beminnen en verheerlijken ! Want zij verwerven daardoor de vriendschap en de eeuwige zegeningen van dit beminnelijk Hart van Jesus, en zelfs een magtigen beschermer voor ons vaderland."

Zal. Marg. Maria.

HET SCHAPULIER.

Wie juicht niet, die het kruis van eere,
Al was 't van een onttroonden vorst,
Verdiend mag dragen voor zijn heere,
Op de immer warme en trouwe borst?
En ik dan zou niet jublen, Heere!
Nu ik uw Hart met wonde en kroon,
En 't allerhoogste Kruis van eere
Mag dragen van Gods eeuwgen Zoon?
Kom, Jesus! doe uw Godsrijk komen!
Hier heerscht uw Hart. Wie zal nog
[schromen!

21 November.

O. L. *Vrouw-opdragt* in den Tempel (feest van de beroemde O. L. Vrouw van Foya), patroonfeest van vele seminariën en voor de priesters. Bedenk, hoe rein, *heilig*, *getrouw* en *standvastig* deze opdragt geweest is, en hoe aangenaam aan Jesus' Hart, tot eene les voor ons allen. Hoe is uwe opdragt?

Eer Jesus Hart als *den Verdediger der kleinen*: »*Ziet toe, dat gij geen dezer kleinen ergernis gevet, want de Zoon des menschen is gekomen, om te redden wat verloren was.*"

„Welke een zoete troost, dat mijne zaligheid afhangt van het Hart van Jesus, den minzaamsten der broeders, en van Maria, de barmhartigste der Moeders"! H. Alphonsus.

ARBEIDSLES.

Kent gij de les aan de arbeidsliên
Te regt alom gegeven,
Opdat ze zoete dagen zien
En steeds in vreugde leven? —
Geen les past beter voor het hart,
Dat zegen wil ontwaren
En zalig zijn, ook in de smart,
Dan: *bidden*, *werken*, *sparen*.
Maar *sparen*, meent ge, is hier te hoog!
Rigt dan op Jesus' Hart uw oog,
Hij moet uw schat bewaren.

22 November.

H. Cecilia, Mgd. M. (te Rome 3e eeuw) patrones der zangers. Door den Engel, die haar ook zigtbaar bijstond, won zij velen voor Jesus. „Voor Christus sterven, zeide zij, dat is niet zijne jeugd opofferen, doch haar vernieuwen; 't is een vergankelijk goed geven voor een eeuwigdurend, een handvol slijk voor een schat van goud."

Eer Jesus' Hart als der *kinderen Bewaarder*, die gezegd heeft; „Ik zeg u, dat hunne Engelen in den hemel voortdurend het aanschijn mijns Vaders aanschouwen, die in den hemel is."

„In Jesus' Hart moet gij uwe liefde vormen, de liefde van een *kind* voor God; van een *vader* voor den naaste, van een *regter* voor u zelven." Z. Marg. Maria.

DANKBAARHEID.

O Eden! — Wat beden
Ontvloden het hart,
Toen 't leven — Gegeven
En 't kloppende werd!
Gaat heden — Die reden
Tot danken niet door?
O zeker! — Het bleek er
Geschikter steeds voor.
Besef dan — Verhef dan,
Nog heden dat lot.
Maar weet het, dat leven
Is enkel gegeven
Voor 't Harte van God!

23 November.

H. Clemens, Paus M. (110), »Jesus, leerde hij, heeft zich niet in luister, maar in ootmoed op aarde vertoond. Denken wij er aan, hoe digt God bij ons is, en hoe al onze gedachten Hem bekend zijn, dan zullen wij ligt alles vermijden, wat tegen zijn H. Wíl is." *Patroon* der schippers en voor kinderen.

Eer Jesus' Hart als het Heil der *kranken*, die zelf alom de zieken genas, en bovendien zijn Apostelen beval: »*Geneest de zieken, wekt dooden op, reinigt de melaatschen, drijft booze geesten uit.*"

»Zie hoe de Zaligmaker aan het kruis de armen uitstrekt, om u te omhelzen, het hoofd buigt, om u den vredekus te geven, zijne zijde laat openen, om u op te nemen in zijn Hart." H. Alphonsus.

ARBEIDSLES.

Kent gij de les aan de arbeidsliên
Te regt alom gegeven,
Opdat ze zoete dagen zien
En steeds in vreugde leven? —
Geen les past beter voor het hart,
Dat zegen wil ontwaren
En zalig zijn, ook in de smart,
Dan: *bidden*, *werken*, *sparen*.
Maar *sparen*, meent ge, is hier te hoog!
Rigt dan op Jesus' Hart uw oog,
Hij moet uw schat bewaren.

22 November.

H. Cecilia, Mgd. M. (te Rome 3e eeuw) patrones der zangers. Door den Engel, die haar ook zigtbaar bijstond, won zij velen voor Jesus. „Voor Christus sterven, zeide zij, dat is niet zijne jeugd opofferen, doch haar vernieuwen; 't is een vergankelijk goed geven voor een eeuwigdurend, een handvol slijk voor een schat van goud."

Eer Jesus' Hart als der *kinderen Bewaarder*, die gezegd heeft; „Ik zeg u, dat hunne Engelen in den hemel voortdurend het aanschijn mijns Vaders aanschouwen, die in den hemel is."

„In Jesus' Hart moet gij uwe liefde vormen, de liefde van een *kind* voor God; van een *vader* voor den naaste, van een *regter* voor u zelven." Z. Marg. Maria.

DANKBAARHEID.

O Eden! — Wat beden
Ontvloden het hart,
Toen 't leven — Gegeven
En 't kloppende werd!
Gaat heden — Die reden
Tot danken niet door?
O zeker! — Het bleek er
Geschikter steeds voor.
Besef dan — Verhef dan,
Nog heden dat lot.
Maar weet het, dat leven
Is enkel gegeven
Voor 't Harte van God!

23 November.

H. Clemens, Paus M. (110), »Jesus, leerde hij, heeft zich niet in luister, maar in ootmoed op aarde vertoond. Denken wij er aan, hoe digt God bij ons is, en hoe al onze gedachten Hem bekend zijn, dan zullen wij ligt alles vermijden, wat tegen zijn H. Wil is." *Patroon* der schippers en voor kinderen.

Eer Jesus' Hart als het Heil der *kranken*, die zelf alom de zieken genas, en bovendien zijn Apostelen beval: »*Geneest de zieken, wekt dooden op, reinigt de melaatschen, drijft booze geesten uit.*"

»Zie hoe de Zaligmaker aan het kruis de armen uitstrekt, om u te omhelzen, het hoofd buigt, om u den vredekus te geven, zijne zijde laat openen, om u op te nemen in zijn Hart." H. Alphonsus.

HET LIEFDEVUUR.

Ik bragt het godlijk vuur op aarde,
Wat is mijn hartewensch,
Dan dat het daar, geschat naar waarde,
Doe vlammen alle mensch!
En toch! waar zijn ze, die ontgloeijen,
Zelfs bij mijn heiligst Sacrament,
Waar ik een breeder stroom doe vloeijen,
Dan 't zonnelicht door 't firmament!
Waar zijn ze, die me een vonkje vragen,
Om straks die Zon in 't hart te dragen?

24 November.

H. Joannes van het kruis (1591) antwoordt Jesus, op de vraag: wat wilt gij tot belooning? „*Heer, lijden en versmaad worden om U.*"—Het gezigt van een *kruisbeeld* deed zijne tranen vloeijen. Zijn hart was als een brandend fornuis, dat soms op het gelaat afstraalde. „*Eer aan God!*" was zijn afscheid van de aarde.

Eer Jesus Hart als de *toevlugt der Zondaren*, zoo als het gansche Evangelie in de geschiedenis der Samaritaansche, van Magdalena, van Zacheus, van Petrus leert.

„Het Hart van Jesus roert harten harder dan steen, verlicht geesten kouder dan ijs, vermurwt ingewanden onbuigbaarder dan diamant." Z. Marg. Maria.

EEN MAGTIG WOORD.

(Maar 't versje blijf' liefst ongelezen
Voor lieden die den donder vreezen.)
Gods Harte spreekt: »Ben ik uw God,
Waar is mijn eer, waarmêe gij spot?
Mij is de boom, ik wil zijn vruchten.
Of sidder, die nu niet wilt duchten,
Dat eens, die tegen mij zich zet,
Mijn wrekend bliksemvuur verplet!"
Nog slaapt ge? Neen, de Heer is groot!
Als dit niet treft, dan zijt ge dood.

25 November.

H. Catharina te Alexandrië, Mgd, M. (4e eeuw), uitmuntend door hare zuiverheid, wijsheid, liefde tot Jesus. Zij beschaamde de heidensche wijsgeeren door hare leer, overwon de beulen door haren moed, bragt velen tot den Bruidegom van haar hart, verwierf de heerlijkste kroon der martelaren, en werd door de Engelen begraven.

Eer Jesus' Hart als den *Trooster der geloovige zielen*, die immers zeide: „*Vader ik wil, dat waar ik ben, daar ook mijne dienaars zijn.*"

„O kostbare zijdewond! in U vinden de zondaars vergiffenis, de martelaars moed, de maagden kuischheid, de families vrede en de religieusen ijver voor hunne heiligheid." H. Franc. Borgias.

MORGENPLIGT.

Als 's morgens 't lieve klokje klept,
En u Gods stem doet hooren,
O zorg, dat ge u ten Tempel rept
En zingt met de Englenkooren;
Of minstens ga in 't *Wees gegroet*
Uw driewerf Heilig! zingen
En denk, hoe ginds Gods offerbloed
Gods Engelen omringen.
Zoo offert gij aan 't godlijk Hart
Uw *werk*, uw *beden* en uw *smart*.

26 November.

H. Petrus, Bis. van Alexandrië M. (311), beroemd door zijne kennis der H. Schriften, zijn ijver voor de verdediging der godheid van Jesus, en door zijn vurig gebed. Hij sloot den ketter Arius buiten de Kerk, werd door zijne aanmoediging de vader van vele martelaren, en verwierf zelf die roemrijke kroon.

Eer Jesus' Hart als den *Troost der stervenden*, die beloofde, «ons niet als wezen te zullen achterlaten, eene plaats te bereiden in het huis zijns Vaders, en zelfs te komen om ons op te nemen."

«Mijn Jesus heeft zich geheel aan mij gegeven; ik geef mij geheel aan Hem. Ik zal leven en sterven op zijn Hart. Noch leven noch dood zullen mij van Hem scheiden." H. Franc. van Sales.

MIDDAGSPLIGT

Des middags als het klokje klept,
En roept tot hooger dingen,
Zie, hoe zich 't hemelkoor weêr rept,
En gaat weêr «'t Heilig" zingen;
En zing, o zing met nieuwen moed,
Het Harte Gods ter eere,
Zoo vaak gij uwe Moeder groet,
De Moeder van den Heere.
Zoo maakt gij steeds twee harten blij,
En blijft u dubble zegen bij.

27 NOVEMBER.

H. Leonardus van Porto Mauritio (Minderbr. 1751) een der grootste verbreiders van *den Kruisweg*. Hij is de oprigter der eerste eigenlijke *broederschap van Jesus' Hart te Rome*, en stelde het H. Hart voor als de Bron aller gunsten, waaruit de stroom van alle genaden ontspringt.

Eer Jesus' Hart als *den Troost aller lijdenden*, die immers voorgaat met zijn H. Kruis, en ons de kracht belooft, die noodig is om Hem te volgen.

»Welaan! den indruk dien de schoonheid van Jesus op uwe harten nog niet maakte, dien zal de onuitsprekelijke zoetheid van zijn H. H. Hart op u maken. O liefdevol Hart van mijn Jesus, geef kracht aan mijne arme tong, opdat zij in staat zij uwe zoete eigenschappen te verkondigen." »*H. Leonardus* (boven genoemd.)

AVONDPLIGT.

Des avonds als het klokje klept.
Als treurend dat de dag gaat sterven,
Zorg, dat ge u meê ter bede rept,
Om nogmaals zegen te verwerven;
Want uit dien klokkentoon, zoo zoet,
Klinkt u de stem van 't Harte tegen,
Dat u den blijden weêrgroet doet,
En door Maria schenkt zijn zegen,
Den zegen voor den stillen nacht,
Waarin het u ter ruste wacht.

28 November.

H. Stephanus (de jongere, M. 764) een der beroemdsten, die voor de verdediging der heiligen-beelden gemarteld zijn.

»Hoe, zeide hij tot den keizer, het is een schreeuwende misdaad het beeld van een sterfelijken keizer te onteeren, en men zal het beeld van den Koning des Hemels ongestraft in het vuur kunnen werpen?"

(Le Glay).

Eer Jesus' Hart als het *allerlofwaardigste Hart*, dat Hemel en aarde zingen: »Hoog geloofd die daar komt in den Naam des Heeren! Gezegend de Zoon van David! Voor Wien alle knieën buigen van hen die in den hemel, op aarde en onder de aarde zijn."

«O beminnelijkste Wonden van O. H. Jesus Christus, wat is wonderbaarder dan dit, dat de dood levend maakt, dat de wonden genezing brengen, dat bloed ons blank doet worden!" H. Bonaventura.

BIJ LASTER.

Gij klaagt, dat boozen u betichten
Van nimmermeer bedreven kwaad,
En zucht bij al die lasterschichten
En vindt geen rust, en weet geen raad.
Bekrompen hart! leer u verheffen,
En klim zóó hoog in Jesus' Hart,
Dat u geen lasterflits kan treffen;
En laster slechts zich zelve sart.
O zalig, die zoo hoog kan stijgen,
Dat alle lastertongen zwijgen.

29 November.

H. Radboud, Bis. van Utrecht (918). Een onzer voorvaders, die door zijn moedig en ootmoedig hart uitmuntte. „Radboud den zondaar" noemde hij zich; en hij verdroeg met nederig geduld de vervolging voor den Heer, terwijl hij Jesus in de *armen* op uitstekende wijze eerde.

Eer Jesus' Hart als het *medelijdendste Hart*, dat ook in zijne glorie ons nooit vergeet, maar eeuwig leeft om tusschen beide te komen en te bidden voor ons bij den hemelschen Vader.

„Gij wilt altijd de melk der vertroostingen genieten? Dat behoort niet zoo. Dochter van mijne doorboorde zijde, moet gij ook bloed en lijden drinken." Jesus tot de H. Margareta van Cortona.

DE KRUISMARKT.

N. N. ging onlangs er op uit
Om voor zijn kruis, als duit voor duit,
Een ander in de plaats te halen.
Hij vond er een — Met houten been,
Een ander die maar zat te malen,
Dat hij zijn schuld niet kon betalen;
Een derde, van den laster krom,
Een vierde, — neen, hier stond hij stom,
Hij zag: *een Hart Gods*, *met een kruis*,
En ging te vreden weêr naar huis.
Wilt ge ooit uw eigen kruis waarderen?
Beschouw eerst goed het kruis uws Heeren.

30 November.

H. Andreas, Apostel (67). Bij het zien van het voor hem bestemde kruis, riep hij uit: „Wees gegroet, o kostbaar kruis, geheiligd door het ligchaam van mijn God en versierd met zijne lidmaten, als met onschatbare paarlen." — „Het vuur der liefde, dat in zijn hart brandde, zegt de H. Bernardus, uitte zich alzoo door zijnen mond." Patroon der visschers, enz.

Eer Jesus' Hart, als het *glorierijkste Hart*, dat in 't middelpunt des hemels verheerlijkt, alle oogen tot zich trekt van al de Engelen en zaligen des hemels, en van al de goeden, die op aarde zijn.

„Ik kan de zaligheid niet beschrijven, die gij vinden zult in *uwe vereeniging* met het Hart van Jesus; neem er de proef van en gij zult het ervaren." H. Bonaventura.

DE TIJD.

„De tijd vliedt snel — Gebruik hem wel,"
Wie kent niet de oude lesse?
En toch, wie schouwt — Ook hier geen fout,
Eens bij zijn lijkcijpresse?
Het komt, omdat men 't Harte Gods
Niet vasthoudt als de onfeilbre rots,
Te midden van de golven.
Daarom wordt menig uur en dag
In veel en allerhande slag
Van nutloosheid bedolven.
Och! hoorden we eens uit 't loutringsvuur:
«Wat valt verkwiste tijd hier zuur!" —

HET HEILIG JAAR

VAN

JESUS' HART,

MET PATROONHEILIGEN,

DOOR

R. J. PIERIK, S. J.

DECEMBER

maand van den ADVENT.

MAASTRICHT,
ST. PAULUSVEREENIGING.
1887.

Kroontje der Onbevlekte Ontvangenis

In den Naam des Vaders, enz.

Daarna *driemaal*, als volgt: Gezegend z de heilige en onbevlekte Ontvangenis van d allerheiligste Maagd Maria! *Onze Vade Wees gegroet, Glorie zij den Vader.* Voor he die het dagelijks een maand lang bidden 300 *dagen aflaat* elken dag. *Volle aflaat* een per maand. Gewone voorwaarden. (Pius I 22 Juni 1855 Racc. p. 183.)

Gezegend zij de H. en onbevlekte Ontva genis der Allerzaligste Maagd Maria. Afla van 100 *dagen*, telkens.

(Pius VI. 21 Nov. 179

O Maria, die zonder vlek ter wereld g komen zijt, och! verkrijg mij van God, dat er zonder schuld moge uitgaan. 100 dage aflaat eens per dag. (Pius IX, 27 Maart 186

Imprimatur.

Maastricht, 7 September 1887.

F. X. RUTTEN.
Dec. mosaetr. ad hoc del.

1 December.

H. Eligius, Bis. van Noyon (659), die de geloovigen inzonderheid aanspoorde, dikwijls het *H. Sacrament* te ontvangen en gestadig het *H. Kruisteeken* te maken. Na Jesus aan velen gepredikt te hebben, riep hij stervende uit: „Heer, laat nu uw dienaar in vrede gaan." *Patroon* der goudsmeden, voor paarden. enz.

Eer Jesus Hart als een *waar Paradijs van lusten* voor allen, die Het naar eisch vereeren, en er binnengaan door de goede intenties, de *schietgebeden* en de *navolging* zijner deugden.

„Gelijk Adam sliep in het Paradijs, en uit zijne zijde Eva genomen werd; zoo sliep de Heer Jesus op het kruis, en stroomde uit zijne H. Zijde bloed en water, waardoor de H. Kerk wordt beteekend." H. Aug. en and. K K. V.

DE WEG TOT JESUS.

't Is niet het menschlijk woord,
Noch 't zoet muziekakkoord,
Dat Godes Hart bekoort,
Of zijn genade wint.
Het is, naar zijne wet,
Het hemelzoet gebed
Op Englen-toon gezet;
Het is: het hart, dat mint. (H. Aug.)
Gebed in liefde zij uw leven,
Gij zult van zelf naar Jesus streven.

2 December.

H. Bibiana, Mgd. M. te Rome (363), die alles met heldenmoed voor Jesus verduurde, eerst het verlies harer goederen, daarna de wreedste folteringen, en zelfs de vleijereien der verleiding, tot dat zij moedig, even als hare zuster Demetria, de laatste marteling doorstond. *Patrones* tegen hoofdpijn.

Eer Jesus' Hart als een *Paradijs van geneugten* (H. Clara), dat ons niet slechts het eerste Paradijs herinnert, maar een Eden van veel meer waarde en genoegens terug schenkt: vergiffenis, vrede, volmaaktheid.

„Door de Hartewond van Jesus is ons het *Paradijs* geopend. De liefde is een vuur; drie zaken kunnen het dooven: de wind van den hoogmoed, de wateren van de zinnelijkheid, en de dikke rook van de hebzucht." H. Anton.

ARMENGELD.

Gij hebt misschien niet veel te geven,
Als de arme schreit, ik neem het aan;
Maar heeft wie liefde in 't hart voelt leven,
Geen *woord*, geen *glimlach* en geen *traan*?
Geef, zoo ge wilt op liefde roemen,
Dat woord, *dien glimlach* en *dien traan*;
't Is zonnelicht op de arme bloemen,
't Brengt meer dan goud verkwikking aan.
En denkt gij, bij dat edel geven,
Aan Jesus' Hart,— Hij geeft u 't leven

3 December.

H. Franciscus Xaverius, S. J. Apostel der Indiën (1552), zeer devoot tot de H.H. Drievuldigheid en tot Jesus' *kostbaar bloed*, dat hij gedurig voor de bekeering der ongeloovigen opofferde. Zijn eigen hart was zoo gloeijend van liefde, dat hij soms de kleederen moest openen. *Patroon* tegen de pest, en voor vele zaken.

»Zie in Jesus' Hart *de deur van het Paradijs* voor u geopend, en het vlammend zwaard door de lans des soldaten weggenomen; zie de schat van eeuwige wijsheid en liefde is voor u open; treed dus binnen door de opening der wonden." *H. Bonaventura.* Die deur is altijd open, en dringt u te komen.

»O zalige lans, en zalige nagelen, die deze openingen mogten maken! was ik in de plaats dier lans geweest, ik zou uit Christus' zijde niet weer zijn uitgegaan."

H. Bonaventura.

TIJD EN EEUWIGHEID.

Gelijk een stroom, die vliedt met de uren,
Zoo is *de tijd*, die nimmer rust;
Terwijl Gods *eeuwigheid* blijft duren
Als de onveranderlijke kust.
Hoe durft ge dan dien stroom vertrouwen
Uw luchtkasteelen, dwaas gedacht,
Terwijl ge kunt op rotsgrond bouwen,
God zelf, die u voor eeuwig wacht?
Bouw dan op vaderlandsche kusten;
Aan Jesus' Hart zult ge eeuwig rusten.

4 December.

H. Barbara Mgd. M. (3e eeuw) eene der beroemdste heilige *patronessen* voor den goeden dood, enz. Zij eerde bijzonder de H. Drievuldigheid, en was gelukkig voor Jesus de wreedste folteringen te verduren, en het leven voor Hem te geven.

Beschouw Jesus' Hart als *de Bron van het nieuw Paradijs*, die altijd vloeit, voor allen toegankelijk is, allen zalig maakt „want hier is de Bron die vloeit uit het midden van het Paradijs, die in vier stroomen de godvruchtige harten vult, en de geheele aarde vruchtbaar maakt." H. Bonaventura.

„O christen ziel, zie uw zoete Bruidegom heeft in zijne overgroote liefde u zijne zijde geopend, om u zijn Hart te geven." H. Bonaventura.

DER SCHATTEN BRON.

Brengt ons, naar Jesus zalvend woord,
De Huisheer uit den schat zijns harten
Steeds alle goede dingen voort; —
Wat geeft ons dan door al zijn smarten
En werk en beden Jesus niet,
Die niet slechts goddelijke schatten,
Maar in zijn Hart, voor die het vatten,
De Bron zelve aller schatten biedt!
O als wij naar die Bronne streefden
En enkel voor dat Harte leefden,
Wat zaligheid was de onze niet!

5 December.

H. Petrus Chrysologus, Aarts-Bis. van Ravenna (450); die met alle vuur en talent den Heer Jesus verkondigde, en onder anderen de Christenen aanspoorde, om dagelijks Jesus te gaan ontvangen in het H. Sacrament, en zich toch niet te laten verleiden door de wereldsche vermaken. *Patroon* tegen de pest, hondsdolheid, enz.

Beschouw Jesus' Hart als den *Boom des levens*, die in het nieuw Paradijs zijne vrucht zal geven, en, al de twaalf maanden door, overheerlijke bloemen aanbiedt, bloemen van genaden, van deugden, van zaligheid.

„Die ooren heeft, hij hoore, wat de Geest zegt aan de kerken: „den overwinnaar zal ik te eten geven van den Boom des levens, die daar staat te midden van het Paradijs mijns Gods." Apoc, 2, 7.

ONZE KROON.

Mij dunkt, gij staptet dezen morgen
Te voorschijn met uw linkervoet;
Want zóóveel wolken, zóóveel zorgen,
Heb 'k in uw oog nog niet ontmoet.
Bedrukte! wie ge dan moogt wezen,
Gij moet wat lustigers doen lezen,
Of straks maakt ge al Gods Englen bang;
Want wie durft ginds uw kroontje weven,
Als gij slechts doornen aan blijft geven,
En scherpe distlen, ellen lang?

6 December.

H. Nicolaus, Bis. van Myra (342), moedige belijder van Jesus' godheid, en uitmuntend door zijne zorg en liefde voor de noodlijdenden, vooral voor de dochters der armen, aan wie hij heimelijk haar bruidschat deed toekomen. Hij is *patroon* der kinderen, pelgrims, brouwers, enz.

Beschouw Jesus' Hart als de wondervolle *Ark van Noë*, waarin alleen de zaligheid is te vinden, en in welks zijde de opening gemaakt is, waardoor wij allen moeten binnengaan.

„De opening in Jesus' zijde is als de opening in de Ark van Noë, waarin wij allen moeten binnengaan, die den zondvloed en diens gevolgen willen ontvlugten." H. August.

'S MENSCHEN TROTS.

Hoe scherp begluurt men ster bij sterre
Aan 't ongemeten flrmament,
En waant den hemel heinde en verre
Aan 't aldoorvorschend oog bekend;
Maar hoor nu eens die wijsheid spreken,
Die in dien glans zich dronken ziet,
En vindt, helaas! in 't schittrendst teeken
Het Hart des eeuwgen Scheppers niet.
O Vader! dank voor uwe zorgen,
Dat gij der trotschheid blijft verborgen!

7 December.

H. Ambrosius, Bis. van Milaan (397). Hij wijst dikwijls op Jesus' *H. Zijdewond*, als op de Bron „waaruit onze reiniging en onze verlossing, door het water en bloed afgebeeld, is voortgekomen." Ook spoorde hij sterk aan tot de dagelijksche H. Communie (toen in gebruik) omdat de H. Eucharistie ons geestelijk brood en dagelijksch voedsel is."

Beschouw Jesus' Hart als den wondervollen *Regenboog*, welks zeven kleuren ons de H. Sacramenten voorstellen, waardoor Hij ons den eeuwigen vrede Gods wil verkondigen en schenken.

»Ik weet niet, dat er in het geestelijke leven ééne oefening van godsvrucht is, meer geschikt om eene ziel in korten tijd tot de hoogste heiligheid op te voeren, dan de godsvrucht tot het H. Hart." Z. Marg. Maria.

HET HEILIG VERBOND.

Te zamen voor Gods glorie bidden,
Vereend in Jesus Hartewond,
Met Jesus zelven in ons midden:
Ziedaar ons heilig hartverbond!
Zijn leus: *uw zalig Godsrijk kome!*
Zijn wapen: 't Harte Gods, met kroon
Van doornen, wonde en levensboome
Verheven op een vlammentroon.
Is er een zoeter Bond te denken,
Waaraan ge uw ziel en hart moogt schenken.

8 December.

Onbevlekte Ontvangenis der H. Maagd, ons herinnerend de zoete zorgen van Jesus' Hart voor Maria, wier hart het volmaaktste beeld werd van het zijne, door hare onbevlekte reinheid, vereeniging met God, en het beoefenen van alle deugden, die Jesus' Hart aangenaam zijn.

Beschouw Jesus' Hart als Abrahams *voorafbeeldend Ram*, in onze doornen verward; *die doornen* die zijn Hart omknellen, en door onze zonden voor Hem zijn gegroeid. Vernietig die doornen door 't beweenen uwer zonden.

„De wonden van Jesus zijn: eene bevestiging van het geloof, een bewijs van barmhartigheid, eene herinnering aan de zegepraal, eene beweegreden tot vergiffenis, een gedenkteeken van de regtvaardigheid, eene opwekking tot boete." H. Vincentius Ferrerius.

VLEUGELWENSCH.

„Och! kon mij iemand vleuglen geven,
Als aan de vogeltjes van God,
Wat zou ik hoog en hooger zweven
En streven naar mijn Hoogst genot!"
En hebt ge dan die vleuglen niet
In de *overweging* en *gebeden*,
Die 't Harte Gods zoo gaarne u biedt,
Om u te voeren naar zijn Eden?—
O ziel, geen vogel volgt uw vlugt,
Ook bij uw minsten hartezucht!

9 December.

Z. Petrus Fourrier Stichter der orde van O. L. Vrouw (1646), pastoor, Jesus vooral navolgend door zijne zachtzinnigheid en voorkomendheid, vooral jegens diegenen, die hem beleedigden, en ook uitmuntend door zijne kennis van geestelijke zaken.

Beschouw Jesus' Hart als de door Isaak gevonden *Bron*, *overvloed* genoemd, waaruit eens alle kinderen Abrahams hunne zaligheid zullen putten: overvloed van leering, van genade, van lieflijkheid.

„O allerzoetst Hart van Jesus, wat een rijkdommen bevat Gij in uw Hart, en hoe gemakkelijk kunnen wij ons daarmeê verrijken, nu wij dezen eindeloozen schat in de H. Eucharistie bezitten." H. Bernardus.

EENE VRAAG VAN JESUS.

Hoe, meent ge, dat men het verstond
Toen 'k *voor* mijn kruisdood heb verkond:
„Al wie *zijn kruis* niet op zich neemt,
Om mij te volgen, blijft mij vreemd."?
En gij nu, die door mijn genâ,
Aan 't kruis mij zaagt op Golgotha,
Hoe, meent ge, dat gij 't nu verstaat
Als ge aan het kruis mij eenzaam laat
En vlugt hetgeen mijn Hart u biedt? —
Mij dunkt, ook gij verstaat mij niet.

10 December.

H. Eulalia van Merida (4e eeuw) Mgd. M. die de haar ingebrande wonden de *zegeteekenen* van *Jesus* noemde. Zij muntte uit door eene engelachtige zedigheid, bood zich zelve den regters aan, stiet het afgodsbeeld omver, en opende in het vuur gefolterd den mond niet, dan om den Heer Jesus te loven. Men zag hare ziel, als eene duif, ten hemel opstijgen.

Beschouw Jesus' Hart als de glansrijke *ster uit Jacob*, die in Bethlehem door een ster wordt aangekondigd, en ons allen als even zoovele sterren rondom zijn koningstroon wil maken.

«Eens verscheen mij de Zoon Gods, terwijl Hij zijn Hart schitterend als de Zon en allerzijds stralen uitschietend in de hand hield, zeggende: uit dit Hart vloeijen al de genaden, welke God gedurig over de menschen uitstort." H. Mechtildis.

HET VUUR.

„Een alverslindend vuur" heet God,
In al zijn magt geprezen.
Wie boete doet, wie er meê spot,
Verslonden moet er wezen.
Maar o, hoe wondervol die lof,
Naar 't geen er wordt verslonden;
De spotter vindt zich zelf de stof,
Die boete doet — zijn zonden.
Hem is het alverteerend Hart
De delger van de zonde en smart.

11 December.

H. Damasus, Paus (384) beroemd om zijne opschriften op de graven der martelaren en zijne zorg voor hunne begraafplaatsen. Na het H. ligchaam des Heeren met vurige liefde ontvangen te hebben, sloeg hij de oogen ten hemel, en ging den Heer Jesus zien, naar wien hij zoo brandend verlangd had. *Patroon* der dichters.

Beschouw Jesus' Hart als dat van den *Leeuw uit Juda's stam*, die al onze vijanden zal verslaan, en ons eeuwig toonbeeld van moed en kracht zal wezen.

„De kerk en de maatschappij hebben geen hoop (op zegen en leven) dan in het Hart van Jesus : daar bevindt zich het middel, dat al onze kwalen zal genezen." Z. H. Pius IX.

LIEFDE EN VERTROUWEN.

Waar liefde woont, daar heerscht vertrouwen:
Het Harte Gods verkondt die leer,
Zoo gij dus mint, moet ge op Hem bouwen,
Al stortte en aarde en hemel neêr.
Waar is uw hoop, — als gij durft beven
Bij 't geen u treffe aan angst of smart?
Het Harte Gods geeft niet dan *leven:*
Bemin, en hoop dan op dat Hart.
Of, — durft ge geen vertrouwen geven, —
Uw liefde, is enkel schijn, die sart.

12 December.

Z. Koenraad van Offida (Franc. 1306) ontving het kindje Jesus uit Maria's armen. Een vogeltje, dat dagelijks bij hem kwam zingen, bleef de drie laatste dagen der goede week weg, om hem niet in zijn rouw over Jesus' *lijden* te storen. Hij mogt wonen op den berg Alverno, waar de H. Franciscus de H. wondmerken ontving.

Beschouw Jesus' Hart als de *Roode Zee*, waardoor Israël trekken moest, om in het *Beloofde Land* te komen, terwijl hunne vijanden daarin worden verzwolgen, om het volk Gods gelukkig te maken.

»Ik groet u, wonde der *H. Zijde*, roos van onuitsprekelijke schoonheid, robijn van onschatbare waarde, ingang tot het Hart van Jesus, getuigenis van zijne liefde, onderpand onzer zaligheid." H. Petrus van Alcantara.

HET DOEL DER SMART.

„O gij, die hier in smart moet leven,
Zegt eens: zou 't hart barmhartig zijn,
Dat aan zijn vrienden niets zou geven,
Dan smart en nuttelooze pijn?—
Hoe kunt ge dan op 't droombeeld komen,
Als ik, uw God, u kruizen zend,
Dat daar geen rijke zegenstroomen
In schuilen, zonder maat of end?
Neen 't doel der smarte is niet de smart:
Het is: mijn eigen *minnend Hart.*

13 December.

H. Lucia, Mgd. M. (303) een toonbeeld van maagdelijke zuiverheid, godsvrucht en moed. Uit liefde tot Jesus bleef zij onder de folteringen standvastig, ondervond op vele wijzen de bescherming van haar goddelijken Bruidegom en verwierf een der schoonste martelpalmen, die ooit geplukt zijn. *Patrones* voor de oogen, enz.

Beschouw Jesus' Hart als de *wolk-en-vuurkolom* der woestijn, waardoor het volk Gods wordt geleid, en van zijn vijanden gescheiden, veilig den weg gaat, door den Hemel gewild.

„De goddelijke liefde gezeteld op het Hart van Jesus, als op een koninklijken troon, beschouwt door de spleet zijner geopende zijde al de harten van de kinderen der menschen." H. Franc. van Sales.

ONS GESCHENK.

«Och! was ik rijk, om veel te geven
Ter eer van Jesus' godlijk Hart!
Hoe deed ik duizend armen leven,
En redde er duizenden uit smart." —
Wel! zie dan eens die weduw' komen,
Met hare penning voor het blok;
En hoor, hoe 't Jesus heeft genomen:
«Niet één wierp zóóveel in den stok."
Wel smaadt zijn Hart uw wenschen niet;
Maar 't vraagt slechts, dat ge *uw hart* Hem
[biedt.]

14 December.

H. Spiridion, Bis. op Cyprus (348), die Jesus' Hart vooral uit Jesus' *woorden* zocht te kennen, en om één dier uitspraken alles aan de armen schonk, zeggende, terwijl hij de Boeken van het *Nieuw Testament* toonde: «Ziedaar, wie mij van alles beroofd heeft." *Patroon* der schaapherders.

Beschouw Jesus' Hart als de *wondervolle Steenrots*, waaruit de levende wateren vloeijen, die Gods volk lesschen, en het volgen waar het gaat, om het dagelijks te verfrisschen en te voeden.

«Die *schat Gods* ('t water uit de rots) is ongetwijfeld het water, dat uit Jesus doorboorde zijde te zamen met het bloed vloeide, en zich voegde bij de bronnen, die uit de handen en voeten stroomden." H. Petrus Damianus (de Ex. S. Cruc.)

WOLKEN.

Donker zijn uw lijdensdagen,
Zwart op zwart de wolkenvlagen,
Zwarter nog de boezemplagen
Die uw angstig hart doen jagen,
En het donkerst nog 't verschiet,
Waar ge niets dan *wolken* ziet.
Moogt ge beven? Neen! te digt
Heerscht bij u het *Licht van Licht:*
In uw *harte* kwam het wonen,
En *op wolken* wil Het troonen.

15 December.

Z. Maria Victoria (Fornari, Wed. 1672) stichteres der hemelsche Annuntiaden, die zich met hare kinderen aan Maria toewijdde, waarop zij hoorde: „Vrees niet, berust in mijne goedheid, als gij slechts zorgt God boven alles te beminnen." Haar lust was Jesus geduld na te volgen en zij had daartoe Jesus' lijden altijd in het hart en voor oogen.

Beschouw Jesus' Hart als het *Brandend Braambosch* van Mozes, waarin de Almagtige zijne glorie toont, en waarin Hij zelf woont op goddelijke wijze.

„Gelijk het aan 't vuur eigen is te branden, zoo is 't aan het hart eigen te beminnen. De liefde is het leven der harten. (Wat zal zij niet in Jesus' Harte zijn !) H. Thomas van Aquino.

HOUD AAN.

„Wie vraagt, die zal verkrijgen" —
Leert Jesus feilloos Hart;
Wat harte mag nog zwijgen
In zielepijn of smart?
Of, wordt gij 't bidden moede,
Misleid door uitstelschijn?
Die *aanhoudt*, — zegt de Algoede,
„Die slechts zal zalig zijn."
Wilt gij de reden weten?
Gods Hart klopt immer voort,
Maar wil niet zijn vergeten.
Houdt aan, gij wordt verhoord.

16 December.

H. Ado, Aartsb. van Vienne (875), die zijn lust vond in het lezen van de Levens der Heiligen, om hunne deugden na te volgen. Hij begon zijne onderrigtingen met de woorden: „Hoort Jesus, die tot u spreekt," of: „luistert naar de eeuwige waarheid, die spreekt in 't evangelie." Beroemd is zijn Martelaarsboek, in 858 uitgegeven.

Beschouw Jesus' Hart als de *Arke des Verbonds,* waar de Wet Gods rust, en Hij zelf met de zijnen woont en verkeert.

„Het Hart van Jesus is groot! Hij wil dus dat het onze er zijne plaats hebbe. O mogt het Hart van den Zaligmaker Koning van al onze harten zijn."
H. Franc. van Sales.

DE WINTER.

Wat bromt en brult de dolle wind
Langs trillend raam en glazen,
Terwijl ik 't binnen rustig vind,
Hoe meer de stormen razen!
Is 't niet uws Harten beeld, o Heer!
Waar stil de bloempjes bloeijen,
Hoe feller op het wereldmeer
De barste stormen loeijen.
O heilige Arke van 't Verbond
Bewaar mij in uw boezem,
En schut op dezen heilgen grond
Mijn lente- en winterbloesem.

17 December.

H. Olympiades, Wed. (410), heldhaftige vrouw door haar geduld, moed, en liefde tot Jesus, vooral in de armen. „Hare aalmoezen waren als een stroom, die vloeit tot de grenzen der aarde," zegt de H. Joannes Chrysostomus, die, gelijk de grootste Heiligen van dien tijd, gaarne met haar omging, en door haar in zijn ballingschap ondersteund werd.

Beschouw Jesus' Hart als het *Land van Belofte*, waarheen Gods Israël optrekt, dat Hij ons heett geschonken, dat de voorsmaak der zaligheid bevat, die Hij daarin ons eeuwig zal geven.

„Het is ons goed hier te zijn ; laten wij hier drie tenten maken, eene in de wonden van Jesus' handen, eene in de wonden der voeten, en ééne in de Hartewonde." H. Bonaventura.

JESUS WENSCH.

»O nooit volprezen! — Kon ik eens lezen
En lichtklaar in uw Harte zien,
Wat gij zoudt wenschen—Van arme menschen,
Die U hun hulde willen biên!"—
„En staat dat even — Niet klaar geschreven
In al mijn werk, mijn leed, mijn pijn?
Baart niet uw harte — Mij 't grootst der smarte
Als 't niet geheel aan Mij wil zijn?
O mensch! al kostte 't bloed en leven,
Uw hart, uw hart, dat moet ge geven!"—

18 December.

O. L. Vrouw verwachting, dat is, van de komst van Jesus op het Kerstfeest, een vreugdedag voor Jesus' Hart zoowel als voor het onbevlekte Hart zijner H. Moeder. Volg Maria en Joseph vooral heden op den weg van Nazareth naar Bethlehem.

Beschouw Jesus' Hart als het *Heilig Altaar*, waarop de Reuk- en brandoffers branden, die van ouds den Eeuwige geofferd, en nu nog immer meer Hem geofferd zullen worden.

„Hoe edelmoedig vergoot Jesus voor ons zijn Hartebloed! Toon u dankbaar daarvoor, mijne ziel, en breng Hem alle offers, die het meest kosten aan uwe natuur." Z. Petrus Canisius.

OFFERBLOEMEN.

O gij, die ligt uw kostbren tijd
Verspilt met ommezwieren,
Verneem, wat u Gods Harte wijdt:
„*Ga luiaard! naar de mieren!*"
't Is hard? Hoe harder zal het zijn
Als eens Gods eeuwge zonneschijn
Uw bloempjes wil bestralen,
En ginds, voor Sions heilge kruin,
In heel uw onbewerkten tuin
Geen enkle bloem ziet pralen.
Voorzeker! 't Harte Gods is goed;
Maar eischt voor 't offer—Offerbloed.

19 December.

Z. Julia della Rena (1367). Hare hoofddeugd was de ootmoed, doch daarbij was haar hart zoo ontvlamd van liefde tot Jesus in het *H. Sacrament*, dat zij dertig jaren eenzaam opgesloten leefde in eene kleine cel digt bij de Sacristie eener kerk. Zij leefde van de stukjes brood, die de kinderen haar bragten.

Beschouw Jesus' Hart, als den *Tempel Gods*, van ouds door Jerusalems Tempel voorafgebeeld, waarin het *Heilige* en het *Heilige* der *Heiligen* was, en waar Gods oog en Gods Hart waren ten allen tijde.

„Het Hart van Jesus zal de Tempel, het Heilige der Heiligen, de Arke des Verbonds zijn, waar ik den Heer ga loven en aanbidden." H. Bernardus.

SNEEUW.

De sneeuw! Wat zegt haar eindloos dwarlen,
Als zij den grond met een tapeet,
Na 't rustloos door elkander warlen,
Als met een blanke wolle kleedt?—
Mij dunkt: het warlen der gedachten,
In schijn ons rukkend van Gods Hart,
Maar toch, voor wie Gods liefde wachten,
De meening zuivrend in de smart.
Ja, hecht uw hart aan Jesus Harte;
Hoe meer u dan verstrooijing tartte,
Hoe reiner ligt uw bede werd.—

20 December.

H. Ammon en medgezellen, te Alexandrië (249) soldaten, die ziende, dat een Christen voor den heidenschen regter begon te wankelen, hem aanmoedigden door teekens en gebaren, waarom zij zelven gegrepen en gemarteld te gelijk met hun beschermeling den martelpalm verdienden.

Beschouw Jesus' Hart als den geheimzinnigen *Wijnkelder*, waarin Het zijne Bruiden (de christen zielen) wacht, om haar alle schatten zijner liefde te doen geworden.

„Zoo dikwijls gij uwe lippen aan den heiligen beker (de H. Communie) zet, stelt u dan voor, uit de zijdewond van Jesus te drinken." H. Joan. Chrysostomus.

JESUS' HARTEBEELD.

Ziet gij die linkervingren rijzen
Naar 't open Hart in Jesus' borst,
Die regterhand op *uw* hart wijzen,
Getrokken door der harten Vorst?
O weiflend hart, toef dan niet langer.
»*Ik geef, geef weêr*" — zoo luidt de beê,
En maakt u storm of onrust banger,
Hier wacht u onverstoorbre vreê.
Hier vloeit, in onwaardeerbre stroomen,
De wijn, uit Jesus' Hart genomen,
Ga in, in alles deelt ge meê.

21 December.

H. Thomas, Apostel, aan wien Jesus zijne *H. Zijdewond* toonde met de woorden: „kom nu, — en leg de hand *in mijne zijde.*" „Maar wees dan ook niet meer ongeloovig." „En weldra: Zalig ook zij, die niet gezien hebben, en toch gelooven." Sommigen verhalen, dat Thomas zelf later met eene lans doorboord is.

Beschouw Jesus' Hart als de Verzegelde Bron Gods, doch nu voor u geopend, om u den vrede, het heil, en al de zegeningen zijner genaden te schenken.

„Joannes putte uit het Hart van Jesus de kennis der hemelsche geheimen; Thomas putte daar overvloedige schatten." *H. Thomas van Villa Nova.*

DE NIEUWE THOMAS.

„De kortste dag! En nog zoo lang!
Met kruizen zwaar beladen!
Daarbij mijn mistig hart zoo bang!
Wie weet mij nog te raden?"—
—O Thomas! kom, en geef uw hand...
Mijn zijde staat nog open.
Gevoel, hoe nog dat Harte brandt,
En schaam u, niet te hopen.
Gedenk 't, uw lijdensdag is kort,
Terwijl uw glorie eeuwig wordt.

22 December

H. Ischyrion, M. (253) behartigde ijverig de zaken van zijnen heer, maar weigerde standvastig aan de afgoden te offeren en Jesus te verloochenen. Daarom werd hij door zijn eigen meester met een paal doorboord, gelijk Jesus eens met de lans doorstoken is.

Beschouw Jesus' Hart als de *Veldbloem* Salomons, in Bethlehem ontluikend, als de geheimzinnige *Honigraat,* alle zoetheid bevattend, als het *hartezegel* der Bruid, op haren boezem immer rustend.

„Het Hart van Jesus is ons Paradijs op aarde; hier zullen wij wonen."

H. Bonaventura.

KROON VOOR KROON.

Hoe schoon—De kroon—van Jesus' doornen!
De kroon — En 't loon — Der uitverkoornen,
Wier hart voor Jesus' Harte leeft!
Wie telt — Of meldt — Het tal van rozen,
Hun lot — Bij God — Door Hem verkozen,
Die Rozen voor de doornen geeft?
Waarom dan doornenkransen duchten,
Als louter Rozen zijn de vruchten!

23 December.

Z. Nicolaus. Factor (Franc. 1583) was vooral bij de gedachte aan het *H. Sacrament* in verrukking, predikte bijzonder gaarne over het *H. Kruis*, en mogt Jesus' lijden op eigenaardige wijze in zijn hart gevoelen. Hij riep stervende: ik ben verheugd over hetgeen mij gezegd is: wij zullen het huis des Heeren binnengaan. (Le Glay.)

Beschouw Jesus' Hart door de profeten voorspeld, als wegsmeltend *in 't lijden*, aan het kruis *doorboord*, maar als Heerscher uit *Bethlehem* voortgaande, om in eeuwigheid te regeren.

„O allerzaligste opening van zijne H. Zijde, waaruit ons zoovele en zoo groote gaven Gods zijn toegevloeid."

Z. H. Innocentius VI.

ONZE KRUISJES.

Wat zijn er veel, die 't kruishout slepen,
  En morrend traag hun kruisweg gaan,
Alsof een drijver hen met zweepen
  Naar hunnen Thabor voort moest slaan!
Zou in hun hart het beeld wel leven
  Van Hem, die 't zwaarste kruishout draagt,
En die een ieder weet te geven
  Wat juist zijn minnend Harte vraagt?
Onmooglijk! Wie op Jesus ziet,
  Draagt nooit zijn kruisjes met verdriet!

24 December.

H. H. Tharsilla en *Emiliana*, (6e eeuw) Tante's van den H. Gregorius den groote. De H. Felix, haar oom, verscheen aan Tharsilla: „kom, ik zal u in het verblijf der zaligen ontvangen." Den volgenden dag riep zij uit: „Maakt plaats, ziet daar is Jesus, die mij komt halen." Weldra roept zij zelve Emiliana. (6 Febr) Gordiana, de derde zuster begon ook, maar volhardde niet op den weg der Heiligen. (H. Greg.)

Beschouw Jesus' Hart aan Adam beloofd, door de Aartsvaders verwacht, door de profeten voorspeldt, als de Langverwachte der volken, de Zoon der uitverkoren Maagd, de overwinnaar van het helsch serpent, de zachtmoedige Koning en Leeraar van Sion.

„Door de lans van den soldaat ging de poort des levens open, en de Kerk ontving daar de Sacramenten, zonder welke men niet tot het ware leven komt." H. Augustinus.

HET WOORD GODS.

Wilt gij voor goed Gods Harte kennen?
„Let op mijn woorden"— spreekt de Heer,
Die u door Godgewijde pennen
Zijn Brieven zond met heel zijn leer.
„Want waar de trouwe mond gaat spreken
Daar is 't uit 's Harten overvloed,"
En 't godlijk woord kan niemand breken,
Het minst wel Hij, die 't hooren doet.
Wilt gij dat woord in éénen zin:
„Bemint, o menschen! Ik bemin."

25 December.

Geboorte O. H. J. C., en dag der blijdschap zijns harten, waarop voor het eerst zijn goddelijk Hart voor ons zigtbaar klopte, en Hij voorgoed begon al de schatten zijner liefde en van zijn voorbeelden voor ons uit te storten. *H. Anastasia* M. uitmuntend door hare liefde jegens de gevangenen voor Jesus' naam: later levend verbrand.

Beschouw Jesus' Hart „op den dag van zijns *Harten blijdschap*" nu voor het eerst op tastbare wijze het goddelijk Hart voor u klopt, en het goddelijk Kind u juichend toeroept uit de kribbe: „ook ik heb een hart als gij." Job. 12.

„Zijn Hart is nu mijn hart, durf ik stoutmoedig zeggen; want indien Christus mijn Hoofd is, hoe zou wat aan mijn Hoofd behoort, het mijne niet zijn." H. Bernardus.

KERSTMIS.

Emmanuel is ons geboren
In Bethlems grot,
Wie jubelt niet met de Englenkoren
Voor 't Hart van God!
Geen blijder dag zag de aarde gloren
Dan deze nacht;
Mijn God! wie zal de vreugde storen
Ons toegedacht,
Nu 't Heil ons eindlijk is beschoren,
Zoolang verwacht!

26 December.

H. Stephanus, eerste Martelaar (33), die zijn oog steeds op Jesus gevestigd hield, even als Jesus bad voor zijne moordenaars, en Jesus zag *staan*, om hem te beschermen, aan de regterhand des Vaders in de glorie. *Patroon* voor hen, die moeite vinden in het vergeven aan hunne vijanden.

Zie hoe Jesus' Hart de eenvoudige Herders het eerste roept en de eerste liefkozingen voor hen overheeft, die Hem in eenvoudigheid des harten zoeken.

„Het Kind in de kribbe zegt geen woord, en zijn Hart vol liefde tot u spreekt alleen door de tranen."

H. Alphonsus.

BETHLEHEMS STAL.

Een koele grot, waarin geen licht,
Dan 't licht der Englen, die er zingen,
En de arme herders binnen dringen,
Terwijl een lief aanminnig wicht,
Gewikkeld in wat schaamle doeken
En op een handvol stroo, u zacht
Uit de arme kribbe tegenlacht:
Ziedaar, waar u Gods Hart komt zoeken!
O wondre Liefde, o Hart van God!
Wat hart verstomt niet in uw grot!

27 December.

H. Joannes, Apostel en leerling der liefde (101), die zelf op Jesus' Hart mogt rusten, de H. zijde van Jesus zag openstooten, gedurig (tot 5 maal) van Jesus H. zijde spreekt en later aan de H. Gertrudis voorspelde, hoe eenmaal de devotie tot Jesus' Hart geheel algemeen in de H. Kerk zou worden.

Zie, hoe Engelen en Herders, reinheid en ootmoed, Jesus woning binnen gaan, en zij het eerst het Hart vinden, dat allen roof in het offer haat, en de trotschen van harte van zich verwijdert.

„Het geloof leidt ons tot vertrouwen, het vertrouwen tot liefde, en de liefde voert ons het Hart van Jesus in." H. Alphonsus.

BETHLEHEM.

O Bethlehem! wat zijt gij schoon,
Nu in uw grot — het Hart van God
Zich eene kribbe kiest tot troon,
Waarom Gods Englen glorie zingen,
En liefde en eenvoud zich verdringen,
Als de Englen onzer nietige aard,
Om Jesus' Hartetroon geschaard!
O Bethlehem, waar dit geschiedt,
Wat hart op aard benijdt u niet!

28 December.

Z. Gabriella de Piezola (Franc. 1472). Jesus verscheen haar gekruist, terwijl het bloed uit zijne H. zijde vloeide. Hij drukte haar aan zijn Hart, en maakte in hare *regterzijde* eene wond, waaruit drie jaren lang bloed voortvloeide.

(Dufau VIII).

Zie en overweeg de leus van Jesus' Hart, in zijn geregte verdeeling: *Glorie!* en *Vrede!* Aan Gods Hart, en Hem alleen komt alle glorie toe; maar aan den mensch van goeden wille, tot Gods glorie, vrede!

„In het Hart van Jesus heb ik het hart gevonden van een Koning, van een Broeder, van een beminnelijken vriend." (H. Bernardus.)

DE LOFZANG.

Hoe lieflijk ruischt om Bethlems grot
De wiegezang, dien de Englen zingen,
Het ziels- en hartelied van God,
Om heden naar ons hart te dingen!
't Is *»vrede! glorie! Glorie! vredë!"*
Als in het Paradijs weleer,
Des Heeren eerste en laatste bede:
Aan ons de vrede, Hem zijne eer!
Wie vrede op aarde mint zing' mede,
Maar geef' de glorie aan den Heer!

29 December.

H. Thomas, Aartsb. van Kantelberg. M. (1170) uitstekend door zijn moed om Jesus' regten te verdedigen en zijn liefde tot het H. Altaar, waar Jesus woont. „Thomas! sprak hem Jesus toe, mijne Kerk zal door uw bloed verheerlijkt worden. Ik ben Jesus Christus, de Zoon van den levenden God, uw Broeder." (Vie).

Beschouw het doel der Menschwording van God den Zoon, die immers komt om alle harten te verlossen, te verlichten en te versterken, om ze zoo geheel tot zijn Hart „te trekken," zooals Hij later zal leeren.

„Het Hart van Jesus is een oven vol gloeijende liefde, in staat, om het heelal te ontvlammen." *H. Bernardinus.*

GODS ZIGTBAAR HART.

Begeert ge 't Harte Gods te zien,
Zoo lief en klaar als ooit misschien
In al zijn levensdagen?
Aanschouw dit godlijk schreiend wicht,
Dat nu voor u in 't kribje ligt,
Slechts om uw hart te vragen.
Zijn traantjes spreken luidt genoeg,
Zijn lachjes zeggen wat Hij vroeg;
Durf slechts het antwoord wagen.

30 December.

H. Melanie (de jongere, Wed. 31 Dec. 439), schonk de vrijheid aan hare acht duizend slaven, besteedde al hare schatten voor de armen en de altaren des Heeren, ging kloosters stichten in Africa en te Jerusalem, bleef daar geheel voor Jesus leven en won vele harten voor haar nu eeuwig gekozen Bruidegom.

Beschouw aandachtig het paleis van Jesus' Hart, een stal; zijn troon, eene kribbe; zijn purper, arme doeken; maar zijn hofstoet: de heiligsten op aarde, de eenvoudigsten der menschen, de hoogste geesten uit zijn hemel.

„Verkondig en doe alom weten, dat ik mijne genaden overvloedig zal uitstorten over hen, die ze in mijn Hart komen putten.'' Jesus tot de *Z.* Marg. Maria.

GODS SCHATKIST.

Gij wilt aan 't Harte Gods iets geven,
En zoekt het koninklijke pad?
Welaan, gij hebt niet hoog te zweven,
God zorgde dat gij 't bij u hadt.
De hand der armen, hier op aarde,
Ziedaar de *schatkist* van uw God;
Wat gij er stort, ook 't minst van waarde,
Wordt u en Hem tot hoogst genot,
En eenmaal, naar zijn eigen stem,
Vergeldt de God van Bethlehem.

31 December.

H. Sylvester, Paus (335). Deze H. Paus was het, die den triomf der H. Kerk en van Jesus' *kruis* mogt zien, bij de bekeering van Constantijn den Groote. 't Was ook op dezen dag (1678) dat de Z. Margareta Jesus' naam op haar hart grifte en uitdeelster werd van Jesus' schatten.

De tijd vergaat, maar „Jesus Christus is gisteren, heden, in alle eeuwen" dezelfde. Als God is Hij diegene, *die is*, en zijn goddelijk Hart, dat niet verandert, wil ook uw hart met het zijne gelijkvormig maken. *Dank en lof* zij dat onvergankelijk Hart!

„Om God te beminnen, gelijk het behoort, dienen drie harten in één hart vereenigd te zijn: een hart van *vuur*, voor God; een hart van *vleesch* voor den naaste, een hart van *brons* voor ons zelven." H. Benedictus Labre.

EINDE.

Helaas! waar is het jaar gebleven,
Met al zijn rampspoed, al zijn trots!
Maar God zij dank! Eén ding blijft leven:
Ik heb gedacht aan 't Harte Gods,
En vind het zeker eens geschreven
Als op een eeuwig vaste rots.
Zoo moog' dan jaar op jaar vervloeijen,
Gelijk de stroom in d'Oceaan,
Die bloempjes zullen eeuwig bloeijen
En in het Hart van Jesus staan.